

Purantan Lok Kathawan

ਜੇਹਾ ਨਾਮਾ
ਹਰੀਕਿਤਾਦਿਉਰਤਾ

ਇਸ ਬਾਗੁ ਬਹਾਰ ਅਸਾਡੀ ਗੁਲਾਹ ॥੩॥
ਕੇ ਕੰਡਮਾਰੀ ਭੁਲ ਕੇ ਹੋਰੁ ਨ ਦੇ ਲਖ ਹੋ
ਸਨੁ ਮੇਤ੍ਰਿ ਕੋਣ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ਅੰਧੁ ਪਸਾਰੇ
ਕਰਦਾ ਇਹੁ ਕੁਛੁ ਕੁਝ ਬੰਤ ਉਸ ਦੇ ਤਾਈ
ਜੇ ਕੁਛੁ ਕਰੇ ਸੁਲਾਇ ਕਉ ਸਨੁ ਉਹ ਸਿ
ਫਤਾ ਦਾਸਾਈ ॥ ਲਾਖ ਕਰੇ ਨਾ ਡਿਗੇ ਦ
ਰ ਉਸ ਦੇ ਪਲ ਪਲ ਸਾਰ ਲਵੇ ਦਾ ॥

ਆਵਨਬਾਹਰਿਖੂਨਅਲੂਦਾਕਾਰਿਕੇ ॥ ੫
ਫਿਰਓਹੁਦਸਤੁਸਰਾਫਾਖੋਹਦੇਹੀਰੇਸੁ
ਖਪੋਰੇਬੋਓਹੁਸਰਾਫਾਜਿਨਾਹਥਾਪ
ਨੇਜਾਂਨਜਹਾਨੋਧੋਤੇ॥ ਫਿਰਓਹਾਏਬਸ
ਵਾਬਸੁਖਨਨੂਦਾਲਭਦੇਨਾਲਫਿਕਰ
ਦੇ॥ ਨਾਕਸਰਦਸੁਟੇਦੇਕਾਂਮਲਲਿਖ
ਦੇ॥ ਵਿਚਿਸਿਗਾਰਦੇ॥ ਏਸਸਮੇਵਿਚਿ

ਹਾਸਮਜੇਹੇਨਾਕਸਸਾਇਰੁਸਦਾਵਨੁ
ਅਨਸੁਫਸੁਦਾਰਾਇਆਲੀਰਲਕੇਸੇ
ਰਸੁਣਨਿਨੁਆਉਨੁਓਸੁਸਮੇਦੇਫਕ
ਰਫਕੀਰੀਕਰਦੇਸਾਫਦਰੀਆਉ।ਸ
ਬਰਸਾਕਲਕਾਮਲਹੁਦੇਬਰਦੇਖੋਫਰ
ਜਾਓ।ਸਿਰਦੇਦੇਦੁਖਸਹਿਦੇਆਜਜ
ਪਰਓਹੁਸਿਰਰਨੁਦੇਦੇ।ਸੁਲੀਪਕਤੁ

ਚੜ੍ਹਾਏ ਲੋਕਾ ਮੋਤੁ ਕਬੂਲੁ ਕਰੇ ਦੇ। ਕਿੰਚਨੀ ॥
 ਅੰਦੇਸਾ ਹਿਨਟੇ ਹੋਲੇ ਭੋਤੁ ਲੁਕਾਓ ਟਕਾਰ
 ਨਾ। ਤੁਰਕਾ ਲਿਖਾ ਸਖਰ ਸਦੀ ਕਰ ਦੇ ਨਫ
 ਸੁਕਤੇ ਨੁਮਾਰ ਨੁ। ਇਕੁ ਹੁਣੁ ਅਸੀ ਫਕੀ
 ਰੁਕਹਾ ਯੇ ਸਬਰੁ ਇਦਾ। ਇਤੁ ਦਾਠੇ ਹੋਸ
 ਨਰ ਬਹੁ ਜੁਰੁ ਅਸਾਰੇ ਖੁਬਤਾ ਮੁਹਕਾਏ
 ਕਹਾਨ ਦੀ ਜਜਹਾਨੀ ਓਲਟ ਤਨਾ ਕਸ

ਯਾਰੁਜਿਨਾਦੇਅਭਹੁਰਿਭਿਸਸਮੇਵਿਚਿਅੇਸੇ
ਹੈਸਿਨਸਿਦਕਉਨਾਦੇ।ਇਕਸੇਵਾਰਅਫੀ
ਮਜਨੂਨੀਖਾਧੀਸੋਖਨਜਰਦੀ।ਅਸਤੁਹੁ
ਏਫਿਰੁਖਬਰੁਨਹੀਆਈਮਜਹਬਦੀ
ਨਕਫਰਦੀ।ਜਾਨਜਹਾਂਇਸਾਨਕੁਫੁਰਾ
ਯਾਹੋਸੁਨਰਹੀਆਕੋਈ।ਜਿਤੁਵਲਿਜੰ
ਨਸੋਈਦੁਰਕਾਰੇਕਿਤੁਵਲਿਮਿਲੇਨਦੁਈ

ਜੇਦਮੁਰਹੇਹਯਾਤੁਸੋਈਦਮੁਰਹੇਜੇਰਾ ७
ਰਨੁਖਾਂਦੇ। ਓਹੋਦੁਦਵਰੁਲੇਕਬਰੀਸਾਬ
ਤਸਿਦਕਉਨਾਦੇ। ਜਬਲਗੁਸੁਰਜਚੇਦ
ਟਿਕਾਂਟੇਧਰਤਿਅਕਾਸੁਖਰੁਸੀ। ਤਬਲ
ਗੁਸੇਜਉਨਾਦੇਦਿਲਦਾਫੁਟਫੁਟਜਾਹ
ਰਹੇਸੀ। ਹੁਣਦੇਯਾਰੁਲਗਾਉਨਯਾਰੀ
ਖਰੀਨਿਹਾਇਤਗੂਰੀ। ਸਾਰੀਰਾਤਰਦੇ

ਦਮਥਿਸੇਬਣੇਦੁਪਹਿਰੀਗੁਣੀਸੋਭੀਕੋ
ਈਯਕੀਨਾਵਾਲੇਸਾਬਤਰਾਤਨਿਬਾਹਨੁ
ਹੋਰਹਮਾਤਕੁਚਾਰਪਹਿਰਾਵੇਚਿਸੇਸੋਯ
ਰਬਣਾਉਨੁਸਿਪਛਲੇਸਾਹਿਬਤਖਤਨੁ
ਣੀਦੇਜੇਰਹਕੁਮਤਵਾਲੇਅੰਲਮਵਦ
ਵੇਦਾਦੀਉਦੇਖੋਫਅਦਾਲਤਵਾਲੇਪੁ
ਤਭਤੀਜਾਖਾਸਉਨਦਾਜੇਕਰਿਕਿਸੇਸਿ

ਈਖਾਕੋਬਣਦਾਕਿਸੇਨਾਦਿਸੇ॥ਹਰਿਹਰਿ ੨੨
ਵਾਲਜੁਸੇਦੇਅੰਦ੍ਰਹੋਰਹਜਾਰਜੁਸੇ॥ਜੁ
ਦਾਜੁਦਾਹਰਿਜੁਸੇਅੰਦ੍ਰਖੂਬੀਸਿਫਤਿਬ
ਣਾਈ॥ਖੂਬੀਬਾਝਨਲਾਇਕਜਾਗਾਹਰ
ਗਜਰਹੀਨਕਾਈ॥ਜੇਕਰੁਪੇਰੁਗਰੂਰਤ
ਕੀਤੀਚਾਹਨਪੇਸਨਜਾਵੇ॥ਜੇਕੁਛਕਾਰ
ਹਥਾਦੀਹੋਵੇਪੇਰੀਰਾਸੁਨਆਵੇ॥ਫਿਰ

ਤੁਧੁ ਅਕਲੁ ਆਉ ਮੁਹ ਬਤਏ ਸਾਜਿ ਸਮੁ
ਵਿਚਿ ਆਆ ਸਹਿ ਵਤੁ ਹਿਰਸ ਗਾਰੂਰ
ਤਿਕੀਨਾ ਕਰਿ ਕੇਸਹ ਰਵਸਾ ਆਪਣਿ
ਸਰਦਹ ਵਾਉ ਰਸੀਲੀ ਅਸਰ ਤਿਐ ਸ
ਜਵਾਨੀ ਾਇ ਤਨੇ ਸਾਜ ਜਹਾਨੀ ਕਰ ਕੇਟੇ
ਰਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ਗਾਨੀ ਾਇ ਤਨੇ ਬੋਕਾਦਿ ਤੇ
ਰਬ ਸਾਂਈ ਆਮੀਰੋ ਬਾਂਝੁ ਗਰੀਬਾ ਅੱਲ

ਮਏਸਜੁਖੰਮਦੀਹੁਣਮੇਪੁਛਾਕਿਨਾਤਬੀ ੨੩
ਬਾਭੁਹੋਸਾਹਸਾਹਾਦਾਦੁਖੀਆਦਾਦ
ਇਤੇਦਰਪਵੇਅਤਿਹੋਚਾਇਭੁਲਾਵੇਜਿ
ਸਨੁਕੈਦਰੁਕੁਕਸੁਣਾਵੇਕੀਟਪਤਿਗਦੀ
ਵਾਨੇਹਾਸਮੁਆਵਾਵਰਦੁਨਿਮਾਣੇ।ਰ
ਬਤਿਨਾਦੀਪਰਵਸੁਕਰਦਾਹਾਭੁਇਲਾ
ਦਾਜਾਣੇ।ਭੀਠਰਹਾਦੁਰਬੇਦੀਤਰਫੇਕ

ਰਿਕੇਅਰਜੁਨਿਮਾਂਣੀ। ਸੁਗਰੂਨਾਨਾਨ
ਸੀਬਾਕਰਦਾਛਿੜਦੀਹੋਰਕਹਾਣੀ॥ ਹੁਣ
ਮੇਅਾਂਣੁਬਣੀਸਿਰੁਜਾਨਗੁਸਦਾਹਮਾ
ਤੀਨਾਹੀ॥ ਬਖਤੋਬਖਤਤੁਸਾਡੇਜੇਹੇਮ
ਲਨਨਦੁਸਸੰਨੁਤਾਂਈ॥ ਜਿਸਨੂੰਹੋਸੁਦਿ
ਤੀਰਬਜਾਹਿਬੁਤਿਸੇਮਰਾਤਬੁਭਾਰੀ॥
ਜੀਉਣਜਹਿਰੁਹੋਆਫਰਹਾਂਦੇਨਾਨਾਨੁ

ਸਾਡੀਯਾਰੀ।ਏਸੇਹਾਲਤਪੇਦੇਸਿਕਦੇ ੨੪
ਨਿਬੜੇਰਾਤਹਿਜਰਦੀ।ਬੋਲਨਕਾਰੁਕ
ਹਿਨਦਿਨੁਚੜ੍ਹਿਆਚਮਕੇਸਕਲਫਜਰ
ਦੀ।ਸੁਟਿਕੇਕਾਂਗੁਬੁਲੇਦੇਕਹਿਦਾਰੋਰੇਤ
ਰਫਉਨਾਦੀ।ਤੁਸੀਤਬੀਬਤੁਸਾਡੀਬੋਲੀ
ਮਹਰਸੰਰੇਸਾਦਿਲਾਦੀ।ਭੀਫਰਿਹਾਦੁ
ਸਮਾਲੇਅਪੁਠੀਕਲਮਦਵਾਤਕਦੀਮੀ

ਉਠਦੇ ਮਹਲ ਸਰਾਂ ਵਲ ਦੇ ਕੇ ਦੂਢ ਦੁਆਰਾ
ਮਲੁ ਮਠੀ ਮੀਠੀ ਓਹੋ ਹਾਲੁ ਹਮੇਸਾ ਵਾਲਾ
ਨਜ ਝੁਰੇ ਖੇਤਾਈ ॥ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਬਦ
ਲਵਿ ਰਿਦਿ ਸਦੀ ਸੀਰੀ ਕਦੇ ਕਦਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਦਿਨੁ ਨਜ ਰਿਪਵੇ ਫਰਹਾ ਦੇ ਸੀਰੀ
ਸੁਕਰ ਕਰੇ ਦਾ ॥ ਭਾਂਭ ਕੁਸੈ ਕਤਿ ਵੇ ਤਿਵ
ਭਕੁ ਕੇਵਲ ਲੋਤੇ ਲਪਵੇ ਦਾ ॥ ਸਾਸਿ ਤਨ

ਜਗੁਪਦੇਨਹੀਜਿਸੁਦਿਨਬਲਦੀਚਿਖ ॥ ੨੫ ॥
ਸਵਾਈਭੁਜਦੀਜਾਂਨਕਬਾਂਬਾਂਵਾਗੁਅੰ॥
ਤਸਤੇਜਜੁਦਾਈਏਹੋਚਾਲਹਮੇਸਾਇ
ਸਕਦੀਕਿਵੇਅਰਾਂਮਨਾਅਵੇਅਮਿਲਿਅੰ॥
ਚੇਟਸਵਾਈਲਗਦੀਵਿਛੁਕੇਪ੍ਰੇਮਸਤ
ਵੇਅਖਵਣੁਪੀਣੁਗਇਆਫਰਿਹਾਵੇ
ਨੀਦਅਰਾਂਮਨਾਅਵੇਅਬਿਰਹੋਸੇਰੁਪਿਅੰ॥

੭੧
ਵਿਚਿ ਦਿਲ ਏ ਖੂੰ ਨਹ ਮੇਸਾ ਖਾਵੇ ਜਬ ਲ
ਗੁਇਸ ਕਇਆ ਨਾ ਆਹਾਰ ਹੀ ਆਹੇ ਸੁ
ਟਿਕਾਣੇ ਪਰ ਜਦ ਜੋ ਗੁਇਸ ਕਨੇ ਫਾੜੇ
ਆਕੋਣ ਅਕਲ ਨੁ ਜਾਣੇ ਲੋਹੁ ਖੁਸਕੁ ਹ
ਇਆਰੀ ਮਚਰਿ ਆਚਰ ਬੀ ਮਾਸ ਸੁਕਾਇ
ਆਜਾਹਰ ਹੋਣ ਉਤੇ ਹੁਣੁ ਆਆ ਲੁਕਿ
ਆਭੇ ਤਿਲੁ ਕਾ ਆਜੇ ਫੜ ਕਲ ਮਾਇਤ

॥ ਟਿਵਲਿਆਵੇਨੀਰੁਅਖੀਛੁਟਿਜਾਵੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਟਾਬੇਲੁਨਆਉਸਕੇਈਸੀਰੀਸਕਲਬਲੁ
 ਹੋਸੀਫਰਹਾਦੁਲਿਖੇਦਾਮੁਰਤਿਨਜਰ
 ਪਉਦੀਆਆਨਚਹਵੇਲੁਨਹੀਰੁਲੁ
 ਬੂਟਾਨਦਾਤਰੀਕਓਠਾਆਪੀਨਕਵਿਚਿ
 ਹਠੀਮੀਧਸਿਆਹੋਸੁਨਹੀਤਨਮਨੁਦੀ
 ਬੇਖੁਦਕਾਰੁਕਰੇਦਾਲਿਖਦਾਮੁਰਤਿਯ ॥

ਰਸਜਨਦੀ ਜਾਤਸਵੀਰਾਡੁਠੀਪਿਉਉ
ਸਦੀਸੀਰੀਸਕਲਪਛਾਤੀਰਾਮਦੇਨਾ
ਲਗਮੈਵਿਚਿਰੋਤੇਤੀਰੁਲਗਾਵਿਚਛੁ
ਤੀਜਾਪਲੁਸੀਤੁਰਮਾਮੁਕੁਆਈਪਿਉ
ਨੂਹੇਸਜਹਾਂਨੀਲਗਾਬਾਪੁਨਸੀਹਤੁਕ
ਰਨੇਸੁਣੁਮੇਰੀਜਿਵਗਾਨੀਕਿਤਨੇਰੋਜੁ
ਹੋਏਵਲਤੇਰੀਮੈਨਿਤਨਜਰੁਕਰੇਦਾ॥

ਨਾਓਹੁਹੋਸਨਸੂਰਤਤੇਰੀਪਟਦੋਰੇਜ ॥ ੨੧ ॥
ਦਿਸੇਦਾਇਸਤਮੇਲਸਹਿਰਹਿਚਨ
ਹਿਸੀਕਾਮਲਕਾਰੁਇਜੇਹਾਕੀਤਕਸੀਰ
ਹੋਈਸਚਆਖੀਰਯੋਨਕਿਸੇਜੇਹਾਮੇ
ਖੁਸੁਬਾਸਫਰੇਦਾਆਹਾਮਾਂਨਮੇਰੀਜਿੰਦ
ਤੇਰੇਭੀਨੀਰੁੰਗਜਰੀਫੀਵੇਲੇਬਖਤੁ
ਬਰੇਦਿਨਮੇਰੇਬੂਟਾਸੇਹਿਠਿਆਦਰਕੁ॥

ਹੋਤੁਹਦੁਦੁਆਈਕਸਕੋ। ਅੰਦਤਟਹਲੁ
ਕਰੇਦਿਆਗੁਜਰੀਆਸਰਬੇਦੀਧਰਕੇ
ਜਾਗੁਲਜਾਰਹੇਆਫਲਭੁਰਿਆਬਣਿਅੰ
ਬਿਛੁਮੁਰਾਵੀ। ਵਗੀਵਾਉਜਮਾਨੇਵਾਲਿ
ਕਿਸਮਤਿਦੇਖਾਅਸਾਡੀ। ਵੇਦਨਦਸਕ
ਈਫਰਿਹਾਦਾਲਾਉਗੁਜੇਰਬਤੇਰਾ। ਅੰ
ਖਪੁਵੈਦੁਗਾਰੀਬਾਦਾਲਾਜੇਰਜੇਹਾਕੁਛ

ਮੇਰਾ ਸੁਣਿਕੇਹਾਲਹਕੀਕਤਸਾਰੀਪ
ਉਦੇਹਾਲਹਵਾਲੋਭੀਫਰਿਹਾਦਵਲੋਜੁ
ਬਾਨੇਹਾਸਮਕੁਆਜਬਾਬਸੁਲੋਭੀਭ
ਪੁਵੈਦਨਮੇਰਾਕੋਈਵਾਹਨਲਗਦੀਤੇ
ਰੀਜਹਿਮਤਤਾਪਸਿਰਾਉਨੇਮੇਨੁਜਾਤ
ਸਫਾਤਨਮੇਰੀਅਜਹੰਬੁਦੀਨਕਫਰ
ਸਭੁਧੋਤੇਭਾਈਬਾਪਨਮਾਈਜਾਨੁਜ

੨੮

ਹਾਂਨਮਕਾਨਨਮੇਗਮੇਹੁਨਵਰਾਖੁਦਾਈ
ਰਲਮਿਲਿਨਲਤੁਸਾਰੇਬੈਠਾਜਿਚਰਕੁ
ਰੰਬਮਿਲਾਆਹੁਣੇਮੇਯਾਰਦੁਖਾਂਦਾਦੁ
ਖੀਆਏਹੋਲੇਖੁਲਿਖਾਆਸੁਫਨੇਪੁਤ
ਤੁਸਾਰਾਬਣਿਆਨਲਤੁਸਾਰੇਰਲਿਖਾ।
ਮੇਦੁਖੀਆਦੁਖਮਾਪਿਉਮੇਰੇਵਦਦੁਖੰ
ਵਿਚਪਲਿਖਾਸੁਣਕੇਸੁਖਨਾਪਿਉਦੇ

ਇਲਦੀਛੁਟੀਵਾਗੁਹਵਾਓ। ਜੀਵਨੁਜ
ਹਰਹੋਆਪਲਉਸਨੂਮੰਗੀਮੈਤੁਖਦਾਓ
ਦੁਖਾਂਨਾਲਪਿਉਦੁਖਭਰਿਆਨੈਨੁਲੋਧੁ
ਭਰਿਆਏ। ਲਈਆਂਸਾਂਭਦਵਾਤਾਕਕ
ਮਾਂਕਸਬੋਦਸਤਉਠਏ। ਬਾਂਹੋਪਕਹਿਉ
ਆਉਸੁਬੋਟਾਰਲਫਰਜੇਦੁਪਿਆਰੇ।
ਪ੍ਰੀਅਣਿਘੋਰਪਾਇਆਹੁਣਿਬੇੜਾਜੇਰਬ

੨੯

ਪਾਰਉਤਾਰੇ। ਮੁਕੁਕੇਥਾ ਪਡਿਠਾਵਲਿਧੇਲ
ਰਦਰਦਦਰੇਗੇ ਛਰਕੇ। ਸੀਰੀਅਹਲਬੀਨੇ
ਹਥਜੇਤ੍ਰੇਕਹਿਯਾਮਾਕਰਕੇ। ਮੇਹੁਣਤੇਤ੍ਰਮੁ
ਰਾਦਾਤੁਰਿਅਛੇਤ੍ਰਿਸਿਧਾਇਅਤੇਨੂੰ।
ਜੇਕੁਛਯਾਰਤੇਰੇਵਿਚਬਰਕਤਫੇਰਲਿ
ਅਵੀਮੇਨੂੰ। ਏਕੇਥਾ ਪਗਯਾਫਰਿਹਾਰੇ
ਪਾਸਹਕੀਮਤਬੀਬਾਗੇਰੇਅਰਜੁਕਰੇ

ਇਲਾਖਾਇਲਦਾਰੂਕਰੇਗਰੀਬਾਂਵੇਖ ੩੦
 ਨਨਬਜਕਰੁਰਾਢੂਢੂਨਹਿਦੀਵੇਦੁਖਾਨ
 ਨੀਆਹਤਰੇਗੰਨਸਮਸ਼ੁਨਕੋਈਆ
 ਫਤਓਹਾਸਮਾਂਨੀਕਰਕੇਖਾਲਤਬੀ
 ਬਾਅਕਲੋਵੇਦਨਾਇਹਠਹਰਾਈਜਹਿ
 ਮਤਰੇਗਾਨਹੀਕਛੁਇਸੁਨੂੰਚੇਤਹਕੀਕ
 ਸੁਦਾਈਦਾਰੂਕਰਨਸੁਦਾਈਆਵਾਛੇ

ਹੀਲੇਟਸਤੁਜਬਾਨੋ ਚੰਦਨੁਲੇਪੁਕਰਨੁ
ਹੋਰਸਰਬਤਦੇਨੁਅਨਾਰਗੁਲਾਬੀਕਰ
ਤਤਬੀਕਰਹੇਪਰਹਿਕਮਤਕਾਰਨਕੋਈ
ਆਵੇਅੁਦਤਹੋਈਅਜਸਨਖਾਧਦ
ਸਤਕਿਦਾਹੋਆਵੇਨਸਤਰਮਾਰਰਹੇਇ
ਕਜਰਰਾਖੂਨਨਬਾਹੁਆਵੇਓਥੇਇ
ਸਕਬਘੋਲਾਬਸਦਾਖੂਨਹਮੇਸਖਾਵੇਸ

੩

ਤੀ॥ ਵਹਿ ਵਹਿ ਸੇਰ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤਸ ਬੇ ਭਰੇ ੨੨
 ਸਿੰਦਰ ਤੀ॥ ਤੀ॥ ਇਕੁ ਇਕੁ ਮਰਦੁ ਅਜੇਹੇ
 ਅੰਹ ਸਾ ਦੁਕੁ ਵਿਚਿ ਉਨਾਂ ਦੇ॥ ਸਾਰੀ ਉਮਰੁ ਮ
 ਸੀ ਤੋ ਬਾਹਰਿ ਪਏ ਨੇ ਪੈਚੁ ਜਿਨਾਂ ਦੇ॥ ਮੁਹਰੇ
 ਦਾਰੁ ਸਿਰੀ ਦਸਤਾਰਾਂ ਸਬ ਜਪੇ ਰਾਹ ਨੁਖਾ
 ਸੇ॥ ਸੁਰਤ ਪਿਦੁ ਕਿਤਾ ਬਾ ਬਹੁ ਬੀ॥ ਦਸਤੁ
 ਸੁਨਾਹਿਰੀਆ ਸੇ॥ ਇਕੁ ਥੋ॥ ਇਕੁ ਜਿਆਦਾ

ਸਾਹਿਬ ਅਕਲਾਇਲ ਮਾਵਿਚਿ ਆਹੋ ॥ ਪਰਫ
 ਰਿਹਾ ਦੁਵਲੇ ਹੁਣਹਾ ਸਮੁਵੇਖਾ ਜਿਵੇਰ ਬੁਝ
 ਹੋ ॥ ਕੀਤੀ ਨਜਰੁ ਬਜਰਗਾ ਉਸਵਲੁ ਸਖਤੁ
 ਹਵਾਲਾ ਭਿਠੋਨੇ ॥ ਚੋਕਾ ਬਾਰੁ ਦੁਜੁ ਕਰਤਾ ਜੇਬ
 ਠਤਵੀਤ ਲਿਖੇਨੇ ॥ ਝਾੜੀ ਜੋਰ ਪਾਇਆ
 ਚੋਤਰਫੇ ਕਾਮਲਾ ਪੁਖਾਏ ॥ ਗਿਰਦੇ ਕੋ
 ਕਤਮਾ ਸੇਕਾਰਨ ਕਾਰਾ ਸਰਾਧੀ ਆਏ ॥

ਕਟਰਿਹਾ ਬਿਹੁਦਾਜਖਮੀਤੀਰਜਿਗਰ ੩੩
ਵਿਚਰਕੁਕੇ ਦੂਜੇਪਏਬਲਾਇਮੁਲਾਣੇਕ
ਲਮੁਦਵਾਤਾਫਰਕੇ ਕਰਤਤਬੀਰਰਹੇਸ
ਭਇਲਮੀਪੜਪੜਾਇਲਮਾਕਿਤਾਬਾਸ
ਬਤਕੋਟੁਕਰੇਫਿਰਮੁਹਿਕੇ ਸਾਹਿਅਸਖ
ਤਕਬਾਬਾ ਅਗੋਹੋਸੁਆਹੀਫਰਿਹਾਦੇਇ
ਸਕਜੁਏਵਿਚਿਹਾਰੀਅਗਰੋਹੋਰੁਜਹਾਂਨੀ

ਗੋਗੋ ਅਕਲਵਧੇਰੇ ਮਾਰੀ ਬੁਝੀ ਫੁਰਹਾ ਦਜ
 ਨੂਨੀ ਵਹਿ ਸੀ ਮਗਰੋ ਦੋਲਵਜਾ ਮਾ ਅਗੇ ਯ
 ਰਦੀ ਵਾਨਾ ਮਾਹਾ ਭੁਤ ਪਿਛੇ ਚੀ ਮਤਾਇਆ
 ਪਗੜੀ ਲਾਹਿ ਸੁਟੀ ਕਕਲੀ ਚਾਂ ਨਾਲ ਜਿਮੀ
 ਪਟਕਾਈ ਟੁਟਾ ਨੰਗੁ ਨ ਮੁਸਜਹਾਂ ਨੀ ਛਾਰ
 ਲਈ ਸਿਰ ਪਾਈ ਜਾਇ ਹੁਹਾ ਬਹਿ ਠਾਓ
 ਲਮਾਵਾਂ ਪਿਸਕੇ ਨਾਲ ਬਹਾਂ ਨੇ ॥੨੬੬॥

ਕਰਨਗਏਅਸਤੀਜਾਇਕਨਾਂਫੜੇਦੁਗਾਨੇ ੩੪
ਜਾਫਰਿਹਾਦਵਲੋਪਿਉਤਾਈਰਹੀਉਮੇ
ਦਨਕਾਈ ਭਸੇਦੁਹਮੁਯਾਦਿਨਦੂਜੇਬੀ
ਤਗਈਸਿਰਆਈਬਾਪਜਿਜੀਰਆਹਾ
ਫਰਿਹਾਦੇਨਹਿਸੀਖਿਆਲਫੁਰੇਦਾਥੇ
ਠੇਪਾਸਰਹੋਨਿਤੁਬੈਠਾਫਿਰਦੇਨਾਲਫਰੇ
ਦਾਥੀਬੈਥੇਦਨਿਖਸਮਾਹੋਇਆਵਾਰਜੁ

ਕੋਈ ਨਾਵਾਲੀ ਦਰਦ ਵੇਦਾ ਦੀ ਚਾਲ ਕਦੇ
 ਮੀਭੀ ਫਰਿਹਾਦੁਸਮਾਲੀ ਦੋਸਤ ਯਾਰ ਕ
 ਦੀ ਮੀਜੇ ਆਹੇ ਕਰਨੁ ਮਜਾ ਪਾਸੋਈ ਜਿਥੇ
 ਰਾਤ ਪਈ ਭਿਗਰਹਿ ਦਾਥਾਂ ਉਮਕਾਂ ਨਨ ਕੋਈ
 ਭੁਲੇ ਨੈਣ ਗੁਲਾਬ ਜਨੁ ਨੀ ਖੁਲ ਵੇਦਾਲ
 ਵਿਯੋਗੀ ਤੋਰੀ ਰੰਗ ਕਰੋਗੇ ਆਹੀ ਤਾਰੁ ਦ
 ਜੇ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਸੀਰੀ ਆਬਹ ਆੜੀ ਦੁੰਦੇ

ਦਾਪਾਇਲਜਾਂਨਾਪਿਆਸੀਜਰਗਹੋਸੁਅ ੩੫
ਰਾਂਮਨਉਸਨੂਬਿਹੋਪੰਥਉਦਾਸੀਪਿਛੁ
ਲੀਗਈਗਦਾਤੀਉਸਥੋਪੁਬੀਤੇਵਾਰਿਅ
ਈਭੀਠਰਿਹਾਦੁਨੀਸਾਂਨਾਹੋਇਆਤੀਰ
ਨਦਾਜੁਲੁਕਾਈਦਿਓਦੇਬਾਝੁਕਿਤੇਵਲੁ
ਹਰਿਗਜੁਦੇਰਪਰੀਤੁਨਰਾਖੇਅਪਣੀਪਿ
ਰੂਪਆਸਿਸੁਕਿਸੁਦਾਸੇਕਹੋਵੈਜੋਈਆਖੇ

ਫੇਰੁ ਨ ਕਰਨੁ ਮਜਾ ਖਲਕੁ ਕੇ ਆਵਾ ਵਰਦੁ
ਬਣਾਇਆ ਤੀਵੀ ਮਰਦੁ ਵਰੇ ਜਿਸੁ ਵੇਰੇ
ਕਹਨੁ ਦੀਵਾਨਾ ਆਖਾ ॥ ਦਿਲੁ ਵਿਚਿ ਸੋ ਜੁ
ਕਥਾ ਬਕਲੇ ਜਾਰਹੇ ਦੁਖੀ ਮਨੁ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਣੀ
ਜਾਨ ਅਤੀਤ ਇਸਕ ਦਾ ਫਿਰੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ॥
ਗੀ ਜੇ ਕੁਛੁ ਲੋਕ ਕਰੇ ਨਾ ਅਲਾਮਤਿ ਜਰਾ
ਨਉ ਸਨੁ ਜਾਣੇ ॥ ਗੋਰਤਿ ਮਾਣੁ ਨ ਰਖ ਦੇਹ

ਰਗਜਦੁਖੀਏਦਰਦਾਣੇ। ਗੋਰਤਤਮਕ ॥ ੩੬ ॥
ਗਰੂਰਤਿਮਸਤੀਬਖਸੀਰਬੁਤਿਨਾਨੂ। ਦੋ
ਲਤਦੁਦਨਸੀਬੁਨਕੀਤਾਗਫਲੰਤਮਿਲੀ
ਜਿਨਾਨੂ। ਲਾਹਾਮੂਲਜਗਤੁਦਾਏਨਾਸਰੀ
ਇਹਾਗਲਕੀਤੀ। ਸਹਵਤਨੀਦੁਨਿਆਮ
ਤਖਾਵਨੁਖਾਖਾਕਰਨਪਲੀਤੀ। ਹਾਂਸੁਖੇ
ਤੁਕਰਨਮਜਾਖਾ। ਸੈਕਤਿਨਾਨੂਭਾਵੇ। ਭ

ਗੀਏ ਪੋਟ ਅਨਾਜੋ ਦਿਲੁ ਪੁਰ ਚਰ ਬੀ ਗੋਰ
ਜਾਮਾਵੈ। ਦੋ ਦਿਨ ਪੋਟੁ ਅਨਾਜੋ ਜੇ ਕਰਹੇ
ਕਿਸੇ ਦਾਉਣਾ ਸਾਹਿਵ ਤਨੀ ਦਨਾ ਅਵੈਉ
ਸਨੁ ਜਰਾਨ ਭਾਉ ਸਕੁਣਾ ਨਾਕ ਸੁਨੀਚੁ
ਨਫ ਸੁਦੇਤਾ ਲੁਬੁ ਬਣਨੁ ਮਸਾਇਕੁ ਬਾਤ
ਕੋਡੀਦਾਂ ਮੁਕਿਤੋ ਹਥਿ ਅਵੈਵੈ ਦੁਇ ਹੋਇ
ਨਰਾਤੀ। ਫੁਟੇਲਾ ਟਗਰੂਤ ਮੰਗ ਜੇ ਰਾਹੋਚੁ॥

ਇਭੁਲਾਵੇ॥ ਆਜਜਹੋਰੁਪੇਦਾਇਸਰਬ ੩੭
ਦੀਨਜੁਰੁਨਕੋਈਆਵੇ॥ ਚਾਮੋਦਾਂਮਚਲ॥
ਵੇਕਿਚਰਕੁਗਾਫਲੁਉਮਰਵੰਦਾਵੇ॥ ਨਿੱਸੀ
ਹੋਗੁਹਮੇਸਾਕਾਇਮਸੋਰਬੁਚਾਇਭੁਲਾ
ਵੇ॥ ਪ੍ਰੀਤੀਉਮਚੁਮਿਲੀਹੱਥਸਿਫਲੇਕਦ
ਰੁਨਾਇਸਦੀਜਣੁ॥ ਦੇਵਣੁਦਾਰੁਬਣੇਜਿ
ਸਗਲਵਿਚਿਸੋਗਲਕਰੇਧਿਝਾਣੇ॥ ਓੜੁ

ਭੁਪੇਸੁ ਨ ਜਾਓ ਸੁਕੋਈ ਰੁਖ ਦਾ ਦੁਹੀ ਸਿਰਾ
ਈ ਜਾਓ ਰੁਖ ਹਨ ਪਕੜ ਸੁਕੋਈ ਆਓ
ਉਸੁ ਕਦਰੁ ਤਦਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬੁਝਿ ਨਾਦੀ
ਖਾੜ ਯਾਰ ਨੂਹੇ ਦਸਕੋਈ ਦੁੰਦੇ ਨਾਉ ਜਹ
ਨੀ ਅਕਲੋ ਨਾਉ ਨੁਗਹਿ ਦਸੋਈ ਅਵਲੁ
ਆਖਰ ਜਾਹੁ ਰੁਖਾਤ ਨਖੇ ਰੂਇ ਸਕਦੀ ਤ
ਜੀ ॥ ਭਾਵੇ ਇਸ ਕੁਹ ਕੀ ਕੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇ ਇ

ਸਕਸਿਸਾਜੀ ਕੋਟੁਪਤਿਗੁਚਕੋਗੁਨਿਮਾ ੩੮
ਏਬਲੁਬਲੁਕੋਟਵਿਚਾਰੀ ਜਾਚਹੁਮਾਰਇ
ਸਕਦੇਹੋਏਜਾਨਾਇਸਕਵਿਚਿਹਾਰੀਬਾ
ਦਸਾਹਾਂਦੀਮਜਲਸਾਮੰਦੁਵਿਚਿਅੰਬੀਰ
ਫਕੀਰਾਂ। ਹਰਥਾਂਜਿਕਰੁਉਨਾਂਦਾਸੁਣੀਏ
ਲਿਖਾਸਾਫਜਮੀਰਾਸੀਫਰਿਹਾਦਬੀ
ਮਾਰਇਸਕਦਾਪਾਇਲਨੇਨੁਗੁਲਾਬੀ॥

ਭਰਭਰਜਾਂ ਮਪੀਵੇਦਾਗਮਦੇ ਅਠੇ ਪਹਰੁ
 ਸਰਾਬੀ ਢੁੰਠੇ ਰੂਹ ਉਜਾੜੇ ਵਸਦੀ ਕਿਤੇ ਅ
 ਗਾਂ ਮਨ ਆਵੇ। ਉਠੇ ਸੋ ਕੁ ਦਿਲੇ ਜਿਸੁ ਵਲਦੁ
 ਜਾਵੇ ਭੀ ਮੁਕਿ ਆਵੇ। ਠਿਰਦੇ ਸਹਿਰੁ ਪੈਵੇ
 ਸਿਰੇ ਪੈਰੀ ਗਹੇ ਗਰਦੁ ਗੁਬਾਰੀ ਧੋਂਦਾ ਨ
 ਲਾ ਅਪੀਵੇ ਚਸਮਾ ਬਰਸਨੁ ਅਬਰੁ ਬਹਾ
 ਰੀ ਜਾ ਉਹ ਜੋ ਰਕਰੇ ਦੀ ਆਤਮ ਕਹਦਾ

ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਕੇਹੀ ਤਲਬ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗਾ ॥ ੩੬ ॥
ਨੀਸਿ ਕਤੇਰੇ ਦਿਚਿ ਸੀਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਕਾ ਪਛੇ
ਜਿੰਦਗਾਂ ਨ ਹਾਰੀ ਛੁਟਾਖੇ ਸਕ ਬੀਲਾ ॥ ਭੀਤ
ਹਾਲੁ ਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਕੋਨੁ ਉਠਾਵਾ ਹੀਲਾ ॥
ਸੁਣੀਏ ਕੁਕਾ ਅਸਾਡੀ ਜੇ ਪਲੁ ਦੇਖੇ ਹਾਲਾ ॥
ਸਾਡਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਤਉ ਭੀ ਕੇਪਾ
ਸਹੀਦੁ ਤੁਸਾਡਾ ॥ ਓਹਾ ਨ ਜਨਮੁ ਮੁਰਖੇ ਦੇਵਾ ॥

ਭੋਰਦੇਹੁ ਅਸਾਹੀ ਮਿਲਸੀ ਅਬਹਯਾਤੁ
 ਮੁਏਨੁਦੇਉਗੁਦੁਆਇਤੁਸਾਹੀ ਫੋਰਖਿਮੁ०
 ਲਉਠੈਇਸਤਰਫੋਹੋਰਕਿਜੇਵਲੁਜਾਵੇ॥
 ਕਿਉਠਰਿਹਾਦਪਵਰਦਾਕੀਤੋਨਿਜਜਣੇਦੀ
 ਆਏ॥ ਏਹੋਚਾਲਹਮੇਸਾਉਸਦੀਪ੍ਰੀਨਿਜਿ
 ਗਰਦਾਪੀਵੇ॥ ਅੰਦੇਨਲਦਲੀਲਾਮਰਦੁ०
 ਨਾਲਦਲੀਲਾਜੀਵੇ॥ ਪਾਇਲੁਲਕੁਲੁ०

ਲੀਆਸਕਾਕਿਆਇਹੁਆਨਰਸੀਲੀ। ਨਾਲ ੪੦
ਦਲੀਲਾਖੇਡੁਹਮੇਸਾਕਰਦੇਕਸਬੁਦਲੀਲੀ
ਅਤਲੰਬਗਰਜਨਆਹੀਉਸਨੂਨਾਲਜ
ਗਤੁਦੇਵੀਆਹੀਤਲਬਦਿਲੇਜਿਸੁ
ਵਲਦੀਫਿਰੇਦੂਦੇਦਾਸੇਈ। ਕੇਈਬਾਤ
ਸੀਰੀਦੀਕਰਦਾਉਤਵਲਪਮਾਨੁਧਰੇਦਾ
ਥੇਖੇਮੁਹੋਬਲਦਾਉਸਨੂਫੇਰਸਵਾਲਕਰੇ

ਦਾ ਕੀ ਕਰ ਕਹੀ ਸੁਣੀ ਕਿ ਸੁਤ ਰਫੇ ਆਖੁ ਸੁ
ਣਾਉ ਅਸਾਹੀ ਤਾਰ ਬਸੁ ਣ ਗੁਦਾ ਮਾਇ ਮ
ਸਾਡੀ ਦੇਸੀ ਅਜਰ ਤੁਸਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਰੇ ਕੁ ਬ
ਤ ਸੁਣੇ ਦਾਉ ਸਥੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਖੁਸੁ ਹੋ ਦਾ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਯਾਦੀ ਪਛੇ ਉਸੁ ਗਲ ਨੂ ਨਾਲ ਦੁਖਾ
ਬਹਿਰੇ ਦਾ ਉਸ ਨੂ ਸੈ ਕਜੁ ਕੇਈ ਹਰ ਦਮ ਕ
ਰ ਕਰਿ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵੇ ॥ ਹਾਸ ਮੁਸਾਸ ਮਝ ਗਰੀ ॥

੪

ਬਾਇਤਨੀਖਾਤਰਕੋਣਉਠਾਵੇਦੂਜਾਬਾਦ ੪੧
ਸਾਹਦਾਦਿਲਵਿਚਿਖੋਠਸਭੀਜਗੁਰੁਰਚੰ
ਆਜੰਜੰਜੇਰਾਵਰਦੀਕਹੁਤੁਬਾਤਕੋਈਕ
ਦੁਕਰਦਾਪਰਇਹੁਇਸਕੁਕੁਹਾਡਾਖੁਨੀ
ਪੈਰਜਿਦਾਹੀਖੇਧਰਦਾਓਲਾਸ਼ਾਨੁਦਰ
ਖੰਤਨਛਡੁਦਾਰਹਨੁਨਦੇਦਾਪੜਦਾਚੇ
ਰੀਬਾਤਲਗੀਇਹੁਤੁਰਨੇ

ਸਹਿਰਵਿਚਿ। ਤੀਵੀਮਰਦੁਗਰੀਬਤਵੇ
ਗਰੁਕਰਨਕਹਾਂਣੀਪਰਵਿਚਿ। ਤੁਰਦੀਤੁ
ਰਦੀਸਾਤਹਮੇਸਾਚਮਕੀਜਗਾਵਧੇਰੇ। ਇ
ਕਥੇਸਾਤੁਦੁਏਤਕਪਹੁਚੀਉਸਥੇਗਈ
ਅਗੇਰੇ। ਦੋਲਤਵਦਗਰੀਬਾਚੁ। ਤੁਰਦੀਤੁ
ਪਹੁਤੀਪਾਸਵਜੀਗਾਂ। ਕਲਕੇਚਾਰਬਹਿ
ਨਜਿਸਥਾਈਕਰਨਾਇ। ਤੇਤਤਬੀਰਾ।

ਜਮੋ ਜਮੋ ਬਹੁਤਾ ਦਿਹਾ ਵੇਚਾ ਜਰਨ ਤਮੋ ਤਮੋ ਚ ੬੨
ਰਚੁ ਸਵਾਈ। ਕਿਸ ਮਤ ਖੇਰੁ ਮਚਾਈ ਹਾਸ
ਮਾ ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਰਹੇ ਮਿਟਾਈ। ਓੜਕ ਬਾਪੁ ਮ
ਜੀ ਜਸੀਰੀ ਦੇਸੁ ਨੀਹ ਕੀ ਕਤ ਵਰਤੀ। ਸੁਣਿ
ਕੋ ਬਹੁਤਾ। ਇਉਂ ਚਿਰੈ ਰਤ ਵੇਲੇ ਨਾ ਦੇ
ਉਸ ਧਰਤੀ। ਆਹਾ ਸਾਹ ਅਦਾਲਤ ਵਾਲਾ
ਓਠੁ ਖਦਾ ਓੜਕ ਰਦਾ। ਦੁਨੀਆ ਖਾਬ ਖਮਾ

ਲੀਬਦਲੇਜੁਲਮਨੁਆਰਕਰਦਾ॥ਪੁਛਿਅੰ
ਬੈਠਵਜੀਰਾਕੋਲੋਕੀਤਤਬੀਰੁਕਰਾਹੀਅ
ਚੁਣਚੇਤੁਜਹਾਨੀਸੁਹਰਤਇਹਕੀਬਣੀ
ਅਖਾਹੀ॥ਕਰੇਦਲੀਲੁਅਕਲਦੀਕੋਇ
ਦਿਲਦੇਅਕਲਦੁਕਾਨੇ॥ਜਿਸਦੀਚੁਰੁ
ਲਮਨਹੋਵੇਦੂਜਾਰਹੇਹਯਾਉਜਹਾਨੇ॥
ਜੋਮੇਖੇਸਕਬੀਲੇਵਲਦੀਉਲਫਤਬਤ

ਤੁਵਧਾਵਾਂ ਕਹਿਸੀਕੋਣੁ ਸਿਆਣਾਮੈਨੂੰ ॥ ੪੩ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਲਾਂਵਾਂ ਸੁਇਨਾਂਵੇਚ ਸੁਆਹ
ਖਰੀਦੇ ਬਣੇਦੀਵਾਂ ਨਾਂ ਸੋਈ ॥ ਵਖਤ ਦਿਹਾ
ਵੇਤਾਂ ਪਛੁਤਾਵੇ ਕਾਜਨ ਸਰਦਾ ਕੋਈ ॥ ੪੪ ॥
ਸਤਯਾਰਜਹਾਂ ਨੀਸੂ ਠੇਨੇਗਾਨ ਮੁਸਕੂਨ
ਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜੁਲਮੁ ਕੁਹਾੜਾ ਅਪਣੀ ਪੈਰੀ
ਆਪਵਗਾਂਵਾਂ ਬੇਟੀ ਬਾਲਕੁ ਆਰੀਹੁੰਦਾ

ਕਿਤੇ ਨਨਾਉ ਧਰੇ ਦਾ ਜਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਕ
ਰਨੀ ਪੈ ਦੀ ਚਾਇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਾ ਕਰੇ ਦਲ
ਭਾਅ ਜੇਹੀ ਕੋਈ ਕਰਿ ਕੋਠਿ ਕਰ ਜਰ ਰੀ॥
ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨਨਾ ਵਿਚਾਰੇ ਕੋਈ ਪਵੈ ਦੋਤ
ਰਠੇ ਪੂਰੀ ਰਠ ਕੋਠਿ ਕਰ ਦੁਕਾ ਵਨ ਭ
ਗੇ ਦਾਨ ਸਵੈ ਦੁਪਰਾਣੇ ਪੀਖਾ ਬਾਝੁ ਰੇ ਰ
ਵਨ ਖੀਖੀ ਅਠ ਲਾਉ ਨ ਸਿਅ ਠੇ ਗਉ॥

ਨਾਕਾਹਿਆਇਲਾਜਾਮਜੇਹਾਕਰਦੇਜੋਰ ੪੪
ਫਿਕਰਦਾਇਲਤਜੇਰੂਜੀਜੀਰਨਕੋਈ
ਲੋਭਦਿਖਾਈਏਜਰਦਾ ॥ ਇਕਨਾਹੋਰਦ
ਨਾਵਾਰਲਕੇਕਾਹਿਆਕਾਰਿਕੋਜੋਰਤੁਰਾਈ
ਏਸੁਲੀਸਾਰਤਿਯਾਰੀਕਰਿਕੇਉਸੁਨੂੰ
ਪਾਸਏਜਾਈਏਸੁਠਾਸੋਰਸਰਾਬਾ
ਕਰਕੇਖੈਫਦਿਲੇਵਿਚਪਾਇਏਓਥੇਫੇ

ਰਨਸੀਹਤ ਕਰੀਏ ਖੂਨੀ ਸਕਲ ਬਣਾਈ
ਯੋ ਤੋ ਬਾਕਰੇ ਮੁੜੇ ਇਸਰਾਹੋ ਮੂੰ ਨ ਸਬਦੰ
ਰਕਰੇ ਸਾਂ ਜੇ ਤੂੰ ਬਾਜਨ ਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੇਸੁ
ਲੀਚਾ ਇਦਵੇ ਸਾਂ ਕਾਰਿ ਕੋ ਟਿਕਰ ਮਾਂ ਬਾ
ਰਵਨੀ ਗਾਇ ਹੋਇ ਬਾਜ ਬਣਾਇ ਯਾਇ
ਸਤ ਮੋਲ ਸਹਿ ਰਦੇਵਾ ਲੀਤਾਈ ਜਾਇ ਸੁ
ਨਾਯਾ ਕਹਿ ਮਾਂ ਮੁਜੀ ਜੁਇ ਹੋ ਗਲ ਬਿ

ਹਤਰਕੋਰਕਮਾਓਜਲਦੀ॥ਜਿਸੁਬਿਧੁ ੪੫
ਬੁਝੇਬੁਝਾਈਸੁਹੁਰਤਚਿਖਾਬੁਝਾਓਬਲ
ਦੀ॥ਏਹੋਰੂਲਵਜੀਰਾਰਲਿਕੋਗੋਸੇਇਕ
ਸੁਬਣਾਈ॥ਪੜ੍ਹਦੇਵਿਚਨਜਾਹਰੋਹੋਵੇਸੁ
ਣੇਨਾਮਾਮੁਲੁਕਾਈ॥ਸੁਲੀਤਾਣਪਰੀਓ
ਮਰਾਵਾਂਪਾਸਜਲਦਬਹਾਏ॥ਦੂਜਾਲਾ
ਲਜਵਾਹਰਮਾਣਕਮੋਤੀਕੋਲੀਵਛਾਏ॥

ਦੇਜਕਪਾਸਬਹਿਸਤਦਨਾਟਾਂਕਰਸਮਮੰ
ਨਬਣਾਯਾਤਾਂਫਰਿਹਾਦਨਿਮਾਂਨਾਂਆ
ਜਜੁਸਹਿਰੇਪਕੜਿਮੰਗਾਯਾਮਿਲਿਭੁੰ
ਦਸਤੁਜਲਾਦਾਅਜਜਹਾਜਰਾਅਣਿਖ
ਵੇਤਾਸੁਲੀਬਾਝੁਜਬਾਨੇਸੁਖਨੀਸੁਲੀ
ਨਾਲਪਰੇਤਾਸੁਬਾਦਾਰਅੰਬੀਰਚੁਫੇ
ਰੇਹਾਕਮੁਹਫਤੁਹਜਾਰੀਨੇਜੇਤੀਰਤੁਫੇ

ਗਾਦਿਖਾਉਨਖਿਚਿਖਿਚਿਪੈਨਕਟਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥
ਅਖਨਇਕਗੁਰਾਓਧਰਤੀਤੀਰੀਲੇ
ਖਕਰਾਓ। ਦੂਜੇਕਹਿਨਜਲਾਦਾਅਖ
ਸੁਲੀਚਾਇਚਰਾਓ। ਨਿਅਕਹਰਾਂਅਬਿ
ਅਦਬਾਅਜੇਹਾਉਲਟੀਖਲਲਗਾਓ।
ਇਕਇਕਕਹਿਨਕਮੀਨੇਤਾਂਈਆਤਸ
ਵਿਚੰਜਲਾਓ। ਵਿਚਿਵਿਚਿਹੋਰਕਹਨ

ਅਸਤਾਓਤੁਰੋਖਦਵੇਗਜਬੋ ਬਖਸ਼ੋ
ਜਾਂਨਕਗਓਤੁਬਾਨਾਮਕੁਲਬਿਅਦਬੋ
ਬਖਸ਼ੋਅਜਜਲੋਕਦੀਵਾਂਨਾਅਹਾਮੁ
ਕੁਕੇਨਾਭੇਨਲੇਸੀਏਲਤਚਾਇਦਿਹੋ
ਸਤੁਇਸਨੁਜਾਇਕਿਤੇਵਲਗਹਿਸੀ
ਏਹੋਕਰਨਵਿਚਾਰਾਹਾਸਮੁਦਬਕੇਦੇਨ
ਕੁਰਾਉਨੁਖਾਤੁਓਸਕਦੁਲਦੇਤਾਂਈਬ

ਹੁਤਦਲੀਲੁਉਠੰਦਨੁ ਜਾਠਰਿਹਾਦਸੁ
ਏਸਭਝੇਵੇਹਾਜਰਆਠਿਖਵੇਯਾਠਿਠ
ਤਰਫਸੁਲੀਦੀਹਸਿਆਠਿਰਹੀਬੁਭਰ
ਰੇਇਆਹੋਰਸਵਲਜਬਾਬਜੁਬਾਨੇਸੁ
ਖਨਨਕੀਤਾਜਰਾਰਾਸਾਹਿਮਨਸੁਰਹ
ਇਯਾਉਸਵੇਲੇਸਾਬਤੁਸਿਦਕਮੁਕਰਰਾ
ਵੇਖਵਜੀਰਾਮੀਬੀਰਤਮਾਸਾਉਸਦਾਬ

ਹੁਤਹੋਯਨੋਹਸਠਰੋਣਕਿਹਾਇਸਵੇਥੇ
ਸਚੁਕਹੁਆਖਦਿਵਾਨੋਅੰਤੋਰੋਣਮੁਕ
ਰਗਾਅਵੇਖਸੀਨਾਅਵੇਆਸਾਸੁਝਾ
ਪਾਸਹਮੇਸਾਂਖਪਤੀਏਹੁਕਿਵੇਹਾਹਾਸਾ
ਭੀਠਰਿਹਾਦਜਬਾਨਸੁਖਨਦਾਕਹਿ
ਅਅੰਬਾਰਵਜੀਰਾਂਜੀਵਣਮਰਣ
ਅਸਾਇਕਜੇਹਾਪਾਇਠਾਇਠਾਠਕੀਰ

ਪਰਮੇਵੇਖ ਸੁਲੀਨੁ ਹਸਿਆ ਖੁਸਹੋ ਬਹੁਤ ॥ ੪੬ ॥
ਹਿਸਾਬੋ ਖੁਨੀ ਇਸਕ ਕਸੀਈ ਕੋਲੋ ਛੁਰ
ਸੀਜਾਨ ਇਜਾਬੋ ਰੁਨ ਕਰਾਅ ਮਸੋਸਾਅ
ਜਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਆਪਾਟਨ ਪਰਦਾ ਸੀਰੀ
ਪਾਸਖੜੇਵੇ ਅੰਜਨ ਵੇਖੇ ਆਸਕ ਮਰਦਾ
ਦੇਉਰੂਰ ਹਦੁਆ ਇਤੁਸਾਂ ਨੂਮੇ ਇਹ ਮੋਤੁ
ਕਬੂਲੀ ਧੋਲਰ ਪਾਸ ਸੀਰੀ ਦੇਖੜ ਕੇਚ ॥

ਇਚਰੁ ਚੰਦ੍ਰਾਨੀ ॥ ਜਦ ਇਹ ਲਿਖਾ ਜਾ
ਬਦਨੀਰਾਂ ਮੁਕੁ ਕੇ ਬਾਤ ਨ ਕੀਤੀ ॥ ਪਾਸ
ਅਜੀਜ ਸਾਹਿ ਨ ਸਹਿ ਨ ਸਹਿ ਕੀਤੀ ਜਾਇ
ਜਿਵੇ ਚੰਬੀਤੀ ॥ ਸੁਰੁ ਕੈ ਰੇ ਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥
ਦਲਗਾਏ ਜੁਬਾਨੀ ਕਿਸੇ ॥ ਐਖਾ ਰੇ ਗਲ
ਗਾਇਹ ਦਿਲ ਨੂੰ ਦਾਰੂ ਕੇਈ ਨ ਦਿਸੇ ॥ ਕ
ਹਾ ਅਜੀਜ ਨਾ ਆਖੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਿ ਗਨ ਸ

ਖਤਜੁਬਾਨੋਹੋਇਹਾਇਸਕਮੁਕਰਗਾਸ ॥੪੯॥
ਦਕਬਾਹਰਹਿਰਸਜਹਾਨੋਸਾਹਿਬੁਤਖ
ਤਹਕਮਤਅਪਣੀਇਕਸੇਮੁਲਖਚਲਾ
ਵੇਛੁਟੀਆਹਿਅਜੇਹੀਦਿਲਦੀਚੋਦਾ
ਤਬਕਜਲਾਵੇ॥

ਹਰੁਇ ਲਾਜਨਹੀ ਕੁਛੁ ਉਸਦਾ ਅੰਦੁਏਸ
 ਜਮਾਨੇ ਬਾਹਰਸਹੰਨੁ ਕੋਈ ਕੁਛੁ ਹਾਰਿ
 ਗਜਕਹੇ ਨਓਸਦਿਵਾਨੇ ਦੁਨੀਆਖਾ
 ਬਖਿਸਾਫਰਖਾਨਾ ਕਿਚਰਕੁਹੁਕਮਚਝੰ
 ਈਏ ਕਿਉਇਹਖਲਕਪੇਦਾਇਸਰ
 ਬਦੀਕਰਕੇਜੁਲਮੁਦੁਖਾਈਐਸਾਲੁ
 ਮੁਜੁਲਮੁਕਰੇਦਾਦੇਦਿਨਖਲਕਖੁਦਾ

ਈਲੁਟਦਾ॥ ਮਾਲਕੁਏਸੁਮੁਲਖਦਾਦੇਖੇ ५੦
ਬਲਦਾਕਿਵੇਨਫੁਟਦਾ॥ ਕਹਿਅਮਜੀ
ਜਾਮੀਬੀਰਤਾਈਏਹੋਸੁਖਨਜੁਬਾਨੋ॥ ਕਿ
ਸਨੇਨਾਲਖਕੁਰੀਏਹਦੁਨੀਆਂਚਲਦੀਵਾ
ਰਜਹਾਨੋ॥ ਹਾਸਮਸੈਕਸੀਰੀਵਿਚਓਸਦੰ
ਕਹੁਕੁਫੁਹੋਸੀਜਬਰਾ॥ ਦਿਲਨੂਰਾਹਦਿਲੰ
ਵਿਚਆਖਨਕਾਮਲਲੋਕਮੁਕਬਰਾ॥ ਅਬ

ਸੀਰੀਕੀਬਾਰਤਾਂਲਿਖਮਤੈ॥ ਸੀਰੀਗਿਰਦ
ਹਜਾਰਾਅਹੇਖਿਜਮਤਦਾਰਕਨੀਜਾਂ॥ ਇ
ਕਦੇਵਿਚਉਨਾਦੇਹੈਸਨਮਹਿਰਮਰਾਜਾ
ਜੀਜਾ॥ ਖਿਥੁਜਮਤਹੋਰਉਨਾਦੇਤਾਈਜ
ਰਾਨਆਹੀਕਾਈ॥ ਉਪਰਸੀਸਮਹਲਚੁ
ਟੇਰੇਰਖਨਨਜਰਦੁਸ਼ਾਈ॥ ਹਰਹਰਗਲੀ
ਮਹਲੇਕੂਚੇਰਖਨਨਜਰਮਹਲੇ॥ ਵੇਖਨ ५

ਖਨਜੋਫ ਰਿਹਾਦਿਵਾਨਾਨਜਰਪਵੇਕਿ 49
ਤਿਵਲੋਸੀਫ ਰਿਹਾਦੁਤਰੀਕਹਮੇਸਾਸ
ਹਰਬਜਾਰੇਫਿਰਦੇਵੇਦਸਵਾਰਮੁਕਰ
ਰਾਅਵੇਮਹਿਲਸੀਥੀਦੇਗਿਰਦੇਜਾਓ
ਹਨਜਰਗੁਲਾਮਾਪੋਦਾਫਿਰਦਾਜਿਗਰਕ
ਬਾਬੀਓਓਸੇਵਖਤਸੀਥੀਸਹਜਾਦੀਦੇ
ਦੁਨਖਬਸਿਤਾਬੀਜਾਫ ਰਿਹਾਦਸੀਥੀ

ਨੂਹਿ ਸਦਾ ਉਠਦਾ ਦਾਹੁ ਕਲੇਜੇ ਰੋਦੀ ਵੇ
 ਖਹੁ ਟਾਲਸ ਜਨ ਦਾ ਚੈਨ ਨ ਆਵੁ ਸਸੇ ਜੇ
 ਜਾਮਿ ਲਨਾਲ ਸਹੀ ਆਵੇ ਬਹਿ ਦੀ ਨਾਲ
 ਹਿਜਰ ਦੇ ਜੋਰੇ ਹਿਕਮਤ ਨਾਲ ਬਿਗਾ
 ਨੀ ਮੋਹੀ ਬਾਤ ਸਜਨ ਬੀਤੋਰੇ ਜਾਫਰਿ
 ਹਾਦਵ ਲੋਗਾਲ ਤੁਰਦੀ ਵਿਚ ਹੁਸਨ ਦੇ ਰੂ
 ਰੇ ਆਪ ਆਪ ਆਵਾਇ ਲਭੁ ਮਰੇ ਹਸਤ

ਸਕਰਨਵਧੇਰੇ। ਲਾਉਨਸਾਂਗਬਣੇਇਕ ੫੨
ਸੀਰੀਇਕਫਰਹਾਦੁਬਣਾਉਨੁ। ਗਲਵਿਚ
ਵਾਲਦਿਥਾਨੀਸੁਰਤਅੰਗਬਿਭੂਤਲਗਾ ॥
ਉਨੁ। ਦੇਵਨਫਰਨਸੀਹਤਉਸਨੁਗਿਰਦ
ਅਗਿਰਦੀਬਹਿਕੋ। ਤੁਧਾਕਿਉਮੈਤਵਿਹਾ
ਸ਼ੀਅਪਣੀਭੇਤੁਜੁਬਾਨੋਕਹਿਕੋ। ਅਵਲ
ਹਸਕਰੇਹਰਕੋਈਅਪਣਾਕਦਰਪਛਾਣੇ

॥ ਅਖੀਅੀਟ ਅਨੇਗ ਕੀ ਤੇ ਖਾਧੀ ਜਹਰਾ ਖ
ਕਾਣੇ ਕੋਣ ਮਜਰਾ ਆਨਾ ਥਾਵੇ ਚਾਰਾ ਰਿ
ਠਤੀ ਕਿਸੇ ਨਲੇ ਖੇ ॥ ਰਖੇ ਨਜਰ ਉਥਾਈ ਏ
ਜਿਸ ਨੂਸੂਰ ਜਚੇ ਦੁਨੁ ਦੇ ਖੇ ॥ ਜਾਇ ਹੁਸੁ
ਖ ਨੁਸੁਣੇ ਤਦ ਸੀਰੀ ਕਰ ਕ ਕਲੇ ਜੇ ਕ ਕੋ ॥ ਰ
ਰਤੁ ਨਾਲ ਸਈ ॥ ਆਨੁ ਕਹ ਦੀ ਸਖਤ ਤ ਤੀ
ਅਤ ਕਰ ਕੋ ॥ ਇਹ ਗਲ ਕਹੇ ਨਹਰ ਗਜ ਉ

ਸਨੂਆਜਜਨੀਚਕਮੀਨਾ।ਹੈਓਹਦੀ ੫੩
ਨਦੁਨੀਵਿਚਮੇਰਾਕਾਬਬਲਕਮਦੀਨ।
ਹਰਦਮਕੋਲਜਿਨਾਦੇਵਜਦਾਫਾਨੀਕੁ
ਚਨਗਾਰਾ।ਪੁਤੁਨਖੁਹਜਹਾਨੀਸੁਰ
ਸੋਕਤਿਸਾਨਨਿਕਾਰਾ।ਬਾਬਾਖਮਾਲੁਹ
ਕੁਮਤਸਾਡੀਜਿਤਨਾਸੇਰਸੁਣੀਦਾ।ਉ
ਸਦਾਨਾਮੁਹਮੇਸਾਕਾਇਮਜਬਲਗਤ

ਖਤਾਜੀਮੀਦਾ॥ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਤਾਬ
ਇਸਕਦੀ ਅਜਹਬ ਸਾਫ਼ ਦਿਲਾਏ॥ ਖੁ
ਨੁ ਇਸਕਹਰਾ ਮਤਿ ਨ ਨੁ ਮੇਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਜਿ
ਨਾਂਦੇ॥ ਮਿਲਿਆ ਆਪਾਰ ਮੁਰਬੀ ਨਿਸ ਨੁ
ਗਏ ਦੁਰੀਰੀ ਕਿਸੇ॥ ਸਾਹਗਾ ਦਾਉ ਨਜੀਬ
ਕਮੀਨਾ ਕੋਈ ਨ ਉਸ ਨੁ ਦਿਸੇ॥ ਏਹੋ ਰੋਜ ਸ
ਈ ਆਨੁ ਸੀਰੀ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਨ ਸੁਣਏ॥ ਰੋ

॥ ਰੇ ਹਿਦਾਇਤ ਬਣ ਕੇ ਰਹ ਬੁਰਗਾ ਹੁਸਿ ॥ ੫੪ ॥
ਖਾਵੇ ਆਹਾ ਸੁਗਲ ਏਹੋ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਨਰ
ਦਇਸ ਕਦੀ ਖੋਲੇ ॥ ਗੋਰਾ ਟੁਟੀ ਰਾਲ ਮਿਲ
ਠਦੀ ਕਾਈ ਜੇਰ ਬੁਓ ਸਨੂ ਮੇਲੇ ॥ ਵਸਦੀ
ਸੀਸ ਮਹਲੀ ਆਹੀ ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਚੁਫੇਰੇ
ਪਰਓ ਹੁਸੇ ਚਾਹੀ ॥ ਵਾਨੇ ਕੋਲੇ ਰਖਦੀ ਜਰ
ਵਧੇਰੇ ॥ ਮੁਦਤ ਰਹਿ ਆਤਰੀ ਕਾਏ ਹੋ ਖੇਤੁ

ਇਸਕਦੀਤਾਜੀ। ਦਿਲਦਾਖੁਨਖੁਰਾਕ
ਦੁਹਦੀਬਣੀਸਿਰੇਸਿਰਬਾਜੀ। ਪਰੁਇ
ਹਲੇਕਜਹਾਨੀਹਾਸਮਕਿਵੇਨਖਮਾਝੁਛੁ
ਡੇਦੇ। ਮਾਰਨੁਮਾਰਸੁਟਨੁਮੁਕਵੇਖਨਨੁ
ਮਾਇਆਨਖੋਫਕਰੇਦੇ। ਰਲਕੇਫੇਰਬਾ
ਖੀਲਾਕਹਿਆਬਾਪਸੀਰੀਦੇਤਾਈ। ਕੀ
ਤਾਬਹੁਤਖਰਾਬਨਿਹਾਇਤੁਇਹਦਾਦੁ

ਛੁਡੇਦਾਨਾਹੀ। ਹੋਇਆਬ ੫੫

ਲਕਮਲੁਮਅਸਾਨੁਏਨਫਸਾਦਵਧ
ਇਆ। ਇਸਦੇਇਸਜਨਾਨੀਮਹਿਥੀ
ਸੋਰਖਰੂਦਮਚਾਆਸੀਰੀਆਪਸੁ
ਰੋਖੋਵਿਚਰਹੇ। ਇਸੇਵਲਤਕਦੀ। ਕ
ਰੇਕਲਾਮਹਮੇਸਾ। ਇਸਦੀਕਰਦੀਕਦੇ
ਨਬਕਦੀ। ਸਾਹਦਹੋਰਉਠੇਦਸਪਾਸੇ

ਏਹੋ ਸੁਖ ਨ ਪਕਾਇਆ ਕਾਰਿ ਬੈਹੁ ਬਹੁ
ਤਬ ਖੀਲੀ ਚੁਗਲੀ ਫੇਰ ਅਜੀਜ ਤਪਾ
ਇਆ ਤਪਿਆ ਬਹੁਤ ਅਜੀਜ ਸਿਤ ॥
ਬੀ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਬੁਲਾਏ ਦਾਨ ਸਵੈਦ
ਹੋਏ ਸੁਹਾਜ ਰਪਾ ਸੋਪਾ ਸਿਬ ਹਾਏ ॥
ਕਹਿ ਅਜੀਜ ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਹੀਲਾਰ ਲਕੇ
ਤੁਸੀ ਸਿਖਾਏ ਕੀਤਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਦੀ

ਵਾਨੇਖਟਤੀਏਸਨਿਮਾਣੇ॥ ਸਖਤੀਕ ੫੬
ਗਰਗਜਕੋਈਖੁਨਗਰਦਨਅ
ਦੇ॥ ਅਤੇਕਿਵੇਨਿਕਾਏਸੁਨੁਓਠ
ਕਿਤੇਵਲਜਾਣੇ॥ ਕੀਤੀਅਰਜਵਜੀਰਾ
ਸੁਣਿਕੇਕਹਿਸਹਨਸਹਿਤੁੰਏ॥ ਕਿਸ
ਬਿਧਸਹਿਰਛੁਏਇਸਬੋਕਿਵੇਛ
ਭੇਦਨਾ॥ ਗੋਰਤਨਾਲਜਿਇਸਦੇ

ਤਾਈ ਜਾਨੇ ਆਰਗਵਾਈਏ ਸੁਹਰੁ
ਮੁਲਖ ਵਧੇਰੀ ਹੋਸੀ ਰਾਗਦਨ ਖੁੰਨ ਲਿਖ ॥
ਈਏ ਏਲਤ ਖਾਕ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣੇ ਮਰ
ਣ ਨ ਜਾਣੇ ਕੇਹਾ ਸੁਣੇ ਆਕ ਦੇ ਨ ਡਿਠ
ਕੋਈ ਆਦਮੁ ਹੋਰੁ ਇਜੇਹਾ ਸੀਰੀ ਬਾ
ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਟਿਕੇ ਦਾਖਲ ਕੋ ਬਥਕ ਖੁਦ
ਭੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਹਰਗੁ ਆਉਤਿ ਸੇ ਦਿ

ਨਜਾਪੁਰੁਏਸਬਲਾਓ। ਕਹੀਕਲਾਮੁਨੁ ੫੭
ਨਦਾਹਰਗਜਕਰੇਨਾਅਪਜੁਬਾਨੋ। ਕਿਓ
ਏਨਾਅਫਾਤਾਅਸਾਨੁਲਧਾਫੁਫੁਜਹਾਨੋ।
ਫੇਰਅਜੀਜਕਹਿ। ਅਕਰਗੋਰਤਬੁਬੀ
ਅਕਲਤੁਸਾਗੀ। ਕੁਲਕੇਖਾਕਕਹਾਓਅੰ
ਕਲਕੋਰੇਵਿਜਾਰਤੁਸਾਗੀ। ਬੁਬਾਤਖਤੁਤ
ਸਲਤੁਸਾਗੀਨਾਲੇਸਾਹਅਵੇਹੇ।

ਵੇਦਵਜੀਗਜਿਨਾਦੇਬਟੇਤੁਸਾਰੇਜੇਹੇ॥ਤ੍ਰਿ
ਠਾਬਹੁਤਵਜੀਗਾਂਤੁਪਿਆਵਾਲੀਸਾਮਸ
ਹਰਦਾ॥ਉਠੇਕੇਬਪਇਆਦਿਲਖਤਰਾਬ
ਇਆਰੇਜਹਸਰਦਾ॥ਕਹਿਆਅਜੀਨਸ
ਹਿਨਸਹਤਾਈਫੇਰਵਜੀਗਾਰਲਕੇ॥ਕਰ
ਕੇਕੋਈਦਲੀਲਅਕਲਦੀਅਰਜਕਰੇ
ਸਾਭਲਕੇ॥ਰੁਖਸਤਲਈਗਾਏਇਕਰੇ॥

ਸੇਪਏਦਲੀਲੀਸਾਰੇ॥ਖਾਵਨੁਪੀਠਗ ॥੫੮॥
ਇਆਸੁਖਸੇਵਨਫਤੇਅਜਾਬਿਚਾਰੇ॥
ਆਪੋਆਪਿਪਾਦਿਚਾਰਨਖੋਜਨਢੁਢਨਢੁ
ਦੁਸਵਾਈ॥੫੯॥ਰਸਲਾਹਉਸਾਰਨ
ਸਾਬਤਪਵੇਨਕਾਈ॥ਸੀਇਕਵਿਚਵਜੀ
ਰਉਨਾਦੇਸਭਥੇਵਰਾਸਿਆਣਾ॥ਭ੍ਰਿਠੇਕ
ਈਜਮਾਨੇਵਰਤੇਪਾਪੀਵਰਾਪੁਰਾਣਾ॥੬੦॥

ਜਤਰਨਉਠਾਈਗਿਣਕੇਬੁਰਾਕਮਾਵਟੁ
ਵਾਲੇਕਾਹਿਆਮੀਬੀਰਵਜੀਰਾਂਤਾਈਸ
ਦਨਸੀਕਬਹਾਲੇਅਵਲਨਲਉਨਾ
ਦੇਕੀਤੀਸਖਤਜੁਬਾਨਨਸੀਹਤਾਬਟੇ
ਵਜੀਰਤੁਸਾਭੇਜੇਹੇਲਕੁਕੇਖਾਮਤਬੀਖ
ਤਾਹੋਰਸਦਿਲੀਲਵਿਚਾਰਤੁਲਾਇਕਾ
ਜਰਾਤੁਸਾਵਿਚਨਾਹੀਮੇਨੁਏਹੋਹੋਲਤੁਸਾ

ਡਾਮਰਸੋ ਕਿਤੇ ਅਜਾਈ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅਲਾ ੫੯
ਤਰੁ ਸਾਮਗਰੇ ਕਹਿ ਆਉ ਨਾਨੁ ਕਰੇ ਇ
ਦੁਆਲਾ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹਾਤੁ ਸਾਨੁ
ਪਾਸ ਅਜੀਜ ਸਹਿ ਨ ਸਹਿ ਰਲ ਕੇ ਓਠਿ
ਸਵੇਰੇ ਜਾਈਏ ਓਥੋਂ ਓਹ ਦਿਵਾਨਾ ਵਹਿ
ਸੀਸ ਦਿਹ ਜੁਰਮੰਗਾਈਏ ਕਹੀਏ ਓਸ
ਫਸਾਦੀ ਤਾਈ ਸੁਕਦਾ ਬਾਗੁ ਸੀਰੀਦਾ ਤੇ

ਓਹਰਾ ਮਕਰੇ ਦਾਗਰ ਮੀਤ ਖੁਤਾ ਸੇਰ ਨਿ
 ਮੀਦਾ ਖੁਹੇ ਚਰ ਸਰਹੇ ਕਰਹੀ ਲੇ ਕਿਵੇ ਨ
 ਥੀਵੇ ਹਰਿਆ ਸਕੁ ਠਾ ਸਬਜ
 ਰਹੇ ਹਮੇ ਸਾਭਾ ਰਿਆ ਨੇਤ੍ਰੇ ਪਰਿ ਪਰੇਤ੍ਰੇ ਉ
 ਸਦੇ ਨਦੀ ਹਮੇ ਸਾਜਾਰੀ ਉਸਦੀ ਆਬ
 ਦਰਖਤਾਂ ਤਾਈ ਖਰੀ ਨਿਹਾਇਤ ਭਾਰੀ
 ਬਾਰੋ ਹੋਗੁ ਨਦੀ ਕੋਹ ਦੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਝਾੜ

ਉਜਾੜੀ ਕੋਹ ਕਨਰ ਮਸਿਮੀ ਨਵਿਗਾਂਨੀ ॥੬੦॥
 ਕੋਹ ਕਸਖ ਤਪਹਾੜੀ ਜੇਤੂ ਨਹ ਰਕਦੀ
 ਉਸਨ ਦੀ ਓਚੀ ਰਪਹਾੜੀ ਲਿਅਵੇ ਜਾਪੇ
 ਇਸ ਕਤਿ ਸੇਦਿ ਨਕਾ ਮਲਾ ਮਾਣ ਬਗਾਇ
 ਤਪਾਵੇ ॥੬੧॥ ਚੁਗੁਲਾਂ ਮੁਸੀਰੀ ਦੇ
 ਮੁਢ ਕਦੀ ਮੀਖਾ ਸੋ ਗਦਿ ਤੀਠੇ ਰਿਇ ਜਾ
 ਰਤ ਤੇ ਨੁ ਰਹੀ ਹਮੇਸਾ ਪਾਸੇ ਜਾਇ ਹਬ

ਤਦਿਵਾਨੇਕਹਿਸਾਂਕਹਿਆਵਜੀਰਪੁਰਾਣੇ
ਕਰਨੇਕਦੇਨਰਹਿਸੀਫਸਤੀਸਮਝੇਤੁਸੀ
ਸਿਆਣੇਐਵੇਮਾਨਨਹੀਓਹਆਫਤਾਮਿ
ਨਾਉਮੇਦੋਆਸ਼ੋਲਾਉਗੁਜੇਰਅਜੇਹੀ
ਸੁਣਕੇਗਲਾਅਸਾਪਾਸੋਹਿਕਮਤਨਾਲ
ਨਿਕਲੋਸਹਿਰੇਡੂਲੇਵਿਚਪਹਾਡੀਚੀ
ਤੇਸੇਰਹਜਾਰਾਗਿਰਦੇਗਹਿਰਚੇਭੀ ੮

ਰਉਜਾਣੀ ਭੁੱਖੋ ਰਹਹੁ ਮਰੇ ਸੀ ਪਾਸੇ ॥੧॥
ਹੋਰ ਬਲਾਈ ਜੁ ਹੀ ਰਾਕਸ ਭੂਤ ਚੁੜੇ ਲਾ
ਪਰ ਬਤ ਭਰਿ ਆਸ ਪੁਰੁ ਹੀ ਸਰਮ
ਹਮ ਉਗਵਾਇ ਆਜਗੁ ਵਿਚ ਆਫਤ ਏ
ਨਾ ਅਸਾ ਰੂਪ ਮੁੜ ਕੇਵਾ ਜਕਲ ਮਨ ਸੁਟ
ਸਾਮ ਗੋਰੇ ਲਹਿ ਗੁਤ ਗਦਾ ਜਾਇ ਹਸ
ਣੀ ਅੰਬੀ ਰਵਜੀ ਗਾਂਹਿ ਕਮ ਤਿਓ ਸਬੁ ਜੁ

ਰੁਗੋ। ਹੋਏ ਸਾਂਦੁਏ ਹਾਗਲਮੁਕੁਮੁਕੁਸੁਣ
ਨਪੁਰਣੇਗੁਰਗੋ। ਨਿਉਨਿਉਕਰਨਸਲ०
ਮਾਉਸਨੂਚੁਮਨਪੇਰਚੁਟੇਰੇ। ਅਮੇਸੀਅ
ਕਲਵਜੀਥਾਵਾਕੀਕੋਟਗਿਣੇਬਿਨੁਤੇ
ਰੇ। ਕੀਤੀਬਾਤਪਸਿਦੁਨਿਹਾਇਤਸਾਦੁ
ਹੋਏਸੁਣਸਾਰੇ। ਚਲੇਜਾਇਅਜੀਜਸੁ
ਣਾਈਏਓਸੇਵਖਤਸਿਧਾਰੇ। ਕੀਤੀਅ

ਰਜੁਅੰਬੀਰਵਜੀਰਾਂਜਾਇਹਜੁਰਖਤੋ ॥੨॥
ਤੋਸੁਣਕੇਸਾਹਹੋਇਆਖਸਾਇਲਾਇ
ਚਮੋਤੀਸੁਖਨਪਰੇਤੋਕਹਿਆਅਜੀ
ਜਵਜੀਰਾਂਤਾਈਇਹਗਲਖੁਬਵਿਚ
ਰੀਆਖੋਓਸਦਿਵਾਨੇਤਾਈਗੋਸੇਇ
ਕਸਾਨਿਆਰੀਭੇਜੇਨਫਰਗੁਲਾਮਵ
ਜੀਰਪਾਸਦਿਵਾਨੇਜਾਓਭਾਹਰਸਹਰ

ਮਹਲਾ ਕੁਰੇਵੁ ਸਿਤਾ ਬੀਲਿ ਆਯਾ ਜਾਮੁ
ਕੁਵਾਤੁ ਕੁਲਾ ਮਾਂ ਆਈ ਟਿਰਦਿਆਵਿ
ਚਸਹਿ ਰਦੇ ਲਧਾਇ ਬੁਝਾਨ ਨਾਰੇ ਬੇ
ਠਾਪਾ ਸਫਲੁ ਦੇਗਰਦੇ ਆਹਾ ਖੁਬ ਫ
ਲੁਦਾ ਉਸਦਾ ਲਾਇਕ ਸਿਫਤ ਅੰਬੀਰੀ
ਹਿਕਾਨਾ ਲਾਖਵਾਜੇ ਦੇਦਾ ਲਾਇ ਚਿਫਲੁ
ਦਾਸੀਰੀ ਖਾਤਰ ਏਸਦੇ ਵਾਂਗਾ ਦੁਹਿਰੀ

ਅਭਿਸੰਨਚਰੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁਤ ੬੩
 ਪਿਆਰਾਭਿਸੰਨਚਰੇਕਾ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਗੁਣਾਭਿਥੋਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਥਸਥੋ
 ਈ ॥ ਤੁਰਿਆਭਿਥੋਆ ॥ ੪ ॥ ਇਆਵਾਗੁਸੁਖ
 ਨਨਕੀਤਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਆਪਾਸਅੰਬੀਰ
 ਵਜੀਰਾਬੀਦੀਵਾਨਾਨਿਮਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਾਇਲ
 ਜਾਨਕਬਾਬਨਿਖਮਾ ॥ ਅਜਜਥੇਕਨਿਤ ॥

ਨਾਮੁ ਕਰਮੁ ਅਬੀਕਵਜੀਰਾਂ ਉਸਨੁ ਕਰਕੇ
ਫਲਤਪਨੇਰਾ ਸੁਣਤੁ ਆਰਦਿਵਾਨੇ
ਸਿਰਪਰਤੁ ਦੁਖਸਹਿ ਆਬਤੇਰਾ ਸਿਪਫ
ਲਾਬਖਸਰਗੁਨਾਹਾ ਅਸਾਨੁ ਅਸੀਬਿਅ
ਦਲਗੁਨਾਂਹੀ ਕਿਬੇਵੇਖਹਵਾਲਤੇਰੇਨੁ
ਸਖਤਮਰੇਨਾਆਹੀ ਹੁਠਇਹਚਾਲ
ਸੇਦਾਈਆਂਵਾਲੀਛੋਰਤਰੀਕਬਿਹੇਸੀ

ਜਾਹਰਭੇਤੁਨਕਰਤੁਹਰਗਜਪਕਫੁਕਮਾ ॥ ੬੪ ॥
ਉਖਮੋਸੀਕੀਤਾਹੁਕਮਾਅਸਾਹੁਣਤੇਨੁਸਾ
ਗਇਹੋਫਹਮਾਇਆਰਹਿਸੇਪਾਸਸੀਰੀ
ਦੇਹੁਣਤੁਖਿਜਮਤਗਾਰਬਣਾਆਪਰਥ
ਹੁਬਾਰਾਸੀਰੀਦਾਸੁਕਿਦਾਉਸਦੀਵਡੀਖ
ਰਾਬੀ॥ ਤੇਨੁਦਰਦਤੁਹੋਕਫੁਕਰੇਸੇਦੁਢੁ
ਇਲਾਜਸਿਤਾਬੀਉਸਨੁਨਹਿਚਕਿਵੇ

ਦੁਰੀਆ ਚਰਿ ਰਪਹਾ ਕੁਇਆ ਵੇ। ਅਪੁਨੀ
ਕਿਮ ਕਰੇ ਸੇਘਰ ਦਾ ਜਗਾ ਵਿਚ ਮਰਦ ਕਹਾ
ਵੇ। ਅਪੁਨੀ ਦੇ ਨਪੁਆਰਾ ਦਿਲਾ ਸਾ ਦਿਲੋ ਦਿ
ਲੀਲੇ ਖੋਟੇ। ਧੋਹੀਲੇ ਕੁਜ ਬਾਨੇ ਉਲਟੁ ਤ
ਬਾਰੇ ਅਨੀਤੀ ਚੋਟੇ। ਅਸਲੇ ਜੇਚ ਵਰਨੁ
ਲਗਾ ਲੇ ਕੋਟ ਵਧੀ ਕੀਪੁਆਰੇ। ਧੋਹੀ
ਚੁਗਲੁ ਬਖੀਲ ਬਿਦਰਦੀ। ਸੁਠ ਕਮਾਵਟ

ਹਾਰੋ। ਤਕਨ ਬੁਰਾ ਬਿਗਾਨਾ ਹਰਦਮ ਖੁਨ ੬੫
 ਪਰਾਏ ਨਾਉਨੁ। ਬੋਲਨ ਸੁਠ ਕੁਸਾਮਤ ਕ
 ਰਿਕਰਿ ਜੋਰਾ ਵਹਾਰੀ ਸੁਵਨਾ ਸੋਈ ਬਣੇ
 ਮਰਤ ਬਵਾ ਲਾਕਾ ਮਲਕਾਰ ਜਹਾਨੀ।
 ਹਿਰਫਤ ਦਗਾ ਬਖੀਲੀ ਜਿਸੁ ਵਿਚਾਰਿ।
 ਨਤੀ ਕਹੋ ਬਿਗਾਨੀ। ਗਉਰਾ ਹਿਰਸਗ
 ਰੂਰਤ ਮਸਤੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਉ ਉਸੇ ਦਾ ਅ

ਖੀਨਕਨਹੀਕੁਛਹੋਰੂਬਣਿਆਜਿਸਮਕਿ
ਸੇਦਾ। ਭੁਲਾਅਪਣਾਆਪਜਿਨਥੋਰ
ਸੁਹੇਈਗੁਮਸਾਰੀ। ਕੀਕਰਹੋਕੁਜਹਾਨੀ।
ਕਾਬਲੁਬਣਨਮਰਾਤਬਭਾਰੀ। ਜਾਫ
ਰਿਹਾਦਵਜੀਰਾਂਕੋਲੇਸੁਣੀਹਕੀਕਤਸਾਰੀ।
ਲਗੀਚਮਕਪਤਿਗਵਧੋਰੇਕੀਤੀਮੈਤਤ
ਆਗੀ। ਭੀਫਰਿਹਾਦੁਨਿਮਣੇਹੋਕੇਕਹਿ

ਆਵਜੀਰਤਾਈ। ਸਖਤ ਪਹਾੜ ਕਟੇਸ ॥੬੬॥
ਕੀਕਰ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ। ਤੇਸਾ ਮੁਲਖ
ਰੀਦ ਬਜਾ ਰੇਓ ਸੇਵ ਪਤ ਮੰਗਾਇਆ। ਰ
ਲਕੇ ਉਨਾ ਬਿਦਮਦਾ ਦਸ ਤੇ ਦਸ ਤਗਰੀ
ਬਫਰਾਇਆ। ਬਧੀ ਕਮਰ ਲਾਘਾ ਬਤੋ
ਸਾਗਾਇਆ ਪਹਾੜ ਕਿਨਾਰੇ। ਕੀਤਾ ਸੁਕ
ਰਾਮੀ ਬੀਰਵਜੀਰਾ ਸੁਖੀ ਹੋਏ ਸੁਣ ਸਾਰੇ।

ਬੇੜੀਬਾਝੁਪਤਣਵੁੜਿਆਮਨਤਾਰੂਇ
ਨਿਸਾਬੀਕੀੜੀਨਾਲਪਹਾੜੁਭਿੜੁਇ
ਆਬਿਰਹੁਕਸਾਈਚਾਬੀਭੁਠਾਰਿਰਦੁ
ਚੁਠੇਰੇਫਿਰਕੇਕੋਹਦਿਨਾਨੇਸਾਰਾਪੁਰਾ
ਸੈਲੁਸਿਆਹੁਚੁਤਰੇਠੇਸਖਤਨਿਹਾਇ
ਤਭਾਰਾਪਰਬਤਵੇਖਰਹਆਫਿਰੀਪ
ਰਕੇਨਰਮਕਿਤੇਵਲਨਾਹੀਉਰੁਨਾਮ

ਗਾਅਵਾੜੇਸਿਰਤੋਤੇਸਾਜਰਾਛੁਹਾਵੇ। ਸੁ ६੧
ਟੇਸਾੜਪਹਾੜੀਆਤਸਉਠੈਸੋਖਪਥੀਤਾ
ਤਾਫਰਿਹਾਦੁਪਛਾਤਾਦਿਝਵਿਚਦਗਾਵ
ਜੀਰਾਕੀਤਾ। ਓਹੁਫਰਹਾਦਾਅਲਾਮਾਂਅ
ਹਾਜਿਸਥੇਅਕਲਖਜਾਨਾਂ। ਕੀਕਰਦਰਾ
ਪਛਾਣੇਨਾਹੀਜੇਸੋਭਇਯਾਦਿਵਾਂਨਾਂ। ਅ
ਸਕਹੋਨਾਮਜੁਬਨਐਸੇਜੇਕਰਹੋਨਦਿਵਾ

ਨੇ ਦੁਣੀ ਅਕਲ ਜਹਾਨੇ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹ ਕੈ
ਦੁਬਿਚਾਨੇ ਹੋਇਹ ਇਕਸ ਕੁਜਿਆ ਦਾਅਮੁ ॥
ਕਲੇ ਪਾਇਲਾ ਅਕਲ ਬਣਾਵੇ ਭ੍ਰੇਕ ਆਰ
ਦਸੇਰਾ ਅਜ ਜਸੋ ਕੀ ਇਸਕ ਕਮਾਵੇ ਆ
ਸਕ ਕੋਟ ਅਕਲ ਦੇ ਹੋਵਨ ਪਰ ਓਹ ਅਕ
ਲ ਕਿਵੇ ਹੀ ਤੁਪ ਕੇਨ ਲਾਇਸਕ ਦੀ ਅਤ
ਸਬਣੇ ਜਲਾਵੇ ਦੇ ਹੀ ਜਮੇ ਜਮੇ ਅਣ ਬਣ

ਨਦੁਖਡਾਢੇਸੁਹਰਤਵਧੇਜਹਾਨੀ। ਤਐਤ ੬੮
ਐਅਕਲਉਤੇਵਲਢੇਵੇਆਰਜਿਤੇਟਲ
ਜਾਨੀ। ਭੀਫਰਹਾਦੁਵਿਚਾਰੀਮਨਹਿਚਿ
ਜੇਮੇਪੇਰੁਹਟਾਵਾ। ਤਾਹੁਣਲਾਜਇਸਕ
ਨੂਲਗਦੀਨਾਕਸਸਿਦਕਸਦਾਵਾ। ਜੇ
ਕਰਪਵੇਪਤਿਗਦਲੀਲੀਘਾਟਾਨਫਾਵਿ
ਚਾਰੇ। ਤਾਥਹੁਫੇਰਦਿਵਾਨਾਕੀਕਚਿਜਾਨ

ਜੁਏ ਵਿਚ ਹਾਰੇ। ਏਹੋ ਇਸ ਕਠਿ ਖਾ ਵਿਚ
ਬਲ ਦੀ ਮੀਟ ਅਖੀ ਜਲ ਮਰਨਾ ਥੋੜੇ
ਹੋਰ ਖੁਦਾਈ ਰਲ ਕੇ ਦੁਲ ਨਗਾਰਾ ਧਰਨ।
ਜੇ ਕਰ ਲੇਖ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਾ ਸੁਹਿਬ
ਤੁਲ ਬਾਅਰਾ ਮੀ। ਰਜਣ ਖਾਣ ਇਹੋ ਕੁਛ
ਸਿਖ ਦਾ ਕਰ ਦਾ ਕਿਤੇ ਗੁਲਾ ਮੀ ਬੈਠਾ ਦੁ
ਗੁਬਿ ਅਕਲ ਵਿਚਾਰੇ ਨੀ ਦਸੁ ਪਾਣੀ ਸੇ

ਦੇ॥ ਜਿਤਨੇ ਤੇਜ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ੬੯
ਸੇ ਦਾਈ ਭੁੰਦੇ॥ ਹੇ ਦਿਲ ਆਖ ਪਹਾੜ ਹਟ
ਕੇ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸੇ ਕੇ ਹੜੀ॥ ਰੋ ਦਾ ਫੇਰ ਫਿਰੇ ਹਿ
ਚ ਗਲੀ ਆ ਚਾਲ ਕਦੀ॥ ਮੀ ਜੋ ਹੜੀ॥ ਤਾ
ਤੁਸਮ ਸ੍ਰ ਨਿਹਾਇ ਤਉ ਸਥੇ ਕੀ ਮਏ ਹੋਹੁ
ਨ ਚੋਖਾ॥ ਟਕਰਨਾਲ ਪਹਾੜ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ
ਕਵੇਹਾ ਧੋਖਾ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨ ਟਿਕਾਣੇ

ਹੋਵੇਕਾਰਉਹੋਹੁਣਕਰਸਾ ਜੇਰਬਖਾਰ
ਮਿਲਾਵੇਮਿਲਸਾਨਹੀਇਥਾਵੇਮਰਸਾ
ਭੀਫਰਿਹਦਲੀਦਲੀਲਾਂਕਰਕੇਸਾਬਤ
ਪੇਰਟਿਕਾਇਆ ਭਾਰੀਬੋਝਪੁਲਾਦੀਤੇ
ਸਾਕਰਕੇਜੇਰਚਲਾਇਆ ਤੇਸੇਨਾਲਪ
ਹਾੜੇਚਮਕਨਚਮਕਾਂਅਗਾਅਵਾੜੇਗੋ
ਇਆਆਤੁਸਬਾਝੁਬਣਾਇਆਆਣਦੁ

ਕਾਨਪਹਾੜੇ ਅਗੇ ਅਗ ਬਿਹਦੀ ਆਹੀ १੦
ਦੁਜੀ ਹੋਰ ਮਚਾਈ ਨਠੇ ਸੇਰ ਬਪੋਲੇ ਰੂਰ
ਦੇ ਛੁਡਿ ਦੇ ਜਾਨ ਖੁਦਾਈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਾ
ਇਕੋਈ ਨਰ ਮੇਰੀ ਜਗਾ ਸੁਖਾਣੀ ਆਵੇ। ਤੇ
ਸਾਨਾ ਲਸੁਖੀ ਹੋਇਕ ਰਿਕ ਰਿਜੇ ਰਚਲਾ
ਵੇ। ਜਾਓ ਹੁਟੇਰ ਕਿਦਾ ਹੋ ਆਵੇ ਸੈਲ ਨਿਖ
ਸਮਾਂ ਕੋਰਾ ਭੋਰਾ ਕਾਟਨ ਕਰਦਾ ਤੇ ਸਾਪੇਸ

ਨਜਾਉਸੁਜੋਗਾ। ਲੋਹੁਲਾਲਹੋਵਨਹਥਫ
ਲੀਨੈਟਭਰਨਰਸਖੂਨੀ। ਤੇਸਾਸੁਟਪਤੋ
ਹਥਮਾਰੇਸਿਰਦੇਨਾ। ਲਜਨੂਨੇ। ਖਾਲੀਪੇ
ਟਮਹਿਮਪਰਾਈ। ਇਕਜਟਾ। ਇਕਲਾਪਾ।
ਏਹੋਰੋਜਦਧੇਰੇਉਸਦਾਕਰਦਾਰੋਜਸਿ
ਆਪਾ। ਜਾਮੁੜਨਾਲਹਥਦਲਦੇਖੇਚਮ
ਕੇਚਮਕਸਦਾਈ। ਲੋਹੁਨਾਲਹੋਏਗੁਲਾਲ

ਲਾਮਹਿਦੀਇਸਕਲਗਾਈਰੋਰੋਹਾਲ 19
ਵੇਵਾਵੇਮਾਰੋਦਰਦਦਰੋਰੋਆਹੀਆਖੋ
ਦੇਸਤੁਸਾਵਿਚਜਿਤਨਾਦੇਸਮੋਰੋਵਿਚਨ
ਹੀਸਿਖੇਕਰਨਤੁਸੀਚੁਲਕਾਰੀਪਹੁਤੇ
ਸੀਸਮਹਲੀਕਿਉਨਾਪੇਸਤੁਸਾਭੇਆਵੇ
ਰਾਹੀਪਏਅਵਲੀਜਾਭਰਨੀਰਾਅਖੀ
ਭਰਿਆਵਨਲਾਲਹੋਈਆਦੁਖਦੇਵਨ

ਚੇਵਨਵਾਰੁ ਕਬਾਬਾਤ ਪੀਆਰਿ ਰਦਰ
ਫੇਗਾ ਬੇਓਨਾ ਭੁੰਠਿ ਰਿਹਾ ਦੁਇ ਨਾ ਦੇਤਾ ਏ
ਹੀਲਾ ਹਾਲ ਨੁਣਾਵੇ। ਵੇਲਾ ਓਸ ਪੁਆਰੀ ਦੇ०
ਲਾਪਿ ਫੁਲਾਸਾ ਦਕਰਾਵੇ। ਹੋਰੇ ਆਖਰ
ਹੋ ਆਮੇ ਚਸਮੇ ਇਤੁ ਵਲਤੁ ਸੀਨ ਜਾਵੇ।
ਅਪਣਿਆ ਪ੍ਰਾਪਿ ਰਿਦਾਂ ਵਾਂਗੂ ਰਾਣ ਵਿਚ
ਜਾਣਨ ਪਾਵੇ। ਹੋਇ ਹਰੇ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਾਗੀਲ

ਗੁਦੀਪਗਇਹਜਹਰਮਛੂਦਾ। ਲੋਹਾਹੋ ॥ ੧੨ ॥
ਗੁਰਗਣਦੇਵੇਲੇਦਿਸਦਾਨਰਮਛੂਦਾ
ਜਮੈਜਮੈਰੋਜਨਿਸੀਹਤਕਰਦਾਚਾਮਛੂਦਾ
ਵੇਵਧੇਰੇ। ਸੋਹੁਣਯਸਸਮੇਦਾਪਾਉਗੁਪ
ਤਪਛੂਦਾਦਾਅਗੇਰੇ। ਇਹੋਸੁਖਨਕਰੇ
ਦਾਜਾਮੁੰਨੁਮਗਰੇਤਉਕਰੇਦੀ। ਕਾਫਰ
ਸੋਜਾਮਛੇਗੀਬਿਰਹੋਸੁਧਬਧਰਹਣਨਦੇ

ਦੀ ਬੇਖੁਦ ਹੋਇ ਨਿਮੀ ਪੁਰ ਭਿਰਦਾ ਹੋ
ਸਹਵਾ ਸੇਕਾਰੋ ਮੁਰ ਕੇ ਜਾਨ ਪਵੇ ਪਲਈ
ਤੇ ਆਵੇ ਸਾਰ ਪਵਾਰੋ ਤੇ ਸਾਟੇ ਰਸ ਮਾਠੇ
ਅਜਨੁ ਦਰਦ ਦੁਖ ਦਾ ਪਲਿਤਾ ਆਪਾ
ਇਲਜੁ ਮਲਜੁ ਹਨੇ ਬਾਹਰ ਛੇਖ ਨਸੀ
ਬੋਸ ਭਿਅਾ ਇਹੋ ਤੋਰ ਰਹਿ ਆਚਿਰ ਉਸ
ਦਾ ਗੁਜਰੇ ਕਈ ਦਿਹਾੜੇ ਸ਼ਾਗੋ ਬਹੁਤ ਪ

ਜਮਾਨੇਵਾਲੇਸਿਰਪਰਸਖਤਪਵਾੜੇ ॥੩॥
ਤਾਓਹਕੁਕਨਿਮਾਣੇਦਿਲਦੀਸੁਣੀਜੁ
ਨਾਬਾਇਲਾਹੀਬੀਤੀਬੀਤਗਈਓਹੁ
ਜਿਤਨੀਓਮਰਦੁਖਾਦੀਆਹੀਰੋਇਅ ॥੦॥
ਹੁਕਮੁਫਾਰਿਸਤਾਤਾਇਦਾੜੇਸਿਤਾਬੀ
ਜਾਓਚੀਰੋਨਹਰੁਪੁਜਾਓਮਜਲੇਉਲ
ਫਤਨਾਲਬਣਾਓਅਦਤਰੇਸਾਦਿਲਾ

ਦੀਉਤਰੀਅਮਰੋਮਲਕਹਜੂਰੀ।ਲਰੇ।
 ਨਹਰਬਣਾਉਣਸਿਦਕੋਆਸਕਕਾਰਜ
 ਰੂਰੀ।ਤੇਸਾਨਾਉਰਹਿਆ।ਫਿਰਉਸਦਾਦੰ॥
 ਲਜਹਾਂਨੀਕਰਕੇ।ਵਹਾਨਲਾ।ਖੁਰਹਾੜੇ
 ਗੋਬੋਪਰਬਤਬਰਹਰਕੀਬੋ।ਲਗਾਢੂਹਿ
 ਦੁਹਿਪੇਨਪਿਛਾਟੇਉਡਉਡਜਾਨਤੀਬਾ
 ਭੇ।ਚੋਦਾਤਬਕਨਅਟਨਜਿਤਵਲੁ

ਰੂਹਨ ਅਕੀਨ ਦਾ ਲੋਭ ਬੇਰੋਜ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ੭੪ ॥
ਚਪਰ ਬਤ ਸੁਟ ਕਿਤੇ ਵਲ ਪਾਇਆ ॥
ਦੁਕਾ ਅਣਨ ਜੀ ਕਾ ਸਿਤਾ ਬੀਸਾ ਦਕ ਅਰ
ਲੋਭਾ ਲਗੇ ਕਤ ਮਾਸੇ ਆਵਣੁ ਖਲ
ਕਤ ਮਾਮੁ ਦਾਈ ॥ ਐਸੀ ਚੀਜ ਅਚਰ
ਜ ਸੁਕੁਠਾ ਆਸ ਕਮਰ ਦਲਾ ॥ ਧੀਮੀ
ਧੀਮ ਦੋਸੀ ਮੁਲ ਖੀਸ ਹਰਨ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ॥

ਦੂਕੀਆਇਚੁਤਰਫੇਖਲਕਤਸਿਗਾਨਿ
 ਗਾਹੇਵਾਣੀਆਤਸਵਿਚਕਖਾਂਦੇਆ
 ਹੀਮੁਦਤਰਹੀਲੁਕਾਈਭਾਭੁਵਿਅਾਂਣ
 ਨਿਹਾਇਤਕੀਤਾਆਸਕਫੂਕਮਚਾਈ
 ਟੇਰਅਜੀਜਸਹਨਸਹਤਾਈਸੁਦਿਆ
 ਨਹਿਰਤਮਾਸਾਨੁਟਾਤਖਤਹਕਮਤ
 ਸਿਦਾਮਾਣਨਰਹਿਯਾਮਾਸਾਟੇਰਅੰਬੀ

ਰਵਜੀਰਪੁਰਾਣੇਅਦੁਸਲਾਹੀਕੀਤੋਹਾ १੫
ਜਰਅਾਂਣਹੋਏਸਰਮੀਦੇਢਠੇਰੂਹਅਨੀ
ਤੋਕਹਿਅਮੀਬੀਰਵਜੀਰਾਤਾਈਸਾਬਸ
ਅਕਲਤੁਸਾਡੀਰਖੀਤੁਸਾਦਨਾਦਾਰਲ
ਕੇਹੁਰਮਤਪੁਬਅਸਾਡੀਅਗੇਸਹਰਦਿਰ
ਬਾਤਸੁਣੀਦੀਜਣੀਕਿਸੇਨਜਣੀਜਾਹ
ਰਅਕਲਤੁਸਾਡੀਕੀਤਾਹਰਹਰਮੁਲਖ

ਟਿਕਾਣੀ ਜੇਕਰ ਖੋਫ ਖਦਾ ਇਨ ਹੋਵੇ ਲਾਇ
ਕਏ ਹਤੁ ਸਾਨੂੰ ਤੀਰੀ ਲੇਖ ਕਰਈ ਏਇ
ਕੁਇ ਕੁਮਿਲੇ ਇਨਾ ਮੁਤੁ ਸਾਨੂੰ ਜੇ ਰੂਦਾ ਸ
ਤਦ ਜੀਰਾ ਕੀਤੀ ਅਰਜ ਸਲਾਮਾ ਕਰਕੇ।
ਆਦੁਤ ਹੋਇ ਅਦਾਲਤ ਕਰੀਏ ਧਮਾਨਰ
ਬਦਲ ਧਰਕੇ। ਹੋਸੀ ਸਾਖਤ ਪੁੰਤਾ ਕੁਮਿਲੇ
ਹਾਮੇ ਖਖਦਾਵੀ ਦਲਾਈ ਰੋਜ਼ ਕਿਆ

ਮਤਤਾਕਨਤੋਰੇਉਸਨੁਆਮਖੁਦਾਈ॥ਸੋ ੭੬
ਉਨਖਬਰਨਕੀਤੀਹਰਗਜਨਹਿਰਾਮ
ਜਪੀਪਟੀ॥ਫੂਰੀਵਾਰੁਲਪੇਪਹਾਈ
ਚਾਇਕਿਤੇਵਲਸੁਟੀ॥ਹੋਰਹਜਾਰਉਥ
ਵੇਆਹੀਵਸਦੀਭੂਤਜਨਾਇਤਾ॥ਓਹੁ
ਭੀਵੇਖਗਾਏਉਸਤਾਈਨਠੇਛੋਰੁਟਿਲਾ
ਇਤਾ॥ਚੀਤੇਸੇਰਕ੍ਰੇਕ੍ਰਾਆਹੇਵਸਦੇਉਸ

ਓਜਾੜੀ ਵੇਖੋਤੁਖਮਨਹੀਹੁਣਾਦਿਸਦਾ
ਪਾਲੀਪਈਪਛਾੜੀਮੋਤੇਮਰੇਨਾਅਫ
ਤਉਸਨੂਹੋਓਹੁਮਰਦਾਅਜੇਹਾਦਿਲ
ਨੂਢੂਢਅਦਾਠਤਕਰੀਏਹੋਸਾਅਸਾਵਿ
ਚੋਕੋਹਾਸਾਇਤਅਰਜਾਅਈਲਜੇਹੋ
ਨੂਜੇਓਹੁਸਕਲਦਿਖਵੇਓਹੁਭੀਏਸ
ਜੋਮੀਪੁਕਤੁਰਦਾਹਰਚਾਜਪੁਕਨਪ

ਹੋਆਦਮੀਆਦੀਸੁਰਤਹਿਸਦਾਸਵੇਰ ੧੮
ਪੀਵੇਖਾਵੇਸੇਓਹੁਕੋਣਕਿਵੇਹੀਆਫਤੁਲ
ਖਿਆਭੇਤਨਜਾਵੇਸੁਣਿਕੇਅਰਜਵਜੀ
ਗਾਂਵਾਲੀਨਰਮੋਹੋਇਆਦਿਲਕਹਿਰੋ
ਗੁਸਾਦੂਰੋਇਆਗਲਜਮਝੀਮੁਝੀ
ਤਬੀਅਤਿਲਹਿਰੋਕਹਿਆਅਜੀਜ
ਵਜੀਗਾਂਤਾਈਕੋਕੋਈਹੁਣਕੀਪਹੁ

ਤੁਆਣਾ ਦਿਵਸ ਮਜਠੇ ਬਣੀ ਅਸਾਨੁ ਭੰ
ਗੀ ਭੁਰਦੇ ਨੰਗਨ ਮੁਸੋਆ ਹੇ ਸੇਤਾਂ ਗਾਇਅੰ
ਗਵਾਤਾ ਸੀਰੀ ਇਸਕ ਪਹਾੜ ਚਿਰਾਖਾ
ਆਮ ਖੁਦਾਈ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਤਗਾਦੰ
ਬਣਿਆ ਅਪਣੀ ਅਕਲ ਬਣਾਇਆ ਕ
ਰਕੇ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਜੁ ਬੁਝੇ ਆਪ ਪਹਾੜ ਦਿ
ਰਾਇਆ ਜੇਹੁਣਾ ਅਮਲ ਨ ਕਰੀਏ ਉਸ

ਤੇ ਮੁਹੀਏ ਕੋਲ ਕਰਾਰੋ ਕਾਫਰ ਹੋ ਨ ਕਰਾਰੋ ॥੨॥
ਰੋਸੁ ਠੇਸੁ ਠਿਅੰ ਲਾਖਾ ਜਾਰੋ ਸੁਠੇ ਪਰੇ
ਗੁਨਾ ਹਨ ਕੋਈ ਸੁਠ ਬੁਰਾ ਸਬ ਮੈ ਬੋ ਦੁਹ
ਜਹਾਨੀ ਲਾਨ ਤਉ ਸਨੂ ਕਰਾਨਿ ਫਰਿਸ ਤੇ
ਗੋਬੀ ਸੁਠਾ ਕੋਲ ਕਰਾਰੋ ਜੁਠੇ ਨ ਕਦੇ ਜ
ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਹੋਸਤ ਆਗ ਬਿਗਾਨਾ ਉਸ
ਦੀ ਕਰੇ ਉਮੇਦ ਨ ਕੋਈ ਸੁਠ ਕੇ ਸੁਖ ਨ ਸਹਿ

ਨਸਹਿਕੋਲੋਫੇਰਵਜੀਚਪੁਕਾਰੇ। ਕੀਤੀਅ
ਰਜਗਰੀਬਾਂਵਾਗੁਬਣੇਲਿੰਚਾਰਵਿਚਾਰੇ।
ਸੁਲੀਚਾਇਚਰਵੇਸਾਨੂਹੋਰਜਿਵੇਅਨਰਾ
ਵੇ। ਪਰਹੁਣਹੋਰੁਇਲਾਜਾਅਸਾਨੂਇਸ
ਦਾਸਮਸੁਨਆਵੇ। ਜਿਤਨਾਹੋਸਾਅਸਾਡੁ
ਆਹਾਕੀਤਾਖਰਚੁਵਿਚਾਰੇ। ਦਾਰੁਰੋਗਾ
ਪਟਣਦਾਕਰੀਏਤਿਉਤਿਉਵਧੇਵਧੇਰਾ

ਗੇਰਤਨਾਲਾ ਅਜੀਜਸਹਿਨਸਹਿਕੇਦਵ ੧੯
ਜੀਰਕਰਾਏ ॥ ਅਸੀਰਜੀ
ਗਾਂਗਲਵਿਚਤੁਬਕਪਵਾਏ ॥ ਇਸਤਮੇ
ਲਸਹਿਰਵਿਚਹੋਈ ॥ ਇਹਰਲਜਾਹਰਸ
ਰੇ ॥ ਇਤਾਸਾਫਜਬਾਬਵਜੀਰਾਕਰਿਤੁਤ
ਵੀਰਾਹਾਰੇ ॥ ਤਾਇਕਵਿਚਸਹਿਰਦੇਆਰ
ਵਸਦੀਨੇਕਮਕਾਂਗਾਂ ॥ ਕਾਂਮਲਏਸਾਇਲ

ਮਦਿਰਾਮਾਹੀਹੋਰਸਗਿਰਦਹਜਾਰਾਮ
ਉਸਤਾਦਮਜੇਹੀਕਾਮਲਾਮੰਦਰਕਸਬ
ਜਨਾਨੇਸੇਤਾਨਾਮਦਬਕਰੇਦਾਉਸਦਾ
ਸਿਖਦਾਮਕਰਬਹਾਨੇਆਮਾਹੀਅਹਿਠ
ਹਮਾਉਨਵੇਖੇਮਕਦਬਿਗਾਨੇਤਾਈਚੇ
ਰੰਨਾਲਪਹਾਦੇਕਰਦੀਸਹਿਬਤਕਰੇ
ਕਦਾਈਚੁਰਾਲੀਨਾਲਜਬਾਨਨਕਰਦੀ

ਰਬਦਾਖੋਫਕਰੇਦੀ। ਸੁਤਾਨਲਕਿਸੇਦੇ
ਕੋਈਸੇਨਤਨਾਲਦਸੇਦੀ। ਕਰਕੇਸਰ
ਮਦਲੀਜੇਬਾਹਰਹਰਿਗੁਜਪੇਰਨਪਾਵੇ
ਬੈਠੀਸਤਰਰੁਪਾਤੀਪਰਬਤਪਰਬਤ
ਨਾਲਭਿਰੂਵੇ। ਸੁਣਿਅੰਥਨਦਿਚਾਰੀ
ਆਸਜੁਸੇਰਦਿਵਾਨੇਵਾਲਾ। ਥਕੇਜੋ
ਰਲਗਾਇਅਕਲਦਾਹਲਦਨੀਰਾਮੰ

੮੦

ਭੁਭੁ

ਦਾਹਸੀਬਹੁਤੁਹੋਈਖਸਸੁਣਕੇਕਹਿਅੰ
ਸਾਹੋਤਦੁਤਾਈਹੈਕਮਾਚੀਜਫਟੇ
ਜਿਸਵਦਲੇਅਕਲਵਜੀਰਾਨਾਹੀਅੰ
ਤਸਨਲਸਮੁੰਦਜਲਾਈਏਤਾਰੇਭੁਭੁ
ਲਿਖਾਈਏਐਸੈਅਕਦਿਵਾਨੇਪਲਿ
ਵਿਚਮਾਰਗਵਾਈਏਪਰਹੁਣਿਇਹਭੀ
ਕੀਰਅਸਨੁਕਰਨੀਪਈਜਰੂਰੀਚਲੇ

ਪਾਸਸਾਹਿਨਸਹਿਜਾਈਏਕਰੀਏਅਚ ੨੧
ਜਹਜੁਗੀ। ਲਈਆਨਾਲਸਰਿਦਾਇਕੰ
ਦੇਵਾਕੰਠਏਸਕਿਤਾਬੋ। ਅਸਾਪਕਿਤੁ
ਗੀਸਿਰਹਿਲਦੇਖਬਰਾਲੈਣਸਵਾਬੋ। ਜ
ਇਹਜੁਰਅਜੀਜਖਰੋਤੀਕੀਤੇਸੁਖਨ
ਮੁਲਾਇਮੁ। ਸੁਣੀਏਅਕਜਗੁਲਾਂਆਪਾ
ਸੋਰਹੇਤਸਲਦੁਕਾਂਇਮੁ। ਮੁਦਤਸਹਿ

ਰਤੁਸਾਡੇ ਅੰਦ੍ਰਿਜਾ ਲਗਾਰੀ ਬਾਕੀਤੀ॥
ਅਸੁਰਤਾਏ ਸੁਤਮਾਸੇ ਅੰਦਰਉ ਮਰਅ
ਸਾਡੀ ਬੀਤੀ॥ ਏਸੇ ਸਹਿਰਜੁਆਨੀ ਬੀ
ਤੀ ਨਿਮਕਪਵਰਦਾਹੋਈ॥ ਪਰਦਰਬਾ
ਰਤੁਸਾਡੇ ਅੰਦਰਉ ਮਰਤੁਸਾਡੀ ਹਾਜਰ
ਕਦੇ ਨਹੋਈ॥ ਜੇਕਰਹੁਕਮੁ ਅਸਾਨੁਹੋਵੇ
ਏਹੋਮੇਹਰਤੁਸਾਡੀ॥

ਵਾਨੇਵਾਲਾਜੇਕੁਛੁਅਕਲਾਅਸਾਡੀ।ਬ ੫੨
ਹੁਤਅਜੀਜਹੋਇਆਖੁਸਸੁਣਕੇਉਸਦੁ॥
ਸੁਖਨਜੁਬਾਨੋਰੋਆਜਾਨਗਈਮੁਟਿ
ਆਈਅਗਲੇਓਸਜਹਾਨੋ।ਕਹਿਆ
ਜੀਜਜਿਅਾਰਤਤੇਰੀਕਰਕੇਅਸਾਪਛੁ॥
ਤਾ।ਕਰਸੇਕੋਈਅਲਾਜਮੁਕਰਰਾਈ
ਨਦਨੀਦੁ।ਅਹੁ।ਪਰਹੁਣਕਰੋਇਲਾ

ਜਸਿਤਾਬੀਏਹੋਵਖਤਤੁਸਾਰੂ॥ ਹੁੰਦਭੀ
ਕਿਵੇਜਗਤਵਿਚਰਖੋਸਰਮਹਮਾਉਅ
ਸਾਰੂ॥ ਲੋਕੇਹੁਕਮੁਸਾਰਿਨਸਹਿਕੋਲੋਸ
ਜਸਮਿਅਨਬਣਾਯਾ॥ ਕੀਤਾਹੋਰਤਮ
ਰਕਰਸਮਾਅਗਾਠਾਭੇਸਬਟਾਇਆ॥
ਭਗਵੇਭੇਸਬਣਾਇਚਾਹੁਨੀਲੋਅਠ
ਫਵਗਾਏ॥ ਪਿਠਤੁਸਬਜਪਿਆ॥

ਵਿਚ ਗਲ ਦੇ ਤੁਖਮੇ ਪੂਬ ਲਗਾਏ। ਸੇ ੮੩
ਠੀਕ ਮਰਗ ਲੋ ਵਿਚ ਤਸਬੀ ਪਕੜੀ ਦ
ਸਤ ਬੇਰਾ ਗਣਾ ਗੋਆ ਸੇ ਲਮ ਦੀ ਨਮੋ
ਕਰ ਕੇ ਮੁੜੀ ਪਰਾਨੁ ਹਾਜਣਾ ਹਲਵਾ
ਨਾਨ ਖਰੀਦ ਬਜਾਰੇ ਪਰ ਕੇਆ ਪੁਹਰ
ਲੀ। ਚਲੀ ਦੇਖਤ ਲੀ ਪੁਰ ਪਰ ਕੇ ਮੈਤ
ਦਿਵਾਨੇ ਵਾਲੀ। ਬਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਅਚਰ

ਜੀਸੁਰਤਾਅਜਜਦਰਦਰੇਵਾਣੀ॥ਪ
ਹਤੀਜਾਇਦਿਵਾਨੈਤੋਰੀਕੁਟਲੀਸਕ
ਲਨਿਮਾਣੀ॥ਸੀਠਰਿਹਾਦਕਰੇਦਾਅ
ਪਣੀਕਾਰਠਰੀਹਥਤੇਸਾ॥ਸਤੀਆਵੁ॥
ਗੁਰਿਪਾਪੁਰਚਰਿਅਸੇਜਜਨੁਨੀਪੇ
ਸਾ॥ਜਾਇਨ॥ਜੀਕਖਰੇਤੀਉਸਦੇਕੁਟ
ਲੀਅਕਰਪਸਾਰੇ॥ਹਲਵਾਨਾਨਜਿਮੀ

ਪੁਰਧਰਕੇਬੈਠੀਨਹਿਰਕਨਾਰੇਆਹੀ ੮੪
ਮਾਰਉਠੀਭਰਚਸਮਾਲਗੀਬਕਟਫਰੇ
ਬੋਜਿਉਕਰਦਰਦਸਫਾਈਵਾਲੇਕਰ
ਨਕਲਾਂਮਦਰੇਗੋਲਗੀਕਪਿਨਨਕਾਰੀ
ਦੁਨੀਆਂਸੁਠਾਮਾਣਤਕੀਦਾਭਲਕੇਵ
ਖਤਕਵੇਹਾਹੋਸੀਨਹੀਵਿਸਾਹੁਰਤੀਦਾ
ਅਸੇਸੁਖਨਕਰੇਦੀਆਹੀਰੋਦੀਨਾਲ

ਅਵਾਜੇ ਸੁਣਕੇ ਠਹਿਰ ਗਇਆ ਉਸ ਕਰੋ
ਦਰਦ ਹੋਇਆ ਫਰਹਾਦੇ ਤਾਂ ਫਰਿਹਾਦਰ
ਇਆ ਉਠਨੇ ਤੇ ਬੈਠ ਕਹਿਆ ਹੋਆਈ ਹੋ
ਤੂੰ ਕੋਨ ਤੇਗੀ ਇਨ ਗਿਰੀ ਅਮੇਥੀ ਕਾਰ ਭੂ
ਲਾਈ ਕੁਟਲੀ ਦੇਖ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਬੂ ਕਾਰ
ਕਰੇ ਮਤ ਬੋਲੋ ਹੋਹ ਮਲੋ ਕਫ ਕੀਰਹ ਮਾ
ਰੀਜਾਤ ਕਫੂ ਮਤ ਫੋਲੋ ਬੀਫਰਿਹਾਦੁਕ

ਹਿਤਿਗਪੇਰੀਕਿਉਤੂਦੁਰਹਟਵੇਅੰਨੂ ੮੫
ਦਰਦਹਿਦਾਇਤਵਾਲਾਮੁਨਬਨਜਗੀ
ਆਵੇਅੰਨੂਤੀਧਾਰਪੁਰੀਸਿਰਪਾਈਕੂ
ਚੇਸਹਿਰਗਲੀਦੀਬਣਕੇਬੈਦਸੁਟੇਦੁ
ਖਮੇਰਕੋਈਨਮਿਲਿਆਦਰਿਦੀਅਸ
ਲੋਜਾਣਏਹੋਗਲਹਾਸਮੁਹਰਿਇਕਸਾ
ਬਦੂਦੇਦਾਦਿਲਨੂਸੋਕਹੋਵੇਜਿਸਦਲ

ਦਭਿਸੁਖਨਕਥੇਦਾ॥ਹੁਹਿਸੀਭਿਸੁਪਮਾਰੇ
ਲਗਦੇਜੇਹਿਲਾਪਾਦਿਵਾਨਾ॥ਸਾਹਿਵ
ਵਤਜੇਰਕਰੇਜਿਸੁਤਾਈਹੁਦੇਸਾਥਜਨ
ਨਾ॥ਸੁਪਨਾਨਲਾਮਿਲੇਜੁਖਪਾਦੇਜੇਹਿ
ਲਸੁਖਜੁਸਿਆਣਾ॥ਸੁਖਹੋਨਾਨਿਮ
ਣੇਮਿਲਦਾਅਜਜੁਲੇਕਨਿਤਾਣਾ॥ਗਿ
ਬਰੀਪਾਸਤਕਬਰੀਅਵੇਬਣਕੇਆਰਖ

ਕੋਦਾ॥ ਪਾਇਲਚਸਮਾਮਲੂਦਾਅਪਣਾਸ॥ ੮੬
ਥਉਡੀਕੋਰੋਦਾ॥ ਕੁਟਨੀਫੇਰਕਹਿਆਰੇਬ
ਬਹਮਰੀਬਿਰਤਅਕਾਸੀ॥ ਪਛੀਓਕੁਟਕੀ
ਰਜਗਤਮੇਨਿਸਦਿਨਾਫਿਰੈਉਦਾਸੀ॥ ਕੇ
ਤਕਬਰਸਹੋਏਹਮਫਿਰਕੇਸੇਲਜਗਤਮੇ
ਕੀਨਾ॥ ਪਸਚਮਾਓਰਉਦੇਤਕਦੇਖਾਕਾਬਾ
ਅਉਰਮਦੀਨਾ॥ ੮੭॥ ਮਾਏਸਤਗਾਰਬੀ

ਸੁਠਕੇ ਮਨੁ ਆਭੁਇ ਆਵੈ ਰਾਗੀ ॥ ਹਿਤ ਕ
ਰਏ ਸਦਿ ਸਾਮਗਰੀ ਦੇ ਬੁਝਿ ਮਿਤ ਅਭੀਤਿ ॥ ਤਿਅੰ
ਗੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਆਇ ਇਹ ਤੁਕਿ ਪਹੁਤੇ ਦੇ
ਖੀਚਾਲ ਨਗਰ ਕੀ ॥ ਦੁਖ ਮੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਅ
ਰਹੈ ਜੇ ਜੀ ਜਿਤ ਸਹਰ ਕੀ ॥ ਅੰਤ ਹੀ ਦੇ
ਖੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਜਿ ਹਮ ਚਲੇ ਅਗੇ ਰਾਗੀ ॥
ਬਹਮ ਆਰਨਗਰੀ ਮੇ ਜਾ ਕਰ ਦੇ ਦਿਨ ਕਰੈ ਬ

ਸੇਰਾ ਭੀ ਫਰਿਹਾਦ ਕਹਿਆ ਹੋਆਈ ਕ ੮੭
ਆਭੈ ਸੁਖ ਨ ਸੁਣਾਇਆ ਅੰਧੇ ਸੇ ਨਗਰ ਸੁ
ਹਾਵੇ ਭਾਈ ਦੁਖੀਆ ਨਗਰ ਬਣਾਇਆ
ਸਾਹਿਅ ਜੀ ਜੁ ਸਹਿਰ ਦਾ ਵੁਲੀਆ ਦਲ
ਸਖੀ ਰਸੀਲਾ ਮੁਹੁ ਦੁਖੀ ਮੁਸਾਫਰ
ਉਤੋਆ ਪਣਾ ਪੇਸ ਕਬੀਲਾ ਅਪਣਾ ਮੁ
ਪਸ ਭੀ ਕਰ ਜਾਣੇ ਅਪਣਾ ਐਰ ਬਿਗਾਨੁ

ਓਸਦੇਰਾਜਕਹੇਜਗਦੁਖੀਆਮੇਇਹ
ਬਾਤਨਮਾਂਨਾਕੁਟਲੀਫੇਰਕਹਿਆਰੇ
ਬਾਬੁਤਮਰੀਸਮਸੁਨਆਈ। ਤੁਮਨੇਐ
ਰਕਫੁਹੇਸਮਸ਼ੀਹਮਨੇਐਚਬਤਾਈ।
ਵਹੁਜੈਕਹੈਮਜੀਜਸਾਹਨਸਾਹਿਬੇ
ਉਸੇਜੁਆਹੀ। ਸੀਰੀਨਾਮਉਸੇਅਬਤ
ਲਖੀਮਲਕਮੋਤਚਖਾਈ। ਉਸਕੋਸੇ

ਚੁਨਗਾਰੇਮੇਅਤਹੀਲੋਕਭਰੇਦੁਖਸੋਗੀ ॥ ੨੨ ॥
ਹਸਕਰਬਾਤਕਰੇਨਹਿਕੋਈਕਮਾਜੀਅਜੀ
ਤਕਿਆਜੇਗੀਕਮਾਭੋਗੀ॥॥ ਥਾਕਫੁਅਜ
ਉਨੋਨੇਉਸਕਾਖਤਮਦਰੂਦਦਿਲਾਖਾ॥
ਹਲਵਾਨਾਨਉਹਾਤੇਇਤਨਾਹਾਬਹਮਾ
ਰੇਆਆਜਾਫਰਿਹਦੁਸੁਣੀਇਹਹਾਸ
ਮੁਤਰਾਹਕੀਕਤਵਰਤੀਸਾਰੀਤੇਸਾਮਰ

ਮੁਇਆਮੁਤੁਸੁਖਨਨਕੀਤਾਦੁਜੀਵਾਗੀ
ਜੋਜੀਅਜੀਤਪੈਦਾਇਸਰਬਦੀਅਰਦਸ
ਆਵਿਚਹੋਈਆਸਾਹਿਬੁਹਨਰਬਿਹਨਰੇ
ਮੁਨਇਮਮਫਲਸੁਹਰਮਾਕੋਈਆਪਰ
ਤੁਸਮਝਹਿਜਾਰੂਹਾਸਮਓਕੁਕਤੁਹਭੀਮ
ਰਨਾਇਹੋਖੁਭਾਇਸਕਵਿਚਮਰਤੁਮਰ
ਨਨਹੀਇਹਤਰਨਾਆਸਕਅੰਗਨਸ ॥

३२

ਰਬਤਦਾਹੀ ਛੁਡਿਹੁਇਹੋਰਚਜੀਆਅ
ਪਣਜੇਤੁਪਕਹੀਸੁਛਾਈਆਰਾਣੀਅੰ
ਖਹਕੀਕਤੁਹਾਸਮੁਕਿਤਬਿਧਹੁਈਵਿਹੰ
ਣੀ।ਇਹਗਲਹੋਈਜਗਤਵਿਚਜਾਹ
ਰਕੁਟਣੀਧੋਹਕਮਾਆਕਰਕੇਮਕਰਜ
ਨਾਂਨਾਂਆਸਕਸਾਦਕਮਾਰਗਵਾਇਆ
ਸੁਣੀਅਜੀਜਅੰਬੀਰਾਸੁਣਿਆਪਹੁਤੀ

ਖਬਰਜਨਾਨੀ। ਣੀ। ਹੋਰਵਧੇਰੇ ੯੦
ਕੁਕਸੁਹਰਤਮਗਰਜਨਾਨੀ। ਸੁਣਿਕੇ
ਹਾਲਸਹੀਦਸਜਨਦਾਸੀਰੀਦਰਦਰ
ਵਾਣੀ। ਸੁਣਿਕੇ ਸੁਣਿਕੇ ਸੁਣਿਕੇ
ਤੀਇਕਸੇਆਹਿਨਿਆਣੀ। ਤਿਭੀਠਾ
ਫਮਰੇਨਾਹਾਸਮੁਪੇਰਇਸਕਵਿਚਿਧ
ਰਕੋ। ਹੇਸਦਹੇਫਨਕਿਧਰੇਪਹੁਤੇਮਜੰ

ਨਪੁਥਮਰਕੋਗੋਗਸੋਰਸਹਿਰਵਿ
ਚੋਆਰੋਦਾਹਰਿਇਕਦੇਸੇ। ਸੁਣਿਅੰ
ਕਦੇਨਾਭਿਠੀਆਹੀਮੋਤਇਜੇਹੀਕਿ
ਸੇ। ਸੀਰੀਤੇਫਰਿਹਦਕਜੀਆਪੁੰਨਿ
ਇਸਕਵਧਾਇਆਜੋਰਬਆਪੁਉ
ਪਾੜੇਪੜਦਾਕਿਤਬਿਧਰਹੇਛੁਕਾ
ਇਆਟੁਟਾਨੇਗਾਨਮੁਸਾਮਜੇਹਾਰ

ਵੇਖਲਕਚੁਫੇਰੇ। ਸੀਓਹੁਸਾਹਫਕੀਰਨਿ ੴ
ਹਾਇਤਮਾਜਜਹੋਇਆਵਧੇਰੇ। ਕੀਤਾ
ਹੁਕਮਅੰਬੀਬਾਤਾਈਤਰਫਨਹਰਦੀਜਾ
ਓ। ਦੇਕੇਸੁਗੁਲਾਦਿਵਾਨੇਤਾਈਮਜਲੇਰੇ
ਰਪੁਚਾਓ। ਸੀਓਹੁਸਾਹਿਬਸਿਦਕਾਨਿਹ ॥
ਇਤਮਾਜਜਹੋਇਆਵਧੇਰੇ। ਕਰਕੇਅਦੁ
ਬਖੀਨੋਕਾਰਿਕੇਕਰਿਓਪੁਬਸਹਿਸਤਾ॥

ਦੁਠੇਰੂਹੋਏਇਲਘਾਇਲਆਪਗਇ-
 ਆਵਲਸੀਗੀਆਮਤਵੇਖਪਿਉਦਾਹਿਜ
 ਰੋਜ਼ਗਰੋਆਪੁਰਤੀਗੀਕੀਤੀਦੂਰਹ
 ਜੁਮਜਹਾਂਨੀਗੀਗਾਦੂਰਹਟਾਇਆਮੁ
 ਹਿਥੀਹੋਰਅਜੀਜੁਨਕੁਇਆਰਬਦਾਸੁ
 ਕਰਬਜਾਇਆਓਹੁਦਿਨਸਾਂਮਸਹਿਰ
 ਵਿਚਕਉਤਕਸੀਕਿਸਦੁਆਰੇਦੁਆਰੇ

ਇਤਹੋਗੁਕਿਆਮਤਵਾਲਾਜਾਲਮਸਦ
ਖਤਇਜੇਹਾਕਿਆਕੁਫੁਸਕਤਮੁਹ
ਬਤਸਾਹਿਬਆਪਦਿਲਾਂਵਿਚਪਾਈ
ਆਪਿਉਭੈਣਭਿਰਾਉਬਣਾਏਉਲਫ
ਤਬਹੁਤਵਧਾਈਖਾਹਸਏਸਉਲਾ
ਦਜਨਾਵਰਕਿਆਕੁਫੁਜੁਹਦਉਠਾ
ਵਨਾਆਦਮੀਆਨੂਲਾਜਮਏਹੋਨਾ

ਲਮੁਇਆਮਰਜਾਵਨਾਸੀਇਕਬਾਰੁ
ਸਜਾਦੀਵਾਲਾਅੰਦਰਚੋਕਜਨਾਂਨੋਸੀ
ਕਰਚੇਦਚੁਫੇਚੇਸਤਾਰੇਗਿਰਦੇਮਹਲੁਸੁ
ਹਾਫੇਹਰਹਰਮੁਲਖਵਿਲਾਇਤਵਾਲੇ
ਮੇਵੇਫੁਲਬਹਾਰੀਸਤੁਉਸਬਾਰਾਜਵੇ
ਉਸਤਾਦਾਕਰਿਕਰਿਉਸਤਯਾਰੀਹਰ
ਹਰਸਾਕਸਕੂਫਾਸਬਜੀਹੋਹਮੁਖੀ

ਆਰੀ ਜੀ ਨਤ ਜੇ ਬ ਬ ਗਾਇਤ ਵਾਲੀ ੯੩
ਹਰ ਹਰ ਚੋ ਕਨ ਆਰੀ ਉਚੇ ਪੁਹ ਵਗਨ
ਅਸ ਮਨੀ ਨੀ ਵੇ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਨਹ ਗਾਇ
ਰਨ ਦੀ ਵਾਰਾਂ ਉਤ ਉਤ ਜਾਰੀ ਬਾਰਾਂ ਚੁਟੇ
ਰੇ ਪੁਬ ਆਗ ਕਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਚ ਉ
ਸਤਾਂ ਕਾਰ ਫੁਹਾਰਾਂ ਕੁਕੁਲਾਖ ਦਲੀਲ
ਤਖਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਲ ਸਵਾਰੇ ਵਗਾਰੇ

ਰਹਨਹਮੇਸਾਇਲੀਦੀਮੋਤੀਲਾਖਸਤਾ
ਰੋ। ਸਿਰੀਫਰਸਹੋਇਆਗੁਲਕਾਰੀ
ਸਾਰੀਓਸਜਮੀਨੋਲਾਏਲਾਖਕਰੋ
ਤੁਨਕਾਸਾਂਹੀਰੇਲਾਖਨਗੀਨੋ। ਗਿ
ਰਦੇਅੰਬਰਜਵਾਹਰਤਖਤੇਜਦਦੁਲ
ਜਿਵੇਕਿਤਾਬੀ। ਗੁਲਲਾਲਗੁਲਨ
ਰਗਸਸੇਸਨਤਮਤਰਾਂਗਿਰਦਗੁਲਾ

ਬੀ॥ ਅਤਸਬਾਜੀਵਾਂਗੁ ਫੁਹਾਰੇ ਬਇਬ ॥੬॥
 ਨਿਪੈਨ ਫੁਹਾਰਾ ਪਾਸੋ ਅਕਲਗੁਲਾਈ
 ਪੈਪੈ ਫਿਰਦੇਰੀਗਹਜਾਰਾ ॥ ਫਿਰਕੋ ਫੇਰਬ
 ਲਿਦਦਰਖਤੋ ਬਰਗੁਗੁਲਾਂ ਪਰਪੈਦੇ ॥
 ਕਦਗੁਬਾਰੁ ਜਮਾਨੇਵਾ ਲੀਰਹਨਹਮੇਸ ॥
 ਧੋਦੇ ॥ ਗੁੜੀਛਾਉ ਸੁਹਾਵੀ ਉਸਦਿਚਜੋਰ
 ਦਰਖਤਾਂ ਫੜਿਆ ॥ ਸੁਰਜਨਜਰਨਾਅ ॥

ਟੈਹਰਗਸਚੰਦੁਨਜਾਪੈਚਰਿਅੰਗਇਕ
ਓਹੁਸੁਰਖਜਟਾਹਰਦਮਕਨਠਾਣੀਹੋ
ਰਗੁਲਾਦੀਸੋਓਹੁਸੁਰਜਾਪਾਪਹਜਾਰਾ
ਖਾੜਾਅਹਿਠਦਿਠਾਂਦੀਉਸਤਾਕਾਰ
ਠਰਾਸਚਮਨਦਾਬਾਦਸੁਬਾਜਦਿਆਵੇ
ਹਰਹਰਕਿਸਮਵਲੇਖਸਬੋਈਖੋਲਠ
ਰੂਸਵਿਛਾਵੇਸਿਦਠਦੀਪੁਰੋਵੇਸਗੀਅੰ

ਦਾਉਸਦੀਮੁਸਕਬਹਾਰੋ॥ਨਾਫਾਨਾਮੁਪਛਾ ੯੫
ਣੈਅੰਪਣਾਜਾਂਵੇਅੰਬਤਤਾਰੋ॥ਹੋਵਨਮ
ਸਤਬਿਹੋਸਜਨਾਉਰਮੋਰਚਕੋਰਪਰਿੰਦੇ
ਅਸਕਹੋਨਅਵਜਾਸੁਣਸੁਣਬਾਸੇਬਾ
ਜਦਰਿੰਦੇ॥ਹਰਹਰਸਾਖਜਨਾਵਰਲੇਟ
ਨਮਸਤਬਿਹੋਸੀਕਰਕੇ॥ਬਾਂਸਾਨਾਲਜਿ
ਵੇਨਟਖੇਲਨਜਾਨਤੁਲੀਪੁਰਧਰਕੇ॥

ਬਾਕੀਚਾਣਾਇੰਗਾਰਨਹਾਰਟਪਾਵਨਸੇਰ
ਸੁਣਾਰਾਬੋਲਨਮੋਰੁਪਪ੍ਰੀਹੋਕੋਕਲਪ
ਫੀਹੋਰਹਜਾਰਾਹਰਿਹਰਿਚੋਕਪਪ੍ਰਵੇ
ਪੀਪਾਰੇਸਮਸਾਜਸਿੰਗਾਰੀਧੋਲਰਮ
ਹਲਚੁਫੇਰੇਰਮਕਨਤਾਕਸੁਹਖੇਬ
ਸੀਓਹੁਮਹਲਕਸੁਤਰਖਾਨੇਅੰਤਸੁਮਾ
ਰਨਕਾਰਾਬੀਬੀਬਹੁਸਹੇਲੀਬਦੀਹ

ਰਹਰਮਹਲਹਜਾਰਾਂ॥ਇਕਨਾਹਾਰਸਿੰ ੬੬
 ਗਾਰਜਵਾਹਰਜੇਵਰਜਰੀਪੁਸਾਕਾ॥ਇ
 ਕਇਕਸਾਦਮੁਰਾਦੀਸੁਰਬਦਨੋਪਰੀਅ॥
 ਜਿਉਉਸਨਾਕਾ॥ਇਕਇਕਸਾਦਮੁ
 ਰਾਦੀਸੁਰਤਿਦਰਦਵੇਦਾਹਕੁਟਾਹੀ॥
 ਨਾਜਨਆਜਉਨਦੀਹਾਸਮਜਲਵਾ
 ਜਾਤਾਇਲਾਹੀ॥ਆਉਹੁਆਨਸਰੋਵਰ

ਕਹੀਏਹੀਸਾਵਾਸਚੁਫੇਰੇ ਆਓਹੁਸੁਰਖ
ਜਹਨੇਸਾਰੇਆਨਉਥਾਈਯੇਘੋਰੇ। ਬ ੦
ਹਰਸਿਫਤਉਨਾਦੀਅਕਲੇਨਾਕਸਇ
ਹਤਤਬੀਰਾਉਲਫਤੁਨਾਲਮੁਸਾਫਰਅ
ਜਲੀਲਿਖੀਆਓਹੁਤਸਵੀਰਾ। ਪਰ
ਓਹੁਨਾਲਸਜਾਦੀਆਹੀਹਾਰਸਿਰਾ
ਰਹਵਾਂਈ॥ ਲਦੇਬਾਰੁਗਾਇਆਵਟੁ

ਜਾਰਾ ਖਾਲੀ ਛੁਡਿ ਸਰਾਈ ॥ ਬਣਿਆ ਵਾ ੯੧
ਗੜ੍ਹ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੋਗੀ ਮਹਲ ਮੁਨਾਰੇ
ਆਹੀ ਬਾਸੁ ਅਵਾਜ ਨ ਸੁਣੀਏ ਬਾਗੁ ਬ
ਜਾਰੀ ਸਾਰੇ ॥ ਕੀਤਾ ਮਰ ਮਨਾ ਦੋਚ
ਦਰ ਫਤਸੀ ਰੀਸੀ ਮਬਦਨ ਦੀ ॥ ਰਖੀ
ਨਹਿਰ ਕਿਨਾਰੇ ਮਖਤਾ ਅਜ ਜਕੋ ਹਸਿ
ਕੁਦੀ ॥ ਜਾਵਿਚ ਲਹਰ ਰਖੀ ਸਹਜਾ

ਦੀ ਫਰਸ ਬਣਾਇਆ ਖਾਕੋ ਖੋਲੇ ਬੰਦ
ਪਿਉ ਮੁਖ ਦੇਖਣ ਕਾਰਨ ਦਰਦ ਫਿਰਾ
ਕੋ ਖਾਲੀ ਖਫਨ ਪਾਯਾ ਵਿਚਿ ਤਬੁ ਮਤ
ਨਜਰ ਨਾ ਆਈ ਦੇਖ ਅਜੀਜਤ ਬੰਤ
ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਤਵਿਚ ਲੁੱਕਾਈ ਵਾਜਉ
ਥਾਉ ਆਵੇ ਸਾਜਨ ਪਾਸਾ ਸਾਜਾ ਸੁ
ਣਕੇ ਸੁਖ ਨ ਕਹਿਅ ਸਿਹਾ ਅਦਲ ਜਾ

ਰਬਖੇਡਮਚਾਵੇ। ਵੇਖੋਹਾਲਬਿਉਜਰੇਰੇ ੯੮
ਕੇਜੋਰਬਹੋਰਵਿਖਾਵੇ। ਓਹੋਮੁਲਖਸਹਰ
ਦਾਮੇਲਾਤੁਰਿਆਤਰਫਾਦਿਵਾਨੇ। ਮੁਇ
ਆਖਲਕਾਖਿਆਲਨਛਰਦੀਸਾਹਿਬ
ਦਰਦੁਨਿਸਾਨੇ। ਦਾਨਸਵੇਦਾਨਜਾਰਾ
ਹੇਹਾਜਰਓਸਟਿਕਾਣੇ। ਦੂਦੁਨਿਕਰਨਿ
ਦਲੀਲਾਂਹਿਕਮਤਕੋਣਰਬਾਣੀਜਾਣੇ।

ਸੀ ਇਕ ਦੂਰ ਹੋਏ ਸਿਉ ਸਿਆਣਾ ਮਾਧਿ
ਆਓ ਨਤ ਦਾਹੀ ਜਾਈਏ ਕਬਰ ਦਿਵਾ
ਨੇ ਦੇਖੋ ਵਿਚਿ ਓਹੁ ਹੋ ਕੇ ਨਾਹੀ ਅਗਰੋ ਜਾ
ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਕੀਤਾ ਖਲਕਤ ਦੂਰ ਹਟਾਈ
ਖਾਸੇ ਲੋਕ ਗਏ ਅੰਦ੍ਰਾ ਹਾਂ ਨਸ ਰਿਹ ਕੀਕ
ਤਿਆਈ ਮਾਏ ਮੁਸਕੁ ਬਹਿ ਸਤੀ ਬਾ
ਹਰਿ ਜਲਵਾ ਜਾਤ ਦਸੀਵੇ ਰਿਸ ਨਲ ਹਦ

ਅਜੇਹੀ ਜੀ ਕ ਬਲ ਨਹ ਜਾਂਗਾ ਦੀਵੇ ॥ ੯ ॥
 ਆ ਸਕਤੇ ਮਸੂਕ ਉਨਾ ਨੂਨ ਜਰ ਉਥਾਵੇ
 ਆਏ। ਕਾਮ ਨਾ ਸਿਦ ਕਾ ਪਿਛੇ ਰਬ ਸਾਹਿ
 ਬਖਾਂਗਾਂ ਆਰਮਿ ਲਾਏ। ਗੈ ਸੇਹੇ ਰੂ ਦਲੀ
 ਲਾਂਹਾਂ ਸਮ ਨਾ ਕਰੁ ਐ ਰੂਪ ਸਾਰੇ। ਤਿਕੀ ਸਿ
 ਫਤਿ ਉਨਾ ਦੀ ਕਰ ਸੇ ਜੋਰ ਬਖਾ ਪਸਾਰੇ
 ॥ ਕਥਾ ਸੀਰੀ ਤੇ ਫਰਹਾਦ ਕੀ ਸਮਾਪਤਿ ॥ ੩੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥਹ ਕੀਕਤ ਕੀਵ ਚਤੁਰਦਸ ਕੀਤੀ॥
ਅਟਲਨਾਮੁ ਸਚੇਸਾਹਿਬ ਦਾ ਜਿਨ ਇਹ
ਖੇਲ ਚਰਾਇਆ ਜਿਮੀ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਬ
ਨਾਇਆ ਬਿਨੁ ਥੀਮਾ ਖੇਲ ਚਰਾਇਆ ਦੂ

ਜੀਕਦੁਤਿਮਹਾਦੇਵਤੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਉਪਾ ੧੦
ਇਆਅਗਰਾਤਿਸਾਹਿਬਦੀਮਹਿਮਾਦੁੰ
ਪਰਅੰਤੁਕਿਸੇਨਹੀਪਾਇਆਜੁਬਦਿ
ਲਾਵਿਚਉਸੁਫਰਮਾਨਾਫੁਰਿਆਚੋਦਾਭੇ
ਨਬਨਾਏਸਤਿਜੁਗੁਦੁਆਪਰੁੜੇਤਾਕਲ
ਜੁਗੁਚਾਰਜੁਗੁਦੁਤਾਏਅਦਤਾਰੀਏਸੁ
ਰੁਗੁਜੁਗੁਅੰਦਕਰਕਰਆਪਖਪਾਏਅ

ਗਰਾਤਿਸੁਸਾਹਿਬਦੀਮਹਿਮਾਦੋਕੋਈਅੰ
ਤਹਿਸਾਬਨਾਪਾਏਜਬਹੁਕਮਕੀਅਮਨ
ਸਾਦੇਵੀਨੂਤਬਏਹਦਨੀਅਮਾਜੀਦੇਵੇ
ਫਿਰਕੇਜਾਹਕੀਤੋਇਕਪੰਡਤਮੁਲਾਕਾਜੀ
ਇਕਪੀਰਫਖੀਰਾਅੰਬੀਰਬਨਾਏਇਕਸਾ
ਹਿਬਇਕਪਾਜੀਅਗਰਾਉਸੁਪਚਮਾਹਿਬ
ਮਦਤਕਰਸੀਜਿਸੁਪਚੁਹੇਸੀਰਾਜੀਗੁਰੂ

੧੦

ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੈ ਕਲਜੁਗੁ ਅੰਦਾ ਅੰ ੧੦੧
ਇਆ ਵਿਚਿ ਅਵਤਾਰ ਜੋਤਾ ਅਪ ਅਪਨ
ਆਪੁ ਸਮਾਇਆ ਰਿਖ ਪੋਥੀਆ ਬਾਣੀਕ
ਰਸਾਹਿ ਬੁਦਾਨਾ ਮੁਜਪਾਇਆ ਅਗਰਾ
ਕਲਜੁਗੁ ਖੜੀਆ ਦਾਜੈ ਵਗੁ ਰੂਤੇ ਗੁਬ
ਹਾਦੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਦਿਨੁ ਦਿਲ ਵਿਚਿ
ਤਾਉ ਪਜੀਯਾ ਦੋਜੇ ਆਏ ਭਾਈ ਕਰਗਇ

ਕੁਚਦੁਨੀਆਥੀਪਿਆਰੇਅੰਗਸਾਕਸੁਖਦਾ
ਈਹੋਇਸਦੁਨੀਆਦਾਕੀਭਰਵਾਸਾਜਿਓਸੁ
ਫੁਲਰੇਨਈਹੋਸਿਮਤੁਸੰਤਾਸੰਤਾਨੀਏਅੰਗੁ
ਦੁਰਬਦਾਈਹੋਕੀਕਤਰਾਦੀਸੁਨੇਵਾਰਤਾ
ਜਿਸੁਇਹੁਧਰਮਰਖਾਇਆਥਿਤੁਦੁਆ
ਦਸੀਕਤਕੁਮਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਛਾਇ
ਆਥਿਸੁਪਖਤੇਰਾਤਚੇਦਸੁਕੀਮਾਤਾਕੋਰ॥

ਜਾਇਆ ਅਗਰਾਬਾਪਮਲਪਰਜਨ ॥੧੦੨॥
ਮਿਲਿਆਪਰਸਿਆਲਕੋਟਿਵਿਚੁਆਇ
ਆਜਬਗਰਬੁਜੇਨਖੀਬਾਹਰਿਅਯਾਇਆ॥
ਮਾਤਾਭਈਖੁਸਾਣੀਓਹੁਦੇਖੇਸੁਰਤਿਧ
ਰਮੀਦੀਮਸਤਕਪਰਸੇਹੇਲਾਣੀਓਹੁ
ਰਦਨਕਰੇਤੇਫੁੜੀਆਮਾਰੇਜਦਗੁੜਤੀ
ਧਰਮੀਨੂਪਿਆਣੀਅਗਰਾਸਭੁਪ

ਨੁਬਖਸੇਦਾਈਨੁਪਰਮਾਲਦੁਰਵਾਲੀ
ਜਬਦਿਨਚਤ੍ਰਿਆਖਵਰਾਹੇਈਆਸਹ
ਰਮਹਲੇਸਾਰੋਸਾਰੇਦੇਨਵਧਾਈਆ
ਅੰਗੁਸਾਕਹਮਸਾਏਮ੍ਰਤੀਪਆਰੋਸ
ਈਹੋਈਨਾਰੀਗਾਵਨਿਵਜਨਦੇਫਲਿਨ
ਗਾਰੋਅਗਰਾਕਰਨਸਾਸਰਨਾਬੀਤੁਤ
ਆਭੇਰੀਸਬਦੁਪਕਾਰੋਪਰਸਾਦੀਸੁ

ਨਕੇਸਕੁਚਲੰਆਏਖੇਰਖਰਾਇਤਵਾਲੇ ੧੦੩
ਅਸੀਰਬਦਾਆਇਬ੍ਰਹਮਣਕਰਦੇਦੇਨਦੁ
ਧਾਈਆਨਾਠੋ। ਭਟਾਰੂਮਾਨਾਈਅਨੂਜ
ਰਬਖਸੀਨਾਲਦੁਸਲੋ। ਅਗਰਾਖਾਪਮ
ਲਨੇਕਰੀਖਰਾਇਤੁਸਾਰੀਉਮਰੁਸਮਾ
ਠੋ। ਅੰਮਾਧੋਤਾਮਾਤਾਨੇਪਰਮੁਹੁਧਰਮੀ
ਦੇਲਾਇਆ। ਚੁਗਣਲਗਾਖੁਸੀਹੋਇ

ਮਾਤਾਨੇਸਗਨਮਨਾਇਆ ਸਭੁਪਰਵਾ
ਰੁਮਿਲੀਵਧਾਈਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਇਆ
ਅਗਰਲੜਕੇਦੀਸੁਰਤਰੇਸਨੁਹੇਜਿਉ
ਚੇਦਜਿਮੀਪਰਆਇਆ ਪੰਜੁਦਿਹਾਤ੍ਰੇ
ਜਥੁਗੁਜਰੇਧੀਮਾਘਣਸੁਰੂਕਰਾਇਆ
ਐਹਨੁਭੇਗੁਤੇਲਚੀਕੋਚੋਰੀਅੰਦੁਸਹਰ
ਵਿਭਾਇਆ ਅਗਰਸਦੇਪੀਰੁਪੁਨੇਤਮ

ਟਾਠੇ ਦੇ ਖਹ ਕੀ ਕਤਨਾ ਮੁਧਰਾਇਆ ॥ ੧੦੪ ॥
ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਰੂਪ ਵਧੈ ਰੇ ਚੜ੍ਹਦਾ ਮਾਪਾ ਮਾਨੁ
ਸੁਖ ਮਾਵੇ ॥ ਲੇਨੁ ਰੋਦ ਵਿਚੁ ਮਥਾ ਚੁੰਮ
ਨ ਬਿਸਨਾ ਮਗਨ ਬੁਝਾਵੇ ॥ ਛੀਨਣ ਦਾ
ਪੀਪੂੜਾ ਪਾਇਆ ਦਿਖੰਦ ਦੇ ਪਾਵੇ ॥ ਮ
ਗਗ ਸੁਟੇ ਮਾਕੇ ਦੇ ਨਾਮ ਪਛੁਗਾਵਾ ॥ ਸੁਰ
ਦੀਆਵੇ ॥ ਜਬ ਬਰਸ ਦਿਨ ਦਾ ਹੋਇਆ ॥

ਹਕੀਕਤ ਭਰਨ ਜਿਸੀ ਪੁਰਲਗਾ ਸਿਰ
ਪਰੋਪੀ ਮਛਲੀ ਛਾਲੀ ਗਲ ਵਿਚ ਸੁਹ
ਸੁਥਾ ਸੁਥਿ ਨੇ ਦੇ ਕੇ ਛੁਟ ਹਥੀ ਸੋਹ ਨਿਧਿ
ਨੀ ਪੁਰਲਟ ਕੇਤਾ ਗਾ ਅਗਰਾ ਬਥਲੀ
ਬੋਲੀ ਬੋਲੇ ਪਰਮੀ ਬਹੁਤੀ ਪੁਆਗਲ
ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਪਰਮੀ
ਤੁਰਦਾ ਕਮਰ ਹਲਾਵੇ ਜੇ ਪੈਰ ਪਾਵਟੇ ਲ

ਕਿਤੜਾਗੀਛੁਣੁ ਛੁਣਕਰਦਾਅਵੇ। ਦੋਪੁ ੧੦੫
ਤ੍ਰੀਅਾਜਬਦਿਨਚੰਡਿਦਾਮਾਤਾਚੋਕੀਪਰਨ
ਹਾਵੇ। ਅਗਰਾਖੰਡੁਮਲਾਈਦੁਧਛੁਹਾਰੇਕੁ
ਜਨਭੋਗੁਲਾਗਾਵੇ। ਤੀਨਬਰਸਕਹੈਇਅੰ
ਹਕੀਕਤਿਜੇਵਰਅੰਗੁਜੇਲਾਏ। ਬਵਟੇਝੁ
ਲੇਪਰਸੇਹਨੁਮੀਨੁਕਾਰਬਣਾਏ। ਦੋਕੀਨਾ
ਅੰਦੁਸੁਮਕੇਲਟਕਟਿਮੋਤੀਚੜੇਸਵਾਏ।

ਅਗਰਾਵਾਲਾ ਮੁਕੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਕਾਰਾ ਕੀ ਕੋਈ
ਆਖਸੁਣਾਏ। ਚਹੁ ਬਰਸਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਹ
ਕੀ ਕਤ ਪਹਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਾਰੇ। ਅਕੇਸੀ ਚੀਰੰ
ਸਿਰੁ ਪਰੁ ਸੋਹੈ ਤੇ ਛਨ ਸਨੇ ਕਨਾ ਠੇ। ਗਲਿ
ਵਿਚਿ ਜਾਮਚ ਸੁਰਹਿ। ਅਹੈ ਅਤਰਾ ਦੇ ਮੁ
ਸੁਕ ਬਹਾਰੇ। ਅਗਰਾ ਲਕਿ ਵਿਚਿ ਸੁਥਣੁ
ਅਸਰੁ ਦੀ ਕਟਾਰ ਦਾਰੁ ਗੁਲਜਾਰੇ॥੫॥

ਪੰਜੁਬਰਸਾਦਾਹੋਇਆਹਕੀਕਤੁਸੁਣੇਹ ੧੦੬
ਕੀਕਤਿਸਾਰੀਗੁਲੀਡੁਡਾਭੇਡੀਗੋਲੀ
ਖੇਡੋਸੈਕਬਹਾਰੀਨਾਲਯਤੀਆਖੇਡੀਖ
ਡਵੇਮਿਠੇਬਚਨਉਚਾਰੀਅਗਰਾਨਿਤ
ਮਾਤਪਿਤਾਦੀਪੈਰੀਪੈਦਾਧਰਮੁਬੁਪਾਅ
ਵਤਾਰੀਗੁਣਿਆਬਰਸਾਦਾਹੋਇਆਹ
ਕੀਕਤਿਨਾਲਬਾਪਦੇਜਦੋਜਾਇਕਚੈ

ਹਰੀਅੰਬੀਰਾਦੀਦੋਦਸਤੀਸੀਸੁਨਿਵਾਵੇ
ਰੁਪਯੇਪੇਸੇਪਾਇਨਾਇਕੋਡੀਆਖੀਸੇ
ਅੰਦਰਪਾਵੇਅਗਰਕਰੇਖਰਾਇਤਨ
ਉਸਾਈਦੇਜੋਕੋਈਅੰਗਣਾਅਵੇਸਤਾਂ
ਵਰਸਾਦੇਧਰਮੀਨੁਮੁਲਾਦੇਪਛੁਨਾਪ
ਇਆਰਿਕੁਰੁਪਮਾਰੋਡੀਗੁਰੁਦੀਨਜ
ਰਮੁਲਾਦੀਲਿਤਾਇਆਬਾਪਮਲ

ਨੇਸੀਪਾਮਾਮੁਲਾਨੂੰਬੇਟਾਕਰਬੁਲਾਇਆ॥੧੧॥
ਅਗਰਦੇਸਕਿਸੇਨੂਕੇਹਾਦੇਣਜਾਹੋਈ
ਦਸਤਉਠਾਇਆ॥੧੨॥ਅਮੁਲਹਰੀਕ
ਤਪਵੇਕਾਇਤਾਤਖਤੀਪੇਚਰਖਾਈ
ਨਾਲਪ੍ਰੇਮਦੇਹਰਫਵਾਰਦਾਲਿਖਦਾਕਾ
ਨੀਕਲਮਬਣਾਈ॥ਜਬਮੁਲਾਲੇਦੇਖੀ
ਤਖਤੀਲਿਖਸਲਾਹਿਦਿਖਲਾਈ॥ਨਿ

ਉਨਿਉਧਰਮੀਕਰੇਸਲਾਮਾਅਦਬਨਾ
ਲਬਹਿਜਾਈ॥੨॥੨੦॥ ਪਰਮਸਤਲ
ਅੰਦ੍ਰਪੜ੍ਹਦੇਲਕੁਕੇਕਹਕਹਿਜਤਿਸੁਣੁ
ਈ॥ਸਈਅਦਤੇਕੁਰੇਸੀਪੜ੍ਹਦੇਮੁਗ
ਲਪਠਾਣਾਮਗਈ॥ਤੁਰਖਾਣਲੁਹਾਰ
ਜੁਲਾਹੇਪੜ੍ਹਦੇਦੀਗਚਐਰਬਤੁਈ॥
ਅਗਰਾਸੁਨਿਆਰੇਤੇਪੜ੍ਹਨਪੜ੍ਹੀਹੋਰ

ਭੀਓਕੁਕਨਾਹੀ॥੨੧॥ਇਕਠਿਕਰਾਦੀ ੧੦੮
 ਆਪਕੁਨਕਿਤਾਬਾਮਸਲੇਆਖਸੁਣਾ
 ਉਨਾ॥ਇਕਰਸਾਲੇਪਕੁਨਸਿਅਰਠੀ
 ਆਮਪੀਨੀਰਚਲਾਉਨਾ॥ਅਗਰਾਕਰੀ
 ਮਾਤੇਪਕੁਨਬਾਰੀਆਠਾਰਸੀਆਸਮ
 ਬਾਵਨਾ॥੨੨॥ਇਕਪਕੁਨਭਾਇਸਿਤ
 ਪਕੁਨਬੇਸਤਾਪਕੁਨਕੁਰਾਨਸਿਪਾਰੇਇ

ਕਗਜਲਾਤੇਪਕੁਨਰੇਖਤੇਦਾਨਸਪਤ
ਨਬਹਾਰੇ।ਇਕਜਿਕਰਕਰਨਾਇਆ
ਦੇਓਹਰੇਦੇਹੈਨਉਪਾਰੇ।ਅਗਰਕੁਛ
ਇਲਮਪਕੁਨਦਾਓਕੁਨਾਹੀਕਿਆ
ਕੇਈਆਖਪੁਕਾਰੇ॥੨੨॥ ਅਠਬਰ
ਸਦਾਹੋਇਆਧਰਮੀਕਰਦਾਬਹੁਰ
ਤੁਰਾਈ।ਤੁਥਾਸਿੰਘਤੇਮਲਾਸਿੰਘਕਿ

ਪ੍ਰਾਣਸਿਪਤੈਭਾਈ ਓਪਯਜਤੁਟਾ ॥ ੧੦੬ ॥
ਲੇਰਹਦੇਭੇਜੀਜਿਨਕੁਝਮਾਈ ਤਿਨੇਕੁ
ਗੀਸਗਨਭਿਆਏਭੁਟਭੁਹਮਣਨਾ
ਈਸਾਦੀਹੋਈਨਾਗੀਗਾਟਨਹਰਮਭ
ਦੇਨਦੁਪਾਈਅਗਰਮਿਸ਼ੀਤੇਪਤਾਸੇ
ਵਿਡੈਭੇਗਈਸਭਭੁਕਾਈ ॥ ੧੦੭ ॥
ਵਰਸਾਦੇਧਰਮੀਨੂਸਾਦੀਦਾਫਿਕਰਕੀ

ਤੋਨੇ ਸਦੇ ਪੰਡਤ ਜੋਤ ਕੁਵਾ ਲੇ ਸਾਹ ਸੋਧ
ਲਾਇ ਓਨੇ ਰਲ ਕਬੀ ਲਾਹੇ ਇਅ ਅਕਠਾਰ
ਲਾਮਿਲ ਸਚਾਨ ਕੀ ਤੋਨੇ ਅਗਰਾ ਦਖਣ
ਦੇ ਕੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਰਸੀ ਬਹੁਤ ਕੀ ਤੋਨੇ ॥੨੫॥
ਸਾਦੀ ਦਾਸੀ ਮਿਅਾਨ ਕੀ ਤਾਤਿ ਬੁਤੁ ਰਤ ਮੰਗ
ਏ ਲਲ ਕਨਾਤਾਤਿ ਬੁਚਿਟੇ ਰਲਾਮਿਲ ਰੰਗ
ਉਠਾਏ ਕਿਜਰੀ ਅੰਦੇ ਸਦੇ ਤਾਇ ਫੇਛੁ ਰੁਬੀ

ਨਾਨਕ ਬਲਾਏ॥ ੨੬॥ ਭੁਲਾ ਮਹੁਰਤ ਰੂਪੇ ਨੇਲ ॥
 ਫੁਕੇ ਨੁਮਾਂਏ ਪਾਇਆ ਵਟਨਾ ਨਾਈ ਲੇ
 ਮਾਇਆ ਦੁਲੇ ਦੇ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਫੁ
 ਲਕੀਆ ਸਚ ਨਾਈ ਭੇਰੀ ਰੰਗ ਤੂਤੀਆ ਲਾ
 ਏਇਆ ਅਗਰਾ ਫੁਟੇ ਦਸ ਟਿਲ ਗੋਨਾਰੀ
 ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਕਰਮ ਜੋਹੋਇਆ
 ਸਾਦੀਦਾ ਤਬ ਲਾਗੀ ਸਗਨ ਲਿਆਏ॥

ਅਗਰਾਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਜੋਸਹਿਰਦੇਸਭ
 ਦੇਖਣਨੁਆਇਓ॥੨੮॥ਚੜ੍ਹੇਕੜਾਹੇਭਾਜੀ
 ਦੁਮਿਠਿਅਈਬਹੁਤਕਢਾਈ॥ਵਿਚ
 ਸਹਿਰਦੇਵੰਡੁਨਿਨਾਰੀਘਰਿਘਰਿਮਿ
 ਲੇਵਧਾਈ॥ਰਲਕਬੀਲਾਹੋਇਆਇਕ
 ਠਾਚਚੇਤਾਏਭਾਈ॥ਅਗਰਾਰਲਮਿਲ
 ਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਵਨਮਾਸੀਫੁਫੀਤਾਈ॥

19

॥੨੯॥ ਮਿਜਮਾਨੀ ਦਾ ਟਿਕਰਕੀ ਤੋਨੇ ਸਦ ੧੧੧
ਕੇ ਪੇਚ ਬਹਾਏ। ਮੇਧਨ ਭੋਗ ਲੁਚੀ ਕਚੋਰੀ
ਭੁੱਲੇ ਨਾਲ ਬਨਾਏ। ਮਿਠੇ ਸੁਫੁਟੇ ਜਰਦ
ਬਿਰੰਜਾ ਬਹੁਤ ਮਸਲੇ ਪਾਏ। ਅਗਰਾ
ਨਾਲ ਮੁਰੰਬਾ ਅੰਬ ਅਚਾਰੀ ਪੀਤ ਨਾਲ ੫੦
ਵਾਏ ॥੩੦॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਰਨੇ ਚਲੀ
ਆਨਾਰੀ ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਸਾਲੂਦਾ

ਚੰਦੋਆਤਾਇਆਉਪਰਕੀਤਾਛਾਇਆ
ਲਗੇਸੇਹਲੇਰੁਮਜੁਗਾਵਨਸਯਾਰਗ
ਬਣਾਇਆਅੰਗਰਾਅਪਛਰਾਅਬੇਹ
ਜਰੋਈਆਗਾਂਨਾਤੁਰਤਬਨਾਇਆ
॥ ੩੧ ॥ ਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤਤੁਰਤ
ਖਾਰੇਚੁਕਬਹਾਇਆਦਹੀਤੇਲਟੁਲੇ
ਲਮੰਗਾਇਆਸਿਰਦੂਲੇਦੇਪਾਇਆ

ਵਟਣਮਲਕੇਨਵਟਣਲਚਾਨਾਗੀਮੰਗਲ ੧੧੨
ਗਾਇਆਅਗਚਾਚੰਪਣਭੀਨੇਸਾਦੀਹੋਈ
ਚੜ੍ਹਿਆਰੂਪਸਦਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਤਰਮ
ਤੇਬੈਠੇਸਭੋਬਸਬਦਰਜੀਲਿਆਏ। ਦਸ
ਤਾਰਮੁਬਾਰਖਸਿਰਬੰਧੀਵਿਚਤੁਰਗਾਖੂਰ
ਬਰਖਾਏ। ਚੇਤਾਰਬਾਫਤਜਾਮਾਪੇਧਾਫਰ
ਕਨਬੰਧਸਦਾਏ। ਕਮਰਬੰਧਇਕਲਾਈ

ਸੁਬਣਾਜੇਰੂਪੇਰੀਪਾਏ॥ ਅਗਰਾਚਾਂਦੀਦਾ
ਜੇਮੁਕਟਬਧੋਨੇਸੁਰਜਦੇਦਿਖਲਾਏ॥
ਪਹਿਨਾਚਾਰਕੇਬੈਠੇਸਭੋਕੇਸਰਘੋਲ
ਮੰਗਾਇਆ॥ ਸੁਪੇਦਬਾਛਤੇਜਾਮਿਆਉਪ
ਰਕੇਸਰਰੀਗਬਨਾਇਆ॥ ਅਲਤਾਤੇਗੁਲ
ਲਾਛਿਣਕਦੇਅਤਰਾਦਾਮੁਸਕਉਰਾਇਅ॥
ਅਗਰਾਏਹਜਨੇਤਜੁਮੈਸੀਸੋਹੈਜਾਇਰਿ

~~Sri Satguru Jagjit Singh Ji elih...~~

ਹੇਅਏ॥ ਇਕਬਹਿਲਾਇਕਪਾਲਕੀਆਂ
ਵਿਚਖੁਸੀਆਨਾਲਸਿਧਾਏ॥ ਰੀਰਾਰੀਰਾਦੇ
ਬਸਤਰਪਹਿਰੇਕੇਸਰਨ॥ ਲਰੀਗਾਏ॥ ਅ
ਗਰਾਭੈਣਭਾਣਜੀਵਾਰੁਫੁਕੀਪਰਮੇਹਰ॥
ਪੰਜਦਿਵਾਏ॥ ੩੬॥ ਜਾਂਦੁਕੇਵਿਚਰੁਟ
ਲੇਅੰਦਰਜੀਵਬੀਅਬਜੁਜੁਹਾਏ॥ ਸੁਟ
ਣਚੁਪਈਯੇਭਰਭਰਥੇਲੀਆਂਟਕਿਆ

ਅੰਤਨਾਅਵੇ। ਤਖਤਰਵਾਗੁਲਜਾਰਬਨੀ ॥ ੧੧੪

ਗੁਲਰਤੇਪੀਲੇਸਾਵੇ। ਅਗਰਾਅੰਗੇਡੁੱਠਾ

ਦੁਜਨਤੂਤੀਆਨਾਚਭੀਹੁੰਦਾਅਵੇ। ॥ ੧੧੫ ॥ ਛੁਟਣ

ਹਿਣਕਣਘੋੜੇਧੋਧੋਕਰਨਨਗਾਰੇ। ਛੁਟ

ਨਹਵਾਈਆਅਸਤਬਜੀਆਂਚਮਕਨਬ

ਹੁਤਸਿਤਾਰੇ। ਭੁਜਪੇਅਨਾਰਚਾਦਰਾਂਛੁ

ਟਣਬਾਗਬਹਾਰੇ। ਅਗਰਾਛੁਟਣਲੰਗ

ਆਯਸਤਬਾਜੀਆਚੋਰਸਤੇਵਿਚਬਜਾਰੇ
॥੩੮॥ਪਹਿਲਸਗਨਕੀਤੋਨੇਰਸਮੀਜੇਦੁ
ਡਿਆਦੇਚਾਲੇ॥ਪਉਤੇਮੈਦਾਚਾਵਲਬ
ਕਰੇਭੇਜੇਬਹੁਤਮਸਾਲੇ॥ਕੁਆਰਧੋਤੀਦ०
ਸਗਨਕੀਤੋਨੇਲੇਗਏਹਛੂਟੇਵਾਲੇ॥ਅ
ਗਰਾਕੁਰੁਮਕੁਰੁਮਾਨੁਇਉਮਿਲਦੇਗੁਲ
ਨਰਗਸੁਨਾਲਗੁਲਲੇ॥੩੯॥ਚੋਕਪੁ

ਰਿਆਖਾਰੇਅੰਨ੍ਹੇਲਏਹਕੀਕਤਫੇਰੇ॥ਵਿਦੁ०੧੧੫
ਹਪੜਨਪਾਂਧੇਦੋਤਰਫੀਬਾਲਕਬਡੇਬ
ਡੇਰੇ॥ਆਬੈਠੇਵਿਚਪੈਚਸਹਿਰਦੇਜੋਸ
ਨਿਵਡੇਚਿਗਚਿਗੇਰੇ॥ਅਗਰਾਰਾਜੀਹੋ
ਕੇਸੰਸਿਕਹੈਮੇਸਦਕੇਜਾਵਾਡੇਰੇ॥੪੦॥
ਰਾਤਗਈਦਿਨੁਚੜਿਆਸਭਭੱਟਾਂਸੇਭ
ਗਈ॥ਨਾਇਧੋਇਕਰਿਬੈਠੇਜਾਂਦੀਬ

ਸਤਰਾਅੰਗਲਗਾਈ॥ਟਿਕੇਲਾਏਬ੍ਰਹ
ਮਣਨੇਜਾਸੀਸਾਦਿਖਾਵੇਨਾਈ॥ਅਗਰ०
ਦੋਲਤਦੀਆਸਭੁਖਸੀਆਨੀਆਂਆ॥ਜ
ਜਨ੍ਹਰਾਇਦੁਧਾਈ॥੪੧॥ਖਣਪੀਣਦ०
ਹੋਇਆਵੇਲਾਸਤਰੇਜੀਆਚਾਇਫਿ
ਛਾਈਆਆਂਦੀਆਨੇਸੁਫੇਦਚਾਦਰਾਂ
ਸਤਰੇਜੀਯਾਂਤੇਪਾਈਆ॥ਬੂਮਣੀਆ०

ਵਧਾਵਾਗਵਣਸਿਠੰਟੀਆਂਦੇਵਾਈਆ ११੬
ਅਗਾਰਸਮਕੀਤੀਨੇਵਰਿਓਆਦੀਰੁਪ
ਈਯੇਵੇਲਾਪਾਈਆ॥੪੩ਭਾਂਤਭਾਂਤ
ਦੀਸੁਣਮਠਿਆਈਖਵਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰੇ
ਬੈਦਾਂਨਾਬੁਦੀਜਾਲੇਬੀਵਰਫੀਸਕਰਪਾ
ਰੇ॥ਬੁਦੀਦੇਠੰਰੂਕਤਬਖਾਨੀਯਾਗਰੀਯ
ਨਾਲਛੁਹਾਰੇ॥ਅਗਾਰਾਪਿਉਕਚੋਰੀਆ

ਮੇਦੇਦੀਆਂ ਭੁਲੇਨੀ ਨਾਲ ਕਰਾਰੇ॥੪੨॥
ਖਾਇ ਪੀਯ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਜਾਈਆ ਏਸ ਭੁ
ਤਮਾਸੇ ਕਿਜਰੀਆ ਤੇ ਸਦੇ ਭਗਤੀ ਏਸ
ਜੀਗਰ ਤੇ ਬਾਸੇ॥ ਇਕ ਨ ਚੰਨ ਇਕ ਨ ਕ
ਲਾ ਕਰ ਦੇ ਲੋਕੋ ਜੋ ਪਾਵਨ ਹਾਸੇ॥ ਅਗ
ਰ ਰੁਪਈਯੇ ਤੇ ਕਪਟੇ ਬਖਸਨ ਨਾ॥
ਲਦੁ ਸਾਲੇ ਖਾਸੇ॥੪੩॥ ਰਾਤੁ ਪਈ ਨ

ਦੁਪਾਵਾਗਾਵਣਸਿਠੰਠੀਆਂਦੇਵਾਂਈਆਂ ੧੧-
ਮਿਆਨੀਕਰਨਰਸੇਈਏਸਭੁਬਲਾਏ
ਜਰਦਪੁਲਾਉਬਰਿਜਾਪੁਸਕੇਕਲੀਏ
ਪੁਬਕਰਾਏ। ਵਹੀਚਕੇਦੀਆਂਪੁਠਾਂਦੇ
ਕੇਬਹੁਤਮਸਾਲੇਪਾਏ। ਅਗਰਾਕੋਲ
ਧਰੇਬਾਦੀਏਫਿਰਨੀਦੇਉਗਲੀਆਂਭੁ
ਰਖਾਏ॥੪੫॥ ਤ੍ਰੇਰਾਤੀਜੇਦਰਹੀਉਥਾਈ

ਪਿਸਮਤਬਹੁਤਕੀਤੀਓਨੇ ਚੋਥੇਦਿਨੁ ।
ਵੇਕਾਹਿਣੇਕਪਵੇਦਜਬੀਬਹੁਤਇਤੇ
ਨੇਪਲਪਪਲਕੀਤੇਸਤਰੀਜੀਹੋਰ
ਥੀਬਹੁਤਲਯੋਨੇਅਗਰਾਸਭੁਲਾ
ਗਿਆਨੁਰਾਜੀਕਰਕੇਜੀਵੁਥੀਵਿਦਾਕੀ
ਤੀਯੋਨੇ॥੪੬॥ਕਰਿਆਏਸਾਈਸਤਿ
ਆਨੇਕਰਮਕੀਤਾਉਸਸਾਈਪਣੀਰ

ਰਪੀਤਾਮਾਤਾਨੇਚਿਰਜੀਵੇਜੁਗਤਾਈ ॥੧੧੮॥
ਵਿਦਮਾਹੋਗਾਏਲੋਕਮੇਲਦੇਆਪੋਆ
ਪਣੀਥਾਂਈ॥ਅਗਰਾਜੇਤ੍ਰਾਘੇਤ੍ਰਾਮੁਲੰ
ਕ੍ਰਿਦੇਤੋਨੇਸੁਖੀਸੁਖਾਂਈ॥੪॥ਓਸੇਹੋ
ਣੀਦਹਿਸਿਰਮਾਰਿਆਲਿਕਾਜਿਸੁਲੁ
ਟਾਈ॥ਓਸੇਹੋਣੀਹਰਨਾਕਸਮਾਰਿਆ
ਪੁੰਠੀਖਲਲਾਹਾਈ॥ਓਸੇਹੋਣੀਦਰ

ਜੋਧਨਮਾਰਮਾਸਾਰਿਰਸ਼ਨੇਖਾਈ॥
ਅਗਰਾਓਹੋਣੀਮਾਰਮਾਰਕਰਦੀ
ਸਿਆਲਕੋਟਵਿਚਿਆਈ॥੪੮॥
ਹਕੀਕਤਰਾਦੀਸੁਣੇਹਕੀਕਤਬਡੇਸ०
ਨਪਰਆਇਆਸਿਰਪਰਚੀਰਾ
ਜੋਸਨਸੀਵਿਚਤੁਰਾਰਾਖੁਬਰਖਾਇ
ਆਸੁਮਕੇਕੀਕੁਣਛਾਪਾਛਲੇਕੀਰੇ

ਰੰਗ ਬਣਾਇਆ ਅਗਰਾਜਿਉ ਪਰਜ ਸੋਧ ॥ ੧੧੯ ॥
ਕੰਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿਉ ਮਾਤਾ ਕਉ ਰਾਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥
੯ ॥ ਬਾਰਾ ਬਰਜਾ ਦੁਹੋਇਆ ਹਕੀਕਤ ਪ
ਤ੍ਰਨ ਅਸੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪਵੇ ਕਿਤਾ ਬਾਦੁਨੀਆ
ਕਾਰਨ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਦੁੜਾਵੇ ਚਾਰ ਪ
ਤ੍ਰੀ ਫਿਰ ਪਤ੍ਰ ਕੋਓ ਬੋਆਨ ਰਸੋਈ ਪਾਵੇ ॥
ਅਗਰਾ ਅੰਨ ਕਾ ਲਨੇ ਪੋਰਾ ਪਾਇਆ ਜਿ

ਨਿਕਲ ਕਿਥੋਜਾਵੇ॥੫॥ ਇਕ ਦਿਨ ਧਰਮੀ
ਪੜ੍ਹਨ ਰਾਮਾ ਮੁਖ ਮੁਲਾਲੀ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਈ
ਤੁਰਕਾ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਗਾਣੇ ਵਾਲੀ ਲੰਗੋ ਕਰਨ ਲ
ਕਾਈ॥ ਇਟਵੀ ਮਪੋਦੀ ਦੋਤਰਫੀ ਚੋਟ ਨ
ਲੰਗੋ ਕਾਈ॥ ਅਗਰਾ ਜਿਸ ਦੇ ਲੇ ਮੁੱਲਾ ਮਾ
ਇਆ ਤੁਰਕਾ ਫਰੀਆ ਦਲ ਗਾਈ॥੫॥
ਮੂੰਹੋਂ ਆਖਣ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਉਸਤਾਦ ਹਮ॥

ਰੋ॥ ਇਸਹਿ ਦੂਨੇਰੋਰਸਰਾਦੇਮੁਖਥੀਬਚਨ॥੧੦॥
ਉਚਾਰੋ॥ ਪੇਕੰਬਰਜਾਦੀਨੂੰਕਵੀਆਗਾਲੀ
ਨਾਲਜੁਬਾਨਪੁਕਾਰੋ॥ ਅਗਗਾਇਕਅੰਨਾ
ਪਾਸਸਾਹਦਸੀਥਿਹਬੋਲੇਕੂੜਅਵਾਰੋ॥ ਪਰ
ਮੁਲਾਂਗੁਸੇਹੋਇਕੇਤਲਬਕੀਤੀਹਕੀਤਰ॥੦॥
ਇਦੇਤਾਈ॥ ਸਚੇਸਚਤ੍ਰੀਆਖਹਕੀਕਤ
ਸ੍ਰੁਠਨਵਿਚਰਲਾਈ॥ ਜੇਕਹੋਸ੍ਰੁਠਤ੍ਰੀਮੇਰੇ

ਅਗੇ ਤੈਨੂੰ ਚਾਇਮ ਰਾਈ ॥ ਅਗਰਾਂਗ ਤੈਨੂੰ
ਪੈਨਛੈ ਮਕਾਂਤਾ ਤੁਤਾ ਤੁਤਾ ਲੇਸੇ ਬਹੁਤ ਸਜੰ
ਈ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਮੁਲਾਂਜੀਏ ਹਨਾ ਮੁਡਿਅਾਨੇ ਬੰ
ਦਜ ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੋਨਾ ਲਭਵਾਨੀ ॥ ਵਿਚ
ਪਹਾੜਾ ਮਹਿਮਾ ਜਿਸਦੀ ਚਾਰਕੀਟ ਮਹਿ
ਬਾਨੀ ॥ ਉਸ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮਹਿਪਾਸੁਰ ਮਾਰੇ
ਜੋਹੋਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਅਗਰਾਂਗ ਨਿਚਾਏ ਪੈਰੀ

ਅਕਬਰਆਇਆਬੇਗਮਸਣੇਸਲਾਮੀ ੧੨੧
॥੫੪॥ ਮੁਲਾਂਕਰੇਹਕੀਕਤਨੂਹਮਜਾਣੇ
ਨਹੀਭੁਟਾਨੀਆਇਹਦੀਨਮਜਬਦਾਫੇ
ਰਕਾਰੋਬਿਹਤਰਹੇਮੁਸਲਮਾਨੀਹੋਰ
ਮਜਬਸਭਬਾਤਲਹੇਪਰਕੋਈਨਾਇ
ਸਦੀਨਸ਼ਾਨੀਅਗਾਰਾਕਿਉਗਾਲੀ
ਇਤੀਅਬੀਬੀਨੂਕਹਤੂਨਾਲਜੁਬ

ਨੀ॥੫੫॥ਮੁਲਾਜੀਪਹਿਲਾਗਲੀਦਿ
ਤੀਅਮੀਡਿਅਨੇਅਦਿਭਵਾਨੀਤਾਈ॥
ਜਿਸਨੂੰਰਾਜੇਤੇਸੁਲਤਾਨਸੇਵਦੇਚਹੁਕੁ
ਟਾਂਦੇਸਾਂਈ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਸੇਵਦੇਮੰ
ਨਣਕੁਲਰਜਾਈ॥ਮੁਲਾਂਮੇਪਿਛੋਦੇਸੁਖ
ਨਬਚਾਬਚਕੀਤੇਪਹਿਲੇਕੀਤੇਨਾਹੀ॥
੫੬॥ਮੁਲਾਂਪਕੜਿਕੀਕਤਿਨੁਕਾਜੀਦੇ

ਪਾਸਲਿਆਇਆ ਸਰਹਕੀਕਤਮੁੰਤ੍ਰਿ ॥੧੨੨॥
ਅੰਦੀਕਜੀਨੂੰਬਹਿਸਮਝਾਈਆਇਸ
ਗਲੀਦੇਤੀਅੰਬੀਬੀਨੂੰਪਰਬਰਾਗਜ
ਬਇਸਕੀਆਕਾਜੀਕੰਦੁਕਿਤਾਬਤੂਦੇ
ਖਸਰਾਨੂੰਮਸਲੇਕੀਟੁਰਮਾਇਆ॥੫॥
ਕਾਜੀਆਖੇਮੁਲਾਂਤੁਲਕੇਨੁਚਾਇਰਖਾ
ਈਏ॥ਭੁਲਕੇਅਰਬਾਬਸਰਾਦੇਹੋਨਇ

ਕਠੇ ਮਸਲਾ ਆਖ ਸੁਣਾਈਏ ॥ ਜੋ ਕੁਛੁ ਸ
ਰਾਵੇ ਅੰਦਰ ਹੁਕਮ ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਅਮਲ
ਕਮਾਈਏ ॥ ਮੁੱਢ ਪੰਡਤ ਪਾਨੇਰ ਖਲ੍ਹ ਕੇ
ਨੂੰ ਪਬਰਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਲੈ ਜਾਈਏ ॥ ੫੮ ॥ ਹ
ਕੀ ਕਤਰਾਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਚੰਨੇ ਮੂੰਡੇ ਮਾਰਨ ਲੱ
ਗੇ ॥ ਜੋ ਟੋਤੇ ਤਾ ਮਾਰੇ ਮਾਰਨ ਧਕ ਧਕ ਸੁਟ
ਨ ਅੰਗੇ ॥ ਕਿਨ ਮਾਰੇ ਫੁਨ ਦੇ ਨਸ ਜਾਈ ਮਾਰ

ਨਸੰਜੇਖੰਬੇ॥ ਅਗਰਾਵਿਧਮਾਤਾਮਸਤ १੨੩
ਕਪਰਲਿਖਿਆਸਿਰਦੇਵੇਧਗੁਨਛੰਡੇ
॥੫੬॥ ਸੋਰਸਰਾਬਾਬਹੁਤਾਹੋਇਅਤਬਲੇ
ਕਦੇਕਦੇਅਏ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਤੇਹੋਰਕਬੀਲੰ
ਅੰਗਸਾਕਹਮਸਾਏ॥ ਦੇਨਦੁਹਾਈਪਾਤਸੰ
ਹੁਦੀਉਚਾਕੁਕਸੁਣਾਏ॥ ਅਗਰਾਜੇਕੁਛੁਕੀ
ਤਾਮੁਲਾਂਨੇਓਹੁਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਏ॥੬੦॥

ਹਕੀਕਤਰਾਂਨੁਕੇਦਕੀਤੋਨੇਖੰਤੁਤਖਾਨੇਪ॥
ਇਆਪੇਰਬੜੀਆਹਥਹਬੋੜੀਆਂਅੰ
ਦਰਚਾਇਦਿਵਾਇਆਰੇਈਪਾਣੀਬਿਦ
ਕੀਤੋਨੇਬੁਹੇਮੁਗਲਬਹਾਇਆਅਗਰ॥
ਰੇਈਦਰਤੀਅਵਤਾਰਾਂਤੇਲੇਖਸਮਿਟੇਮਿ
ਟਾਇਆ॥੬੧॥ਰਾਤਗੁਜਰੀਦਿਨਚੜ੍ਹੀ
ਆਸਤਮੁਲਾਕਾਜੀਆਏ॥ਅਰਬਾਬਸਰ॥

ਦੇਸਭਸਦਿਯੋਨੇਮਸਲਾਕੀਫੁਰਮਾਏ॥ ੧੨੪
ਯਾਹਿਦੂਨੀਕਤਲਕਰੇਯਾਨਾਲਾਅਸਾਝੇਖੰ॥
ਏ॥ ਅਗਰਦੇਖਤਮਾਸਹੋਣੀਦਾਪੜਿਅੰ॥
ਨੀਚਾਇਭੁਲਾਏ॥ ੬੨॥ ਹਿੰਦੂਸਭਾਇਕੰਠੇ
ਹੋਏਬਹਿਬਹਿਕਰਨਵਿਚਚਾਂ॥ ਭੂਕਨਖੰ
ਬੀਜਾਕੇਅੰਦਰਕਰਿਕਰਿਖਲੀਆਬਾਂਹੰ॥
ਨਿਹੰਕਕੇਦਕੀਤੋਨੇਲਫੁਕਾਦੇਸਨਕੁਝਾ

ਸੰਗਾ ਅਗਰਾ ਅੰਬੀ ਬੰਬੇਗ ਮੁਲਾਂਕਾਜੀ
ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸਦ ਦਤਾਹਾ ॥੬੩॥ ਮੁਲਾਂਕਾਜੀ
ਮੁਖਤੀ ਸਭੇ ਜੇਤਾ ਅਮਨੁ ਲਿਖਾ ਮਾਵਨਾ ਲ
ਰਲੀਤ ਸਬੀਆ ਹਥੀਆ ਸੇਜਿ ਕਰ ਜਤ
ਪੜਦੇ ਮਾਵਨਾ ਬਗਲਾ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾ
ਲਿਖਾਏ ਸਰੰਦੇ ਸੁਖਨ ਮਨਾਵਨਾ ਅੰਗ
ਰਾਅ ਇਕਚ ਹਿਰੀ ਰੁਜੁ ਹੋਏ ਰੂਹ ਮਤਦੀ

ਸਰਾਬਤਵਨੁ॥੬੪॥ਅੰਬੀਰਬੇਗਾਨੇਹੁਕਮ॥੧੨੫
ਜੁਕੀਤਾਲੜਕੇਨੂੰਸਦਵਾਈਏ॥ਰੋਬਰੋਇ
ਹੋਇਸਰਾਦੀਆਸਰਤਾਮੇਨੁਬਹਿਸਮਝਾ
ਈਏ॥ਮੇਨੁਅਦਾਲਤੀਨਾਉਕਹਾਇਆਮੇ
ਨੂੰਲਾਜਨਲਾਈਏ॥ਅੰਬੀਰਬੇਗਾਕਾਜੀਨੂੰ
ਆਖੋ॥ਇਸਗਲਬੇਬੀਟਲਜਾਈਏ॥੬੫
ਸਦਿਯੋਨੇਹਕੀਕਤਰਾਨੂੰਟਿਗਵਿਚਕਚਹਿ

ਗੀਆਇਆ। ਦੋਹਸਤਬੰਨਕੇਕੁਰਨਸਕੀ
ਤੀਗਰਦਨਸੀਸਨਿਵਾਇਆ। ਹੁਕਮ
ਜਹੇਇਆ। ਹਾਕਮਦਲਕੁਕੇਨੁਰਾਇਬਹ।
ਇਆ। ਅਗਰਾਦੁਜੀਬੇਰੀਅੰਬੀਰਬੇਰ
ਨੇਸੁਅਲਰਬਦਾਪਾਇਆ॥੬੬॥ ਕ
ਜੀਕਹੇਅੰਬੀਰਬੇਰੀਮੇਸਰਾਦੇਸੁਖਨਸ
ਨਾਹੀ। ਤੂਹਿਦੂਟੀਕਰੇਹਿ। ਮਾਇਤਸਰ

ਬੀਮਨੇਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਟਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਮ १੩੬
ਝਨਕਰ ਸਨ ਲੇਸਨ ਦੇ ਜਕਭਾਹੀ॥ ਕਾਜੀ
ਕਹੇ ਅੰਬੀਰ ਬੇਰਾ ਤੇ ਨੂੰ ਕੰਖਾਂ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈ
॥੬॥ ਕਿ ਬਗਾਇਆ ਅੰਬੀਰ ਬੇਰਾ ਜਬ ਜੁ
ਝੁਕੇ ਆਮ ਜੋ ਆਈ॥ ਰਹਿ ਮਾਇ ਤਰਿਸ
ਵੁਤਿ ਲੇ ਕੇ ਭਾਈ॥ ਮੁਗਲਾਹੁ ਕਮ ਸਰਾਏ
ਮਾਰਾ ਗੇ ਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇ ਮਹੈ ਪਤਿ ਸਾਹੀ॥ ਅੰ

ਬੀਰਬੇਰਾਨੇ ਮਸਲਤ ਕਰਵ ਜੀ ਰਵਿਵਾਂ
ਨਬੁਲਾਏ॥ ਅਕੇਤਰ ਕਾਜੇ ਰਪਾਇਆ ਦੇ
ਹੁਸਲਾ ਹੁਬਤਾਏ॥ ਜੇਕਰਾਂ ਮੇਜੁਲ ਮੀਰਿ
ਦੂਦੀਬੇ ਹੁਸਹਰ ਬੀਉ ਜਨੁ ਜਾਏ॥ ਅਗਰ०
ਕਿਬਰਾਇਆ ਅਬੀਰਬੇਰਾ ਝੁਗੜਾ ਸੁਬੇ
ਪਰਪਾਏ॥ ੬੯॥ ਮਾਤੁ ਕੇਰਾਂ ਮਾਹਿਜੁ ਮ०
ਗੀਕਿਉ ਬਚਾ ਮੇਜਾਇਆ॥ ਦਸਮਾਸ ਕੇ

ਕੁੱਖਦੇਅੰਦਰਰਖਿਆਤਾਤੁਬਾਹਰਿਆਇ॥੧੩॥
ਆਮੇਦਸਤਾਂਨਾਲਪਲੀਤੀਸੁੰਟੀਥਣੀ
ਬੀਦੁੰਧਾਪਿਲਾਇਆਬੱਚਾਪਲਤਪੋਸਕੇ
ਵਰਾਕੀਤੇਹੁਣਿਜਮਨੇਬੰਨਚਲਾਇਆ॥
ਬ॥ ਹਕੀਕਤਕਹਿਦਾਮਾਤਨੂੰਕਿਉਕਰੇ
ਤੁਐਬੁਵਿਖੋਇਆਤੂਕੋਣਕਮੀਨੀਪਾ
ਲਣਵਾਣੀਕਰਤੇਆਪਪਲੋਇਆਇ

ਸਦੁਨੀਯਾਬੀਸਭਚਲਜਾਣਾਂ ਕਿਸੇਨਰ
ਹਿਣਹੋਆਆਮਾਤਾਜਿਨੀਥਣੀਤੁੰਧਪਿ
ਲਾਇਆਕੰਢੁਵਿਖਾਇਇਕਦੋਆ॥੧
੧॥ਮਾਤਾਕੋਰਕਹੋਰਬਾਮੇਕੈਦਰਕੂਕਸੁਣ०
ਹੀ॥ਅੰਦਰਆਤਸਭਾਇਲਗੀਓਹੁਸੁ
ਖਕੰਢੇਆਹੀ॥ਲੰਗੀਸਾਂਗਾਜਿਗਰਵਿ
ਧੋਸੁਓਹੁਹਲਿਹਲਿਦੇਇਸਜਾਈਆਮ

ਗਰਾਕੁਕਾਂਮਾਤਕੋਰਾਦੀਯਾਗਈਯਾਨੀਧੁ॥੧੨੮
ਰਦਰਗਾਹੀ॥੧੨॥ਨਾਰੇਮਾਤਾਮੇਰੀਏ
ਮੇਨਹੀਪੁਤੁਤਮਾਰਾਤਲਬਹਜੁਰੇਆ
ਈਹੈਸਿਰਵੰਜੇਕਾਲਨਗਾਰਾਸਰਪਰ
ਮੇਖਾਵਦਦੇਜਾਣਾਉਜਰਨਹੀਕੁਛੁਚਾਰੰ
ਆਏਵਸਤਪਰਾਈਕਰੇਆਪਣੀਮੁਰਖ
ਵਡੀਗੁਵਾਰਾ॥੧੩॥ਕਰਬਾਹਾਖਲੀਅੰ

ਮਾਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕੁਕਸੁ ਨਾਵੇ ॥ ਲਿਟਾਂ ਖੋ
 ਲੋਹੇਈ ਬੇਗਾਰਾ ਲਮੁਹ ਤੇ ਪਟਾ ਪਾਵੇ ॥ ਪ
 ਟਪਟਵਾਲਾ ਜਿਮੀ ਤੇ ਸੁੰਟੇ ਦਮਦਮ ਮਹੁ
 ਰਾਖਵੇ ॥ ਅਗਰਾ ਬਾਬੁ ਬਦੇਹੁ ਕਮਾ ਬਿਨ
 ਫਿਰ ਜਾਨ ਨਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤਾ
 ਕੇ ਰਾਜੀ ਨਿਬਹਿ ਗੇਜੇ ਅਰਜੁ ਗੁਜਾਰੇ ॥
 ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਜਰ ਦੇਵੇ ਮੇਭੂਖਣ ਦੇਵਾਸ ॥

ਰੇ॥ ਮੁਹਰਾਂ ਤੇ ਰੁਪਈ ਐ ਦੇਵਾਂ ਮੋਤੀ ਅਪਰਾ ॥ ੧੨੯ ॥
ਪਾਰੇ॥ ਅਗਰ ਕੀਲ ਦੁਕਾਲ ਤਧਰ ਮੀਦੀ
ਪਰ ਹੋਰ ਭੀ ਦੇਵਾਂ ਦੁਸਾਲੇ॥ ੧੩੦ ॥ ਪਰ ਕਾ
ਜੀ ਜਰ ਤੇ ਲੋਭ ਨ ਰੱਖੇ ਸਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਮਾ
ਵੇ॥ ਜਰ ਦੇ ਨਖੜੀ ਕਾ ਜੀ ਨੂੰ ਓਹੁ ਨੇ ਤ੍ਰੇ ਮੂਲ
ਨ ਆਵੇ॥ ਲੋਕੁ ਰਾਂ ਨ ਸਿਰਓ ਪਰ ਰਖੇ ਸਭਿ
ਸਭਿ ਕਸਮ ਆਵੇ॥ ਅਗਾਂਗਾਰ ਜਗੋਇ

ਨੂਸਬਖਤਰੇਟੇਬਹਿਨਕਾਜੀਦੇਪਾਵੇ॥
੬॥ਬਾਘਮਲਨਿਟੇਸਹਾਇਆਸਿਰਪਰ
ਟੇਪੀਪਾਈ॥ਕਪਕੁਰੇਰੋਗੋਰੀਦੇਕਰਮੰ
ਗਬਿਭੂਤਲਗਾਈ॥ਗਲਟਿਚਿਪਿਲਥ०
ਪਾਇਲਾਸੇਲੀਸੁਅਬਜਸੁਹਾਈ॥ਅ
ਰਾਰਾਬਾਘਮਲਦੀਭੁਕਸੁਣੀਦਰਗਾਹਰੇ
ਬਦੀਜਾਈ॥੧੧੧॥ਟਿਰਮਹਿਲਦੇਰੋਣੀ

ਰੇਦੀ ਇਸਭਰ ਤੇ ਦੇਹਾਵੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿ १੩
ਛੁੜੀ ਮਛਲੀ ਹੋਵੇ ਚਿਤ ਕੁਛ ਛਤ ਹੀ ਮਰਜ
ਹੋ ॥ ਅੰਦਰ ਅਭੁਸ ਭਾਹਿ ਲਗੀ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨ ਬੁਝਾਵੇ ॥ ਅਗਰ ਹੋਇ ਬਾਦ
ਗੀ ਹਾਹਾ ਕਰਦੀ ਲੋਦੀ ਬਿਮਕਲਾਵੇ ॥ ੧੮
॥ ਵਿਚ ਮਹਿ ਲਾਵੇ ਗਣੀ ਰੇਦੀ ਰਬਦ ਰਕੂ
ਕਪਕਾਰੇ ॥ ਚੂੜਾ ਭਿਨੇ ਕਪੜੇ ਪਾੜੇ ਗਾਹ

ਏਸਗਲਉਤਾਰੇ। ਹਾਰਹਮੇਲਾਬੁਰੀਆਲੰ
ਗਨਗਲਥੀਤੋੜਬੀਬੁਰੇ। ਅਗਾਰਾਇਟਾਂਟੂ
ਕਨਬਿਸੀਅਰਕਾਲੇਮਾਰਨੂੰਗਦੁਬਾਰੇ।
੧੯। ਗਣੀਆਖੇਕਾਜੀਨੂੰਤੂੰਨਾਕਰਿਇਤਨ०
ਝੇਨਾਜਰਲੇਤਕੜੀਤੋਲਬਰਾਬਰਛੁਝਦੇ
ਭਰਤਾਮੇਰਾ। ਜਿਸੁਦਿਨੁਮੈਲਕਾਜੀਬਹਿ
ਸੀਕਰਿਸੀ। ਅਦਲਨਝੇਨਾਮੇਰੇਬਰੇਹਜੂਰ

ਰੰਬਦੇਮੇਦਾਵਨਫਰੁਸਾਤੇਰਾਂ॥੮੦॥ਕਾਜੀ ੧੩੧
ਆਖੇਸੁਣਬੀਬੀਮੇਸਰਾਦੇਹੁਕਮਮਨੇਸਾਂ॥
ਪੜਪੜਾਇਲਮਕਿਤਾਬਾਂਵਾਲਾਜਗੁਦਿ
ਚਨਸੁਰਕਰੇਸਾਂ॥ਜੈਕੋਈਸਰਾਂਦੀਹਾਨਤ
ਕਰਸਨਤਿਨਾਤਿਬੀਹਾਂਦੇਸਾਂ॥ਬੀਬੀਜੈ
ਰਿਸਟੁਤਲੇਕੇਸਰਨਮੰਨਣਸਿਰਮੀਦੇ
ਵਿਚਖੇਸਾਂ॥੮੧॥ਸਰਮੀਦੇਸੇਬੀਸਹੇਸ

ਨਹ ਜਰਤ ਮਥਨ ਬੇਤ ਕਸੀਰਾ ਕਲਤ ਬਤਰੰ
ਬਦਾ ਜੇਕੋਈ ਭੁਨੇ ਅੰਗੇ ਲੇਗੁ ਤਰੀਰਾ ਇਸ
ਮੋਤ ਨੇਸ ਭੁਖਾਧੇ ਨੀਸਾਹਾ ਪੀਰ ਫਕੀਰਾ ਅ
ਗਰਾ ਸਿਸ ਦਿਨੁ ਮੋਲਾ ਕਜੀ ਬਹਿਸੀ ਲੇਸੇ ਬ
ਹੁਤ ਤਜੀਰਾ ॥੮੨॥ ਅਰਜੀ ਲਿਖੀ ਅੰਬੀ
ਰਬੇ ਗਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਕੋ ਅਰਜੀ ਲਿਖੀ
ਅੰਬੀ ਰਬੇ ਗੁਤੁ ਸੁਣੀ ਨਬਾ ਬਹਮਾਰੇ ਅਰ

ਬਾਬਸਰਾਦੇਸਭਹਿੰਦੂਹਮਭੇਜੇਪਾਸਤੁਮ॥੧੩੨॥
ਰੇ॥ਰੇਬਰੇਇਹਤੁਮਕਰੋਅਦਾਲਤਤੁਮਸਾ॥
ਹਿਬਮੁਖਤੁਮਾਰੇ॥ਨਬਾਬਜੀਇਸਹਿੰਦੂਪ
ਰਮਿਹਰਕਰੇਏਹਬੇਤਕਸੀਰਬਿਚਾਰੇ॥
॥੮੩॥ਅਰਬਾਬਸਰਾਦੇਜਮਾਹੋਇਲਹੀਰ
ਨੂੰਚੁਲੋ॥ਬਹਿਲਾਘੋੜੇਨਾਲਲਾਇਓਨੇਖ
ਰਚੀਲੇਕੇਪੱਲੇ॥ਨਾਲਾਮਾਲਈਯਾਨੇ

ਗਰੀਕੋਠਉਨਾਨੁਸੁਲੋਅਗਾਰਾਕਮਰਜੁ
ਕਮਦੀਬਿਨਬੁਰੇਨੀਅਰਸਰਬਾਣਾਹੁਲੋ
॥੮੪॥ਪੇਚਾਅਕਾਬਰਸਤੁਸਹਿਰਦੇਆ
ਏਕਰਤਿਆਰੀਅਰਦੇਬਦਰੇਨਾਲਲਇ
ਚਿਨੇਖਰਚੀਲੋਕੇਬਾਰੀਨਾਲਕਿਸੇਨੇਬ
ਹਿਲਾਂਲਈਯਾਪੋਤ੍ਰਿਆਦੀਅਸਵਾਰੀ।
ਅਗਾਰਾਅਤਾਕੋਰਾਬਾਪਮਲਇਕਮਾਹ

ਦਰਦਦੀਆਰੀ॥੮੫॥ਹਕੀਕਤਰਾਂਨੂੰਕਾਜੀ॥੩੩
ਬੰਧਾਵੇਚਿਬਹਿਲਦੇਪਾਏ॥ਹਿੰਦੁਮੁਸਲ
ਮਾਂਨਸਹਿਰਦੇਸਤਦੇਖਣਨੂੰਆਇੰ॥ਰੋਰੋਗ
ਕੀਜੋਲਗਨਆਦਮੀਸਾਕਅੰਗਹਮਸਾਏ
ਅਗਰਾਕਾਲਲੋਚਲਿਆਧਰਮੀਨੂੰਬਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਕੋਣਬਚਾਏ॥੮੬॥ਪਹਿਲੀਮ
ਜਲਜੁਰੇਰਾਕੀਤਾਰੁਸਕੇਸਾਹੀਪਾਇਆ॥

ਅੰਗੇਰੂ ਪਚੇਦ ਸੀਧਰ ਮੀਸਾ ਹਏ ਤੇ ਮਿਸਾ ਮਾਨੀ
 ਆਇਆ ॥ ਨਜਰ ਦਿਤੀ ਸੁਕਾਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁ ਅ
 ਦਬੀ ਸੀ ਸਾਨਿ ਦਾਇਆ ॥ ਅਗਰਾਇ ਸਧਰ
 ਮਾਦੀ ਖਾੜ ਨੂੰ ਬਹੁ ਜੋਰ ਚੇਦਰੀ ਛਾਇਆ ॥
 ੮ ॥ ਰੂਪ ਚੇਦ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸੁਣਾਇ ਕਾਅ
 ਰਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰੋ ਖਲਾਸੀ ਖੜਕੇ ਦੀ ਮੇਰੇ ਪ
 ਰ ਕਰੋ ਤਜਾਰੀ ॥ ਇਹ ਜੇ ਇਸੁ ਦੁਛੀ ਯਾ ਪਰ

ਜੁਲਾਮ ਕਰੋਗੇ ਅਗੇ ਹੋਗਾ ਖੁਆਰੀ ਕਾਜੀਏ ੧੩੪
ਹੁਦੁਨੀਯਾ ਸਭ ਫਾਂਨੀ ਹੋ ਸਰਬ ਪਾਬਗੁਲ
ਜਾਰੀ ॥ ੮੮ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਰੂਪ ਚੰਦਨੀ ਕਰਨ
ਜਬਾਬ ਜੁਬਾਨੀ ॥ ਅਗੇ ਫਤਵੇ ਗਏ ਲਹੌ
ਰਸਹਿ ਰਵਿਰਿ ਹੁਣ ਫੁਡਣਾ ਹੋ ਬਦਨਾਮੀ
ਅੱਗੇ ਕਾਜੀ ਸਗਤਾ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸੁ ਦਾਨਾ ਉ
ਇਮਾਮੀ ਚੋਧਰੀ ਜੀਏ ਹੁਣੇ ਮਿਟਦੀ

ਨਾਹੀਜੇਕਿਪਿਆਲੇਪੁਰਬਾਂਨੀ॥੮੯॥
ਐਸਤੁਸਦੇਬੀਕੁਕੀਤਿਨੇਏਮਨਵਾਦੁ
ਜੁਆਏ॥ਅਰੋਆਇਆਲਾਲਾਜਸਪ
ਤਿਧਰਮੀਸੀਸੁਨਿਵਾਏ॥ਲਾਲਾਨਜ
ਰਦਿਤੀਕਾਜੀਨੂੰਸਭਮੁਲਾਗੰਠੀਲਾਏ
ਅਰਾਚਾਮਤਬਲਦੁਨੀਆਨੂੰਮਿਠਾਏ
ਸਾਹਾਂਨੂੰਚਾਇਨਿਵਾਏ॥੯੦॥ਲਾਲਾ

ਜਸਪਤਰਾਕਾਜੀਦੇਤਾਈਕਰਦਾਬਹੁਦੇ ॥੩੫
ਠਦਾਰੀਅਖਿਜਮਤਕਰਦਾਦੇਇਮਿਮਾਨੀ
ਦਮਦਮਅਰਜੁਗੁਜਾਰੀਕਰੇਖਲਾਸੀਕ
ਕੁਕੇਦੀਮੇਰੇਪਰਕਰੇਸਤਾਰੀਕਾਜੀਕਰ
ਇਸਾਨਤੂਮੇਰੇਉਪਰਉਮਰਜਿਤਏਸਾ
ਰੀਕਾਜੀਅਖਿਜਮਤਾਈਦੇਨਕਾਕਰਦਾ
ਏਬਹੁਤਤਈਰਾਂਜੇਸਰਾਂਦੀਹਾਂਨਤਕਰ

ਸਨਲੇਸਨਬਹੁਤਤਸੀਰਾ॥ਏਸਸਰਾਂਨੇਖ
ਲਲਹਾਈਸਿਮਸੇਜੇਹਾਪੀਰਾਂ॥ਅਗਰਾਇ
ਲਮਸਰਦਾਰੂਰੂਰਾਗਲਬਸਾਹਾਂਪੀਰਫਕੀ
ਰਾ॥੯੩॥ਕਰਬਾਹਾਪੁਲੀਯਾਮਾਤਾਨੇਲ
ਲਾਨੂੰਕੁਕਸੁਣਾਇਆ॥ਮੇਵਖਤੁਬਦੇਪੇ
ਪਿਛਲੀਓਮਰੇਪੁਤਹਕੀਕਤਜਾਇਆ॥
ਦੁਖੀਪਿਪਲਪਾਇਆਚੁਨੀਏਸੀਦੁਖ

ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ਲਾਲਾ ਜਸੁ ਪਤਰਾ ਮਾਤਾ ੧੩੬
ਨੂਦੇ ਤਾਈ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤ ਤਸੀਰਾ ਲਾਲਾ
ਚਲ ਲੋਹੇ ਰਤੂ ਨਾਲਾ ਅਸਾ ਰੇ ਬਚਵਾ ਦੇਹੁ
ਛਰਾਇਆ ੧੩੭ ਲਾਲਾ ਜਸੁ ਪਤਰਾ ਮਾ
ਤਾ ਦੇ ਤਾਈ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤ ਤਸੀਰਾ ਜੇਮੇ
ਰਜੀ ਲਿਖੀ ਨਬਾ ਬਸਾਹਿ ਬਨੂੰ ਸੁਬਧਾ
ਕਾਰੇ ਘੱਲੀ ਲਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਭਾਈ ਸਾ

ਹਿ ਬਨੁ ਜਿਸ ਕਚ ਹਿਰੀ ਮੰਦੀ ਅਰਾਰਾ ਮੇ
 ਲੋਹਰਾ ਵਿਚ ਆਵਾ ਭੁਲ ਕੇ ਤੁ ਅਜ ਅੰਗੇ ਚੰਦੀ
 ॥੯੪॥ ਇਸ ਨਾਵ ਦੇ ਕੁਚ ਕੀਤੇ ਨੇ ਪੁਲਸਾ
 ਹੋਏ ਲੇਹੇ ਆਏ ਬਹਿਲ ਵਿਚ ਧਰਮੀ ਸੁਤ
 ਠਿਰਿ ਮਾਤ ਬੁਝ ਜਗਾਏ ਜੇਵੇ ਖੇ ਸੁਰਤ
 ਧਰੀ ਮੀ ਦੀ ਕਹੇ ਧੰਨ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਏ ਅਰਾ
 ਰਾਇ ਕੋ ਬੰਗ ਕੋਰਾ ਦਸ ਮਵਲ ਦੁਲ ਪੇਰਾ

ਪਾਏ॥੯੫॥ਮਾਤਾਕੋਰਾਬਿਭਵਦੀਸਾਹਿਦੇਜ॥੯੬॥
ਕਰਪੇਗੀਪੈਦੀ॥ਤੁਸੀਫਕੀਰਾਮੰਠਾਦੇਸਾ
ਦਕਮੇਹਾਂਵਰਦਰਬਾਂਦੀ॥ਕਰਦੁਆਇਸਾ
ਹਿਬਦੇਅੰਗੇਮੁਸਕਲਹੋਇਬਿਦਾਂਦੀ॥ਮ
ਗਰਾਮਾਤਾਕੋਰਾਸੁਖਜੇਸੁੱਖੀਦੇਵਾਰੀਵਾਰੀ
ਜਾਂਦੀ॥੯੭॥ਉਠਫਕੀਰਾਂਜੰਠੀਘਤੀਰਬ
ਦਰਕਰੀਪੁਕਾਰਾ॥ਤੁਹੀਤੁਹੀਓਹੁਜਿਕਰੇ

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਾਰਨਾ ਮਾਹ ਦਾ ਨਾ ਰਾਸਾ ਹੋਇਲਾ ਨੂੰ
ਯਾਦ ਕੀਤੋਨੇ ਤੂੰ ਐਲੀ ਮਾਸਾ ਚਿ ਮਾਰਾ ਮਾਰ
ਰਾਫ ਕਰ ਬਦਾ ਕਾਇਮ ਹੋ ਪਰਲੇ ਖਨੀ ਮਟੇ
ਮਿਟਾਇਆ ॥੯॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਹ ਦੇ ਲੇਵੇ ਚ ਪੁ
ਲੇਕੂ ਚ ਕਰ ਕੇ ਵਿਚ ਜਲਾਵਾ ਦੋ ਮਾਰੇ ਕੁਸੁ
ਰਬੇ ਗਜ ਮਾਤ ਦਾਰ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬਹੁਤੀ ਪਿਆਰੇ
ਮਾਰ ਕੀ ਕਤਰਾ ਨੂੰ ਲਾਹ ਬਹੁਲੇ ਫੇਰੀ ਪਿਆਰੇ

ਚਦਰਵਜੇ॥ ਅਗਰਾਦਿਨਗੁਦਿਸਤਾ १੩੮
ਪਰਪੇਸੀਵੇਲੇਕਾਜੀਪੜ੍ਹੇਨਿਵਾਜਾ॥੮੯
ਕਸੁਰਬੇਗਾਮਾਤਾਨੇਇਕਸੁਵਾਲਰਬਦ०
ਪਾਇਆ॥ ਮੇਰਾਇਕੇਬਚਾਪਾਪਣਦਾਇ
ਹਕਾਜੀਬੀਨਲਿਆਇਆ॥ ਕਰੰਹੀਲਾਕੁ
ਸੁਰਬਦੇਵੇਲੇਹੋਵੀਬੋਲਸਵਾਇਆ॥ ਅ
ਚਾਰਾਕਸੁਰਬੇਗਾਕਾਜੀਦੇਤਾਈਇਕਤਾਨ

ਤਨਵਿਚਲਾਇਆ॥੯੯॥ਕਸੂਰਬੇ
ਕਾਜੀਨੁਆਖੇਸਾਹਿਬਾਇਓਟੁਰਮਾਇ
ਆਹਾਰੀਬੇਦੇਪਰਮਿਹਰਕਰੇਕਛੁਲੁ
ਲਮਨਕਰਨਾਆਇਆਜਿਸੁਦਿਨਮ
ਲਾਕਾਜੀਬਹਿਸੀਬਦਲਾਏਗੁਸਵਾਇ
ਆਓਬੇਮਿਹਰਮੁਸਲਾਜਮਹੇਸੀਸੁਵ
ਲਨਾਫਿਰਨਾਪਾਇਆ॥੧੦੦॥ਕਾਜੀ

ਆਖੇਸੁਨਮੁਚਾਲਾਕਿਉਕਰੇਜਥਾਨਫਜੂ ॥ ੩੯ ॥
ਈਏਸਸਰਾਦੇਸੁਨਿਮਸਲੇਨੂੰਮਨਸੁਰ
ਚੜਾਇਆਸੁਲੀਆਸਾਹਸਿਮਸਜੋਪੀਰਹੋ
ਇਆਹੋਜਿਸਕੀਤੀਸਰਾਕਬੁਲੀਆਮੁਗ
ਲਾਮੁਸਲਮਾਨਹੋਸਰਾਨਮੀਨੇਨਾਜੜਰ
ਹੋਨਮੁਲੀਆ ॥ ੧੦੦ ॥ ਫਜਲਾਵਾਦੇਕੁਚਕੀਤਿ
ਨੇਸਾਹਦਰੇਵਿਚਆਏਆਰੇਸਭਮਹਾਜ

ਨਲੋਕਸਹਿਰਦੇਸਭਕੋਈਦੇਖਣਸਾਫੇ
ਆਖਣਜੇਕੁਛਪਾਸਅਸਾਫੇਹੈਲਏਜੇਕੋ
ਈਆਣਛੁਡਾਏ॥ਅਰਥਸਾਧਨੀਆ
ਰੋਵੈਜਾਕਸਾਰਪਰਕਿਅਕੋਈਮਿਤਿਪੁ
ਏ॥੧੦੨॥ਦਰਗਾਹੀਰੋਧਰੋਮਾਹਦੇ
ਦਾਅਇਆਨਾਲਸਵਾਰੀ॥ਅਗੋਕਾਜੀ
ਮੁਲਾਸੁਨਿਕਰਕੁਰਨਸਨਜਰਗੁਜਾਗੀ॥

ਪਿਯਮਤਕਰਦਾਦੇਇਮਿਆਨੀਕੀਤੀਬ ੧੪੦
ਹੁਦਿਲਦਾਰੀ॥ਅਗਰਾਵਿਚਮਹਲਾਦੋਰ
ਨਾਮੈਰਤਾਕਫੁਕਫੁਮੁਹਵਿਚਬਾਰੀ॥੧੦੩
ਦਰਗਾਹੀਆਪੇਕਾਜੀਨੂੰਸਭਦੁਨੀਆ
ਭੂਭੁਪਸਾਰੇ॥ਵਾਗੁਗੁਰੀਹਥਡੇਰਰਬਦੇ
ਤ੍ਰਿਕਿਓਲਾਫਾਮਾਰੇ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬਜਾਨ
ਪਤਦਾਆਪੇਜਾਨੇਮਾਰੇ॥ਕਾਜੀਵਖਤਕਿ

ਆਮਤਲਾਜਮਹੋਸੋਤੋਬਾਤੋਬਪੁਕਾਰੇ॥

੧੦੪॥ ਕਾਜੀਆਖੇਸਾਹਦਰਗਾਹੀਸੁਣ

ਚੋਧਰੀਦਿਵਾਨਾਮੇਕਿਉਫਿਰਾਸਰਾਬੀ

ਏਕਾਪਨਬੇਈਮਾਨਾਜੇਕੁਛੁਲਿਖਿ

ਆਵਿਚਫਿਕਾਦੇਮੰਨੇਦੁਹਾਜਹਾਂਨਾਮੇਰੇ

ਬਾਪਤੇਦਾਦਾਕਾਜੀਸਨਕਾਜੀਸੀਮੇਰਾਂਨਾ॥

੧੦੫॥ ਸਾਹਦਰਗਾਹੀਦੁਹਾਪਹਰੀ

੧੬

ਚਲਪਤਣਤੇਆਏ॥ਆਪਤਣਤੇਸੋਰਕੀਤੇ॥੧੪੧॥
ਨੇਤੁਰਤਮਲਾਹਬੁਲਾਏ॥ਆਇਮਲਾਹ
ਬੇੜੀਦੋਈਚੜਚੜਹੋਨਸਵਾਏ॥ਅਗਰ
ਬੇੜੀਚੜਦੇਨਿਛਿਆਧਰਮੀਮਾਤਾਕੁਸਥ
ਨਮਨਾਏ॥੧੦੬॥ਵਖਤਦੁਪਹਰੀਵਿਚ
ਲਹੋਰਦੇਆਏਵੜੀਆਤਾਈ॥ਬਣੀਆਤੇਬ
ਕਲਲਹੋਰਦੇਰੋਵਨਮਾਰਨਦੁਹੀ॥ਖੜੀਬ

五

ਨਿਆਮਤਏਜਏਅੰਦਰਬੀਆਇਆ॥ ੧੪੨

੧੦੬॥ ਅਰਜੁਨੁ ਨ ਲਖ ਪਤਰਾਬਾਬੁਰੁ ॥

ਹਬਕਾਜੀਨੂੰ ਲਖ ਪਤਰਾਨੇਬਾਬੁਰਾਨੁਭੇ

ਜੇਆਪੇਸਵਕਲਤਾ ਜਾਇਕਹੋਕਾਜੀਦੇਤਾ

ਈਸਭਹਕੀਕਤਹਲਤਾ ਤੁਸੀਅਸਾਬੁਖਾ

ਵਦਹੋਤੇਅਸੀਤੁਸਾਬੁਪਲਤਾ ਅਗਰਾਜੇ

ਸਾਦਿਨੁਮੋਲਾਕਾਜੀਬਾਹਿਸੀਕਰਸੀਆਪ

ਅਦਲਤਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜਾਮਿਤਿ ਮਾਮੁਲਾਂ ਕਾ
ਜੀਨੂੰ ਬਾਵਰਾਨ ਜਰਗੁਜਾਰੀ ॥ ਦਿਵਾਨ ਸਾ
ਹਿ ਬਭੇਜਿ ਮਾਹੇ ਮੇਨੁ ਸੁਟੇ ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ॥
ਜੇ ਕਛ ਮੰਗੀ ਮੇਜੇਈ ਦੇਵ ਜੇ ਕਛੁ ਤਲਬ
ਤਮਾਰੀ ॥ ਅਗਰਾ ਕਰੇ ਖਲਾਸੀ ਲੜਕੇ ਦੀ
ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਰੇ ਸਤਾਰੀ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਾਜੀ ਮਾਖੇ
ਬਾਵਰਾਨੂੰ ਪਕਤੂ ਸਮਝ ਕਦਾਈ ॥ ਇਸ ਸ

ਰਾਦੇਵਿਚਿਪਾਰਸਸੁਣਤੂਮਨਜੂਰੀਨਾਹੀ ॥ ੧੪੩ ॥
ਜੇਸਰਾਦੀਹਾਨਤਭਰਸਨਲੇਸਨਦੇਜਕਰ॥
ਹੀਅਗਰਾਜੇਕਫੁਦਕਮਸਰੀਅਤਦਾਰ
ਸੇਪਰਾਅਮਲਕਰਾਹੀ॥ ੧੪੪ ॥ ਬਾਕੁ
ਆਖੇਕਾਜੀਨੂੰਏਹਦੁਨੀਯਾਹੇਸਭਫਾਨੀ
ਵਿਚਿਹਰਬੰਦੇਦੇਸਾਹਿਬਦੁਸਦਾਹੇਨੇਵੇਦੁ
ਰਨਾਜਾਨੀ॥ ਜੇਬੀਜੇਸੋਲਹੇਗਾਅਗੋਇਹ

ਗਲਇਥਵਿਚਿਸਾਨੀ॥ਕਾਜੀਮਿਹਰਕਰੋ
 ਪਰਛੁਰਦੇਲੜਕਾਮੁਸਕਲਕਰੋਇਸਾਨੀ॥
 ੧੧੨॥ਕਾਜੀਖਾਬੁਰਾਦੇਤੁਈਕਰੋਜਬਾ
 ਕਿਤਾਬੀ॥ਜਾਇਕਹੋਦਿਵਾਨਦੇਤਾਈਏਹੁ
 ਗਲਸਰਾਦੀਰੂਹੀ॥ਮੇਤਾਸਿਰਖੁਦਹਾਜ
 ਰਹਾਂਹੋਰਮੁਲਾਅਬਦਲਹਾਜੀ॥ਅਗਰਾ
 ਅਪੇਸਾਹਿਬਕਰਗਾਅਦਾਲਤਅਪੇਰੇਠ

ਰੀਆਈ॥੧੧੩॥ ਮੁਲਾਂ ਕਾਜੀ ਵਿਚੁਲਤਰ
ਦੇਇਕਰੋਸੇਕਰਨਉਸਾਰੇ॥ਦਿਵਨਾਮੁਸਦੀ
ਵਿਚਿਸਹਰਦੇਸਭਹਿਦੂਨੀਭਾਰੇ॥ਕਸਮਭੁ
ਰਾਨਸਭੇਸਿਚਚੁਕੇਏਹੁਰਾਭਕੇਈਨਹਾਰੇ॥
ਅਗਾਰਾਕਰਕਸਮਾਪੜਕਲਮਭਿਠੀਏਮਹਿ
ਮਦਸਾਹਦੇਵਾਰੇ॥੧੧੪॥ ਜਗਤਸਿੰਘ
ਦੀਵਨਵਡਾਸੀਚਲਕਾਜੀਦੇਆਇਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੀਤੀ ਕਦ ਮੀਦ
ਸਤੁ ਲਗਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਦੁਨਿਆ ਕਾ ਜੀ
ਮੁਲਾਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾਇਆ ॥ ਜਗਤ
ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨ ਸਾਹਿਬਾਇ ਕਮ ਸਲਾ ਕਰੁ
ਸੁਨਾਇਆ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸੁਣਹ ਜੰਦ ਤਕਾ
ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਦੇਏਹ ਮਸਲਾ ਨਿਤ ਪੜੀਏ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨ ਨ ਜੋਗੋ ਹੋਵੇ ਜੇ ਸੇ ਸਰਤਾ ਕਰੀ

ਏ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਹੇ ਦੇ ਜੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ॥ ੧੪੫
ਕੁਛ ਚ ਵਿਦਾਈ ਏ॥ ਕਾਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੇ
ਗਾਮਾਰ ਨਦਾ ਸਿਰ ਖੁੰਨ ਭੀ ਤੇ ਰੇਧਰੀ ਏ॥
੧੪੬॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਮੁਖਤੀ ਸਭੇ ਕਰ ਦੇ ਜੇ
ਸੁਜੁ ਬਾਨਾ ਤੂ ਕਰੇ ਹਿਮਾਇਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ
ਇਹ ਫਿਰ ਕਾਮੁਸਲਮਾਨਾ ਏ ਹੇ ਗਲ
ਭਲੀ ਹੋ ਤੇ ਨੂ ਮੁੜ ਜਾਹ ਪਰਦੀਵਾਨਾ॥

ਅਗਰਾਵੇਖਤਕਬਰਜਿਨਕੀਤੀਵਿਚ
 ਲਾਨਤਦੁਹਾਜਹਾਨਾ॥੧੧੧॥ ਪੰਜਦਿ
 ਹਰੇਜਬਰੁਜਰੇਖਾਤਕੋਰਾਉਠਿਧਾਈ
 ਜਾਇਕਚਹਿਰੀਬਾਲਚਦਰਾਉਚਾਕੁ
 ਕਸੁਨਾਈ॥ਤਿਐਲੀਆਨਬਾਬਸੁਣੀਨ॥
 ਕਾਸੇਖੇਰਜੁਪਾਈ॥ਮੇਰਾਇਕੋਬਚਾਪਾ
 ਪਣਦਾਸਾਂਈਦੇਨਾਉਫੁਡਾਈ॥੧੧੮॥

ਸੁਣਿਕੇਫਰੀਆਦਬੁਢੀਦੀਸੁਬੇਨੇਏਹੁਫ ॥੧੪੬॥
ਰਮਾਇਆਮੀਰਮੀਮਦਖਾਨਿਆਮਤਖੰ
ਫਿਰਜਨੀਬੇਗਬੁਲਾਇਆਲਖਪਤ
ਰਤੇਸੁਰਤਸਿੰਘਫਿਰਜਤਸਿੰਘਸਦਵਾ
ਇਆਮਗਰਕਾਜੀਮੁਫਤੀਸਤਸਦੇਫਿ
ਰਪੰਜਸੇਮੁਲਾਇਆ॥੧੧੬॥ਤੁਰੀਕ
ਚਹਿਰੀਥਰੀਅਦਾਲਤਮਸਥੇਲਰੇਸੁ

ਨਾਵਨੁ ਕਵੁਬਤਾ ਬਾਬਗਲਾ ਵਿਚੋ ਸਗ
ਦੇਹੁ ਕਮੁਬਤਾ ਵਨੁ ਜੇਸਰਾ ਦੀਹਾ ਨਤਤ
ਕਨਸੇਈ ਸਜਾਈ ਪਾਵਨਾ ਅਗਰਾ ਜੇਕੁ
ਫੁਹੁ ਕਮਸਰੀ ਅਤਦਾਉ ਸੇਪਰਾ ਅਮਲੁ
ਮਾਵਨੁ ॥੧੫੨॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਕਰਦੇ
ਲੀਲਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਪਾਪ ਜੁਬਾਨੀ ਤੁਸ
ਜੇ ਲੁਕਾ ਕੇ ਦਕੀਤਾ ਹੋ ਬੇ ਫੁਰਮਾਨੀ ਕਿ

ਸਤੋਰਬੋਲਿਆਗੋਰਸਗਾਈਏਦੋਪਤਾ ॥੪॥
ਨਿਸਾਨੀਕਾਜੀਕਿਆਹੋਇਆਬੇਰੀਸਾ
ਲੜਕਾਬੋਲਿਆਵਾਕਹੋਵਾਨੀ ॥੧੨੧॥
ਮੁੱਲਾਕਾਜੀਮੁਖਤੀਆਖਣਸੁਣੇਮੁਲਖ
ਦੇਵਾਣੀਪੇਕਿਬਰਜਾਈਨੂੰਦਿਤੀਅਇ
ਸਹਿਦੂਨੇਗਾਣੀਜੇਸਗਾਰਵਾਇਤਾਅਮ
ਲਨਾਕਰਸੇਦੇਜਕਾਅਤਸਜਾਣੀਅਤ

ਕਰੇਹਿ ਮਾਇਤ ਦੇ ਜ ਕ ਪੀ ਸੇ ਜਾਇਓ
 ਮਾਨੁ ਤੇ ਪਾਣੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮਾਨੁ ਬਾਹਰ
 ਰਿਕੇ ਬਰਾਇ ਮਾਕਾ ਜੀ ਨੇ ਪਕੜ ਥਾਇ
 ਬਾ ਮਾਨਾ ਨ ਬਨੈ ਬੋਲਦੇ ਦੇ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
 ਸੁਖ ਨ ਜਵਾਇ ਮਾ ਤੂ ਕਰੇਹਿ ਮਾਇਤ
 ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਹਮ ਦੇ ਲੀ ਜਾਣਾ ਮਾਇ ਮਾਨੇ
 ਨੂੰ ਤਲਬ ਪਜੁਰੇ ਪਲਾਗੇ ਵਿਲੀ ਵਿਚ ਪ

ਕੜਮੰਗਾਇ॥੧੨੩॥ਪਾਨਬਹਾਦਰ ੧੬੮
ਤੇਮੀਰਮੋਮਣਖਾਬਹਿਰੋਸੇਕਰਨਸਲਾ
ਹਾਜੇਮੋਸੀਸਰਾਈਕਰਾਤਫਵਤਾਇ
ਲੀਜਲਾਮਾਇਆਬਿਦਬਸਤੁਕੋਈਦ
ਸੋਮੋਨੂੰਕਿਸਪੁਰਾਮਲੁਕਮਾਹਾਮੀਰ
ਤੁਹੇਲਾਇਦਾਮੀਬੀਰੋਮੋਕਿਸਥੇਪਛਣ
ਜਾਹਾ॥੧੨੪॥ਮੀਰਮੋਣਮਮਸਖਾਲ

ਤਕਰਸੁ ਬੇਨੁ ਬਹਿਸਮੁ ਸੁਆਇਆ ॥ ਇਹੁ
ਗਲੁ ਸਰਦੀ ਮੁਸਕਲੈ ਹੇ ਕੁਝੁ ਉਜਰਨਾ
ਕਰਨਾ ॥ ਇਆ ॥ ਕਰੇ ਦਲਾਸਾ ਸਰਾਵੁ
ਲਾਖੇ ਮੰਨ ਸਰਾਵਾ ਸਾਇਆ ॥ ਅਜੁਰ
ਖਸੁ ਦੁਕਰਤੂਆ ਮਖਾਸਨੁ ਭਲਕੇ ਫੇਰ
ਸਦਾਇਆ ॥ ੧੨੫ ॥ ਅਗਲੇ ਦੁਨ
ਠਿਰਸਾਇ ਪਈ ਪਰਸ ਭਕਚੇ ਹਰੀਆਇ

ਹੁਕਮੁ ਜੁਹੋਇਆ ਸੁਬੇਦਾ ਮੁੱਲਾ ਕਾਜੀ ਸਦ ॥ ੧੪੯ ॥
ਵਾਏ ॥ ਕਹੁ ਕਿਆ ਤਬੀਹ ਦੇਣੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਾਕੀ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਮੇਊ ਸਹੀ ਉਪਰ ਹੁਕ
ਮ ਕਰਾ ਪਰਸਰਾਨਾ ਟਿਕਨ ਜਾਏ ॥ ੧੫੦ ॥
ਕਢੁ ਕਿਤਾ ਬਾਬੈ ਠੇਕਾਜੀ ਮਸਲਾ ਆਖ ਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਯਾਹਿੰਦੂ ਕਤਲ ਕਰੇ ਯਾਨਾ ਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਪਾਏ ॥ ਕਲਮਾਲ ਕੁਪਵੇ ਜਬਾਨੀ

ਸਰਤਾਮਾਪਕਰਾਏ ਨਬਾਬਜੀਇਸਮ
ਸਲੇਪਰਾਮਮਲਕਰੇਤਾਸਰਕਾਰਪਣਾ
ਪਾਏ॥੧੨॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰਹੁਕਮਜੇ
ਕੀਤਾਭਰਕੇਨੂਸਦਾਈਏ॥ਜੇਕੁਛਹੁਕਮ
ਸਰੀਅਤਦਊਸੇਪਰਾਮਮਲਕਮਾਈ॥
ਮੇਕਿਉਫਿਰਾਸਰਈਯਤਥੀਫਿਰਦੇਜ
ਕੁਜਾਣਾਪਾਈ॥ਅਗਰਾਦੇਖਤਮਾਸਹੇ

ਈਦਾਕਿਉਜਾਣਿਬੁਝਵਿਹੁਖਾਈ॥੧੨੦੧੫੦

ਰੋਪਦਾਰਨੁਭੇਜਦਿਤੇਨੇਲਕੁਕਾਤੁਚਤੁ

ਸਦਾਇਆਹਵੇਲੀਖੀਤੁਬਿਅਲਕੁ

ਕਾਟਿਚਕਚਹਿਰੀਆਇਆਵੇਦਸਤ

ਬਿਨਕੇਕੁੰਨਰਸਕੀਤੀਲਕੁਕੇਨੇਸੀਸਾਨਿ

ਵਾਇਆਜਬਭਿਠੀਸੁਰਤਪਰਮੀਦੀ

ਸੁਬੇਨੇਪਾਸਬਹਾਇਆ॥੧੨੦੧੫੦

ਆਸੁਰਤੋਹੇਧਰਮੀਦੀਕਾਦਰਨੇਆਪਉ
 ਪਾਇਆਮੁਖਮਤਬਮਥੇਪਰੁਭਲੀ
 ਜੁਸੇਰੀਗਸਦਾਇਆਸੁਮਕੇਟੁਕੀਫੁਟਫੁ
 ਪਾਫੁਏਕੀਠੇਰੀਗਬਣਾਇਆਮਗਾਰਾ
 ਗਲਜਾਂਮਉਪਰਦਪਟਾਸਿਰਚੀਰੇਰੀਗ
 ਬਣਾਇਆ॥੧॥ ਖਾਨਬਖ਼ਾਦਰਕੋ
 ਹਕੀਕਤਸੁਣਕਫੁਕੇਨੇਦਾਨੀਤੁਗਾਣੀ

੧੫

ਕਦੀਯਾਬੀਬੀਨੁਤੇਉਪਮਾਕਰੀਭਵਾਨੀ॥
 ਕਾਜੀਕਹੇਤੂਰੋਰਸਰਦੇਕੀਸੁਖਨਕੀ
 ਤੇਏਨਜੁਬਾਨੀ॥ ਭੜਕੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾ
 ਕਰੇਕਬੂਠੀਸਭਾਅਵੇਖਲਕਸਲਾਮੀ॥
 ਹਕੀਕਤੁਕਹਦਾਸੁਣਨਿਬਾਬੁਜੀਹਜਰ
 ਤੁਦਾਫਰਮੁਦਜੋਕਰੇਗੁਨਾਹਸੇਬਦਲਾਠ
 ਏਵਪੁਲਏਸੁਬਿਹੁਦਾ॥ ਤੁਕਹੇਕਾਜੀਦੇ

ਅਮਲਕਰੇਕਿਉਲੇਨਾਮੇਲੁਆਮੁਦਾਅਰਾ
ਰਾਜਿਸਦਿਨੁਮੇਲਕਾਜੀਬਹਿਸੀਵੇਖੇ
ਖਤਅਜੁਮੁਜਾ॥੩੨॥ਜਬਭਿਠੀਸੁਰਤ
ਲੜਕੇਦੀਸੁਬੇਨੇਕੀਫੁਰਮਾਇਆਦਾਰਾ
ਭੁਟਿਰਜੀਭੁਹਮਾਰਲੜਕੇਹਮਹਾਪਤਾ
ਤੁਮਾਰਾਸਰਦੀਹਾਨਤਚਾਦੀਹੈਪਰਉਜ
ਰਨਹੀਕੁਛਚਾਰਾਲੜਕੇਧਰਮਛੋਰੁਇ

ਮਾਨਪਕੜਤਬੋਹੇਵੀਸੁਬਿਛੁਟਕਾਰਾ॥੧੩੩॥੧੫੨॥
ਵਰਜੁਬਾਬੁਲਕੁਕੇਨੇਕੀਤਾਮੁਖਈਅਰਜ
ਗੁਜਾਰੀਜੇਕੁਛਲਿਖਿਆਵਿਚੁਕਗਾਨਦੇ
ਖੋਤੀਹਸੁਪਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨੁਤਬੋਹੇ
ਵੇਅੰਦਰਦਾਕੁਛਰੁਵਿਰਾਰੀ॥ਨਬਾਬੁਜੀਅ॥
ਖਰਸਤਦੁਨੀਸਾਛਡਿਜਾਣੀਕਿਓਕਰਕੇਲ
ਧਰਮਨੂਹਾਰੀ॥੧੩੪॥ਠਿਰਫੁਰਮਾਇਆ

ਖਾਨਬਹਾਦਰਕੀਤੀਬਹੁਦਿਲਦਾਰੀ।ਜੇ
ਹੋਵੇਲੜਕੇਮੁਸਲਮੁਸਲਖਲਾਸੀਹੋਇਤੁ
ਮਾਰੀ।ਹਾਥੀਘੋੜੇਬਖਸਾਏਨੂੰਮੁਨਿਸਫੁ
ਫਤੇਹਜਾਰੀ।ਖਾਨਬਹਾਦਰਕਹੇਹਕੀਕ
ਤਤੁਮੇਰਾਇਤਬਾਰੀ॥੧੩੫॥ਨਬਾਬੁਜੀ
ਇਸਦੇਲੜਦਾਕੀਭਰਵਾਸਦੁਨੀਆਖਾਣ
ਪਸਾਰਾਸਭਖਾਬੀਹਾਥੀਘੋੜੇਨੀਸਭਖ

ਬੀਸਹਰਅਜਾਰੀ। ਸਬਖਾਬੀਬਹਿਠਹੁ ॥ ੧੫੩ ॥
ਕਮੁਕਰੇਸਭਖਾਬੀਸਹਰਾਬਾਰਾ। ਨਬਾ
ਬਜੀਸਭੇਦੁਨੀਯਾਖਾਬੀਹੈਕਿਉਧਰਮਜ
ਨਮੁਨੁਹਾਰਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਫਿਰਫੁਰਮਾਇਆ
ਖਾਨਬਹਾਦਰਉਸਥਰੂਕੇਦੇਤਾਈ। ਜੇਸਾ
ਹੀਫਿਲਿਰੀਫਰਜੇਦੁਸਦਾਈ। ਕਈਬੇਗਮ
ਰੂਲੇਤੇਨੁਖੇਡਸਿਕਾਰੁਸੁਬਾਈ। ਲੜਕੇਹੁ

ਕਮਲਰਾਵਾਕਕਰਬੁਲਕਿਰਿਦੇਨਾਜਾ
ਨਾਮਜਾਈ॥੧੩॥ ਬਾਰਾਬਰਜਾਵੇਲੜ
ਕੇਨੇਇਕਮਜਲਾਮਾਖੁਜਲਾਇਮਾਮਾਮੁ
ਰਾਲਾਚਾਚਾਹਜਰਤੁਦਾਜਿਜਗੁਸਾਸਰੁਚ
ਦਾਇਮਾਨਚਦੁਤਲੀਮਾਨੁਬੀਰਸੁਲਾ
ਹੁਕਮੁਹਜੁਰੇਮਾਇਮਾਮਾਧਰਮਖਜਾਨਾ
ਵਿਚਕੋਰਤੁਪ੍ਰੇਕੁਲਕੁਚਤੁਇਮਾਨਬਾ

ਬਜੀ ਵਿਚਿ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਅਇਤੁ ਹੀ ਨਾ ਲੁਹਿ ॥ ੧੫੪ ॥

ਦੁਬਾਜ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸੁਬਾ ਕਹਦੁ

ਲੜਕੇ ਨੂਤੁਆ ਖਹ ਕੀ ਕਤੋ ਮੇਨੂ ਨਾ ਕਰੇ

ਕਬੂਲ ਤੁਹ ਕਮ ਸਰਾਦਾ ਕਤ ਲਕਰਾਰੇ ਤੇ

ਨੂ ਜੇਤੁ ਮਰਜਾ ਸੇਦੁ ਨੀਯਾ ਥੀ ਫਿਰਮਾਉ

ਵੇਖ ਸੀ ਕੈਨੂ ਤੇਰੇ ਮਾਤੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੇ ਮਰ

ਜਾਸਨ ਲੇ ਮਰਸਨ ਵਿਚਿ ਤੇਨੂ ॥ ੧੩੯ ॥

ਨਬਾਬਜੀਮਾਤਪਿਤਾਦੀਹਿਰਸਨਹੀਰੋ
ਕਾਦਰਨੇਆਪਉਪਾਇਆਇਕਪਾਣੀ
ਦੇਕਤਰੇਥੀਕਲਬੁਤਸਬੁਤਬਣਾਇਆ
ਉਸੁਜਾਨਇਮਾਨਰਖੀਵਿਚਿਅਪਣੀ
ਆਦਮਕਰਦਿਖਲਾਇਆਨਬਾਬਜੀ
ਜਾਇਮਾਨਖਾਵਦਨੇਮੰਗੀਹੁਕਮਹਜੂਰ
ਆਇਆ॥੧੪੦॥ ਵਿਚਮਾਹਿਤਾਦੇਖ

ਨਬਹਾਦਰਭੁਰਹਿਜੂਮੁਹਧੋਈਜੇਕਤ ੧੫੫
ਲਕਰਾਮੇਲਕੁਕੇਨੂਸਿਰਖੁਨਭੀਮੇਰੋਹ
ਈਜੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾਮੰਨਾਨਹੀਨਮਿ
ਲੇਦੀਨਵਿਚਢੋਈਅਗਰਾਖਾਨਬਹਾ
ਦਰਗੀਮਵਿਚਿਆਇਆਬੇਗਮਬੇਠੀ
ਰਈਖਾਨਬਹਾਦਰਲਕੁਕੇਨੂਠਿਰਗ
ਸੇਬਹਿਸਮਝਾਵੇਜਾਮੇਸੁਰਤੁਦੇਖਾਤੇ

ਰੀਤਰਸੁਬਦੁਤਭੀਆਵੈ॥ ਇਕਥੋਫੁਸ
ਰਦਾਦੁਜਾਤਰਸੁਰਬਦਾਦਿਲਸੈਸੈਰੇ
ਤੇਖਵੈ॥ ਲੜਕੇਸੁਆਲਰਬਦਾਮੀਨਿ
ਕਹਿਆਤੂਕਿਉਸਿਰਰੇਜਖਪਾਵੈ॥
॥੧੪੨॥ ਹਕੀਕਤੁਕੋਹੈਦਾਸੁਣਨਬਾਬ
ਮੇ॥ ਇਕਕਰਜਾਤਾਸਾਂਈ॥ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
ਮਾਨਕੀਤੇਸੁਆਪੇਅਪਣੀਰਾਹੀ॥ ਅ

ਰਜਾਈ ਲਏ ਹਾਂ ਨੂਖੜੁ ਸੀਉ ਜਰਭੀ ਹਰ ੧੫੬
ਰਾਜਨਾਹੀ ਨ ਬਾਬ ਜੀ ਹੁਕਮੁ ਹਜ਼ੂਰੇ ਆ
ਇਆ ਮੇਨੂੰ ਮੇਕਿ ਉਕਰਧਰ ਮਗੋਵਾਹੀ
॥ ੧੬ ॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਕਹੇ ਹਕੀਕਤੁ
ਭੁਏ ਹੁਏ ਹੁਰਾ ਲਗੁ ਮਾਨੀ ਤੇਨੂੰ ਰੇ ਇਸ
ਰਾਏ ਕਤਲ ਕਰਨਗੇ ਨਾਰਹਿ ਸੀਏ ਜਿ
ਨਿਸਾਨੀ ਜੇਜੀ ਉਣ ਭੂਚਾਹੇ ਆਪਣਾ ਕ

॥
ਲਮਾਪਵੇਜੁਬਾਨੀ॥ ਅਗਰਾਹੁਣਹੁਕਮ
ਕਤਲਦਾਹੋਣਾਹੈ॥ ਤੁਇਹੁਗਾਦਿਠਵਿਚ
ਜਾਨੀ॥ ਹਕੀਕਤੁਕਹਦਾ॥ ਮੁਣਨਬਾਬ
ਜੇਮਸਭਕਲਿਖਿਯੁੰਹੋਹੀ॥ ਜੋਹੋਣੀਸੁ
ਹੋਵੇਗੀ॥ ਤਕਦੀਰਭੁੀਮਿਟਦੀਨਾਹੀ॥
ਤੇਜਬਹਾਸਮਕਾਸਮਸਭਫੁਰਿਦੁਨੀ
ਆਗਏਇਥਾਹੀ॥ ਹਸਨਹੁਸੈਨਮੁਖੇ

ਨੀਕਲਬੁਲਾਇਵਿਚਿਕਿਆਕੁਛੁਆਖ ੧੫
ਸੁਨਾਈ॥੧੫੫॥ਖਾਨਬਹਾਦਰਕੇਹਰ
ਕੀਕਤਨੁਪਰਤੁਸਮਸ਼ੁਕਦਾਈਤ੍ਰਿਬਰ
ਬਰੀਜੁਬਾਬਕਰੇਮੇਦਿਥਤੇਸਹਿਦਾਜਾ
ਈ॥ਅਗਰਾਹੁਣਹੁਕਮਸਰਾਦਾਹੁਦਾਹੇ
ਯਾਕਥਮਾਪੜੀਇਥਾਈ॥ਹਕੀਕਤੁ
ਆਖੇਸੁਣਮੁਗਲਾਕੁਛੁਕਰਥੇਅਪਨਾ

ਨਹੀਲਾ ਜਾਸਹ ਬਾਪ ਬਹੇ ਅਦਾਲ
ਤੁਤਹੇ ਵੀਗਾਰੀਗਾਪੀਲਾ ਖਸਖਸ
ਦੇਦਣੇਦਾਕੇਖਾਲਈਯੇਨਕੋਈਵਿਉ
ਵਸੀਲਾ ਅਗਰਾਅਮਲਉਪਰਹੋਗ
ਨਿਬੇਰਾਪਾਸੇਰਹੇਕਬੀਲਾ ॥੧੪॥
ਕਰਮੇਹਰਬਾਨੀਖਾਨਬਹਾਦਰਕੀਤਾ
ਬਹੁਤੁਦਿਲਾਸਾ ਬਿਜਰੀਆਅਤੇਨਕ

ਲੀਆਦਾਤੁਦੇਖੀਰੋਜਤਮਾਸਾ॥ਵਿਚ १੫੮
ਪਾਲਕੀਥੋਠਾਅੰਬਾਰੀਪਹਿਨੀਅਲਮ
ਲਖਾਸਾ॥ਲਕੁਕੇਹੁਕਮਸਰਾਦਾਕਰਕ
ਬੁਲਤੂਲੇਵਹਿਸਤਵਿਚਿਦਾਸਾ॥੧
੪੮॥ਨਬਾਜੀ॥ਆਕੁਬੰਦਾਖ
ਕੀਹੈਕਿਆਬੰਦੇਦਾਦਾਸਾ॥ਮੁਨਿਆ
ਦਿਬੰਦੇਕਈਕਿਆਹੈਜਿਉਪਣੀਵਿਚ

ਪਤਾਸਾ ਨਬਾਬਜੀ ਕੁਰੂਪਾਲ ਕੀ ਕੁਰੂਆ
ਬਾਬੀ ਸੁਠਾ ਸਭਤ ਮਾਸਾ ਅਗਰਾ ਕਿਸਰਾ
ਉਪਰਧੀ ਰਜਪਰੀਏ ਅੰਦਰ ਰੁਰਉਦਾਸਾ
॥੧੪॥ ਖਾਨਬਹਾਦਰ ਫਿਕਰ ਜੇ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਅਕਰੀਏ ਤਤਬੀਰੀ ਏਕੁ ਕੁਸੁਖ ਨਜੇ
ਕਰਦਾਹੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇ ਕੇ ਹੋਏ ਹਟਨੀਰੀ
ਸਰਾਂਦੀ ਹਾਂ ਨਤ ਰਾਹੀ ਹੈ ਨਾਛੁਸਾਨਿ ਪੀ

ਰਾਮੀਬੀਰੀ॥ ਲਭਕੇਹੁਕਮੁਸਰਾਦਾਕਰਕਬੁ॥ ੧੫੬
ਲਾਇਲਾਦੁਰਿਕਰੀਦਲਗੀਰੀ॥ ੧੫੭॥
ਕੀਕਤਮ॥ ਪੇਸੁਣਨਬਾਬਮੇਸਚਾਸੁਖਨੁ
ਸੁਣਾਈ॥ ਤੁਦੀਨਮਰਨਦਾਠਿਖੁਦੇਜਾਮ॥
ਤਾਮੇਧਰਮੁਗਵਾਈ॥ ਜੇਇਹਦੇਵੇਠਿਰਕੇ
ਮਰਜਾਵਨਤਾਕਿਉਧਰਮੁਗਵਾਈ॥ ਨ
ਬਾਬਜੀਜੇਖਲਕਤੁਹੋਪੈਦਾਹੋਈਪਰਸ

ਭਫਤੁਜਾਸਨਜਾਈ॥੧੫੧॥ਕਿ ਜੁਗਿਅਸਾ
ਫਿਰਖਾਨਬਹਾਦਰਮੁਖਈਏਹੁਫਰਮਾਵੇ
ਜਾਕੇਦੇਹੁਸਜਾਇਹਿਦੂਨੁਮਤਦੀਨੁਮਜ
ਬਟਲਾਮਾਵੇ॥ਕਲਮਾਛੜਕਾਪੜੇਜੁਬ
ਨੀਸਕਤਾਆਪੁਕਰਾਵੇ॥ਜੇਸਰਾਦੇਉਪਰ
ਕਾਇਮਹੋਵੈਵਡਾਮੁਰਤਬਪਾਵੈ॥੧੫੨॥
ਬਧੋਨੇਹਕੀਕਤਨੁਫਿਰਨਲਿਖਿਮਾਵੇਕ

ਕ੍ਰਿਆ ਚੋਕਾ ਦੇਵਨ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਦੇ ਕੋਟ ਕ੍ਰਿ ॥ ੬੦ ॥
ਆਮੁਹਧਾਰਿਆ ਤੇ ਬਾਤ ਬਨਾਮੁ ਹੋ ਬੋਲੇ
ਨਾਸਵਾਲ ਰਬਦਾ ਕਾਰਿਆ ਧਿਨ ਹਕੀਕਤੁ
ਰਾਦਾ ਹੀਆਂ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਹਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਰਿ
ਆ ॥ ੧੫੩ ॥ ਜੇ ੦ ੮ ੧ ਰਤੀ ਪ੍ਰਹਿ ਲਾ
ਦਭਗਤੁ ਨੂੰ ਪ੍ਰਹੇ ਵਿਚਿ ਵਹਾਇਆ ਫੇਰ ਭ
ਗਤ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹਾ ਵਰਧਨੁ ਨੀਚੇ ਚਾਇ ਰੁੜਾ

ਇਆ ਫਿਰ ਭਗਤ ਨੂਤ ਤੀਤਾਈਆ ਤਸਦੇ
ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹਰ ਨਕਸਬ ਧਾਨ ਲਧੀ
ਮਦੇ ਕੋਟ ਝਾਮੁ ਹਆਇਆ ਨਕਿਸਿ
ਪਰੁ ਪਾਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਅਪਨ ਭਗਤ ਫੁ
ਰਾਇਆ ਫਿਰ ਹੋਈ ਵਰਤੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂ
ਜਿਸੁ ਧਰਮੁ ਫੇਦਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ੫੪ ॥
ਯਸ ਬਜੇਹਾਂ ਪਕਿ ਬਰਾਹਦੀ ਸਾਹਦਾ ਮਾਇ

ਆਪਹਿਲਾਤਾਈਆਮਾਰੁਮਾਰਕੇਖੁਹੇ ॥੬१

ਦੇਵਿਚੁਪਾਇਆ ॥ ਟਿਰਜਾਇਬਜਾਰਗੁ

ਲਾਮਵਿਕਾਣਾਮੁਲਦਲਾਣਾਪਾਇਆ ॥ ਟੇ

ਰਿਸਲੀਖਾਤੁਹਮਤਦੇਕੇਬੀਦੀਖਾਨੇਪਾ

ਇਆ ॥ ਨਾਦਾਦੁਪਵਰਦਾਯੁਸਬਭਿਨਾਭੁ

ਖਾਨਾਲਸੁਕਾਇਆ ॥ ਓਹੁਹੋਣੀਵਰਤੀਪ

ਕੀਕਤਨੁਸਿਸੁਧਰਮਛੇਦਨਹੀਪਾਇਆ ॥

॥१५५॥ ਲੁਛਾਰੋਇਕੇਖਾਨਬਹਾਦਰ
ਕਿਰਾਨੁਸਦਿਵਾਇਆਕਹੁਬੰਡੀਏਇਸ
ਪੁਤ੍ਰਨੁਹੁਣਕਤਲਹੋਇਤੇਆਇਆਹੁਣ
ਹੁਕਮਕਤਲਦਾਹੁੰਦਾਈਨਹੀਹਟਸੀਟੇ
ਰਹਟਾਇਆਜੇਪੁਤ੍ਰਲੋੜੇਜੀਵਦਾਮ
ਨਾਇਸਰਦਾਸਾਇਆ॥१५६॥ ਕਿਰਾ
ਆਖੇਸੁਣਸਚਾਰਬਕਿਵੇਜੀਵਦਿਆਰਖੀ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੂੰ ਹੋਹੁ ਕੀ ਕਤ ਮੇ ਦੇਖ ਜੀ ੧੬੨
ਦੁਰਗੀ ਅਖੀ ਜੇ ਤੂੰ ਮਰ ਜਾ ਸੇ ਦੁਨੀਆਈ
ਮੇ ਤੋ ਸਤੁ ਮਰ ਜਾ ਕਖੀ ਟਿਰਬਾ ਪਭੀ ਤੇਰ
ਮਰ ਜਾ ਸੀ ਵਿਹੁ ਖਾਸੀ ਮਹੁਰ ਚਖੀ ੧
੬੩ ॥ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਤਾ ਬੁਝਿ ਢੀਏ ਕੀ ਬੋਝੇ
ਸੁਖ ਨੁ ਜਬਾਨੀ ਮੇ ਅਲਖੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਚੇ
ਲਾਹਾ ਵਿਚੋ ਬੋਝੇ ਅੰਤਰ ਜਾ ਮੀ ਜਬ ਬ

ਲਕੁਬੇਤਬਦੁਸਦੀਆਉਹਪਾਲਨੁਹ
ਰੁਸਾਆਮੀਮਖਾਜਬਦਾਤੁਦੀਇਮ
ਨਜੁਦੀਆਹਮਮਾਰਪਿਤਾਨਹੀਜਾਨੀ
॥੧੫੮॥ਕੇਰਾਆਖੇਸੁਣਿਬਚਾਮੇਕਰ
ਮੁਲਿਖਿਆਸੇਪਯੋਇਆਤੁਲਤਾਦੇਤੀ
ਮਾਕੁਖਮੇਰੀਦੁਖਦੇਕੇਘੋਰੁਆਇਯੁ॥
ਹੁਲਰਾਮਦੀਤੇਰਾਕਲੇਜਾਕਦੇਆਮ

ਯੀਲੁਲੁਲਰਾਇਆ। ਬਚਾਕਰਨਸੀਹ ੧੬੩
ਤਾਮੰਨੰਮਾਸੁਬੇਜੇਫੁਰਮਾਇਆ। ੧੫੮
ਹਕੀਕੁਰਮਾਏਮਾਤਾਨੰਕਿਉਬੋਲੇਬੋਲ
ਜਬਨੀ। ਰੁਮਾਮਪਨੇਮੰਤੁਲਬੁਹਮਕੋਜਾਣੀ
ਮਾਹਮਤੁਮਕੋਕਿਮਾਜਾਨੀ। ਜਿਨਸਾਸ
ਰਿਰਾਸੁਦੀਏਏਮੰਕੋਓਹੁਹਰਘਦੁਚੁਕੁਮ
ਕਾਨੀ। ਮਾਤਾਕਿਉਕਰੇਹਿਰਸੁਤੁਪੁਤਰ

ਦੀ ਅਬਉ ਠਜਾਹ ਦੂਰ ਬਿਰਾਨੀ॥ ੧੬੯॥
ਬਚ ਜੇ ਜਾਣਾ ਫੁਲ ਫੁਲੀਆ ਆਇਓ ਕਿ
ਉਫੁਲਿਓ ਮੇਨੁ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬੂਢੇ ਬਲਣ
ਅਲਿਬੇ ਕੁਕਸੁਣਾਵਾ ਕੋਨੀ ਤੇਰੀ ਚੂੜੇ ਵਾਹੀ
ਰਣੀ ਚੋਦੀ ਦੁਖ ਪਏ ਨੀ ਜੈਨੀ ਬਚ ਧਰ
ਮੁਛੇ ਡਿਝੀ ਮਾਨ ਪਕੜੇ ਮੇਵੇ ਖਜੀ ਵਾਹੀ
ਤੈਨੀ॥ ੧੬੯॥ ਹਕੀਕਤ ਆਖੇ ਮਾਤਾਨੂੰ

ਕਿਉਸੁ ਠੇਥੀ ਨੇ ਦਵੇ॥ ਆਤਾ ਸਭ ਛੁਲ ਦੁਨੀ॥ ੧੬੪
ਆਦਿ ਸੇ ਸੁਪਨਾ ਹੀ ਜੋ ਜਾਗਲਈ ਪਛਤਾ
ਵੇ॥ ਕਈ ਜੋ ਨ ਬੁਰਾ ਕੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਫਿਰ ਪ
ਰਮਬੀ ਹੋ ਬਨਾ ਆਵੇ॥ ਆਤਾ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਜਬ ਧਰਮ ਮੰਗ ਸੀ ਚਿਥੇ ਕੋਟ ਛੁੜਾਏ॥ ੧
੪੨॥ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਗਲ ਵਿਚਿ
ਪੁੱਲਤਾ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਥਾ ਪਿੱਟੀ ਪਿੱਟ ਨੀਲ॥

ਕੀਤਾ ਅਖੀਨੀ ਰਚੁਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਕਰ ਚ
ਰੀ ਹੋਇ ਬਾਵਰੀ ਉਚਾ ਕੁਕਸੁਦਾਇਆ ॥ ਵੇ
ਏ ਕੋ ਮੇਦੁਖੀ ਪਿਪਲਾ ਪਾਇਆ ਸੀਚੁਲੀ
ਏਂ ਸੀ ਪਾਣੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧੬੩ ॥ ਹਕੀਕਤ
ਕਹਿਦਾ ਮਾਤਾ ਨੂਤਨ ਰੇਜਗਤ ਇਦਾਂ ਨੀ
ਨਾ ਮਾਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੁੰਡ ਜਰ
ਤਨਿਸਾਨੀ ॥ ਏਹ ਰਾਤ ਰਹਿਨੁ ਨੁਆਇਆ ॥

ਸੀਪਰਹੋਬੇਠਾਅਭਿਮਾਂਨੀਆਤਾਮਚਨੀ੬੫
ਪੁਕਤੇਜੀਉਲਮਾਪੇਕਲਜੁਚੁਵਰਤਿਅੰ
ਜਾਂਨੀ॥੧੬੬॥ਆਤਾਕੋਰਾਰੂਦਨਜੁਕੀਤਾ
ਮਾਰਿਆਹਾਹਿਦਾਨਾਰਾਬੰਚਾਹੁਕਮਜੁ
ਕੀਤਾਜੁਬੇਨੇਤੁਮੰਨਏਬਚਨਹਮਾਰਾਕ
ਰਅਸਵਾਰੀਫੀਲਪਾਠਕੀਅੰਗੇਭੁੰਟਪੁ
ਕਾਰਾਬੰਚਾਪਿਛੇਫੇਜਾਕਟਕਚੜੇਗੇਸੁਖ

ਰੀਦੁਜੇਨਗਾਰਾ॥੧੬੫॥ਹਕੀਕਤਕਹਦੁ०
ਮਾਤਾਨੂੰਪਰਤੈਨ੍ਹਾਅਕਲਨਕਾਈ॥ਮਾਤਾ०
ਕੁਨਗਾਰਾਫੀਲਪਲਕੀਲਸਕਰਸਿ
ਰਸਜਾਈ॥ਬੁਢੇਦੀਅਮਾਨਰੱਖੀਆਇ
ਚਸਿਦੁਖਦੇਪਾਈ॥ਮਾਤਾਭਾਂਬੁਆਪਣਾ
ਸਾਭਲਯੋਈਕਿਉਰਖਨੀਹੈਵਸਤਪਰ०
ਈ॥੧੬੬॥ਬਚਾਜਿਸੁਦੇਲੋਤੂਜਾਨ

ਭਾਦੇਵੇ ਮੇਭੀਆਪਮਰਾਂਗੀਆਰਫੁਲ ੧੬੬
ਗਾਰੇਖਾਵਿਚਪੈਸਾਤੇਰੇਨਾਲਸਫ਼ਾਂਗੀ
ਗਲਵਿਚਿਜਠੀਪਾਇਲਵਾਂਜਮਮਾਰ
ਗਰਾਹਫ਼ਾਂਗੀਬੱਚਾਕਿਉਭੀਨਨਾਹੇ
ਮਿੰਨਤਮੇਰੀਨੂੰਫਰੀਯਾਦਹਜੂਰਕਰਾਂਗੀ
੧੬੭) ਮਾਤਾਮੁਖੀਹਕੀਕਤਮਰਜਨ
ਦੀਜਿਉਦਰਦਪ੍ਰਥਦੇਸਾਇਆਸ਼ਿਸ਼ੁਭ

ਠਾਇ ਦਿਲਾਸ ਕੀਤਾ ਵਿਚ ਕਲਾ ਦੇ ਫਾੜੇ
ਆਪਾ ਬਾਬ ਵਿਚ ਮਾਭ ਮਾਨ ਡਿਠਾ ਫਿਰ
ਦਿਲ ਸੁਧੀ ਰਜ ਪਰਿਆਮਾ ਮਾਤਾ ਕਈ ਬੰ
ਰਹਾ ਮਾਤਾ ਤਿਪਿਤਾ ਤੁਮ ਪੁੰਤ ਹਮ ਕੇ ਕਰਿ
ਆਮ ॥ ੧੬੮ ॥ ਮਾਤਾ ਮਾਪੇ ਸੁਣ ਬੰਚਾ ਜੇਕ
ਰ ਮਾਇ ਪਿਆਸੇਈ ਪਾਈ ਮੇਮਾ ਖਾਨ ਬ
ਹਦ ਰਸ ਭਕੁ ਫੁਦੇ ਦਾ ਜੇਕ ਰਜਨ ਮਦੁਟ

ਮਾਤਾ ਰਾਜੀ ਹੋ ਕੇ ਰੁਕ ਸਦ ਕਰ ਕਿਉ ਕਰ
ਨੀ ਹੋ ਜੋ ਰਧਿ ਧੂਣਾ ॥੧॥ ਮਤਾ ਦਿਲੁ
ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕ
ਹਿ ਬੋਲੈ ॥ ਏਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋ ਭਗਤੁ ਰਾ
ਮ ਦਾ ਹਰਗ ਜਜਰਨਾ ਕੋਲੋ ॥ ਇਸੁ ਪੁਰਖ ਦ
ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਏਹੋ ਕੋਈ ਰਤਨਾ ਮੋਲੋ ॥ ਬ
ਚਨਾ ॥ ਪਰਮ ਦੇ ਜਾਹੁ ਬੋਕੀਠੇ ਮੇਲੈ ਸੇਠ

ਰੂਝੇਲੇ॥੧੧॥ ਕੋਰਾਆਪੇਸੁਬੇਨੂੰਅਦਾ॥੬੮
ਲਨਾਹਿਕਰੇਗਾ॥ਅਰਜਾਈਲਜੁਬਾਨ
ਕਦੇਗਾਨਾਲਅਜਾਬਮਰੇਗਾ॥ਮੁਹਮਿ
ਰਉਤੇਗੁਰਜਪੈਸਨਦੇਜਕਵਿਚਸਤ੍ਰੇਰ॥
ਜੇਰਬੁਤੇਨੁਪੁੰਛੁਅਦਾਲਤਕੀਜਬਾਬੁ
ਕਰੇਗਾ॥੧੧॥ ਜੁਬਾਬਸੁਰਤਾਸਿ
ਪਦਾਰਦਾ॥ਸੁਰਤਾਸਿਪਜਬਾਬੁ

ਤਹੈਦਿਵਾਨਾਮਹੀਮਦਤਾਈ। ਨਬਾਬ
ਜੀਏਹਲਕੁਕਾਕੋਈਕੁਦਰਤਹੈਭੇਸਿ
ਅਹੈਆਪਇਲਾਹੀ। ਦਿੱਲੀਅੰਦਾਰਿਭੇ
ਜਦੋਵੇਕਿਉਏਦੋਹਰੁਹਸਿਆਹੀ। ਓ
ਹੁਖਲਕਦਾਖਲੀਫਾਹੈਪਰਲਏਹਨੁ
ਰਉਗਾਹੀ॥੧੭੩॥ ਸੁਖਾਅਪੇਸੁਰਤ
ਸਿੰਘਨੁਤੁਸੁਣਸਾਹਿਦਿਵਾਨਾਮੇਆ

ਪਸਰਾਂਦੀਕਰਾਂਅਦਾਲਤਦਿਲੀਮੇਕਿਆ १੬੯
ਜਾਨਾਕਰਮਦੀਨਖਹੈਸਾਲਾਮੇਰੇਅਕ
ਲੇਵਡਾਸਿਆਨਾਮੇਖਉਠਕਿਸੇਦਾਰਖ
ਦਾਨਾਹੀਸਾਂਹਾਂਤੇਸੁਭਤਾਨਾ १੭੩ ॥ ਨ
ਬਾਬਜੀ ॥ ਇਸਦੇ ॥ ਤਿਦਕਤਿਵਾਸਾਦੁ
ਨੀਆਰੀਹਰਸਹਵਾਨੀ ॥ ਤਖਤੋਸੁਟਿਆ
ਸਿਲੇਮਾਨਮਛੀਮਲੀਹੋਟਹਟਵਕਾਨੀ ॥ ਜੇ

ਕਰਕੀ ਕਰਵਤ ਚਰਾਇਆ ਉਜਰਨਾ ਕਰਨਾ
ਜਾਈ। ਹਰਜਰਤੁ ਦਾਦਮਾ ਦਇਠ ਵੇਕ
ਇਆ ਵੇਖਦਿਆਈ॥੧॥੫॥ ਖਾਨ ਬਹਾ
ਦਰਕਾਸੀ ਪਾਸੁ ਭੇਜਿਆ ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ ਕੇ
ਤਾਈ। ਅਕੁਲ ਕਰੇ ਅਰਬਾ ਬਸਰਾ ਦੇਰਾਜੀ
ਕਰੇ ਉਥਾਈ। ਕਰਬਰ ਨੁਬਾ ਬੁਤੁ ਨਾ ਲੁਕਾਜੀ
ਦੇਲ ਰੁਕਾ ਕਿਵੇ ਛੁਡਾਈ। ਦਿਵਾਨੁ ਜੀਤੁ ਅ

ਕਲਦਾਵਡੁਸਿਅਠਾਜੋਰਆਪਠਾਲਾਈ ॥੧੦॥
ਸੁਰਤਸਿਪਦਿਵਾਨੁਫੁਡਾਹੈਪਾਸਕਾਜੀ
ਦੇਆਇਆਬਗਲੀਗੀਕੀਉਠਕਾਜੀਕੀ
ਤੀਚਾਰੇਦਸਤਮਿਲਾਇਆਕਰਤਦੁਜਿ
ਆਕਾਜੀਮੁਲਾਆਪਣੇਕੋਲਥੈਠਾਇਆ
ਖੇਰੁਅਠੀਅਤੁਹਰਦੇਤਰਠੀਮੁਖਥੀਸੁ
ਖਨਸੁਣਾਇਆਸੁਰਤਸਿਪਕਾਜੀਨੂੰ

ਆਖੇਸਾਹਿਬਇਉਫਰਮਾਵੇਅਹਰਮੁਕ
ਹਿਦਿਦਾਰੁਰਬਦਾਜੋਕੋਈਖੂਨਕਰਵੇਜੋ
ਸੁਆਲਰਬਦਾਮਨੇਨਾਹੀਮਿਓਸਨਿਥੀ
ਮਕਠਾਵੇਕਾਜੀਲਖਨਿਦਾਜਾਤੇਸੋਸੋ
ਰਜੇਜੋਕੋਈਬੰਦਛੁਡਾਵੇਕਾਜੀਆਖੇ
ਸੁਰਤਸਿੰਘਨੁਸਮਝਦੇਖਮਨਮਾਹੀ॥
ਤੇਰਾਆਉਣਸਿਰਤੇਹੈਕਦਮਾਤੇਦਸਤੁ

੧੭

ਲਗਾਈ ਜੇਸਿਰਮੀਰੋਂਤਾਂਹਾਜਰਹਾਲੇ ॥੧੧॥
ਵੇਚਥਚਾਰਅਸਾਈ॥ਦਿਵਾਨਜੀ॥ਵੇਚੁ
ਸਰਾਦੇਰਖਣਾਪੈਦਾਹੁਕਮਭੀ॥ਫਿਰਦਾਨ॥
ਹੀ॥ਸੂਰਤਸਿੰਘਕਾਜੀਨੂਆਖੇਕਿਉਕ
ਰੇਇਤਨਾਕਾਇਤਹੀਨਾ॥ਜੇਕਤਲਕਰੀ
ਕਈਪੁੰਥਨੁਤਾਫੁਟੀਕਲੇਜਾਸੀਨਾ॥ਇ
ਸਾਵਿਛਰੇਯਸਬਦੇਹੋ॥੧੨॥

ਨਾ ਕਾਜੀ ਜਾਹਰ ਖਨ ਕਰਾਵੇ ਤੁ ਦਿਲ ਵਿਚ
ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਪਰਬੀ ਨਾ ਕਾਜੀ ਆਖੇ ਸੁਰਤ ਸਿ
ਪਤੁ ਸੁਣ ਸਾਹੀ ਦੀ ਵਾਨਾ ਮੇਓ ਸਹੀ ਉਪਰਾ
ਮਲ ਕਰਾ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚੁ ਕਰਾਨਾ ਜੇ ਟਿ
ਰ ਕਾਸਰੀ ਅਤੁ ਨਾ ਮੰਨੇ ਓਹੁ ਨਾਹੀ ਮੁਸਲਮਾ
ਨਾ ਦਿਵਾਨ ਜੀਸ ਭਨ ਕਾਸਮ ਕਰਾਨ ਦੀ ਚੁਕੀ
ਕਿਉ ਹੋਈ ਏਥੇ ਏਥੀ ਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਮੁਦਿਰ

ਭੇਜ ਬੁਧੁ ਜਰੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਗਲ ਚਲਾਈਆ ॥ ੧੭੨ ॥
ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਤੇ ਪੰਜ ਸੌ ਮੁਲਾ ਆਇਆ ॥
ਇਕ ਚਹਿਰੀ ਸੋ ਕੀ ਤੋ ਨੇ ਦਬ ਦਬਾ ਬਹੁਤਾ
ਪਾਇਆ ਮੁਗਲਾ ਦੇ ਜੁਬਾ ਬਤੂ ਸਰਾਂ ਨਮੀ ਨੇ
ਹਮ ਦਿਲੀ ਜਾਣਾ ਆਇਆ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ
ਕਿ ਬਰਿਆ ਆਫਿਰ ਕਾਜੀ ਨੇ ਦਿਲ ਪਰਵਾਇਆ ॥
ਅੰਬੀਰਾ ਨੁ ਸ਼ਿਰੁ ਕਦਿ ਤੀ ਦੀ ਵਾਨ ਦੇ ਪੁਰੁ ॥

ਇਆ ਫੇਰ ਕਰਹਿ ਗੀਐ ਪਪ ਇਆ ਕੋਈ ਨੇ
 ਤੇ ਮੁਲ ਨਾਇਆ ਅਗਰਾਸ ਦੁਪਈ ਹ
 ਕੀ ਕਤ ਨੁੰ ਫਿਰ ਮਾਰਨ ਨੁਸ ਦਵਾਇਆ ॥
 ੧੮ ॥ ਚੋਪਦਾਰ ਤੇ ਚੋਲੇ ਦਊ ਤੇ ਪਕੜਾਅੰ
 ਦੇ ਨੇ ਬਾਹੀ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਰਨ ਮਰੇ ਦਿਲ ਕ
 ਰੇ ਬੀਨਾਹੀ ਚੋਲੇ ਪਕੜ ਲਿਆਗਾਰ ਦਨ
 ਥੀ ਪਕੇ ਦੇ ਨਾਮਗਾਹੀ ਅਗਰਾਮਾਤ ਕੋਰੰ

ਬਧਾਸਿਬਲਾਪਿਤਾਜੋਮਾਰੇਧਾਰੀ॥੧੮੬॥ ੧੭੩
ਪਕੜਲਇਆਚੇਲੇਨੇਬਾਹੋਨਿਖਾਸੁਪੁਰ
ਏਆਏ॥ਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਸਹਿਰਦੇਕਿਆ
ਕੋਈਆਖਸੁਣਾਏ॥ਕਤੁਤਲਵਾਰਵਿਚਰ
ਹਦੇਚੇਲਾਚਮਕਤੁਰਾਏ॥ਲੜਕੇਹੁਕਮੁਸ
ਰਦਾਕਰਕਬੂਲੇਮੈਤੈਨੂਲਵਾਫੁੜਾਏ॥
॥੧੮॥ ਧਰਮੀਦਿਲਵਿਚਖੈਫਨਰਖੇਸੁ

ਅਕੇਨਾਹੀ ਅਖੀਆਹਿ ਦੁਜੈ ਜੈ ਕਰ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਲਾ
 ਜਪਰਮ ਦੀ ਰਖੀਆ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਹੋ ਜੀ ਦੁ
 ਸੁਰਾਪ ਰੁਪਰਮ ਨਾ ਅਵੇ ਲਖੀਆ ਅਗਰਾਪ
 ਰਮਤੁ ਲਕਛੇ ਰਨਹੀ ਕੁਲ ਦੇ ਲੋ ਅਪਦੀ
 ਘੋਰੀ ॥ ੧੮੯ ॥ ਧਕੀ ਕਤੁਰਾ ਮੁਖ ਬਚਨ ਜੁਕ
 ਤਾ ਮਾਇਆ ਹੋ ਰੁਜ ਮਾਨਾ ਨਾਰਹੇ ਕਚਹਰੀ
 ਜਾ ਲਮੁ ਦੀ ਨਾਰਹਿ ਨਾ ਮੀਬੀ ਰਹਿ ਦਾ ਨਾ ਕ

ਜੀਮਲਾਕੋਈਨਰਹਿਸਨਪੜਪੜਗਏਕਰ ੧੭੪
ਨਾਨਿਮਾਜਭੀਰੋਜਾਕੋਈਕਰਸੀਸਾਬਤੁਜਿ
ਸਈਮਾਨਾਸਤੁਰਕੀਬੀਆਫੁਰੁਕੇਜਾਸਨਕ
ਰਿਬੀਅੰਦਬੀਨਾਲਗਲਾਮਾਹਕੀਕਤੁਕਹੇ
ਖਾਲਸਾਹੋਇਆਓਹੁਬੇਲਦਫਤੇਦਮਾਮਾ ੧
੮੧) ਮਾਤੁਕੋਰਾਮਾਹਿਜੇਮਾਰੀਛੁਦੇਨੀਰਪਰ
ਨਾਲੇਹੋਦੁਮੁਸਲਮਾਨਜੇਰੋਦੇਅੰਦਰਦਰ

ਦਊਛੁਲੇ ਨਾਰਹਿ ਸੀਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਵੇ ਨਾਰ
 ਹਿ ਨਾ ਅਦਾ ਲਭਵਾਲੇ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦੇ ਜਕ ਪੈਸ
 ਨਾ ਅਤੁ ਸਾਪਿ ਪ੍ਰਸਾ ਲੇ ਅਗਾਰ ਕੁ ਸੁਨ ਹੀ ਦੇ
 ਸਹ ਕੀ ਕਤ ਨੂੰ ਮਾਰਿ ਜਾਸ ਨੁ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ॥
 ॥੫੮੮॥ ਚਾਲ ਚਲੇ ਮਸਤਾਨੀ ਅਰੇ ਧਰਮ
 ਰੂਪ ਅਵਤਾਰੀ ਹਸ ਹਸ ਵੇਖੇ ਅਮਾਪਾਸ
 ਨੂੰ ਕਰ ਦਾ ਬਹੁ ਦਿਲ ਦਾਰੀ ਮੇ ਨੂਤ ਲਬ ਹੁਨੂ

ਰੋਆਈਹੋਭੇਜੀਧਰਮਗਾਇਅਸਵਾਰੀ॥੧੧੫
 ਅਗਰਜੈਜੈਕਰਦੇਹਿਦੁਆਖਨਸਦਿਅੰ
 ਕ੍ਰਿਸਮੁਰਾਰੀ॥੧੮੯॥੧੧੫੧੧੫੧੧੫੧੧੫
 ਗੁਜਰਗਾਇਆਨਿਖਾਸਪੁਰਣੇਆਏ॥ਜ
 ਲਾਮਾਂਦਾਇਸਨਾਨੁਕੀਆਮਸਤਕਪਰਤਿ
 ਲਕੁਚਕਾਏ॥ਜੇਵਰੁਬਸਤਸਭਉਤਾਰੇਹ
 ਥੀਦਾਨਕਰਾਏ॥ਅਗਰਾਲਕਧੋਤੀਪਤਿਬ

ਕਦੀਸਤਿਗੁਰਵਲਧਿਆਨਲਗਾਏ॥੧੯੦॥
ਚਾਰਪੜੀਫਿਰਪੁਜਾਕੀਤੀਸਿਰਪਰਿਚਰਿ
ਰਾਧਰਿਆਅਖੀਲਲਗੁਲਾਲਹੋਈਅ॥੦॥
ਰਗਾਅਜਬਪ੍ਰੇਮਦਾਚੜਿਆਜੇਵੇਖੇਸੁਰ
ਤਧਰਮੀਦੀਅੰਦਰੁਆਹੀਦਾਭਰਿਆਅ॥
ਗਰਾਲਸਕਸਨਤੇਗਾਤੇਤਲਵਾਰੀਪਰਧ
ਰਮੀਮੁਲਨਸੁਰਿਆ॥੧੯੧॥ਦੁਜਾਹੁਕ

ਮੁਹਜੁਰੇਲੇਕੇਚੋਸਦਾਰਠਰਮਾਇਮਾ। ੧੭੬
ਮਾਇਕਹਿਮਾਰੇਲੇਕੀਤਾਈਜੁਬੇਨਠਰਮ॥
ਇਮਾਮਾਰਜਸਤੀਹਿਦੁਨੁਤੀਕਿਚਿਚੈਰ
ਇਤਨਾਭਾਇਮਾ। ਚੇਲੇਖੈਠਰਬਦਾਦਿਲੁ
ਵਿਚੁਕੀਤਾਖੰਡਚਾਇਹਦਾਇਮਾ। ੧੭੭
ਚੇਲਾਮਾਖੇਸਾਬਜੁਹਿਦੁਜਿਸਮਾਤਾਤੀਜ॥
ਇਮਾਮਾਰੇਜਾਨੁਪਾਮਾਰੀਨਾਕੀਤੀਪਰਪਰ

ਮੁਰਖੁ ਦਿਖਸਾਇਆ ॥ ਇਸੁ ਤਲਵਾਰੀ ਦੇ
ਆਚਨ ਬੁਲੀਦਾਰਾਨੁ ਸੁਸਿਪਾਇਆ ॥ ਲ
ਫੁਕੇ ਤੇ ਨੂੰ ਸੇਤਲਵਾਰੀ ਮਖੀ ਦਿਸਨੁ ਥੋਫ
ਨਾਇਲੁ ਦਿਉਆਇਆ ॥ ੧੮੩ ॥ ਧਰਮੀਆ
ਖੇਚੇ ਥੇ ਨੂੰ ਇਕੁ ਥੋਫ ਰਬੁ ਦਾ ਪਰੀਏ ॥ ਜੇਸਾ
ਹਿਬਜਾਨੁ ਲਏਤਲਵਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਕੇ ਭੀਆ
ਰੀਏ ॥ ਤਲਵਾਰਸਾ ਗਤੇਤੁ ਪਕਬਹਾਨੁ ਦੇਸ

ਕੀਰਬਨੁਪਰੀਏ। ਚੇਲਾਕਰੇਖਲਾਸੀਵੇਲਾ ॥ १११ ॥
ਹੇਗਰਦਨੁਨੁਮਾਰਉਤਰੀਏ। १८४ ॥
ਬਗਾਇਆਮਨਵਿਚੇਚੇਲਾਤੇਬਤਿਬਪੁ
ਕਾਰੇਮੇਕਿਸੁਸਿਆਮਤਨੁਆਇਆਸਾ
ਹੁਣਕੁਸਾਹਿਬਦਾਮਾਰੇ। ਏਹੁਲਕੁਕਾਕੇਈ
ਕਦਰਤਿਏਆਇਆਹੇਜਗਤਾਵਤਾਰੇ
ਚੇਲੇਰੋਰੇਅਖੀਨੀਰਚੁਆਇਆਤੇਗਮਿ

ਆਨਾਵਿਚਰਾਰੇ॥੧੯੫॥ਤਾਜਾਹੁਕਮ
ਹਜੁਰੇਆਇਆਸੁਥਦੇਕਰੇਖਲਾਸੀ॥੧੬॥
ਹਿੰਦੂਨੁਕਤਲਕਰੇਯਾਦੇਵੇਇਸਨੁਫਾਸੀ
ਚੇਲੇਦਾਦਿਲਕਾਹਲਾਆਇਆਮਨਵਿ
ਚਰੋਤੇਖਾਸੀ॥ਮੇਕਿਉਮਾਰਾਧਰਮੀਨੂਦਿ
ਚੁਹਰਦਮਭਉਰਉਦਾਸੀ॥੧੭॥ਤਕ
ਕਤਆਖੇਚੇਲੇਨੂਤੁਕਾਰਿਸਫਕਤਮਿਹਰ

ਬਾਨੀ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਤੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਕ ॥੧੮॥
ਰਿਮੁ ਸਕਲ ਸੁਬਹੇ ਸਾਨੀ ਤੂੰ ਬਹਿਸਤ
ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਹੋ ਆਜ ਜਦਾ ਕਹਿ ਆਮ ॥
ਨੀ ਚੇਲਾ ਸਭੁ ਸਫਾਰ ਕਹੇ ਜਾ ਸੀ ਜੁ
ਲਾਮੀ ਏਹ ਗਲ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜਾਨੀ ॥੧॥
੯॥ ਚੇਲੇ ਸੁਤ ਲਈ ਤਰਵਾਰ ਮਿਅ ॥
ਥੀ ਦਸਤੀ ਪਕੜ ਲਈ ਮਾਰੀ

ਧਰਮੀਦੀਗਰਦਨਨੂਸਿਰੇਮੁੰਡੀਲਾਹਿ
 ਵਿਖਾਈ। ਚਾਰਘਟੀਸਿਰਲਥੀਮੁੰਡੀ
 ਗਲੇਰਾਮਾਧਿਆਈ। ਅਗਰਾਸੁਰਗੁਲੇ
 ਕਨੁਚਲਿਆਧਰਮੀਜੈਜੈਕਰੇਲੁਕਾਈ
 ॥੧੯੮॥ ਜਿਥਦਿਤੰਜਾਨਹਕੀਤੁਗਾ
 ਇਨੇਹੋਇਆਧਰਮੁਸਹਾਈ। ਵਿਚੁਲ
 ਹੋਰਦੋਹੋਇਆਮਹਾਤਮੁਕਿਆਕੋਈ

ਧਰਮੀ ਦੀ ਗਾਰਦ ਨੁਨੂੰ ਸਿਰੇ ਮੁੰਡੀ ਲਾਹੁਟਿ ॥੧੬॥
ਖਾਈ ਚਾਰ ਪੜੀ ਸਿਰੁ ਲਈ ਮੁੰਡੀ ਗਾਮੇਰੰ
ਅਧਿ ਆਈ ਅਗਰਾ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਨੂਚ
ਲਿਖਾ ਧਰਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਲੁਕਾਈ ॥੧੭॥
ਜਬ ਦਿਤੀ ਜਾਨ ਹਕੀਕਤ ਗਾਇਨੇ ਹੋਇ ॥
ਧਰਮ ਸਹਾਈ ਵਿਚੁ ਲੋਹੇ ਰੁਦੇ ਹੋਇ ॥
ਮਹਾਤਮੁ ਕਿਆ ਕੋਇ ਆਖੁ ਨਾਈ ਸੁਰ

ਜੁਗਮਾਦਿਚਿਅਗਇਗਾਇਆਮਹਿਲਾਨੁ
ਟਿੰਗੀਸਿਆਮਾਂਹੀਅਗਾਰਾਧੋਲਧਰਮਦਾ
ਕਿਬਗਾਇਆਜਿਸੁਧਰਤੀਸਤੁਹਿਲਾਈ
੦੭੯੯ਅਖਬਗਾਗਾਈਆਖਬਗਾ
ਦਰਏਹਗਲਓਥੋਹੋਈਰੰਗਜਰਦੋਹੋ
ਇਗਾਇਆਉਥਾਈਹਿਧੁਤਰਭਰਰੋਈ
ਬਦੁਦੁਆਇਦਿਤੀਲਕੁਕੇਨੇਅਗੇਲ

ਵੇਨ ਦੋਈ ਸਾਧਾ ਦਾ ਅਪਿਆ ਨਾ ਫਿਰਦ ॥੧੯੦॥
ਪਰ ਜੋ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਹੋਈ ॥੧੨੦੦॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਤਾਨਾ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਮੁਖ ਥੀ ਇਹ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਭਖ ਪਤਰਾਇ ਨੇ ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ ਟਿ
ਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਸਦਵਾਇਆ ਜਾਇ ਮ
ਜਲ ਸਕਰੇ ਤੁਮ ਧਰਮੀ ਦੀ ਚੇਦਨ ਦੇਨ
ਲਸਕੁਇਆ ਦਿਵਾਨ ਜੀ ਸਰਾਵਾ ਲਿ

ਦੀਜਤੁਜਾਸੀਜਿਨਾਮੇਥੋਬੁਰਾਕਰਾਇਅੰ
॥੨੦੧॥ ਲੋਕੁਹੁਕਮੁਪਸੁਰਹਿਦੁਇਉ
ਮਾਹੋਆਏ। ਸੀਸੇਲਏਗੁਲਾਬਾਮਤਰ
ਦੇਧਰਮੀਨੁਆਣਨਵਾਏ। ਜਰੀਬਾਦਲੇ
ਬਸਕਾਦੇਧਰਮੀਨੁਪਹਿਰਾਏ। ਚੰਦ
ਨਦਾਤਖਤਾਹੋਪੜਿਆਚੰਨਣਦੇਕਿਲ
ਲਾਏ। ੨੦੨॥ ਧਰਮਰਾਇਬਿਬਲਭੇ

ਜਿਆਲੈਣਹਾਸਤੇਆਏ। ਤਖਤਾਰੁਕ ॥੧੯॥
ਲਿਆਸਾਧਾਂਨੇਫੁਲਸੇਹਰੇਪਾਏ। ਜੀਵੁਖ
ਹੀਪਰਲਾਕਾਸੁਤਾਧਰਮਾਨਿਸਾਨਸੁਲਾ
ਏ। ਮੁਹਰਾਤੇਰੁਪਈਜੇਸੁਟਲਾਅਮਖਾ
ਸਲੈਜਾਏ। ॥੨੦॥ ਹਜਾਰਾਂਐਰਰਾਘ
ਰਿਫੁਭਿਕੇਭਗਵੇਭੇਸਬਣਾਏ। ਤਿਦੁਮੁ
ਸਲਮਾਨਸਹਿਰਦੇਸਭਵੇਖਣਨੁਆਏ

ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਪੜਨ ਰਬਾ ਬੀ ਇੰਦੁਰੰ
ਉਕਰਾਏ। ਮਿੰਦਿ ਗਕੇ ਸੀਆ ਪਟੇਰੁ ਨ ਸੁ
ਨ ਸੀਤਾ ਸਿਖਾਨੇ ਵਜਾਏ। ੨੦੮ ॥ ॥
ਤੇਸਰਨਾਈ ਵਜਨ ਮੇਰਛੁ ਰਗੁਲਾਏ
ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੀਚਨੀ ਸਵਾਰੀ ਸਭ ਮਹਾ
ਤਮ ਨੂਆਏ। ਅਗੇ ਰੂਫਾ ਵਜਨੁ ਚੁਤੁਤੀਅੰ
ਤਗਤ ਜੇਹੀ ਦੀਜਾਏ। ਜਮੁ ਮਾਰਗੁ ਦਾਪੇ

ਭਾਮਾਫਹੋਇਆਜੇਮਾਣਸੁਸੰਗਾਸਿਧਾਇ ॥੯੩॥
ਆਆਗਰਾਧਰਮਰਾਇਦੀਪੁਰੀਹੋਈ
ਸਭਜੇਜੇਕਰਦੀਜਾਏ॥੨੦੫॥ਹਕੀ
ਕਤੁਗਾਇਦਾਮਹਾਤਮੁਹੋਇਆਰੋਰੇਕਦੁ
ਨੁਆਹੀ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਰੋਦੇਪਿਟ
ਪਿੰਟਮਾਰਨਵਾਹੀ॥ਵਿਚਸਤ੍ਰਾਦੇਰੋਨਬੇ
ਗਮਾਅੰਨਭੀਖਾਵਨਨਾਹੀ॥ਅਗਰਾਣ

ਹੋਰਸਹਿਰਹਕੁਤਾਲਹੋਈਸਤਰਾਏਨੀਨ॥
ਲਤਿਥਾਈ॥॥੨੦੬॥ਤਖਤਾਧਾਰਿਆਜ॥
ਰੇਤੀਵਿਚਕਰੀਅਭਿਲਾਖਲਾਵਿਚਵਿ
ਗੋ॥ਚਿਖਾਬਣਾਈਚਿਨਣਦੀਚਿਦਨਦੇ
ਕਿਲੁਭੀਲਗੋ॥ਲਿਖੁਦਿਤਾਜੈਜੈਹੋਈਧ
ਰਮੁਨਗਾਰਵਜੋ॥ਅਗਾਰਸਿਤਾਦਾਪੁਤੁ
ਆਪੁਸਹਾਈਆਪੇਪਤੁਦਾਕਜੋ॥੨੦੭॥

ਧਰਮੀ ਦਾਸ ਸਕਾਰ ਕੀ ਤੋਨੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ॥੮੩॥
ਉਸ ਦਿਨ ਰਾਵੀ ਇਉਂ ਵੰਗੋ ਜਿਉ ਸਮੁੰਦੁ
ਲਹਿ ਗਏ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਤੋ ਵਿਸੁਟਿ ਮਾਨੇ
ਪਿਛੇ ਪਾਰਿ ਜਾਹੁ ਮਾਰ ਪਾ ਮਾਰੇ ॥ ਅਗਰ
ਸਭੁ ਹਿੰਦੂ ਆਇਸਨ ਨੁਕੀਤਾ ਪਰ ਮੁਖੇ
ਥੋਲੈ ਜੋ ਕਾਰੇ ॥੨੦੮॥ ਵਿਦਿ ਮਾਕ ਰਿਕੇ
ਧਰਮੀ ਨੁਲਹੈ ਰਸ ਹਿਰਦਿ ਚ ਆਏ ਰੇ

ਰੋਗਲੁਲੁਗਨਮਹਲਿਅਵਾਲੇਅਖਸ
ਰਪਰੀਸਿਧਾਏਹਟਪਟਨੁਬਾਜਾਰਾ
ਵਾਲੇਨੀਰੁਕਿਮਕਦੇਆਏਅਗਰਕ
ਲਜੁਗਦੇਵਿਰੁਹਿਦੂਆਦਾਪ੍ਰਭਪਤੁ
ਦਾਰਪਿਦਿਖਲਾਏ॥੨੦੯॥ਮਾਤਾਕੋ
ਰਾਹਹਿਜੁਮਾਰੀਕਿਉਬਚਾਮੇਜਾਇਆ
ਮੇਦੁਖੀਪਪਲੁਪਲਿਅਸੀਚੁਲੀਏ

ਸੀਪਾਣੀਪਾਇਆਗਿਦੀਪਈਯਾਸਾ
ਹੋਪ੍ਰੀਨੇਅਉਤੇਲਗਨਗਿਨਾਇਆਵੇ
ਲੋਕਾਜਾਈਮਾਂਦੀਸੁਭਘਰਿਅਏਮੇਰਾ
ਲਾਕੁਮਲਨਮਾਇਆ॥੨੧੦॥ਹਕੀਕ
ਤੁਰਦੇਅਹਾਤਮਕੀਪਰਪਈਲੋਹੋਰੁਰੁ
ਬਾਰੀਸਰਾਫਬਜਾਜਸੁਭੇਮਿਲਰੇਦੋਰ
ਨਅਤਾਰਪਸਾਰੀਹਲਵਾਈਤੇਰੇਨਕ

ਸੇਰੇ ਮਾਛੁਣ ਪਖੀਵਾਰੀ ਅਗਰਾਇਉ
 ਮਾਛੁਣ ਦੇਰੇ ਨਾਐਰਤਾ ਕਛੁ ਕਛੁ ਮੁਹ ਵਿਦੁ
 ਬਾਰੀ ॥ ੨੧੧ ॥ ਬਾਘ ਮਲੁ ਨੇ ਮਸਤਕੁ
 ਤੀ ਮਾਤਾ ਕੋ ਰਾਈ ॥ ਲਈਏ ਫੁਲ ਜੁਧਰਾ
 ਦੇ ਚਲੀਏ ਰੀਰਾ ਦੇ ਰਾਹੀ ॥ ਅਗੇ ਅਗੇ
 ਤੀ ਰਥ ਚਰੇ ਮਾਛੁਣ ਅਸਾਧੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅ
 ਗਰਾਟੁ ਰੇ ਨੀਏ ਵੇ ਐਰਤਾ ਖਾਵਦੁ ਮਰਸ ॥ ੧੮

ਲੁਜਾਇਓਥਾਈ॥੨੧੨॥ਹਕੀਕਤੁਰਾਦੇ ੧੮੫
ਸਾਕੇਦੀਪਰਖਬਰਹੋਈਜਗਸਾਰੇਜੇ
ਕਈਸੁਠੇਕਰੇਬਹੁਉਪਾਮਾਮੁਖਥੀਰਾਮੁ
ਚਿਤਾਰੇ॥ਉਸਧਰਮੁਰਖਕੋਸਿਰਦਿਤਾ
ਪਰਸਭੁਹਿਦੂਸੁਤਾਰੇ॥ਅਗਰਾਕਲਮੁ
ਗਵਿਚਖਤਰੇਟਾਹੋਇਆਧਰਮੁਰੂਪਅਦੁ
ਤਾਰੀ॥੨੧੩॥ਤੀਨਭਦੁਨਦਾਵੁਲੀਹੈਤੂਸਾਹਿ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
दरहै करनै हौं रमै ॥ १ ॥
टाँद विरसदा तूँ हौं पूर तूँ हौं ॥
आरा ॥ चहै ॥ २ ॥
॥ २५४ ॥
॥ ३ ॥
॥ ४ ॥

ਪਰਾਤਿ ਨੇ ਪੁਰਾਣਵਾਲੇ ਭੀਮੁ ॥੮॥

ਕੁਤਿ ਜਾਵਈ ਕਰਿ ਸਿਖਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ॥੯॥

ਕਾਮਗਰਾਸੁ ਹੋਇ ਜਨ ਜੇ ਪਰਪਰਮੁ

ਚੁਕਨ ਚਿਤੁ ਹੋਇ ॥੧੦॥ ॥੧॥ ॥੨॥ ॥੩॥

॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ॥੭॥ ॥੮॥ ॥੯॥ ॥੧੦॥

॥੧੧॥ ॥੧੨॥ ॥੧੩॥ ॥੧੪॥ ॥੧੫॥ ॥੧੬॥ ॥੧੭॥ ॥੧੮॥ ॥੧੯॥ ॥੨੦॥

॥੨੧॥ ॥੨੨॥ ॥੨੩॥ ॥੨੪॥ ॥੨੫॥ ॥੨੬॥ ॥੨੭॥ ॥੨੮॥ ॥੨੯॥ ॥੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੁਖਜੋਗ
ਨਾਮਾ ਕਵਿ ਰਿਤੁਸਾਹਿਮਹਿ ਮਦੁਇਤਿ ॥
ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਹਮਦੇ ਜੋ ਨਾ ਬਾਲਾਹ
ਦੀਨੁ ਜੇਹੁ ਭਾਕੁ ਦਰਤੀ ਖੇਡੁ ਬਣਵਦਾ
ਹੀ ॥ ਚਉਦਾ ਤਬ ਕਾਦਾ ਨ ਕਸਨ ਚਾਰਕ
ਚਕੇਰ ਗਾਰੀ ਗਾਏ ਭੇਖ ਬਣਵਦਾ ਹੀ ॥
ਸਭਾ ਪਛਲੀ ਸੋਭੇ ਸਮੇਟ ਲੇਵਾਂ ਅਰੇ ॥

ਰੋਰਦੋਹੋਰਵਿਛਾਵਦਾਈ ਸਾਹਮਰਿਭੰ ੧੮੭
ਦਾਰਿਸਤੋਸਦਾਭਰੀਏਬਾਤਸਾਹਾਂਤੋਭੀ
ਖਮੀਗਾਵਦਾਈ ॥੧॥ ਏਥੇਆਇਆਨੂੰਦੁ
ਪਕੜਸੋਹਲੇਦੀਦੁਨੀਆਵੇਸਦਾਰਖੇ
ਭੇਸਮੀਆਸਦਾਨਹੀਜੁਆਨੀਤੋਮੇਸ
ਆਪੇਸਦਾਨਹੀਜੇਬਾਲਬਰੇਸਮੀਆ
ਸਦਾਨਹੀਜੇਦੋਲਤਾਮਾਲਘੋੜੇਸਦ

ਨਹੀਜੇਰਾਜਿਅਦੇਸਮੀਆਸਾਹਮਰੀਮ
ਦਾਸਦਾਨਹੀਰੂਪਦੁਨੀਆਸਦਾਨਹੀਜੇ
ਕਾਲੜੇਕੇਸਮੀਆ॥੨॥ਇਕਰੇਜਡਾਲੇ
ਦੇਵਿਚਬੈਠੇਚਲੀਆਣਟਿਰਗੀਦੀਥਾਤ
ਆਹੀ॥ਸਾਨੁਆਖਿਆਹੀਰੇਤੋਹੋਰਯਾਗਾ
ਜਿਨਨਲਸਾਡੀਮੁਲਾਕਾਤੁਆਹੀ॥ਰਾਜੇ
ਬਹੁਤਰਹਦੇਸੁੰਸਲਮਾਨਹਿਦੂਸਿਰੀਦੁ

ਗਾਈਬਦੁਤਾਅਫਾਤੁਆਹੀ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦ०੧੮੮
ਵਿਚਪੰਜਾਬਦੇਜੀਕਦੇਨਹੀਸੀਤੀਸਰੀਜ०
ਤਾਆਹੀ॥੩॥ਏਤਾਜਗਤਹੇਤਰਾਮੁਸਾਫ
ਰਾਦੀਕਈਜੇਰਵਾਏਏਥੋਹੇਇਗਏ॥ਸਿ
ਰਦਾਦਮਰੂਦਫਰੂਦਜੇਹੇਵਿਚਿਜਗਤ
ਦੇਫੇਰੀਪਾਇਗਏ॥ਅਕਬਰਸਾਹਜੇਹੇ
ਵਿਚਿਦਿਲੀਦੇਜੀਵਾਗਵਣਜਾਰਿਅਦੇਫੇ

ਗੀਪਾਇਗਏ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਚਹੇਗਾ
ਵੰਬਸੰਚਾਵਾਜੇਬੂਠਦੇਕਈਵਜਾਇਗਏ
॥੪॥ ਮਹਾਬਲੀਰਨਜੀਤਸਿੰਘਹੋਆਪੇ
ਦੇਨਏਜੇਰਦੇਮੁਖਪਾਨਿਵਾਇਗਿਆ॥
ਮੁਖਤਾਨਕਸਮੀਰਪਿਸੇਰਚੇਬਾਜੇਮੁਕੰ
ਗੜਕੋਟਛਡਾਇਗਿਆ॥ ਸਿੰਦਲਦਾਪਾ
ਤੇਤਿਬਤਚੀਨਤੇਰੀਸਿਕਾਆਪਣੇਨਾਮੁ

ਚਲਾਇਗਿਆ ਸਾਹਿਮਹਿਮਦਾਜਾਣਪੀ॥੬॥
 ਜਾਹਬਰਸਾਪੈਛਾਕੰਮਕੇਰਾਜਕਮਾਇਗਿਆ॥
 ॥੫॥ਜਦੋਹੋਏਸਰਕਾਰਦੇਸਾਸਪੁਰੇਜਮਾਂ
 ਹੋਏਨੀਸਭਸਿਰਦਾਰਮੀਆਦੇਤਸਿੰਘ
 ਨੁਮਾਰਿਆਕੋਰਸਾਹਿਬਸੁਰੂਹੋਈਤਲਵਾਰਦਰਬਾਰ
 ਰਮੀਆਖੜਸਿੰਘਸਜਾਦੇਨੇਆਹਿਮੀ
 ਰੀਸੇਖਾਕੁਢਕਦੀਮੀਦਾਯਾਰਮੀਆਸਾ॥

ਹਮਰੀ ਮਦਾ ਅਸਾਭੀ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਸਾਭਾਏ ਹੋ
ਸੀ ਕੋਲ ਕਰਾ ਰਮੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਏ
ਨਾ ਖੁਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਨਰਕ ਨੁਸਤਾ ਸਰਦਾਰ ਮੀ
ਆ ॥ ਪਿਛੇ ਸਾਭੇ ਭੀ ਕੋਰਨਾ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਅ
ਸੀ ਮਰ ਚੋ ਚਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੀਆ ਨਹ ਕਦਾ
ਇਨਾਨੇ ਜੁਲਮ ਕੀਤਾਏ ਤਾ ਮਰਨਗੇ ਸਭੁ ਸ
ਰਦਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾ ਧੁਰੇਤ ਲਵੁ ॥

ਰਵਗੀਸਭੇਕਤਲਹੁਦੇਵਾਰੋਵਾਰਮੀਆਮੰ
॥॥ਖੜਕਸਿੰਘਸਰਦਾਰਹੋਇਆਬਹੁਤਮੰ
ਦਾਬਰਸਇਕੀਪਛੇਦਸੁਕਾਲਹੋਇਆਆ
ਈਮੋਤਨਾਅਟਕਿਦੀਇਕਘੜੀਚੇਤਸਿੰਘ
ਦੇਗੰਮਦੇਨਾਲਮੋਇਆਕੋਰਸਾਹਿਬਸ
ਜਦੇਦੀਖਬਰਸੁਣਕੇਜਰਾਗੰਮਦੇਨਾਲਨੰ
ਮੁਲਰੋਇਆਸਾਹਮਹੀਮਦਾਕਈਆ

ਕੋ

ਦੇ ਮਾਯੇ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਦੇ ਕੋਰ ਨੂ ਛਿਕਰ ਹੋਇਆ
॥੮॥ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਸਮਾਧ ਕਰੀ ਚੁਕਿ ਲਿਆ ਦੇਖ
ਸਾੜਨੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਲੇ ਚੁੱਲੇ ਆਧਰ ਮਾਰਾ ਇਨ੍ਹ ਜਾਇ
ਕੇ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕੋਰ ਮਾਰਨੇ ਨੂੰ ਓਨ ਦੂਤ ਪੱਲੇ
ਆਰੇ ਮਾਰ ਕਰ ਦੇ ਦੂਤ ਆਇ ਵੜੇ ਜਦੋਂ ਹੋਏ
ਨੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਣ ਹੱਲੇ ਸਾਹ ਮਹੀ ਮਦਾ ਦੇਖ
ਰਜਾ ਇਰਬ ਦੀ ਨੂ ਉੱਧ ਮਾਸਿ ਪਤੇ ਕੋਰ ਦੇਸ।

१६१

ਇਆਈ॥੧੦॥ ਅਠਪਹਰਲੁਕਾਇਕੋਰਾਖਿ
ਓਨੇਦਿਨਦੁਜੇਰਾਣੀਚੇਦੋਕੋਰਾਆਈ॥ਖੜ
ਕਸਿੰਘਦਾਮੂਲਦਰੇਰਾਨਾਹੀਕੋਰਸਾਹਿਬ
ਅਚਲਕਾਅੰਗਲਾਈ॥ਹੁਣਮੁਇਆਤੇਕ
ਰੇਸਸਕਾਰਇਸਦਾਰਾਣੀਆਖਦੀਤੁਸਾ
ਕਮੋਡੋਰਲਾਈ॥ਸਾਹਮਰੀਅਦਾਰੇਦੀਹੈ
ਚੇਦੋਕੋਰਾਂਜਿਸਦਾਮੁਇਆਪੁਝਸੇਹਣ

ਸੇਰਸਾਈ॥੧੧॥ ਸੇਰਸੇਪਨੁਕਿਸਨਖਬਰ ॥੧੨॥
ਦਿਤੀਜੈਦਾਮੁਇਆਭਰਉਤਤੀਜਾਯਾਰੋ॥੧੩॥
ਨਤਰਤਵਟਾਇਓਕੂਚਕੀਤਾਰਹੀਆਵੁਦਾ
ਪਤਵਹੀਰਯਾਰੋ॥ਜਦੋਆਨਕੋਹੋਇਆਲ
ਹੋਰਦਾਖਲਾਮਖੀਰੋਵੇਪਲੋਟਦਾਨੀਰਯਾਰੋ॥
ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਏਕਦਿਲਬਰੀਕਰਦੇਚੰਦ
ਕੋਕਤੇਹੋਈਦਿਲਗੀਰਯਾਰੋ॥੧੪॥ ਦਿਤੀਸੀ੩

ਰਚਖਲਿ ਮਾਰਚੇਰੀ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਅੰਦ੍ਰਾ ਅਜਮਾ
 ਵਣਾ ਜੇ । ਤੁਕਤ ਫੁਕਦੇ ਹੋਤੁ ਸੀਕਰਾ ਬੀਨਾ ਵਿ
 ਚ ਪਲਕਦੇ ਮਾਰ ਮੁਕਵਣਾ ਜੇ । ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂ
 ਰ ਜੇ ਨੇਖ ਬਰਦਿਤੀ ਅੰਦ੍ਰਾ ਅਜ ਤੁਸੀ ਨਹੀ ਅੰ
 ਵਣਾ ਜੇ । ਸਾਹਿ ਮਹੀ ਮਦਾ ਅਜੇ ਨਾ ਜੇ ਰਤੇ ਰਾ
 ਤੇ ਨੂੰ ਅਸਾਹੀ ਅੰਤ ਸਦਾ ਵਣਾ ਜੇ । ੧੩ । ਤੁੰਦ
 ਕਰਦੀ ਅੰਦੀ ਜੇ ਨਜਰ ਦੇਖੀ ਦਰੋ ਬਾਜੀ ਯਾਹੇ

ਰਬ ਤੇਰੀ ਆਨੀ ਥਿਨੁ ਤੁਰਤ ਵਟਾ ਲਿਥ ਕੂਦ ॥੬੩॥
ਕੀਤਾ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ਕੇ ਵਿਚ ਮੁਕੇਰੀ ਆਨੀ ॥੧॥
ਫੇਰਾ ਜਬੈ ਠੀਰਾ ਠੀਰੀ ਦਕੋਰਾ ਦੇ ਦੇ ਆਇ ਮੁ
ਸਾਹਿਬ ਦਲੇਰੀ ਆਨੀ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ
ਕੋਰਨਾ ਜੇ ਮਣਾ ਹੋ ਕਿਲੇ ਕੋਟ ਤਾਰਾ ਮਤਾ ਤੇਰੀ
ਆਨੀ ॥੧॥੧੪॥ ਰਾਜੈ ਲਸਕਰਾ ਵਿਚਿ ਸਲਾ
ਹ ਕੀਤੀ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂ ਕਿਵੇ ਸਦਾਈ ਏ ਜੀ

ਓਹੁ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾਫਤੇ ਜੀਗੀਗੰਦੀ ਓਸ
ਨੁਕਿਵੇ ਬਹਾਈਏ ਜੀ॥ ਸਿੰਘ ਅਸੀਖਿਆ ਰਾਜ॥
ਜੀਹੁ ਕਮਤੇ ਰਾਜਿ ਸੁਨੁ ਕਹੇ ਤੂਛੁ ਤੇ ਬਲਾਈ
ਏ ਜੀ॥ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਰਾ ਲਜੇ ਮੁਹਿ ਕਢੇ ਓ
ਸੇਵਖਤ ਬੀਤੁ ਰਤ ਮੰਗਾਈਏ ਜੀ॥ ੧੫॥
ਬਾਈਦੇ ਨਾਦੀਰ ਜੇਨੇ ਲਈਛੁਟੀ ਤਰੁਟੁ
ਜੀ ਮੁਦੀਹੇ ਨੀਕੁ ਚਰੇਰੇ॥ ਸੇਰੁ ਸਿੰਘ ਤਾ

ਈਲਪਿਭੇਜੀਅਕਸੀਮੇਤਾਰਫੁਕਰਫੁਰੇ ॥੯੪॥
ਨੀਕੀਮਤੇਰੇਧੋਸਾਮਾਰਕੇਪੁਚੈਲਹੋਰਜ
ਲਦੀਅਗੋਆਣੀਮਿਲਸਨਤੇਨੁਸਤਬੇੜੇ
ਸਾਹਮਹੀਮਦੀਮਿਲਣਗੇਸਭੁਅਪਸਰ
ਮੇਸਵੇਲੜੇਸਹਿਰਦੇਗਇਓਨੇੜੇ ॥੯੫॥
ਸੇਗਸੰਘਨੇਰਜੇਦਾਖਤਪੜਕੇਫੋਜਾਤਰ
ਤਲਹੋਰਨੁਪਲੀਆਨੀਘੋੜੇਹਿਣਕਦੇ

ਤੇ ਮਧੂਦਨ ਦੇ ਨੀ ਪੂਰਾ ਉਭਰੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਮੰਤਰ
ਆਨੀ ॥ ਅਵੇ ਬੁਧੁ ਦੇ ਆਏ ਨੀ ਪਾਸ ਰੇ ਰੇ
ਜਾ ਲੰਥੀ ਆ ਆਨ ਇਕਲੀ ਆਨੀ ॥ ਸਾਹਮ
ਹੀ ਮਦਾ ਆਇ ਸਭ ਮਿਲੇ ਅਫਸਰ ਗਲ ॥
ਹਿਚਲ ਹੋਰ ਦੇ ਚਲੀ ਆਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਰ
ਸਿੰਘ ਫਿਰ ਬੁਧੁ ਦੇ ਆਇ ਓਨੀ ਕਚਿਤੁਰ
ਮਲ ਹੋਰ ਵਿਚ ਆਇ ਆਹੀ ॥ ਫੁਤੇ ਪਲ

੧੯

ਟਨਨੁਅਗੋਪਾੜਕੇਜੀਵਿਚਿਸਹਿਰਦੇਤੁ १੯੫
ਫਤਲਿਘਆਇਆਹੀ ਚਿਸਕਲੀਸਰਦਾ
ਰਦਾਤੇਜਭਾਗੀਜਿਸੁਕਿਲੇਨੁਮੇਰਚਾਲ
ਇਆਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਹਾਰਕੇਵਿਚਿ
ਆਨੇਸੇਰਸਿੰਘਨੁਤਖਤਬਹਾਇਆਹੀ
१੯੫॥ਸੇਰਸਿੰਘਗਦੀਉਤੋਆਇਬਠਾਰ
ਣੀਥੈਦਕਰਕੇਕਿਲੇਵਿਚਿਪਾਈਘਰਿ

ਬੈਠਿਅੰ ਰਬਨੇਰਾਜਿਦਿਤਾਓਸਤਾਮਲ
ਲਈਸਾਰੀਬਾਦਸਾਹੀ। ਬਰਸਹੋਇਆਜੰ
ਓਸਨੂੰਕੇਦਾਅੰਦਰਰਾਣੀਦਿਲਦੇਵਿਚਿਸੇ
ਚਿਆਹੀ। ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰਕੇਚੇਦਕੇ
ਰਾਂਸੇਰਸਿੰਘਨੇਗਲੇਬਲਾਇਲਾਹੀ॥੧੯॥
ਸੇਰਾਂਸਿੰਘਨੂੰਰਬਨੇਰਾਜਦਿਤਾਇਆਪੁ
ਹਲਹੋਰਦੀਆਰਾਣੀਆਖੀ। ਸਿਧਾਵਾਲੀ

ਅੰਦੇਦੇਸੇਪੇਰਫੁਟੇਜਾਇਪੁਛਲੇਰਾਹ ॥੬॥
 ਪਧਾਣੀਆਥੀਆਮੁਕੁਕੇਫੇਰਾਮਜੀਤਸਿ
 ਪਲਈਬਾਜੀਪੇਦੇਹੋਇਆਸੀਅਸਲ
 ਸਵਾਂਣੀਆਥੀਆਸਾਹਮਹੀਅਦਾਜੇਮਿਆ
 ਅਲੀਅਕਬਰਾਮਦਾਬਾਪਨੂਕਾਲਿਆ
 ਪਾਣੀਆਥੀਆ ॥੨੦॥ ਜਿਨਰੋਲੀਆਨੈਚੇ
 ਦਕੋਰਮਾਰੀਓਨਾਤਾਈਹਜੁਰਥੀਸੰਦਿਆ ॥

ਹੀ। ਰਜੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁਧਾ ਮਿਟਾਵਟੇ ਨੂੰ
ਨਕਉ ਨਾ ਦਾ ਭੀਚਾ ਇਵਡਿਆ ਹੀ। ਸੇਰ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੁਧਾ ਨੂੰ ਹੁਕੀ ਮਕੀਤਾ ਕਿਠਾ ਮੀ
ਦੇਰ ਬਾਹਰ ਚਾਸੁੰਟਿਆ ਹੀ। ਸਾਹਮਣੀ
ਮਦਾਲਾਹਿਕੇ ਸਭ ਜੇਦਰ ਕਾਲੇ ਮੁਹਕ
ਰਕੇ ਸਹਰੇ ਕੰਦਿਆ ਹੀ॥੨੧॥ ਬਰਸਰੇ
ਜੋਹੇਇਆਤਾ ਹਾਜਰੀ ਲੈਣ ਬਦਲੇ ਰੂਰ॥

ਸਾਹਿਬਿਲਾਵਲਲਾਵਦਾਹੀ॥ਅਮੀ ॥੧੯੩॥
ਤਸਿੰਘਗੁਰੂਕੀਰਾਬੀਨਫੜਕੇਸੇਰ
ਸਿੰਘਨੂਅਲਾਇਖਾਵਦਾਹੀ॥ਭਿੰਨੀ
ਜਦੋਅਜਾਦੇਦੀਨਜਰਮੇਲੀਜਲਦੀ
ਨਾਲਚਾਕਲਾਦਬਾਵਦਾਹੀ॥ਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਜਿਮੀਤੇਪਿਆਤਫੁਟੇਤੇਗਾਮ
ਰਕੇਸੀਸਥੈਧਾਵਦਾਹੀ॥੧੧੨੧॥ਲਹਿ

॥
ਲਾਸਿਪ ਜੋਬਾਗਦੀੜਟੁਆਇਆਮ
ਗੋਕੋਰਜੋਹੋਮਕਰਾਵਦਾਈ॥ਲਹਿਣਾ
ਸਿਪਦੀਮੇਲੀਜਨਜਰਦੇਖੀਅਗੋਵੁੰ
ਸਤਾਰਬਦਾਪਾਵਦਾਈ॥ਮੇਤਾਕਰਾਰਾ
ਬਾਬਾਜੀਟਹਲਤੇਰੀਹਥਜੇਕੁਕੇਸੀਸ
ਨਿਵਾਵਦਾਈ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਓਸਨ
ਇਕਮੰਨੀਤੇਰਾਮਾਕੇਸੀਸਉਡਵਦਾ

ਈ॥੨੩॥ਸੇਰਸਿੰਘਪੁਤਰਪਾਸੇਘਮਾ ॥੧੬੬॥
ਕਕੇਜੀਸਿਧਾਵਾਲੀਏਸਹਰਨੂਰਿਠਿਧਾਏ
ਗਜਾਮਿਲਿਆਤਾਕਹਿਅਮਾਅਜੀਤਸਿੰ
ਘਨੇਸੇਰਸਿੰਘਨੂਮਾਰਕੇਅਸੀਆਏਗ
ਲੀਲਾਇਕੇਕਿਲੇਦੇਵਿਚਿਅਹਾਕੇਸੇ
ਅਕਲਦੇਓਸਨੇਪੇਚਪਾਏਗਕਿਥੇਮਾਰ
ਸੀਰਾਜਾਜੀਚਿਦਕੇਰਾਸਾਹਮਹੀਮਦਾਪੁ

ਫੁਟੇਦੁਹਾਢਾਏ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਪਾਰਿ
ਆਨੀਨੇਮੰਤਦਿਤੀਤੁਸਾਏਚੁਕਿਉਜੀਵ
ਦਾਛਡਿਆਆਈ॥ਅਗੋਅਹਿਰਾਪਸੀਟਾਭੀ
ਬੇਲਿਅਸੀਏਹੋਸੁਖਨਸਲਾਹੀਨੇਕੰਦੁ
ਆਹੀ॥ਇਕਅਰੁਦਲੀਨੇਕਰਾਬੀਨਮਾ
ਰੀਰਸਾਅਸਉਮੇਦਦਾਵਡਿਆਆਹੀ॥ਸ
ਹਮਹੀਮਦਾਸਿਮੀਤੇਪਾਤਰੁਫੇਦਲੀਪ

ਸਿੰਘਤਾਈਤੁਰਤਸਦਿਅਹੀ॥੨੫॥ ੧੬੬
ਪਹਿਲੇਰਾਜੇਦੇਖੁਨਦਾਲਾਇਟਿਕਾਪੁ
ਫੁਦਿਤੀਅਸਤਪਰਦਖਣਾਹੀ॥ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇਹੋਏਨੀਸਭਕਾਰੇਅਰੇਸਾਹਿਬ
ਸਚੇਤੈਨੂਰਖਣਾਹੀ॥ਸਾਨੂੰਘੜੀਦੀਕੁ
ਝੁੰਮੇਦਨਾਹੀ॥ਅਜਰਾਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿ
ਨਖਣਾਹੀ॥ਤੇਰੇਵਲਜੇਕਰੇਚਾਨਜਰ

ਮੇਲੀਸਾਹਮਰੀਮਦਾਰਹੋਗਾਸਪਣਾਹੀ
(੨੬) ਹੀਰਾਸਿੰਘਨੂਰਾਜੇਦੀਖਬਰਹੋਈ
ਸੁਬੇਦਾਰਨੁਸਦਕੇਤਰਤਰਤਰਦਿਆਏ
ਸਾਮਾਰਕੋਟਜਲੇਨਾਲਸਾਰੀਗੁਸੇਨਾ
ਲਥਸਹਿਰਦੇਵਿਚਦੁਕਿਆਰਾਜਪੂ
ਤਓਹੁਤੋਗਾਰਾਖੁਬਚੀਰਾਸਿੰਘਵਾਲੀ
ਆਦੇਨਾਲਖੁਬਲਤਦਿਆਸਾਹਮਰੀ

ਮਦਾਜੀਤਸਿੰਘਮੁਇਆਲਭਾਣਹਿਨੁ०੨੦੦
ਸਿੰਘਜੇਜੀਵਦਾਆਇਠਕੁਆ॥੨੧॥
ਦੁਹਾਸੇਘਥੇਖੇ॥ ਸੁਰਮਤਹੋਇਆ
ਖੰਡਾਵਿਚਦਰਬਾਰਵਗਾਇਗਏ॥ ਸੇਰ
ਸਿੰਘਨਾਕਿਸੇਨੂੰਵਧਨਦੇਦਾਸਾਰੇਮੁਲ
ਖਦੀਕਲੀਮਿਟਾਇਗਏ॥ ਰਾਜਾਕਰਦੁ०
ਸੀਮੁਲਖਦੀਬਾਦਸਾਹੀਪਿਛੇਰਹਿਦਿ

ਆਨੰਦੁਖਤਪਾਇਗਏ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾ
ਮਾਰਕੇਮੁਏਦੇਵੇਰੇਗੇਸੁਰਮੇਹਥਦਿਖਾ
ਇਗਏ॥੨੯॥ਦੁਲੈਭੁਟੀਨੁਗਾਵਦਾਜ
ਰਾਸਾਰਾਵਾਰਾਜੇਮਲਤਫੇਟਦੀਆਸਾ
ਰੀਆਨੀਮੀਰਦਾਦਚੁਹਾਨਦੇਸੰਝਾਮੀ
ਦਰਿਮੁਈਆਰਣੀਆਮਾਰਕਟਾਰੀਆ
ਕੀਸਿਧਾਵਾਣੀਆਜੇਹੀਨਾਕਿਨੇਕੀਤੀ

ਭੋਗਾਵਿਦਿਦਰਬਾਰਦੇਮਾਰੀਆਨੀਸਾ ੩੦੭
ਹਮਰੀਮਦਾਸਾਂਮਣੇਮੁਏਮੱਥੇਜਾਂਨਾਕੀਤੀ
ਅਯਹੀਪਿਆਰੀਆਨੀ॥੨੯॥ਪਿਛੋ
ਆਨਕੇਸਭਸਨੁਟਿਕਰਪਾਸੇਚੀਪਏ
ਨੀਸਭਸਿਰਦਾਰਮੀਆਅਰੋਗਾਜਿਅੰ
ਇਆਹਥਬੁਰਿਛਿਅਦੇਪਈਖਤੁਕਦੀ
ਨਿਤਤਲਵਾਰਮੀਆਗਾਦੀਦੁਇਅੰ

ਤੂੰ ਜੇਹੜੇ ਮਾਰ ਲੇ ਦੇ ਹੋ ਕੇ ਛੁਕਿ ਸੇ ਪਾਣੀ
 ਹਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹ ਮਹੀ ਮੰਦਾ ਹੋਈ ਹੁਣ ਮੇ
 ਤਸ ਸਤੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਵਾਰ ਮੀ
 ਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਲਹਣਾ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਦਾਰ ਮਜੇ
 ਠੀ ਮਾਜੀ ਬਡੇ ਮਕਲ ਦਾ ਕੋਟ ਕਮਾਲ ਮੀ
 ਮਾ ਮਹਾ ਬਣੀ ਸਿਰ ਦਾਰ ਸੀ ਪੰਥ ਵਿਚੋ
 ਡਿਠੀ ਬਣੀ ਕੁਚਲਣੀ ਚਾਲ ਮੀ ਮਾ ਆਇ

ਲਾਮਾਪਨੇਬੈਠਬਿਚਾਰਕਰਦਾਏਬੇਕਈ ੨੦੨
ਆਦੇਰੋਨਗੋਕਾਲਮੀਆਸਾਹਮਹਿਮ
ਦਾਤੁਰਗਮਾਤੀਰਬਾਨੁਸਾਰਾਛਰੁਕੇਦੇ
ਗਦੁਦਾਲਮੀਆ॥੩॥ਦੁਤੀਪਾਸੀ
ਪਗੰਦੀਉਪਰਬਾਤੀਰਮਹੀਰਮੀ
ਪਭੀਰਜਕਮਾਵੁਦਾਹੀਜਲਓਸਦਾ
ਖਾਸਦੁਜੀਰੋਹੇਜੀਖਾੜਦਿਰਨਾਰਿਸੇਨੂੰ

ਇਤਿਆਦਾਹੀ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਸਰਦਾਰ
ਨੁਪਮਾ ਪੂਰੇ ਕਹੇ ਕੁਝ ਤੇ ਕੁਝ ਕਮਾਵਦਾਹੀ
ਸਾਹਮਣੀ ਮੰਦਾ ਪੰਥ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਦਾਹੀ ਗ
ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਾਵਦਾਹੀ ॥੩੨॥ ਸਿੰ
ਘਾਇਤੀ ਖਾਮਾ ਖਤ ਸੁਚੇਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੁਰ
ਕਰਨ ਹਰ ਜਲਾਠੀ ਕਦਾਹੀ ਜਲਾਈ
ਪੁਰਾਣੀ ਰਬਾਇ ਲਈ ਏਤੈ ਨੂੰ ਖਾਲ

੨੦

ਸਾਸਭਉਡੀਕਦਾਹੀਅਖਸਰਰਾਜਪਿ ੧੦੩
ਅਰੇਨੀਰਾਂਜਿਅਨੂੰਹੀਰਾਸਿਪਰਾਪੁਤਸ
ਰੀਭਦਾਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਜੰਝੇਦਾਨੰਕ
ਵਡੇਭੰਜਜਾਇਨਾਅਰਿਅਛੀਕਦਾਹੀ
॥੩੩॥ਜਿਸੁਟੇਲਵੇਰਾਜੇਨੇਖਤਪੜਿਅੰ
ਨਹੀਜਾਮਿਅਵਿਚਿਸਮਾਵਦਾਹੀਰੁਚਾੰ
ਤਗਲਹੋਰਨੁਅਸਾਜਾਣਾਰੇਕਾਈਅੰਮਾ

ਇਪਵਾਉਦਾਹੀ। ਸਾਹਮਰਿਮਦਾਅਲ
ਹੋਰਪੁਰਿਅਮੀਏਵਿੰਡੁਥੇਡੇਰਚਾਪਾ
ਵਦਾਹੀ। ੩੪॥ ਹੀਰਾਸਿੰਘਨੂੰਰਾਜੇਦੀਖ
ਬਰਹੋਈਸਬੋਪਵਤਲਾਤੁਰਤਲਪੇਟੀ
ਆਨੀ। ਸਿੰਘਾਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀਜਾਓਮੁ
ਕੋਕੋਛੇਜਾਰਹਿਦੀਆਨਹੀਸਮੇਟੀਆਨੀ
ਮੁਕੁੰਦਸੀਵਣਾਜਾਣਮਹਾਲਜੀਮੁੰਤਾਨੇ

ਦੇਨਰਜਪੁਤਾਦੀਆਬੇਟੀਆਨੀਸਾਹਮ ॥੩੦੪॥
ਹੀਮਦਾਆਆਵਜੀਲੈਕੇਆਖਨਸਭਪਹ
ਕੁਰੁਮੇਟੀਆਨੀ॥੩੫॥ਤੋਪਾਜੋਇਕੇਪੜ
ਤਲਾਨਲਲੈਕੇਚਾਚੇਸਕੇਉਤੇਹੀਗਾਸਿੰਘਰ
ਫੁਦਾਜਦੋਫੋਜਨੇਘੰਤਿਆਆਣਘੇਗਾਖੰਡੁ
ਸਾਰਦਾਖਿਚਕੇਹਥਫੁਦਾਭੀਮਸਿੰਘਤੇ
ਕੇਸਰੀਸਿੰਘਸਾਵੇਲੈਕੇਦੁਹਾਨੁਕਟਕਵੇਦਿਚ

ਦੁਰਦਾਸਾਹਮਹਿਮਦਾਟਿਕੇਦੀਲਾਜਰਖੀ
ਮਥੇਸਾਮਨੇਹੋਇਕੇਖੁਭਲਤੁਰਦਾ॥੩੬॥ਸਿ
ਪੰਜਲੇਦੇਹਥੇਤੀਰਾਅਏਦਿਲਵਿਚਕੀਤੀ
ਲੀਆਖਾਵਦੇਨੀ॥ਅਰੇਸਤੁਤੇਅਠਸੀਸਰ
ਪਹਿਲੇਬਾਰਜੇਰਦੇਨਾਲਕਰਾਵਦੇਨੀ॥ਕ
ਈਆਖਦੇਦੇਹੋਇਨਾਮਸਯੂਲੇਕੇਬੁਰਗਤੀ
ਆਗਾਇਪਾਵਦੇਨੀ॥ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਜ

ਲੇਦੇ ਮਾਰਣੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਕੋਸ ਲੀਚਾ ਇਥਣਾ ਵਰ੍ਹਾ
ਦੇਨੀ ॥੩॥ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਜੇ ਬਹੁਤ ਮਹਾ
ਵਤਾ ਨੂੰ ਹੋਦੇ ਸੋਇ ਨੇ ਦੇ ਚਾਇ ਕਸਾਵ ਦੇਨੀ ਸਿ
ਭਫ ਜੇ ਮੁਦੀ ਦੇਇ ਮਰੇ ਫੁਲੇ ਸਾਨੂੰ ਅਲੁ
ਕਿ ਸਿੰਘ ਮਨ ਵਦੇਨੀ ॥ ਘੇਰੇ ਅਜਲ ਨੇ ਅ
ਕਲ ਨਾਜਰਾ ਅਈ ਬੁਰਾ ਮਾਪਣਾ ਮਾਪਕ
ਰਾਵ ਦੇਨੀ ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾ ਸਿੰਘ ਲੋਭੀ ਮਿਥੇ

ਤਪਾਅਰੋਗੋਇਆਨਾਨਾਉਤੁਵਦੇਨੀ।
 ੩੮। ਹੀਰਾਸਿੰਘ ਤੇਜਲੋਨਾਮਾ ਰਕੇਜੀਜੁਦ
 ਹਰਸਿੰਘਵਜੀਰਬਣਾਇਓਨੀ। ਬਫਜੀਮੁ
 ਦੀਰਜੇਦੇਵਲਤੁਰੇਗਾਹੀਸੇਰਖਰੂਦਮ
 ਚਾਇਓਨੇ। ਚਿਥੇਰਾਜਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘਬੀ
 ਨਿਅਦਾਕੀਠੇਠੇਰਲੋਕੇਗਝੀਪਾਇਓਨੇ
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਅਸਾਹੁਣਕੜੇਲੋਠੇਜਦ

ਹਰਸਿੰਘ ਨੂਆਖਿ ਸੁਣਾਇ ਚਿਨੇ॥੩੯॥ ਕੇ ੨੬
ਹਾਬਰਹਿ ਆਆਨ ਅਨੇਰ ਪਪਾਜੇ ਹਰੁ ਬਹੇ
ਹਾਦੀ ਚਿਨ੍ਹ ਮਾਰ ਲੇ ਦੋ॥ ਕੜੇ ਕੋਠੇ ਇਨਾ ਮਰੁਪ
ਏ ਬਾਰਾ ਕਦੀ ਪੰਜ ਤੇ ਸਤ ਨ ਚਾਰ ਲੇ ਦੋ॥ ਕ
ਈ ਤਰੇ ਨੀ ਕਿਲੇ ਦੀ ਲੁਟ ਕਰ ਕੇ ਕਈ ਸਹ
ਕਦੇ ਲੁਟ ਬਜਾ ਰਲੇ ਦੋ॥ ਸਾਹ ਮਹਿ ਮਦਾ
ਚੜ੍ਹੇ ਮਝੈ ਲਭੂ ਹੋ ਪੈਸਾ ਭਲ ਬਦਾ ਨਾਲ ਪ

ਜਾਰ ਲੇਏ ॥੪੦॥ ਪਿਛੇ ਇਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇਖੇ
 ਤੁਨਿ ਕਲੀ ਨਿਤੋ ਨਿਤੁ ਹੁੰਦੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮੀ ॥੪੦॥
 ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਸਭੇ ਕੇ
 ਤਲ ਹੁੰਦੇ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ਮੀਆ ਸਿਰਫੇ ਜਦੋਂ ਕੇ
 ਈ ਨਾਰਹਿ ਆਭਿਰੁ ਹੋਇ ਆਸੁ ਤਰਜਿਓ
 ਬਾਬੁ ਮੁਹਾਰ ਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹਿਮਦਾ ਫਿਰ
 ਨਸਰਦਾਰ ਲੁਕ ਦੇ ਭੂਤ ਮੰਝੁ ਕੀ ਹੋਈ ਤਮ

ਰਮੀਆ॥੪੧॥ਜਵਾਹਰਸਿੰਘਦੇਉਤੇਨੀਰ॥
ਚਟੇਸਾਰੇਮਥਾਖੰਨੀਆਵਾਗਚਾਵਟਿਓਨੇ
ਰੂਰਦਾਭਾਣਜੇਨੂਏਕੇਮਿਲਣਾਆਇਅ॥
ਅਰੋਨਲਸਕੀਨਾਦੇਫਟਿਓਨੇ॥ਸੀਖੀਨ॥
ਨਾਲਉਕੁਬਕੇਫੀਲਉਤੇਕਚੁਹੈਦਿਓਜਿ
ਮੀਤੇਸਟਿਓਨੇ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਵਾਸਤੇਪ॥
ਵਦੇਦਾਸਿਰਨਲਤਲਵਾਰਦੇਕਟਿਓਨੇ॥

॥४१॥ आइ कौदकन तदे विच कीती कि
सतुं राइ के पਈ डुरा दनी हो। ते रा के ल
हि माइ ती सु लन दाल जे नु। आइ के दै न
सु ल दनी हो। के ह डे ब द स ह द। बेट
मु। आइ सा बे जी दे चुरा ले दै ल डु पा दनी
ते। सा ह म हि म द। दे ह। इ न। म स र। सा
ते। जे र डु र। म क म। दनी हो। ॥४३॥ पਈ

ਬੁਰਦੀਰਾਣੀਰਜੀਦਕੋਰਾਕਿਥੋਕਢਾਮੇਕ ੨੬
ਲਗੀਆਨਿਤਤੋੜੇਅਰੇਸਾਮਣੇਕੋਹਿਅ
ਨੇਦੀਰਮੇਰਾਜਿਸੁਦੀਤਾਕਿਆਲਖਹਜਾ
ਰਖੋੜੇਕਿਥੋਕਢਾਮੇਦੇਸਾਟਿਰੀਗੀਆਦਾਕੋ
ਈਮਿਲੇਜੇਇਨਾਦਾਗਾਰਬਤੋੜੇਸਾਹਮਰੀ
ਮਦਾਰਸਤੋਜਾਨਵਾਰਜੁਵਾਹਰਸਿੰਘਦਾ
ਦੇਰਜੇਕੋਈਮੋੜੇ॥੪੪॥ਮੇਨੁਆਣਚੋਫੇਰਿ

ਰਮੇਰਾਮੇਤਾਕਰਾਗੀਉਨਾਦੀਆਜੇਡੀਆ ੨੦੮
ਨੀ॥ ਧਾਂਕਾਂਜਨਵਿਲਾਇਤੀਦੇਸਸਾਰੇਬਾ
ਵਾਂਬਕਰੇਵਾਗੁਜਾਵੇਡੀਆਨੀ॥ ਚੁੜੇਲਹਨ
ਗੇਬਹੁਤਸੁਹਾਗਣਦੇਨਬਚੋਕਤੇਵਲੀਆ
ਰੂਡੀਆਨੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਪੇਨਗੇਵੇਣ
ਤੂਰੇਜਦੇਬਹਿਨਪੰਜਾਬਣਾਰੂਡੀਆਨੀ॥
॥੪੬॥ ਅਰਜੀਲਿਖੀਫਰਗੀਨੂੰਭੁਜਕੁੰ

ਸੇਪਹਿਥੇਆਪਣਾਸੁਖਅਨੰਦਵਾਂਗੀਤੇ
 ਰੇਵਲਮੇਫੋਜਾਨੂਤੋਰਨੀਹਾਂਖਟੇਕਰੀਤੁਇ
 ਨਾਦੇਦੰਦਵਾਰੀਜੇਹੜਾਆਪਣਾਜੇਰਤੁ
 ਸਭਲਾਵੀਪਿਛੋਖਰਚੇਮੇਕਰਾਗੀਵੇਦਵੰ
 ਗੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਫੇਰਨਾਆਉਨਮੁੜ
 ਕੇਮੇਨੁਏਤਨੀਬਾਤਪਸਿਦਵਾਰੀ॥੪॥
 ਪਹਿਲਾਪਾਰਦਾਮੁਲਖਤੁੰਮਲਜਾਡਾਅੰ

ਪੇਖਾਇਗੁਸਾਤੇਥੇਅਵਨੀਗੋਸੇਈਲੜੁ ੨੧੦
 ਨਗੇਹੈਨਥਿਖਰਚਜੇਹਰੇਅਥਾਕਈਸਰ
 ਦਾਰਨਾਡੁਉਨੀਗੋਏਸੇਵਾਸਤੇਫੋਜਮੇਪ॥
 ਵਛੜੀਕਈਭਾਜਿਅਚਾਣਕੀਪਾਉਨੀਗੋ
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਲਾਟਜੇਕਟਕਤੇਰੇਮੇਰੇ
 ਗਲੇਤਗਾਦਰੇਲਾਵਨੀਗੋ॥੪੮॥ਨੈਦ
 ਨਕੀਪਨੀਸਾਹਿਬਕਿਤਾਥਾਉਠੀਏਨਾਲ॥

ਏਵਿਚੋਕੋਲਲੜੇਗਾਜੀ॥ ਜੰਜਲਾਟਨੇਚੁ
 ਕਿਆ॥ ਘਾਣਬੀੜਾ॥ ਅਬੀਸੀਖਸੋਜਾਇਕੋ
 ਲੜੇਗਾਜੀ॥ ਪਟੇਤੀਨੇਮੇਜਾਇਲਹੋਰਮ॥
 ਗਾਮੇਸੀਬਾਤਮੇਫਰਕਨਾਪੜੇਗਾਜੀ॥
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਫਰਗਣਦੀਤੇਰਥੇਲਾਟਾਮ॥
 ਠਲਹੋਰਮੇਵੜੇਗਾਜੀ॥॥੪੯॥ ਵੰਜੀਤੁਰ
 ਮਤਿਬੂਰਕਰਨੇਲਸੁਥਰੀਤਿਬੂਥੇਰਖਾਲ॥੨੧

ਲਨੀਸਾਨਮੀਆਕੋਤੁਲਪਾਲਕੀਬੰਧੀ ੨੯੧
ਅਤੇਪਖਾਨੇਦੂਰਬੀਨਚੇਰੀਸਾਏਵਾਨਮੀ
ਆਚਰਿਅੰਨੇਦਨੇਲਾਟਉਠਾਇਬੀੜ
ਡੇਰਾਪਾਵਦਾਵਿਚੇਮੇਦਾਨਮੀਆਸਾਹ
ਮਹਿਮਦਾਰੋਰਿਆਛੇਵਿਪਾਈਮੁਲਖ
ਪਾਰਦਾਮਲਿਆਆਲਮੀਆਪੁਰਾਣ
ਰਾਸੀਸਤ੍ਰੀਅੰਦ੍ਰੋਹਕਮੁਹੋਇਆਤੁਸੀਜਾ

ਓਖੜਫਕਸਮੀਰਦੀਜੀ॥ ਓਨਾਰਬਦਾ
ਵਾਸਤਾਪਾਇਆਹੀਆਈਫਕੀਨਕੁਸ਼ੁ
ਤਕਸੀਰਨੂਜੀ॥ ਪੌਰੇਮੁਲਖਾਟਰੀਰੀਨੇ
ਮਲਿਲਿਅਮਾਸਾਮਾਰਨਾਓਸਬਪੀਰਨੂ
ਜੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਆਏਨੀਹੋਰਪਾਰਿਓ
ਅਸਾਬੁਕਣਾਓਸਵਹੀਰਨੂਜੀ॥ ੫੧॥ ਮਾ
ਈਆਖਿਆਸਭਚਰਨਨਾਨਫੇਜਾਬੁਹੇਸ

ਹਰਦੇਰਹਿਨਨਾਸੰਖਣੇਜੀ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਰੁ॥
ਆਪਕੁਤਲਾਰਹਣਏਥੇਘੋੜਚੜੇਭੀਪ॥
ਸਮੇਰਖਣੇਜੀ॥ ਕੋਠੇਕਲਰੀਆਵਾਲੜੇ
ਹਿਨਾਮਰੇਕਿਸੇਹੋਰਗਰੀਬਨਾਪਕਣੇਜੀ॥
ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਜਿਨਾਦੀਤਲਬਤੇਰਾਮਜੇ
ਤਿਨਾਕੜਾਈਦੇਚਖਣੇਜੀ॥ ਪਰ॥ ਸਾਰੇ
ਪੰਥਨੂੰਸਦੇਕੇਕਹਨਲਰੀ॥ ਮੇਥੇਗਏਖਜ॥

ਨੇਨ ਖੁਟਵਾਰੀ ਜਮਨਾਤੀ ਕਜੇ ਪਮਾਹੈ ਮੁਲ
ਖਸੁਵਾਖਵੇ ਦੇਸਾ ਫਿਰੀ ਦਾਲੁ ਟਿਵਾਰੀ
ਮਾਰੇ ਸਹਰ ਪਰੇਜ ਪੁਕਲੁ ਦੇਹਾਣਾ ਸੁਟੇ ਛੁ
ਵਨੀ ਬਿਸਦੀ ਪੁਟਵਾਰੀ ਸਾਹਮਹੀ ਮਦਾ
ਠਹੇ ਇਨਾ ਮੁਮੇ ਬੇ ਕੜੇ ਕਠੇ ਮੇਵੇ ਵਾਰੀ ਸੁ
ਟਵਾਰੀ ॥ ਪੜਾ ॥ ਸਿੰਘ ॥ ਖਮਾ ਲੜਾ ਗੋਰੇ
ਇਤੋ ਟੇਸਾਨੁ ਖਰਚ ਭੇਜੀ ਦਿਨੇ ਗਤੁ ਮਾਈ

ਤੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਨਾ ਫਰਕ ਕਰ ਸਾਭਾ ਦੇ ੨੧੩
ਪ੍ਰਹ ਪਤੀਤਾ ਦੇਖਾਤ ਮਾਈ ਸਿੰਘ ਭੋਲਿ
ਆਮੁਲ ਨਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਣ ਕਰਨ ਲਗੀ
ਸਾਭਾ ਪਾਤ ਮਾਈ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ ਅਜੇ
ਨਾ ਸਮਝੇ ਨੇ ਖਲੀ ਚੋ ਪਣੀ ਪਈ ਪਰ
ਤਮਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ਦੇਤੀ ਮਾਈ ਫੋਜ ਦੇ ਦਿ
ਲਬ ਗੋਰੀ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇ ਨੀ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ

ਮੀਆ ਸਚੇ ਰਬ ਦੇ ਹੱਥ ਨੀ ਸਭ ਰਾਣਾ ਕਿ
ਸੇਹਾ ਰਦੇ ਵੇ ਕਿਸੇ ਜੀਤ ਮੀਆ ਗਇ ਕਲਾ
ਬੇਟਾ ਸਵਾਲ ਪੋਤਾ ਗਵਣ ਮਾਰਿਆ
ਪਰਿਦੇ ਬੇਤ ਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾਜ
ਦਾ ਜੰਗ ਸਾਚਾ ਕਈ ਸੁਰ ਮੇਆ ਉਨਗੇ
ਖੇਤ ਮੀਆ ॥ ੫੫ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾਚਾ ਬੇਟਾ
ਕੇਮਤਾ ਕੀਤਾ ਚਲੇ ਹੁਣੇ ਫਿਰ ਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰੀ

ਏਜੀ॥ ਇਕਦਾਰਜੇਸਾਮਟੇਹੋਇਸਾਡੇਇ॥ ੧੪
ਕਪੜੀਵਿਚਿਮਾਰਉਤਾਰੀਏਜੀ॥ ਵੀਰ
ਸਿੰਘਜੇਹੋਅਸਾਨਹੀਛੁੱਡੇਅਸੀਕਦੇਨਾ
ਓਸਥੋਹਾਰੀਏਜੀ॥ ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰ
ਕੇਲੁਦੇਹਲਾਟੋਜਾਦਿਠੀਦੇਵਿਚਉਤਾ
ਰੀਏਜੀ॥ ਪੁੰਨਪਤਕਰਾਰੋਮਾਲਟ
ਰਗੀਯਾਦਾਓਥੋਲਿਆਵਾਰੋਦੋਲਤਾ

ਬਗੀਆਜੀ ਪਿਛੋਧੁ ਰੋਓ ਸਦੇ ਸ
ਬਖਾਨੇ ਬਿਨਲਾ ਫਾਰੋ ਸਾਰੀਆ ਗੋਰ
ਆਜੀ ਕਾ ਬਲ ਵਿਚ ਪਠਾਣ ਜਿਉ ਅ
ਲੀਅਕ ਬਰਬਾਰ ਹੁੰਦੁ ਕੇ ਕੀਤੀਆ ਪੋ
ਗੀਆਜੀ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾਲ ਹਾਰੋ ਫੇ
ਰਕੇ ਠੇਤਿ ਲੇਦਾਰ ਜੇ ਰੇਖਾ ਮੀਤੁ ਗੀਅ
ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਏਤ੍ਹੇ ਨਿਕਲੇ ਕੁਚ ਦਾਹੁ ਕਮੁ

ਰਾਇਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰਮੇ ਸਿੰਘ ਦਲੇ ਰਮੀਆ ੨੧੫
ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਰੁਸਰ ਦਾਰਾ ਦੇ ਛੈਲ ਬਾਕੇ ਜੇਵੇ
ਬੋਲਿਓ ਨਿਕਲੇ ਸੇ ਰਮੀਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਤ
ਮਝੇ ਲਾਦੁਆ ਬੀਏ ਜੀ ਜਿਨਾ ਕਿਲੇ ਨਿ
ਦਾਏ ਸੇ ਦੇ ਰਮੀਆ ਸਾਹਮ ਹਿਮ ਦਾ ਚੜ੍ਹੇ
ਜਿਥੁ ਰਖਾਨੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮ ਨਾਲਾ ਵਦੇ ਡੋਰ
ਮੀਆ ੧੫੮ ॥ ਸਾਮਾ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਨੇ

ਕੁਚਕੀਤਾ ਜਲੇਵਾਣੀਏ ਬਣਤ ਬਣਾਵ
ਦੇਨੀ ਅਚਲੇ ਸਭ ਸਰਦਾਰ ਮਜੀ ਠੀਏ
ਜੀ ਸਿਧਾਵਾਣੀਏ ਕਾਠੀਆ ਪਾਵਦੇਨੀ
ਆਏ ਹੋਰ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜੇ ਜੇ ਹੜੇ
ਤੇਰਾ ਦੇਧਣੀ ਕਹਾਵਦੇਨੀ ਅਸਾਹ ਮਹੀ
ਮਦ ਚੜੀ ਅਕਾਲ ਰਜ ਬਣ ਖੰਡੇ ਸਾਰ
ਦੇ ਸਿਕਲ ਕਰਾਵਦੇਨੀ ॥੫੯॥ ਅਧੁਅ

ਲੀਤੇ ਮਾਂਖੇ ਪਾਂਕੂਰ ਕੀਤਾ ਤੋ ਪਾਸ ਹਰ ਬੀ ੨੧੬
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ ਆਨੀ ਬੇਡਾ ਚਲਿਆ
ਮੁਲਤਾਨ ਮਹਿ ਮੁਦਵਾਲਾ ਤੋ ਪਾਹੋਗਇ
ਮਾਸ ਸਾਹਵਾਲੀ ਆਨੀ ਲਾਹੀ ਬਖਸ
ਪਟੋਲੀ ਨੇ ਮਾਂਜ ਕੇ ਜੀਧੁ ਪਦੇ ਇਕੋਤ ਖਤ
ਬਹਾਲੀ ਆਨੀ ਸਾਹ ਮਹਿ ਮਦਾਐ ਸੀ
ਮਾਸਿਕਲ ਚੋਈ ਯਾ ਬਿਜਲੀ ਵਾਹੁਤਾ ਦੇ

ਨਦਿਖਲੀਆਨੀ॥ ੬॥ ਸੁਣਕੇਖਬਰ
ਟਿਰੇਗੀਦੀਚੜ੍ਹੇਸਚੇਫੌਜਾਹੋਇਬਿਸੇਹ
ਰੀਆਉਠਿਤੁਰੀਆਵਿਚਸਾਹੀਦੇਆਣ
ਖਰੁਦਪਾਇਆਇਨਾਬੁਰਛਿਆਤਕੀਅੰ
ਬਹੁਤਬੁਰੀਆਅਗੇਸੁਰਮੇਬੁਪਦੇਧਨ
ਗੇਰੇਟੇਗਾਪਹਿਨਕੇਬੈਠੀਆਨਹੀਕੁਣੀ
ਆਸਾਹਮਹਿਮਦਾਵਰਜਨਜਾਦਿਆ

ਨੂੰ ਫੋਜ ਹੋਇ ਮੁਤਲੀ ਆਕ ਦੇ ਮੁੜੀ ਆ ੧੧੭
੬੧॥ ਚੜ੍ਹੇ ਸਹਰ ਲਹੋਰ ਥੀ ਮਾਰ ਧੋ ਸੇ ਸ
ਭੋ ਗਰਬ ਹੀ ਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਰਦੇ ਉਠੇ ਦੁ
ਹਦ ਰਿ ਆਵਾਤੇ ਨਹੀ ਅਟਕੇ ਪਤ ਠਲੀ
ਚਪੇ ਨੀ ਜਾਇ ਪਰੇ ਜ ਪਰਦੇ ਅਗੇ ਫੁਕਿ
ਓ ਨਹੀ ਫਿਰ ਥੀ ਆਨੇ ਦੁਹਾ ਧਿਰਾ ਦੇ ਰੁਲ
ਨਰੇ ਬਹੁਤ ਮੁਰਦੇ ਸਾਹ ਮਹਿ ਮਦਾਭ

ਜਦਰਹੇਭਾਗੀਸੁਟੇਸੁਰਮੇਆਖਤੁਕਦੇ
ਮੁਫਦੇ॥੬੨॥ਲਕੀਧਮਕਸਾਰੀਹਿਦੁ
ਸਤਾਨਅਦਰਦਿਲੀਆਗਰੇਹਾਂਸੀਹਿਸ
ਆਰਮੀਆਬੀਕਾਨੇਰਭਟਨੇਰਕਰਨ
ਭਜੈਪੁਰਪਈਯਾਤਾਜਫਾਜਮਨਾਥੋਪ
ਰਮੀਆਚੜੀਸੱਤਪੰਜਾਬਦੀਥਾਤਸ
ਸਾਹੀਨਹੀਦਲਾਦਾਅੰਤਸੁਮਾਰਮੀਆ

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਕਿਸੇਨਾਅਟਕਰਹੀਸਿੰ ੧੯
ਘਲੈਨਗੋਦਿਲੀਨੁਮਾਰਮੀਆ॥ ੬੩॥
ਅਰਜੀਲਖੀ॥ ਟੁਰਗੀਆਖਾਲਸੇਨੂੰ
ਤਸੀਕਾਸਨੂੰਜੇਗਾਮਚਾਵਦੇਹੋ॥ ਮਹਾਰੰ
ਜੇਦੇਨਾਲਸੀਨੇਮਸਾਰੂਤਸੀਸੁਤੀਅਕ
ਲਾਜਗਾਵਦੇਹੋ॥ ਕਈਲਖਰੁਪਏਲੇਜ
ਹੁਸਾਥੇਦੇਈਹੋਰਜੇਤਸੀਟੁਰਮਾਵਦੇਹੋ॥

ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਅਸਾਨਾਮੁਲਲਤਨਾਤੁਸਿ
ਏਤਨਾਜੇਰਕਮੋਝਵਦੇਹੋ॥੬੮॥ਸਿੰਘ०
ਲਿਖਿਆਖਤਫਿਰਗੀਆਨੂਤੇਨੂੰਮਾਰਨ
ਅਸਾਵਿਗਾਰਕੇਜੀ॥ਸਾਨੂਨਹੀਰੁਪਈ
ਯਾਦੀਕੋਕੁਕਾਈਭਵਦੇਇਤੂੰਫੇਰਉਸਾਰ
ਕੇਜੀ॥ਓਹਪੀਥਤੇਰਉਤੇਰਈਚਕ੍ਰਿਆ
ਜੇਹੜਾਅਇਆਸੀਜੀਮੂੰਨੂੰਮਾਰਕੇਜੀ॥

ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਸਾਮਟੇਰਾਹਮਥੇਸੂਰੇਕੱਚ ੨੧੯
ਮਦਾਨਿਨਿਤਾਰਿਕੇਜੀ॥੬॥ਪਾਪੇਚਭਿਪਿ
ਦੇਸਾਰੀਆਪੜਤਲਾਦੇਸਾਰੀਅਜਹੇਬ
ਡੀਚਭਿਤਿਮੀਆਭਾਈਵੀਰਸਿੰਘਨੂ
ਮਾਰਿਆਭਾਹੋਤੋਪਾਨਹੀਛੰਡਿਆਸਾਧ
ਤੇਸਿਤਮੀਆਮਾਰੇਸਭਚੁਛੇਦੇਕਿਛੇ
ਭਾਰੇਅਸਾਮਾਰਿਆਕੁਛੁਕੁਟਿਤਮੀਆ

ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਗੰਢਭਾਸੋਈਹੋਣੀਜੇਹੜੀ
ਕਰੇਗਾਖਾਭਸਾਪੀਥਮੀਆ॥੬੬॥ਦੂਰ
ਬੀਨਮੀਰਾਰੇਜਨੇਹੰਥਲੈਕੇਕੀਤਾਫੋਜ
ਦਾਸਭਸੁਮਾਰਮੀਆਜਿਨੀਥਾਈਸੀ
ਜਮਾਬਰੂਦਖਾਨੇਕੀਤੇਸਭਮਛੁਮਹ
ਜਾਰਮੀਆਦਾਰੂਵੇਰਿਅਸੁਰਿਅਜੀ
ਗਿਅਧੂਦੋਦੋਬੋਤਲਾਕੇਫੁਖਮਾਰਮੀਆ॥

~~Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary. NamdhariElibrary@gmail.com~~

ਮੀਆ ਸਾਹਮਰਿ ਮਦਾ ਪਿਛੁਨੂੰ ਉਠਦੇ
ਵੇਤੋ ਪਯਾਠਾ ਏਓ ਬੇਛੁਝੁ ਮੀਆ ॥
੬੮॥ ਤੁਰੇ ਆਣ ਕੇ ਬੇਠ ਸਥਾ ਹਕੁਤ ਦੇ ਮੇ
ਤਵਾਰਾ ਸੀਖੀ ਭਾਠੁ ਭਾਰੋ ਜੀ ਤੇਜਾ
ਸਿਧ ਤੇ ਬਡੀ ਉਡੀ ਕਰ ਪਣ ਓਦੇ ਆਏ
ਬਰੋ ਰਨਾਲ ਭਾਰੋ ਜੀ ਸਥਾ ਜਾਨਦ
ਨਹੀ ਜੇਜਰਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋ ਵਿਚਿ ਮੇਦਾ

ਕੜ

ਦੇਲੜਾ ਰੇਜੀ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਇਕ ਦੁਇ ੨੨॥
ਕੋਰੇ ਦੇ ਤੇ ਰੇਜਾਇ ਹਰੀ ਫੁਦੇ ਵੜਾ ਰੇਜੀ॥
॥ ੬੯॥ ਤੇਜਾ ਸੇ ਪੁਤੀ ਲਸਕਰੀ ਮਾਣ
ਦੁਇਆ ਹੁੰਦੇ ਦਾਰਸਾਰੇ ਓਥੇ ਮਾਣ ਦੇ ਜੀ॥
ਹੁਕਮ ਕਰੇ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਇਲਾਈ ਇਪਦੇ
ਸਿਪਕਲੀ ਕਲੀਆ ਪਾਵੇ ਦੇ ਜੀ॥ ਕੁੰਜਾ
ਕੁੰਜਾ ਮਜਰਾ ਆਈ॥ ਮਾਂਥ ਜਾਂ ਬੁਖਿ ਮਾਨੂਰੇ

ਟੋਕੇਸੀਆਦੇਖਚਲਾਵਦੇਨੀ। ਸਾਹਮਣੀ
 ਮਦਾਓਸਦਾਹੁਕਮਲੈਕੇਹਲਾਕਰਨਦੀਤੋ
 ਲਲਣਾਵਦੇਨੀ। ੧੦। ਟੋਰੂਸਹਿਰਦੇਹੋਠ
 ਜਾਇਥੇਰੁੰਦੇਤੋਪਾਚਲੀਆਨੀਵਾਗੁਤੋਰਿ
 ਅਦੇਸਿਖਸੁਰਮੇਅਣੇਮੇਦਾਨਲਥੇਰੀ
 ਜਲਾਹਿਸੁਟੇਓਸ਼ੋਗਾਰਿਆਦੇ। ਟਿਡੇਲਾਟ
 ਨੇਅਮੀਤਨੁਖਇਗੁਸਾਫੇਚਾਦਿਤੇਨੀਲਖਓ

ਕੁਰਿਆਵੇ। ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾਰਿ ਕੁਥੈ ਠਾਇ ਕਰਕ
ਨਿਦਨ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਨਹੀ ਨਾਲ ਜੋਰਿਆਵੇ
॥੧੧॥ ਹੁਕਮੁ ਲਾਟ ਕੀਤਾ ਲਸਕਰ ਮਾਪਣੇ
ਨੂਤੁ ਸਾਲਾਜ ਅੰਗਰੇਜ ਦੀ ਰਖਣੀ ਜੀ ਸਿ
ਘਾਮਾ ਕੇ ਕਟਕ ਮੁਕਾਇ ਦਿਤਾ ਹਿੰਦ ਸਤੁ
ਨ ਤੇ ਖੁੰਬਰੀ ਦਖਣੀ ਜੀ ਨਿਦਨ ਟਾਪੂ ਅੰ
ਵਿਚ ਕੁਰਲਾ ਪਾਪਿਆ ਕੁਰਸੀ ਚਾਰੇ ਸੋਹੇ

ਈਹੈਸੰਖਣੀਜੀ॥ ਸਾਹਮਰਿਦਾਤੁਸਾਪ
ਜਾਬੀਯੋਕੀਰੰਤਸਿੰਘਸਿਪਾਹੀਦੀਚਖ
ਣੀਜੀ॥ ੧੨॥ ਹੋਆਹੁਕਮਾਅੰਗਰੇਜਦਾ
ਤੁਰਤਜਲਦੀਤੋਪਾਮਾਰੀਆਤਰਿਦੇਆ
ਇਪੱਲੇਫੁਕਸੁਟੀਆਸਾਰੀਆਮੇਖਜੀ
ਨਾਉਘਉਂਰੁਕੇਪੜਾਹੋਇਚੱਲੇਛੋਲਦੰ
ਹੀਮਾਂਤੁਝਾਫੁਰੁਦੇਕੋਈਚੀਜਨਾਅੰ॥

ਪਣੀਲਈਪੱਲੋ। ਓਕੁਕਲਮਾਮੇਦਾਨਾਟਿਨ २੨੩
ਗੀਅਨੇਸਾਹਮਹੀਮਦਾਰਣੇਨਮਲਹੱਲੋ।
॥੩॥ ਓਪਰਮਾਪਾਟਿਰੀਗੀਨੁਭਾਂਜਧਾਈ
ਦੁਵੇਜਾਨਗੋਰੇਦਿਤੀਕੰਭੁਮੀਆਂ। ਚਲੇਤੋਪ੍ਰਥ
ਨੇਸਾਰੇਬੋਝਿਅਵੇਪਿਛੋਹਈਥਿਦੁਕਦੀਛੁੰ
ਕੁਮੀਆਂ। ਕਿਨੇਜਾਇਕੇਤੁਰਤੋਜਖਬਰਦੀ
ਤੀਦੇਵੇਜਾਜਭਾਨੀਦਨਹੋਇਥੇਰੀਤਿਰੀਚਿੰਤ

ਮੀਆ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦਾ ਦੇਖ ਮੇਦਾ ਨਜ ਕੇਰੁ
 ਲਵੀਗੋ ਰਿਮਾਦੀ ਚਿਥੇ ਬੁਝੀਆ ॥੪॥੫॥
 ਹਧੂ ਸਿਧੂ ਸੀਧਾਰ ਫਿਰ ਗੀਯਾ ਦਾਸਿਧਾ
 ਨਾਲ ਸੀ ਚਿਸਦੀ ਬੈਰ ਸਾਣੀ ॥੫॥੬॥੭॥
 ਲਾਹਨੁ ਜਾਇ ਮਿਲਿ ਮਾਗ ਲਜਾਇ ਦਸੀਸ
 ਰੋਭੇਤ ਵਲੀ ਚਿਥੇ ਹਰ ਰਸ ਹੋਰ ਮਾਹੇ ਖਾਲ
 ਸਾਜੀ ਚੋਟਾ ਹਥਾਦੀ ਮਾਰ ਦੇ ਝਨ ਫੁਲੀ ॥੮॥

ਹਮਰੀ ਮਦਾਸਾ ਥਲੇ ਸਿਲੇਖਾ ਸਫ਼ਰ ਗਏ ੨੨੪
ਨੀ ਸਿੰਘ ਮੇਦਾ ਨਖਾਣੀ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਕਕੇ ਫੇਰ
ਟਿਰੇਰੀਆ ਜੇ ਗਦਿਤਾ ਲਾਟ ਦਾਰ ਗਲੇ ਜ
ਦੇ ਅਣਛੁਟੇ ॥ ਉਡੀ ਗਲ ਤੇ ਚਾਵ ਗਾਂਖੜਕੀ
ਆਨੀ ਕੈਰੋਂ ਪਾਂਡੁਵਾ ਦੇ ਜੈ ਸੇ ਬਾਣ ਛੁਟੇ ॥ ਜ
ਦੇ ਬੁਠੇ ਨੀ ਹਥ ਫਿਰੇ ਗੀਆ ਦੇ ਥੋਂ ਕਈ
ਯਾ ਦੇ ਅਣਪਰਾਣਤੁਟੇ ॥ ਸਾਹਮਰੀ ਮਦਾਇ

ਕੋਸੀ ਤੇ ਈ ਤੇ ਪਾਂਤੋ ਸੇਖਾਨੇ ਫਿਰ ਗਿਆ ਅਮ ॥
 ਠਲੁਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤੇ ਦੋ ਪੁਆਹਿ ਰਾਸ ਤੇ ਕਰ ਨਗ
 ਲਾਂ ਅੰਤੋ ਪੋ ਕਰ ਕੇ ਨਵੇ ਛੁਕਰੇ ਜੀ ਅਪੀਰ ॥
 ਤਨੁ ਚਿਰ ਕੋਖਿ ਸਾ ਕਤੁ ਗੋਏ ਕਿਥੋ ਪਏ ਗੋਰੇ
 ਸਾਨੂੰ ਚਿਪਚੇ ਜੀ ਵਾਹੀ ਕਰਦੇ ਤੇ ਰੋਟੀ ਅਮ ॥
 ਖੁਬ ਖਾਏ ਅਸੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪੋੜੇ ਜੀ
 ਸਾਹਮਣੀ ਅਦਾ ਖੁਹਾਤੇ ਮਿਲੋਂ ਵਾਲੇ ਅਸੀ
 ਖੀ

ਦੰਬਕੇਲਾਵਾਰੋਜੋਤੋਜੀ॥१॥ਜੇਤੋਜੀ
ਵਦੇਰਹੇਸੇਪਏਸੋਚੀਹੋਏਭੁਖਦੇਨਾਲ
ਜਹੀਰਮੀਆ॥ਬੁਰੇਜਿਨਹੋਕੇਸਾਨੁਪਏ
ਗੋਰੇਅਸੀਜਾਣਦੇਸਾਕੋਈਕੀਰਮੀਆ॥
ਅਸਸਹਤਦੇਵਾਸਤੇਹਥਪਾਇਆ॥
ਗੋਰੂਮਣਾਛਿੜੇਅਖੀਰਮੀਆ॥ਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਰਾਹਨਾਕੋਈਲੰਤੋਜਿਥੇਚਲੀਏ

੨੨੫

ਪੱਤਵਹੀਰਮੀਆ ॥੧੮॥ ਪਰੋਗਏ ਫਿਰ
ਗਿਦੇ ਮਾਰਣੇ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਤੋ ਪਦੇ ਸਭ ਖੁਹਾਇ
ਆਏ ॥ ਛੇੜਾ ਮਾਫਤਾ ਨੂੰ ਮਗਰ ਲਾਇ
ਨੇ ਸਰੋਆ ਪਣਾ ਆਪਗਵਾਇਆ ਏ
ਸੁਖਵਸਦਾ ਸਹਿਰਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਸਰੋਕ
ਜੀਆ ਹਥ ਫੜਾਇ ਲਿਆਏ ॥ ਸਾਹਮਣੀ
ਮਦਾ ਆਪਦੇ ਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੁਸੀ ਹਛ

~~NamdhariElibrary@gmail.com~~

ਹੋਰਕਨਤਮੀਆ॥੮੦॥ ਕੀਢੀ ਪਾਰਦੀ
ਜਮਾਜਾਹੋਏਰੇਰੋਨੋਕਰਈਨਦੇਪਰੀਨ०
ਮਿਲਣਜਾਣੇ। ਰੂਰੀਆਣਕੇਬਹੁਤਦਿਬਾ
ਲਪਮਾਭਰਤੀਆਬੰਦਨਾਵਿਕਣਦਾਣੇ
ਫੁਹੀਆਕਢਕੇਮੋਰਚੀਜਾਇਬਹੋਏਰੂਰੀ
ਆਣਕੇਫੋਰਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਣੇ। ਸਾਹਮਹੀਮ
ਦਾਸਤਮਭੁਮਕੀਤੀਕੀਕੁਰਹੋਈਸੀਦਸ

ਖਾਣੁੰਦਿਹਏ॥੮੫॥ਸਿਰਦੁਰਬਲਜੇਧਰ ੨੨੧
 ਸਿੰਘਟਿਜਲੈਕੇਮਦੰਤਲਾਭੁਏਵਾਲੇਦੀਚ
 ਟਿਅਸੀ।ਚਿਦੇਸਬਕਸੀਲੈਸੇਕੇਦਹੋਏਵਿ
 ਚੇਜੀਉਟਿਰਗੀਨੇਪੰਛਿਅਸੀ।ਏਨਾ
 ਜਾਇਕੋਹੀਅਥਿਦਾਸਾਰੀਅਨੀਇਦਾਜੇ
 ਰਨਾਕਿਸੇਨੇਝੁਲਿਅਸੀ।ਸਾਹਮਹਿਮਦੰ
 ਛਾਵਣੀਫੂਕਦਿਤੀਵਿਚੇਜੀਉਇਕਨਾਫ

ਰੰਗੀਦਾਹੱਲਿਆਸੀ॥॥੮੩॥ਚੁਰਪ੍ਰਤਪ०
ਏਮਾਕਿਸਨਆਪਸਿਘਆਪਟੇਹਥ
ਹਥੀਆਕਲੇਏਏਨਾਬਹੁਤਫਿਰੰਗੀਦੀ
ਫੰਜਮਾਫੰਜਮਾਰੀਲੁੱਟਾਤਾਰੀਆਬਾਤੁਸੁ
ਮਾਰਲੇਛੇਤੋਪਾਊਠਾਈਸੁਤਕਲਪ
ਗੰਗਾਂਬੁਰੇਆਪਟੇਸਿਘਉਤਾਰਲੇਏਏਸਾ
ਹਮਹੀਮਦਾਸਿਘਜੇਜੇਕਰਦੇਭਾਵੇਲੁਦੇ

ਹਾਣਾ ਤਦੋ ਮਾਰ ਲੇ ਦੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋ ਬਾਮਦੀ ਨ ਕਰ ॥

ਸਰਦਾਰ ਗੁਲਿਖੀ ਅਰਜੀ ਤੁਸਾਰ ਫਤਲ
ਟੇ ਚੇ ਗੇ ਸਾਨ ਦੇ ਜੀ ॥ ਦੋਹੁ ਭੇ ਜਿਉ ਰਾਰ ਸਭ
ਰਖਾ ਨੇ ਪਏ ਗੰ ਜਿਉ ਵਿਚੇ ਮੇਦਾ ਨ ਜੀ ॥ ਤੇ
ਨੂੰ ਅਜਹ ਜੂਰ ਥੀ ਫਤੇਆਈ ਖਬਰਾਆ
ਮਨੂੰ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਦੇ ਜੀ ॥ ਸਾਹਮ ਹੀ ਮਦਾ
ਵੇਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਹਾ ਜਰਸਦਾਰ ਖੀਏ ਵਿਚਿ ॥

ਆਨਦੇਜੀ॥੮੪॥ਸੈਠਾਂਕੋਹਾਦਾਪੈਧਮਾ
ਲੁੰਦਿਹਾਣਾਰਾਤੋਰਾਤਕੀਤੀਟੁਡੇਦੇਵਿਅ
ਆਓਹੁਤੀਲੁਟਿਆਲਾਟਨੇਅਲੁਡੇਰਾ
ਤੋਪਸਭਖੇਹੀਆਕੀਤੀਦੇਵਿਅਮੀਆਸੁ
ਲੀਅਬੁਤਬੇਲੇਦੀਪਕੁਤਲਾਨੇਅਪੀ
ਪਕੁੀਲਕੁਈਦੀਸੇਵਿਅਮੀਆਸਾਹਮ
ਹੀਮਦਾਸਿਪਲੁਟਾਇਡੇਰਾਕਰਿਆਏਨੀ

੨੩

ਕੁੰਟੀਆਚੇਤ੍ਰਿਮੀਆ॥੮੫॥ਪਾਹਿਲੇਹ ੨੨੯
ਲਿਓਸਿਘਜੋਨਿਕਲਨੰਠੇਪਏਐਭੁਤ੍ਰੇ
ਐਭੁਤ੍ਰੇਅਵਦੇਨੀਲੀਤ੍ਰੇਗਏਸਾਰੇਰਹੀ
ਇਕਤ੍ਰਤੀਬਾਹਾਹਿਕਦੇਨਾਲਲਗਾਂਵਦੇ
ਨੀਅਗੋਲੋਕਲਕ੍ਰਾਈਦੀਗਾਂਲਪਛ
ਨਜੀਭੁਠੇਠਾਂਤੇਫੇਰਦਿਖਾਵਦੇਨੀਸਾ
ਹਮਹਿਮਦਾਅਲਕੇਪਰਿਦਿਆਥੇਨਦੇ

ਕੰਪਰੇਹੋਰਸਿਵਦੇਨੀ॥੮੬॥ਅਸੀਜ
 ਦੁਇਆਫੇਰਨਾਕਦੇਜਾਣਾਮੁਹਲਗਣਚ
 ਸਚੇਡਾਲਦੇਜੀ॥ਕਿਤੇਜਾਇਕੇਚਰਦਿਨ
 ਕੰਟਆਵਾਢੂਢੂਣਾਮਾਵਣਗੇਮੇਰੇਨਲਦੇ
 ਜੀ॥ਤੁਸਾਅਖਣਮਰਿਗਿਆਲੁਦੇਹ
 ਏਅਸੀਫਿਰਦੇਹਢੂਢੂਦੇਭੁਲਦੇਜੀ॥
 ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਰਹੇਹੱਥਿਆਰਥੇਲੀਤੇ

੨੬

ਨਹੀਆਏਸਾਬੁਨਾਨਾਦੇਜੀ॥੫॥ਪਿ॥੨੩੦
 ਫੁਥੈਠਸਰਦਾਰਾਗੁਰਮਤਾਕੀਕੋਈਆ॥੩੨
 ਕਲਦਾਕੋਗੋਇਲਾਜਯਾਰੋ॥ਫੁਕਿਬਰ
 ਫੁਆਦੀਸਾਬੁਪੇਸਾਆਈਪੰਗਾਦਾ੨
 ਆਦੀਰਖੋਲਾਜਯਾਰੋ॥ਮੁਠੀਮੀਟੀਸੀ
 ਏਸਪੰਜਾਬਦੀਜੀ॥ਇਨਾਖੋਲਾਦਿਤਾਸ॥
 ਰਾਪਜਯਾਰੋ॥ਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਾਰਕੇ

ਮਰੇਏ ਬੇਕਦੀਰ ਜਨਾਹੇ ਇਉਂ ਮੁਤਾਜ਼ਾ ਰੋ
੧੮੯) ਤੀਜੀ ਦੁਕਲ ਲਕਾਰ ਕੇ ਪੁਏ ਰੋਰੇ
ਬੇਲੇ ਰਸ ਲਵੇ ਹੋਇਆ ਤਿਸੁ ਰਮੀਆ
ਕਸਿਲਈ ਯਾਨੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰਤ ਕਮਰਾ
ਹੋਏ ਜੀਗਨੂੰ ਤੁਰਤ ਤੁਆਰਮੀਆ ਪਹਿ
ਲੇਬਾ ਵਿਓਆਣ ਕੋ ਜੋਰ ਦਿਤਾ ਪਮਾਦਲਾ
ਹੋਵਿ ਚਿਫ ਦੂਲਾ ਮੀਆ ਸਾਹਮਹਿ ਮਦਾ

ਦੇ ਕੇ ਜਾਨ ਗੋਰੇ ਇਥੋ ਸਹਰ ਲਹੋਰੇ ਏਦੂਰ ੨੩੭
ਮੀਆ ॥ ੯੦ ॥ ਮਾਣੀਆ ਪੜਤਲਾ ਬੀੜ ਕੇ
ਤੇ ਪਖਾਨੇ ਅਗੇ ਸਿੰਘਾਨੇ ਪਾਸਟੇ ਮੋੜ ਸੁਟੇ
ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਖੇ ਪਾਕੂਰ ਸਿਧੇ ਹੱਲੇ ਤਿ
ਨਾਟਿ ਰੰਗੀ ਦੇ ਤੇੜ ਸੁਟੇ ॥ ਸਾਮਾ ਸਿੰਘ ਸਿਰਦ
ਰਾਮਟਾਰੀ ਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਬੰਨਸ ਸੜੀ ਜੇ ਕ੍ਰਿਦਿ
ਫੁੜ ਸੁਟੇ ॥ ਸਾਹਮਾ ਹੀ ਮਦਾ ਸਿੰਘ ਫੇਰੇ ਗੋਰਿ

ਅਏਵਾਗੁਨਿਬੁਆਲਹੂਨਚੋੜਸੁਟੇ॥੯੦॥
ਪਏਬਾਵੀਓਹੋਇਕੋਟੇਰਧਏਫਰਾਸੀਸ
ਤੇਜਿਥੇਸੀਚਾਰਯਾਗੀਕਿਕੁਲਘੰਤਿਆ
ਵਾਰੁਕਮਾਨਗੇਸੇਬਣੀਆਣਸਰਦਾਰਾ
ਨੂੰਬਹੁਤਭਾਰੀਤੇਜਾਸਿੰਘਸਰਦਾਰਪੁੰ
ਭਵੰਦਿਉਇਤਾਪਰੀਨਸਨਾਜਾਏਜੇਫ
ਜਸਾਰੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਮਰਨਸਹੀਦ

ਹੋਕੇ ਅਤੇ ਕਰਨਗੇ ਮੁਲ ਨਾ ਜਾਨ ਪਮਾਰੀ ੨੩੨
੧੯੧) ਜੈਗੁਰਿ ਦਸਤਾਨ ਦਾ ਹੋਨ ਲਰ, ਪੰਜਾਬ
ਦੇਵੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਫਿਜਾਬਾਰੀ ਅਫੀ ਅਜੁ
ਹੋਵੇ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਮੁਲ ਪਾਵੇ ਜੇੜੀਆ ਖਾਲ
ਜੇਨੇ ਤੇਗਾ ਮਾਰੀਆਨੀ ਘੋੜੇ ਅਦਮੀ
ਗੋਲੀਆਨ ਲਉ ਰੁਣਹਾ ਥੀ ਦੁਹ ਦੇਸ
ਣੇ ਅੰਬਾਰੀਆਨੀ ਸਾਹਮ ਹਿਮਦਾ ਬਿਨ०

ਸਰਕਾਰ ਫੌਜਾ ਓਥੇ ਅਤਿਨੁ ਬੁਝਕੇ ਹਾਰੀ
ਆਨੀ ॥੯੨॥ ਕੋਈ ਸੁਰ ਮੋਆਰ ਕੇ ਮੋਏ
ਓਥੇ ਜਿਨਾ ਹਥ ਕੀ ਤਿਤੇ ਗਾਨੇ ਗੀਆ ਦੇ
ਰਹਾਏ ਪੇਰਿ ਕੇ ਵਿਚ ਦਰੀਆ ਉਸੁਟੇ
ਫੁਰਕੇ ਮਾਰਿ ਓਨੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਗੀਆ ਦੇ ॥੧॥
ਹਏ ਨੇ ਕਰੀ ਕਾਸ ਨੂੰ ਅਸਾ ਕੀ ਚੀਆ
ਖੇਲ ਗਕੇ ਸਾਈਆ ਸੀ ਗੀਆ ਦੇ ॥੨॥

ਹਮਹੀਮਦਾਰਬਨਾਫੇਰਿਲਿਅਵੇਸਾਨੂੰ ਕੜਕੜ
ਜਿਗਾਵਿਚਿਨਾਲਾਫਿਰੇਗੀਆਵੇ॥੯੩॥
ਕੇਈਆਵਾਦੇਪੁਤਨੀਮੁਏਓਥੇਸੀਨੇਲ
ਗੀਆਤੇਜਕਟਾਰੀਆਨੀ॥ਜਿਨਭੈਲੰ
ਤੁਹੀਰਨੀਮਲੇਮਰਕੇਪਈਅਥੋਦੀਅੰ
ਫਿਰਨਵਿਚਾਰੀਆਨੀ॥ਚਿਗੋਜਿਨਾਦੇ
ਸਿਰਾਦੇਮੁਏਖਾਂਵਦਪੁਲੇਵਾਲਾਫਿਰੇਦੀ

ਆਸਾਰੀਆ ਸਾਹਮਣਿ ਮਦਾ ਬਹੁਤ ਸ
ਰਦਾਰ ਮਾਰੇ ਪਈ ਆਰਾਤ ਦੇ ਦਿਰਿਗੁ
ਬਾਰੀਆਨੀ ॥ ੬੪ ॥ ਲਿਖਿਆ ਤੁਰਤ ਪੈ
ਗਾਮਰ ਜਿਦ ਕੋਰਾ ਕਾ ਬੁਝੁ ਸਾ ਬਰੀਰ ਨ
ਆਵਦੀ ਜੀ ਰਹਿਦੀ ਫਿਨ ਦਾ ਕਰੇ ਇ
ਲਾਜ ਕੋਈ ਫੁੱਤੀ ਆਖੋ ਤੇ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵਦੀ
ਜੀ ਅੇਰੀ ਚਾਨ ਦੇਰ ਬਕੇਤੁ ਸੀਰਾ ਪੈ ਪਥ

ਵਿਚਲੋਰਦੇਛਾਵਣੀਜੀਸਾਹਮਰਿ ॥੩੪॥
ਮਦਾਅਜਮੇਲਮਾਬਦਥਾਅਗੋਹੋਗੁ
ਜੋਰਬਤੁਭਾਵਣੀਜੀ ॥੯੫॥ ਪੁਲਕੀਪ
ਫਰੀਰੀਨੇਖਬਰਸੁਣਕੇਲਾਘੋਪਏਨ
ਵਿਚਪਲਕਾਓਆਦੋਆਏਸਹਰਲੋ
ਰਨੂੰਖਸੀਕਰਕੇਵਾਜੇਵਜਦੇਨਾਠਨ
ਗਾਰਿਆਦੋਆਗੋਸਤਪਠਾਣਲੋਮ

ਭੇਨਜਗਾਪਿਛੇਪੈਚੁਚੁਪੱਤਿਆਸਾਰਿ
 ਅਦੋਸਾਹਮਹਿਮਦਾਅਮੱਲਿਭੇਨੇਭਿ
 ਗੇਦੇਸਤੇਥਾਇਟਿਕਾਣਿਆਦੋ॥੬੬॥
 ਰਾਜਾਰਮਾਗੁਲਾਬਸਿਪਆਪਚਰਕੇ
 ਬਾਹੋਪਕਰਕੇਭੇਰਕੇਆਵੁਦਾਹੀਸਾ
 ਹਿਬਭੇਕਜੀਅਸਾਪਰਦਮਾਕਰਨੀਓ
 ਭੀਆਪਣਾਕੀਮਬਣਾਵੁਦਾਹੀਦਿਤੇ

ਕੰਢਿ ਮਲਵਈ ਦੁਆਬੀ ਏ ਜੀ ਵਿਚੋ ਸਿੰਘ ॥ ੨੩੫ ॥
ਦਾ ਪੈਰ ਪਿਸਕਾਵੁ ਦਾਹੀ ਸਾਹਮਣੀ ਮਦ ॥
ਸਭ ਪੜ੍ਹਾ ਕੁਣੈ ਕੇ ਕੁਚ ਜੇ ਮੁਨੁ ਤੁਰਤ ਕਰ
ਉਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਣੁ ਮਾਣੀ ਹੋ ਮਾਣ ਮੰਗੈ
ਜਗ ਪੈ ਪਾਈ ਛਾਵਣੀ ਵਿਚ ਲੋਹੇ ਰਦੇ ਜੀ
ਰੋਹੀ ਪਰਦਾ ਮਾਲਵਾ ਮੁਲਖ ਸਾਰਾ ਠਾਣ ॥
ਪੰਤਿ ਮਾ ਵਿਚ ਫਲੋ ਰਦੇ ਜੀ ॥ ੮ ॥ ਸਹ

ਰਹੁਸਿਆਰਪੁਰਜੇਤੁਟਕੇਸਭਾਮਾਏਨੀ
ਦਨਚੈਰਦੇਜੀਸਾਹਮਹਿਮਦਾਕਾਂਗਤਾ
ਮਾਰਬੈਠਾਓਦੇਕੀਮਗਏਸਭੇਸੈਰਦੇਜੀ
੧੯੮॥ ਰਹਦਾਮੁਲਖਾਟਿਰੰਗੀਦੇਪੁਆ
ਪੇਟੇਕੀਤਾਹੁਕਮੁਟਿਰੰਗੀਆਸਾਰਿਆ
ਨੇ॥ ਮਾਈਫੋਜਨੁਚਾਇਜੁਬਾਬੁਦਿਤਾਦਿ
ਤੀਨੈਕਰੀਛੁਬਿਵਿਚਾਰਿਆਨੇ॥ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲੰ॥

ਭਉਆਮੁਲਖਕਾਰਦਾਰਾਬਖਤਾਵਰਾ ॥੨੩੬॥
ਤੇਨੇਕਸਤਾਰਿਆਨੇਸਾਹਮਹਿਮਦਲੇ
ਕਵੈਰਨਹੈਤੇਹਿਸੁਇਆਮੁਲਖਆ
ਜਾਰਿਆਨੇ॥੬੬॥ਕੀਤਾਅਕਲਦਾਪੈ
ਚਰਜੀਦੋਕੋਰਾਮਥਦੁਹਾਬਦਸਾਹੀਅੰ
ਦਾਜੇਹਿਆਈਗੁਣੀਰਮਜਕਰਕੋਰ
ਹੀਆਪਸੰਚੀਬਦੰਲਾਤੁਰਤੁਰਾਉਦੰ

ਸੋਇਆਹੀ ਲਏਤੁਰਤਲਪੇਟਮੁਸਾ
ਹਿਬਰਾਣੀਲਸਕਰਵਿਚਦਰੀਆਊਦੇ
ਰੇਇਆਹੀਸਾਹਮਹੀਮਦਾਕਰੇਜਹਾ
ਨਗਲਾਏਨਕੁਬਰਮੁਦੰਈਦਾਤੇਇਆ
ਹੀ॥੧੦੦॥ਸਪੁਰੇਥੋਠਕਸੰਪਾਨੁਅ
ਕਲਈਆਈਕੇਹੀਕਹਰਭੂਚਵੀਹੇਸਾ
ਨਮਾਈਕਿਨਾਖੀਦਾਵਿਚਫਸਾਇਕੇ

ਜੀਓਥੇਲਾਹਸੁਟੇਸਾਡੇਘਾਣਮਾਈਹੱਥ੩੩
ਧੋਇਕੇਪੰਝੀਹੈਮਗਰਸਾਡੇਅਜੇਪੁਰੀਨਾਦੇ
ਹੁੰਦੇਜਾਣਮਾਈਸਾਹਮਹੀਮਦਾਖੋਹਹਥੀ
ਆਰਕੋਠੇਲਾਲਕੁਝਤੀਆਲਏਪਛਾਣ
ਮਾਈ॥੧੦੧॥ਹੁੰਦੇਆਏਨੀਰੀਨਾਦੇਧੁਰ
ਕਾਰੇਗਵਣਲੀਕਾਦੇਵਿਚਖੁਹਾਇਦਿਤਾ
ਕੋਰੋਪਾਂਡਵਾਨਲਕੀਭਲੀਕੀਤੀਕਈ

ਖੁਹਣੀਕਟਕਮੁਕਾਇਦਿਤਾ। ਰਕੋਭੇਜ
ਦੇਮੁਹਲਗਾਮਦਿਤੀਓਦਾਮਕੁਲਸਹੁਰ
ਗਵਾਇਦਿਤਾ। ਸਾਹਮਹਿਮਦਾਏਸਰਜੀ
ਦੇਕੇਰਾਸਾਰੇਦੇਸਦਾਫਰਸਉਠਾਇਦਿਤਾ॥
॥੧੦੨॥ ਰਬਚਹੇਤੁਕਫੇਗਾਮੇਰਾਭਾਗੀ॥
ਤਿਆਸਿੰਘਦਾਕੰਮਮਰਾਸਤਾਈ। ਵੁਡੀਸ
ਜੇਹੇਹਿੰਦੂਆਮੁਸਲਮਾਨਓਦੇਨਾਲਕੀਕਿ

ਸੇਦਾਵਾਸਤਾਈ। ਓਦੇਨਾਲਨਥੈਠਕੇਗਲੜ੩੮
ਕਰਨੀਖੁਦੀਆਖੁਣੀਵਿਚਮਹਾਸਤਾਈ। ੧੦
ਹਮਰੀਮਦਾਵੈਲਤਾਜਮਾਂਕਰਦਾਸਾਹੂਕਾਰ
ਦਾਜਿਵੇਗੁਮਾਸਤਾਈ। ੧੧। ਜੈਜੀਹਈਸੇ
ਲਈਹੋਦੇਖਮਜੀਅਗੀਹੋਰਕੀਖਣਤੁਝ
ਣਵਣੀਜੀਅਮੈਥੋਪਛਾਦਾ। ਏਉਮੈਦ ਨ
ਹੀਕਿਸੇਲਈਹਾਡੀਕਿਸੇਸਾਵਣੀਜੀਛੁਟੇ
ਪੋਟਦੇਥੈਠਕੇਕਰਨਗਲਾਡੂਠੀਅਸਾਫਿਰ

ਗੀਦੀਆ ਵਣੀਜੀ ॥ ਸਾਹਮਰੀਮਦਾਨਹੀਮ
 ਤਮਸਾਨੁਅਗੇਹੋਰਕੀਖੇਰੁਕਰਾਵਣੀਜੀ ॥ ੧੦੬
 ਸੰਮਤਉਨੀਸੇਦੁਸਰਾਵੁਕਰਦੁਖੀਸਦੇਹੋਮ ॥
 ਅੰਗਰੇਜਦਜੇਗਮੀ ॥ ੧੦੭ ॥ ਹੋਸੀਖੁਨਦੀਓਹਸ
 ਮੀਨਾਪਆਸੀਹੋਈਸੁਰਖਸਹਾਬਦੇਰੇਗਮੀ ॥ ੧੦੮
 ਧਰਤੀਵਰੁਕੇਪੁਰਦੇਬਣੇਬਦਲਜੇਸੀਚੜ੍ਹੇ
 ਅਕਾਸਪਤਿਰਾਜੀਆਸਾਹਮਰੀਮਦਾਸੀ
 ਰਾਦੀਲਾਇਬਾਜੀਨਹੀਮੋਝਦੇਸੁਰਮੇਅੰਗਮੀਆ

ਹਥਰੀਇਹੁਪੰਡਤਾਨੇਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨੩੮ ॥
ਈਕਦੁਆਰਾਮੀਆਪੁਰਨਭਗਤਤਈ
ਬਾਪੁਜੀਮਦਿਆਕੇਦਕਰਵਾਇਆਈ॥੨
ਦੀਦੀਸੇਰਬਲਿਖਿਆਸੀਤਿਵੇਪੰਡਿ
ਤਾਮਾਖਸੁਣਾਇਆਈ॥ਪੁਰਨਾਇਕਾਮ
ਨੇਰਿਓਆਇਆਸੀਦੁਜੀਕੋਠੜੀਦੇਵਿ
ਰਪਾਇਦਿਤਾ॥ਵਿਚੋਗੋਲੀਆਬਾਂਦੀਆਂ

॥ ੨੩੮ ॥

ਹਾਈਆਨੂੰਬਾਰਵਰਿਆਦਾਖਰਚਪਵ
ਇਦਿਤਾਕਾਦਯਾਰਮੀਆਪੁਰਨਭਰ
ਤਤਾਈਬਾਪਜੀਮਾਦਿਆਕੈਦਕਰਵਾਇ
ਦਿਤਾ॥੩॥ਤੇਤਾਬੇਆਨਾ॥ਉਸਤਾਦਿ
ਹੋਏਲਗੋਵੇਦਿਆਸਭਸਿਖਾਵਣੇਨੂੰ
ਛੇਆਵਰਿਆਦਾਪੁਰਨਭਰਤਹੋਇ
ਆਪਾਧੋਧੋਥੀਆਲਗੋਪੜਾਵਣੇਨੂੰ

ਤੀਰਮਦਜੀਆਹਬਕੁਆਨਦੋਕੋਦਸਨ
 ਵਰਗਸਾਤੀਰਚਲਾਵਟੇਨੂੰ। ਕਦਰਯਾਰ
 ਜਦੋਪੂਰਨਜੇਆਨਹੋਇਆਦੀਮਦੀਮਲੋ
 ਰੇਬਾਹਰਾਵਟੇਨੂੰ॥੪॥ ਸੰਸਾਰਬਤੀ
 ਆਸਿਖਰਹਿਆਬਾਰਾਬਰਸੁਗੁਜਰੇਖ
 ਬਰਦਾਰਹੋਇਆ। ਪੂਰਨਭਗਤਰਾਜੇਸ
 ਵਾਹਨਤਾਂਈਪਾਨਰਖਤਲੀਮਿਲੀਤਿ

ਆਹੋਇਆ ਚੜ੍ਹੀ ਹਿਰ ਭੁ ਰਾਜੇ ਸਰ
ਵਾਹਣ ਨੂੰ ਜੀ ਚੁਕਾ ਅਛੀਆ ਪਬੰਦੇ ਭਾਰ
ਹੋਇਆ ਕਾ ਦੁਸਾਰ ਪੁਕ ਕਰ ਮਾਵਾ ਲਿ
ਆਦੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹਿਰ ਸਤੇ ਮਸਤੁ ਸਿਸਾਰ ਹੋਇ
ਆਪਾ ਜੀ ਮਜਾਇ ਕੇ ਰਾਜੇ ਸਰ ਵਾਹਣ
ਨੇ ਜੀਆ ਦੀ ਇਸ੍ਰੀ ਹਿਰ ਵਿਆਹਿ ਕੇ ਜੀਆ
ਚਿਦੀ ਜਾਤ ਚੰਬੇਲੀ ਤੇ ਨਾਉ ਭੂਣਾ ਪਾਰਿ

ਆਦੀਸੀਓਸਪਰਨਾਇਕੇਜੀ॥ ਸੁਰਤਓ ੨੬੦
ਸੁਦੀਚੇਦਮਤਾਬਵਾਰੁਜਦੇਬੈਠਦੀਸੀਜੇ
ਵਰਲਾਇਕੇਜੀ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਕੀਕਰਾਮੇ
ਸਿਫਤਉਸਦੀਪਛੀਰਿਚੁਦੇਦਰਸੁਤ
ਪਾਇਕੇਜੀ॥ ੬॥ ਤੇਹਾਰਾਸੀਹਾਰਤੇ
ਨਕੇਜੀਪੁਰਨਨਾਲਮਹੁਰਤਾਬਧਰਾਮ॥
ਇਆ॥ ਕਦੁਲਿਅਤਬੇਲਿਓਭੁਓਰਤ॥

ਜੀ ਜਿਗਾਰ ਖਬਰ ਦੀ ਸੇਲਾ ਆਇਆ
ਖੁਸੀ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਮਹਿਲਾ ਇਛੁ ਰਾਦੇ ਪ
ਰਿਦੇ ਨਿਵਧਾਈ ਆਸ ਹਿਰਾ ਆਇਆ
ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀ ਆਬਾਰ ਬਰਸ ਪਿਛੇ
ਪੂਰਨ ਰਾਜਿ ਆਦੇ ਦਰਬਾਰ ਆਇਆ
ਪੁਖ ਪੁਖੀ ਹੋਈ ਮਹਿਲਾ ਨੀ ਪੂਰਨਤ
ਗਤ ਨੇ ਆਨਿ ਪੁਨਾ ਮਕੀਤਾ ਬਾਪ ਨਾਲ

੨੪

ਖੁਸੀ ਰਲਲਾਵਦਾਈ ਪ੍ਰਦਾਂ ਨਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿਰ ੪੯
ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਪੂਰਨ ਬੈਠ ਕੇ ਵਿਚਿ ਕਚੈ ਹਰੀ
ਦੇ ਕੋ ਕਾਸਾਰਿ ਅਵਲਿ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕ॥
ਦੁਯਾਰ ਨਾ ਸੁਖਤ ਜਾਇ ਸੁਲੀ ਹੇਠ ਚਸਮ ਦੇ
ਮੁਖ ਨਿਵਾਇ ਈਤਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਦੁਖ
ਪੁਛਦਾ ਗਲ ਸਾਰੀ ਸਰਵਾ ਹਨ ਰਾਜਾ ਹੁਣਿ
ਹਸ ਕੇ ਜੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਦਾ ਦੂਢ ਨਾਸਾਕ

ਯਾਰੋ ਜਿਥੇ ਚਲਾ ਦੁਕਾ ਜੀਵ ਬੰਨ ਕੇ ਜੀ ਮੇਨੁ ਸਿ
ਕਾਇਆ ਰਬ ਉਲਾਹ ਦਿਤੀ ਅਖੀਵੇ ਪੈਲ
ਵਾਹੁ ਠਰਸ ਕੇ ਜੀ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆ ਮਰੋ
ਕਹੇ ਪੁਰਨ ਇਕ ਸੁਖ ਨੁ ਸਚਾ ਯਾਰੋ ਰਾਜ ਕੇ
ਜੀ ॥ ੯ ॥ ਜਾਲ ਜਰ ਨਾ ਬਾਪੁ ਖਸਿ ਦਿ
ਈਕ ਹਿਦਾ ਬਾਬਲਾ ਪੁਤ ਦਿਆਹੁ ਨਹੀ ॥
ਜਿਸੁ ਵਾਸੁ ਤੇ ਤੁਸਾ ਦਿਆਹੁ ਕਰਨਾ ਅਜੇ

ਮਨਮੇਰੇਕੋਈਚਾਉਨਾਹੀ। ਐਰਾਮੰਨਲੋਚੇ
 ਭਜਨਕਰਨਨੁਜੀਬੰਨਬਾਬਲਾਬੇੜੀਆ
 ਪਾਉਨਾਹੀ। ਛਾਦਰਯਾਰਮੀਆਪੁਰਨਕ
 ਹਿਦਾਬਾਪਤਾਂਈਮੇਬੋਰਬਦਾਨਾਉਭੁਲਾ
 ਉਨਾਹੀ॥੧੦॥ ਚੰਦੇਗਾਉਹੋਗਾਇਅ०
 ਸੁਣਕੇਪੁਰਨਭੁਗਤਵਲੇਸਰਵਾਹਨਦ०
 ਜੀ। ਕੋਲੋਉਠਿਵਜੀਰਨੇਮਤਦਿਤੀਅ

ਜੇਰਾਸਿਆਏਹਕੀਜਾਣਦਾਈ। ਜਦੋਹੋ
ਗੁਜਰਾਨਾਨਲਲੇਗੁਆਪੇਤੈਬੋਬਾਹਰ
ਟਿਕਰਬਿਆਨਦਾਈ। ਕਾਦਰਯਾਰਵ
ਜੀਰਦੇਲਗਆਖੇਗਜਾਖੁਸੀਆਦੇਵਿਚ
ਆਵਦਾਈ॥੧੧॥ ਜੇਜੁਬਾਨਬੀਰਾਜੇਨੀਹੁ
ਕਮੁਕੀਤਾਘਰਿਜਾਹੁਮਥਾਟੇਕਮਾਈਆ
ਨੂੰ। ਜਿਸੁਵਾਸੁਤੇਭੋਹਰੇਪਾਇਆਸੇਹੁਇ

ਮੇੜਨਾਖਸੀਆਆਈਆਨੂੰ। ਪੂਰਨਉਠ ੨੪੩
ਆਬਾਪਤੋਹੁਕੰਮਕੇਕੇਅਗੋਲਾਇਲੇਦਾ
ਨਫਰਾਨਾਈਆਨੂੰ। ਕਾਦੁਯਾਰਕੀਸੋਹਣੇ
ਦੀਸਿਫਤਕਰਾਰੇਨਾਵੇਖਭੁਲਾਇਆਸ
ਈਆਨੂੰ॥ ੧ ॥ ਸੀਨਸਹਿਰਾਆਇਆ
ਪਰਿਮਾਂਈਆਦੇਪੂਰਨਪਛੁਦਾਨਉਕ
ਰਚਾਕਰਾਨੂੰ। ਜਿਨੂੰਜੀਮਿਆਉਸਨੂੰਆ

ਨਵਰਾਮਥਾਟੇਕੀਏਅਬਲਾਮਾਕੁਨੀ।
ਗਣੀਲੁਣਾਦੇਮਹਲਨੁਰਵਾਹੋਇਆਮ
ਦੁਜਾਇਵਹਿਆਪੁਕੁਖਾਕੁਨੀਬੈਠੇਨਫ
ਗਪਛੇਪਉਤੀਜਾਇਚਹਿਆਮਥਾਟੇ
ਕਿਆਜਾਇਕੇਮਾਕੁਨੀ॥੧੩॥ਸੁਆਦ
ਸਿਫਤਿਨਾਹੁਸਨਦੀਜਾਇਝੀਝੀਗਣੀ
ਰਜੇਨੁਦੇਖਿਕੇਤੁਰਤਮੁਠੀ।ਸੁਰਤਨ

ਜਰਾ ਆਈ ਰਾਜਾ ਭੁਲ ਗਇਆ ਸਿਰ ਪੇ
 ਰਾਤਾਈ ਅਗ ਭੁਲ ਕਉ ਠੀ ॥ ਦਿਲੋ ਪੜਨੁ
 ਯਾਰ ਛੁਟਾਇਆ ਸੁਓ ਦੀਸਾ ਬਤੀ ਦਿਵਿ
 ਚੋਲ ਜੰਗੁ ਟੀ ॥ ਕਦਰ ਯਾਰ ਤਰੀ ਮਤਾਜ
 ਰਾਢੀ ਅੰਨੀ ਵੇਖਨ ਦੀ ਵਗਾ ਵਨ ਦੀਆ
 ਹੋਨ ਪੁਠੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜੁਆ ਦਜੇ ਹੀ ਬਿਜੇ ਰਦੇ
 ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਮੰਦੁ ਲਿਖ ਕੇ ਰਿਗ ਮਹਲ ਜਾ ॥

ਏ।ਹਥਜੋਡਕੇਪੁਰਨਖਾਛਿਥੋਇਆਮ
ਥਾਟੇਕਨਾਹੁਮੇਰੀਧਰਮਾਏਅਗੋਦਿ
ਤਾਨਓਨਜਬਾਬਮੁਲੇਸਗੇਸੋਗੇਦੇਖਰਾ
ਣੀਮਥੇਵਟਪਾਏ।ਕਦਰਯਾਰਖਲੇਇ
ਕੇਦੇਖਅਖੀਅਗੇਕਰੇਚਰਿਤਮਤਗੋਈਮ
ਏ।ਪਾਤੋਇਤਾਲਿਮਾਮੇਰੀਆਫੇਤ੍ਰਿ
ਅਨੁਨੁਨਾਮਾਪਦਲੀਲਾਦਾਟਿਕਰਬ

ਨੇਮੇਤਾਰਲਨਦੁਸਰੀਜਾਣਨੀਹਾਪੂਰ ੨੪੬

ਨਭਗਤਜੇਆਖਿਐਆਅਜਮੀਨੋਲਗਿ

ਅਗਕਲੇਸਿਓਬੁਝਜਾਦੀਪਵਾਪਾਰਜੇ

ਪੂਰਨਾਲਾਵੇਬੀਨੋਕਾਦਰਯਾਰਤਗੀਮ

ਤੁਹੈਸਆਰੀਵੇਖਕਾਸਨੁਥਾਲਵਿਰਿ

ਲੂਣਭੀਨੋ॥ ੨੬ ॥ ਜੇਇਜਾਦਰਾਮਾਖਿ

ਸਰਮਕੇਹੀਆਈਨਾਰਾਜਿਆਆਖਿਐ

ਮਾਈ

ਨੂ। ਕੁਖੇਗੀਖਨਾਜੀਮਿਓਜਾਇਓਵੇਮਾਤੰ
ਤੁਆਖਨਹੋਕੇਹਰੇਸਾਕਮੇਨੂ। ਹੋਰਉਮ
ਰਤੇਰੀਮੇਰੀਇਕੁਰਾਜਾਗੁਝੀਲਾਈਅੰ
ਦਰਦਟਿਰਾਕਮੇਨੂ। ਕਦੁਯਾਰਨਸਿਰਾ
ਹੀਕਹੇਕੁਣਾਅਜਚਲਿਓਕਰਿਹਾਲਾ
ਲਮੇਨੂ॥੫॥ ਅੰਨਅਕਲੁਦੇਨਾਲਤੁ
ਬੋਲਮਾਏਸੁਖਨਸੁਠਦੇਸਾਂਤੁਤੁਆਖਨ

ਹੀਆਵਾਪੁਕਾਨੇਹਨਾਕਦੇਲਗਾਜਗਾਇ २੪੭
ਚਮੁਹਕਾਲਖਾਘੋਲਨਾਹੀ।ਸੀਨੇਨਾਲ
ਲਗਾਇਕੇਰਖਮੇਨੁਖੁਜਾਨਮਾਏਦਿ
ਲੋਡੇਲਨਾਹੀ।ਕਾਦੁਯਾਰਮੀਆਦੇਵੇਸੁਰ
ਤੁਦੇਨੀਸਾਂਈਬਾਸੁਦੁਜਾਕੋਈਹੋਰਨਹੀ
॥੧੮॥ਗੋਨਗੀਮਨਾਜਾਣਦੀਖਉਠਖੜਾ
ਉਸੁਉਠਕੇਪਕਤਿਆਆਣਚੋਲਾ।ਇ

ਕਵਾਰਚਰੁਬੈਠਤੁਪਲਪਉਤੇਕਰਾਮਿ
ਨਤਤੇਰੀਅਰਜਸੁਣੀਗੋਲਾਪਰੀਜੇ
ਗੀਮੇਇਸੀਅਰਜਕਰਤੁਤਾਮਰਦਨਾ
ਹੀਕੋਈਹੋਰਭੋਲਾਕਾਦੁਯਾਰਨਸੀਗ
ਦੀਕਹੋਲੁਣਾਛੇਜਮਾਣਮੇਰੀਜਿਦਜਾਨ
ਦੋਲਾ॥੫੯॥ ਠੇਠੇਰਾਮਾਖੇਗੁਸੇਹੋਇ
ਪੁਰਨਤੈਨੁਟੁਰਾਕੀਗਈਹੈਬਾਣਮਾਏ

ਜਿਸਦੀ ਇਸ਼ੀਓਹੁੰਬਾਪਮੇਰਾਭੂਭੀਮਿਕਮ ੨੫
ਤੀਜੀਮਿਆਜਾਨਮਾਏ। ਏਹੋਜੇਹੀਆਜਗਤੇ
ਹੋਨਗਲਾਪੁਠੀਹੋਵੇਗੀਧਰਤਾਅਸਮਾਨਮਾਏ
ਕਾਦਰਯਾਰਮੀਆਪੁਰਨਦੇਇਮਤੀਕਿਧਰ
ਗਾਇਆਹੋਤੇਰਾਧਿਆਨਮਾਏ॥ ੧੦੦ ੧੦੦
ਤਲਕਰਾਉਗੀਪੁਰਨਾਵੇਆਖੇਲਗਜਾਜੇਭ
ਲਾਚਾਉਨਾਹੈ। ਕੁਛਤੁਬੈਠਮੀਆਨਹੀਚੁਪਿ

ਆਵੇਐਵੇਭੁਭੁਣੀਮਾਉਬਣਾਉਨਾਹੇ॥ਇਸਰਾ
ਲਥੇਭੁਭੁਣਾਫਾਇਦਾਈਜੇਹਵੇਗੇਰਤ੍ਰਿਕੀਮਕ
ਮਾਵਨਾਹੇ॥ਕਾਦੁਯਾਰਨਸੀਗਾਦੀਕੋਹਲੁਣਾਕਿ
ਉਗਾਰਦਨੀਖੁਨਕਰਾਉਨਾਹੇ॥੨੧॥ਕਾਫਕ
ਹੇਪੁਰਨਸੁਣੀਸਚਮਾਤਾਤੇਰੇਪਲਾਪਤੇਪੇਰ
ਨਾਮੁਲਾਧਰਸਾ॥ਅਖੀਵੇਖਉਤਾਹਾਨਾਮੁਲਕ
ਰਸਾ॥ਅਖੇਸੁਲੀਤੇਚਣਨਕਲੁਲਕਰਸਾ॥ਕਿ

ਨੀਖਿਰਕੇਅੰਦੋਬਾਹਰਿਆਇਆਕਹਿ
 ਦਾਹਥਨਾਪਾਇਮੇਨਹੀਮਰਸਾਕਾਦਰ
 ਯਾਰਮੀਆਅਰੋਕਹੋਲੂਣਾਤੇਰੇਲਹੂਦੇ
 ਪੁਰਨਾਪੁਟਭੁਰਸਾ॥ ਕਰਾਨਲੰਮੁਲਾਹਿ
 ਕੇਹਾਰਸਿੰਗਾਰਸਾਰੇਰਾਜੇਆਵਦੇਨੂੰਬੁਰੇ
 ਹਾਲਹੋਈ॥ ਰਾਜਾਦੇਖਹੈਰਾਨਾਮਚਰਜ
 ਹੋਇਆਮਹਿਲੀਦਿਸਦਾਨਹੀਸਮਾਦਾਨ

੨੪੬

ਕੋਈ ਬੈਠ ਪੁਛਦਾ ਗਾਣੀ ਏਦਸ ਮੇਨੂੰ ਦੇ
 ਲੇਸੀ ਧਿਆ ਦੇ ਚੜ੍ਹ ਪਲਪ ਸੋਈ ॥ ਕਾਦਰ
 ਯਾਰ ਗਜੇ ਸਰਵਾ ਪਣ ਅਗੋਰਾਣੀ ਉਠਿ ਕੇ
 ਦਰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਈ ॥ ਕੜ੍ਹ ॥ ਮਾਂ ਮਾਂ ਮੇਨੂੰ ਕੜ੍ਹ
 ਪੁਛਨਾ ਹੋਰਾ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖੀ ਕਲੇਜ ਕੜ੍ਹ ॥
 ਸਾਡੀ ਆਈ ਜਾਇ ਪੁਛਖਾ ਪੜ੍ਹ ਆਪ
 ਏਨੂੰ ਜੇਹੜ੍ਹ ਕੋਤਲ ਪਉਲਰੀ ਪਾਲਿਆਈ

ਓਹਨੁ ਰਖਤੇ ਦੇਹੁ ਜੁ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਸਉ
ਕਦਿ ਲੋਹੁ ਟਿਟਾ ਲਿਆਈ ॥ ਕਦ ਰਜਾ ਕਤ ॥
ਸੁਠ ਪਹਾੜ ਜੇ ਰਾਣੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਸਿ
ਖਾ ਲਿਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨੂੰ ਨਨਾ ਉਲੇਖਾ ਉ
ਸ ਗਲ ਦਾ ਤੂੰ ਜੇ ਹੜੀ ਗਲ ਪੂਰਨ ਤੇ ਨੂੰ ॥
ਖਗਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲ ਮੰਦਾ ਤੇ ਰੇ ਬੋਲਿ
ਆਸੀ ਉਨੁ ਦੇ ਆਠਾ ਹੇ ਮੇਰਾ ਪੁਕ ਕੇਹਾ ॥

੨੪੫

ਜਨਲਮਾਵਾਕਰੇਸੁਖਨਐਸੇਭੁਲਕੇਦੇਓ
ਗਖਟੀਆਪੁੜ੍ਹਏਹਾਕਾਦਰਯਾਰਹੇਅੰਧ
ਬਿਦਾਦਨਗਰੀਅਜਰਾਜੇਦੇਪੂਰਨਦੁਸੁਪਿ
ਆ॥੧੫॥ਵਾਉਵੇਖਰਾਜਾਪੰਡਾਹਾਲਮੇ
ਰਾਰਾਣੀਆਪਦਿਲੋਦਰਦਦਸਿਆਈ
ਪੁੜ੍ਹਪੁੜ੍ਹਮੇਆਖਦੀਰਹੀਮੁਹੋਪੂਰਨਪੁ
ਤਾਵਾਗਉਣਹਸਿਆਈਵੀਣੀਕਦ

੨੫

ਕੇਆਖਦੀਵੇਖਰਜਾਭਿਨੀਬਾਹਡੇਹਥਮ
 ਲਸਟਿਆਈ॥ ਕਾਦਰਸਾਰਮੇਜਦੋਪੁਕਾਰ
 ਕੀਤੀਪੂਰਨਤਦੋਮਹਲਾਵਿਚੋਨਸਿਆਈ
 ॥੧੬॥ ਹੋਹੋਇਖਲਦੁਲਰੀਰਰਜਾਤੇਰ
 ਵਦੁਲਖੀਮਥੇਵਟਪਾਏ॥ ਪਥਰਦਿਲਹੋ
 ਇਅਸਕੇਪੁਕਕੋਲੋਦਿਲੋਗਜਬਦੀਭਾ
 ਹਿਸਤੁਜੀਮਜਾਏ॥ ਅਛੀਵਾਂਗੁਤਤੁਫਦੇ

ਗਤਕਟੀਕਦੇਪਵੇਲੀਆਕਦੇਉਠਧਾਏ।
ਕਦਰਯਾਰਮਹਾਦੁਖਇਸ਼ਰੀਦਾਪੂਰਨਭ
ਗਤਦਾਜੀਵਣਾਨਾਹਿਪਾਏ॥੨॥ ਲੁੱਖ
ਲੁੱਖੀਆਰਹਿਣਨਦੇਦੀਆਨੀਜਿਨਾਨ
ਲਸੀਸਹਿਰਵਿਰਾਨਕੀਤੇ। ਮੁਢੇਲਾਕਾਮ
ਗੇਹੁਦੀਆਆਈਆਨੀਅਰੋਆਖਦੇਲ
ਖਹਜਚਬੀਤੇ। ਪੂਰਨਨਾਲਸੀਗਲਾਮ

੨੫੨
ਵਲੀਹੋਈਜਿਦੀਆਉਨੇਐਡੂਫਰੇਬਕੀਤੇ
ਕਾਦਰਯਾਰਚਹਿਆਇਨਸੁਖਦਾਜੀਰਾਜੇ
ਬੈਠਚੋਕੀਇਸਨਾਨਕੀਤੋ॥੨੮॥ਅਮਲ
ਨੁਸਾਖਾਦਾਸਦਕੋਚੋਪਦਾਰਾਜਾਕੇਪੁਰਨ
ਨੂਸਦਕੋਲਿਆਉਣਾਜੇਜਬਦੇਜਾਓਸਿ
ਤਾਬਾਨਾਦੁਲਲਾਓਨਾਲਸਦਵਜੀਰ
ਲਿਆਓਣਾਜੇਕਦੇਗਾਣੀਆਸੁਬਦੇ

ਕਰੋਹਾਜਰਨਹੀਤੁਸਾਹੁਣਛਤੁਕੇਅਓਣ
ਜੋਕਾਦਰਯਾਜੇਪੁਛਸੀਕੇਆਮਗੋਰਾਜੇ
ਸਦਿਆਆਖਸੁਣਾਓਣਾਜੇ॥੨੬॥
ਯਾਦਕੀਤਾਰਾਜੇਬਾਪਤੈਨੁਹਥਿਬੀਨਿ
ਕੇਆਖਿਆਰੇਬਦਾਰਾਸੁਣੀਗਠਤੇ
ਜੀਉਨੁਸੁਸ਼ਗਈਜੇਹਰੀਗਾਉਦੀਸੀ
ਕਲਮਾਉਦਾਰਾਜਿਸਗਠਨੁਬਾਪ

ਨੇਯਦਕੀਤਾਰਾਗਵਜਿਆਤੇਬੁਝਲਈ
ਯਤਾਰਾਕਾਦਰਯਾਰਮੀਆਟੁਰਿਪਇ
ਆਪੁਰਨਾਂਆਇਕਰਦਾਹੇਬਾਪਨੁਨਿਮ
ਸਕਾਰਾ॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੰ
ਦੀਨਾਮ ਬਦੁਜੀਚਲੀਅਫਲਆਉਖੰ
ਪੂਰਨਾਕਹੇਰਾਜਾਬਚਾਨਿਜਮੇਜੀਮਿਓਜੰ

ਇਓਵੇ ਜੇਮੇਜਾਣਦਾ ਮਾਰਦਾ ਤਦੇਤੈ ਨੂੰ
 ਜਦੋਧ ਉਲਰੀ ਪਾਲਣਾ ਪਾਇਓਵੇ। ਸੀ
 ਨੇਲਾ ਇਓਈ ਪੂਰਨਾ ਦਾਗਾਂ ਮੇਰੇ ਰਖੇ ਪੇ
 ਰਪੁਠੇ ਪਨੇਚਾ ਇਓਵੇ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕ
 ਹਿਦਾ ਸਰਵਾ ਹਨਰਾਜਾ ਪਾਰਿਕੀ ਕਰਤੂ
 ਤਕਰਿਆ ਇਓਵੇ॥ ੧॥ ਬੇਬਹੁਤ ਹੋਇਅੰ
 ਕਹਿਰਵਾਨ ਰਾਜਾ ਭਤੇਰਤਤ ਪੈ ਮਥਾਵੰ

ਕਖੀਨੀ। ਕਹਿ ਦੂਰ ਹੋ ਪੂਰਨ ਅਖੀਆ
 ਬੇਟੇ ਕੋ ਲਿਖਾ ਚਿਰਾਇ ਕੋ ਰਵੀ ਚੰਨੀ। ਸ
 ਦੇ ਮੇਰਿਆ ਹੁਦੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੇਰੇ ਦੁਣ
 ਲਗੇ ਧਰਹ ਬਕਿਨੀ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ
 ਦਾਸ ਰਵਾਹਣ ਰਾਜਾ ਹੁਣਿ ਕੀਤੀ ਹੋ ਮਾਉ
 ਪਾਸਿ ਦਵੀਨੀ। ੨॥ ਤੇ ਤਮ ਕਾ ਅਜਗੈ ਬਦੀ
 ਬੁਗੀ ਹੁਦੀ ਪੂਰਨ ਪਾਤਿ ਉਧੀ ਰੇ ਨਾਜਾਰ

ਜਾਰੀ॥ ਕਹਿਦਾ ਬਾਬਲਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਦਸੁ ਮੇ
 ਰੇ ਤੁਸਾ ਮਾਪਿਆ ਦੀ ਗਈ ਬੁਧ ਮਾਰੀ॥
 ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਨ ਜਾਵਣਾਈ ਮੇਨੂੰ ਮਾ
 ਰ ਰਾਜਾ ਤੇਰੀ ਬੁਧ ਹਾਰੀ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ
 ਜੇ ਕੋਲ ਉਗਾਹੁੰਦੇ ਕਹਿ ਦੇਖੋ ਲਹ ਕੀ
 ਕਤ ਅਜ ਸਾਰੀ॥੩॥ ਸੇਸਾ ਬਤੀ ਮੇਰੀ
 ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਰਾਜਾ ਇਕ ਤੇ ਲਹ ਦੁਕ ਕਕੜਾ ਹ

ਤਾਓ ਜਦੋ ਤੇਲ ਜੇ ਅਗ ਦੇਵਾਗੁ ਤਪੋ ਪਕ ੨੫੮
ਕੁਦ ਸਤ ਮੇਗਾ ਸਜਾਵਿ ਚਿਪਾਓ ਸਚ ਸਿ
ਕਲੇ ਝੂਠਿ ਆਸ ਚਿ ਆਦਾ ਅਖੀਵੇ ਖਿਕੇ
ਕੁਝ ਕੈਲਿ ਕਲਾਓ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੇ ਉਗ
ਲੀਦਾ ਗੁਲਰੇ ਫੇਰ ਕਰੇ ਜੇ ਹਰੀ ਕੋਈ ਤਬ
ਚਾਓ ॥ ੪ ॥ ਜੀ ਮਨੋ ਸਾ ਆਇ ਆਸਰ ਵਾਹ
ਨ ਨੂੰ ਜੀ ਉਸਨੇ ਉਠ ਕੇ ਇਕ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ

ਕਹਿ ਦਾ ਫੇਰ ਬਰਾਬਰੀ ਬੋਲ ਨਾ ਹੋ ਕਰੇਗਾ
ਜਬ ਹਥਾਰੀ ਮੀਆਂ ਮੇਥੁ ਕਾਰੇ ਅਪੀ ਦੇਖ
ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਮੇਥੁਆਇਆ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਪੁ
ਰਨਾ ਭੇਤ ਸਾਰੇ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਗੁਨਾ ਗੁਨਾ
ਦੇਸ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਰੰਨਾ ਵਡੀ ਹਾਹਮ
ਗੀ ॥ ੫ ॥ ਹੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਫੇਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗੋਪ
ਰੇਸਾਨ ਸਭੇ ਪਰਦਾਰ ਹੋਇਆ ਬਰਨਥ

ਰਨਪਏਕਬਦੇਲੋਕਸਾਰੇਕਹਿਰਵਾਨਜ
ਦੇਸਿਰਦਾਰਹੋਇਆ। ਹੁਕਮਕੀਤਾਸੇਸਦ
ਜਲਾਦਲਿਆਵੇਈਮੀਖਲਕਤੇਸਹਿਰ
ਵੈਰਾਨਹੋਇਆ। ਕਾਦਰਯਾਰਵਜੀਰਨੂੰ
ਦੇਗਾਣੀਤੁਸਾਰੀਅਕਲਕੇਵੀਦਰਕਾਰ
ਹੋਇਆ। ੬॥ ਖੇਖਬਰਹੋਈਗਾਣੀਇਵ
ਰਾਨੂੰਜਿਸੁਜਾਇਆਪੁਰਨਪੁਤਮਾਈ॥

੨੫੬

ਕਾਰਨੁ ਜੀਮਿਆਸੀ ਜਿਸੁ ਜੀਮਦਿਆਲ ॥ ੨੫੭ ॥
ਇਆਸੀ ਦਾਗੇ ਮੇਨੂੰ ਜਿਨਾ ਦਿਚਨਸ
ਰਬਯਾਉ ਕੋਈ ਐਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਜੀਮਨਫੇ
ਰੇ ਕੋਨੂੰ ॥ ਕਾਦਰਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾਸ ਰਵਾਹ
ਣਗ ਜਾਤ ਦੇਵਸ ਦਾਜੇ ਤੁਸੀ ਵਰੇਏਨੂੰ
॥ ੨ ॥ ਜਾਲ ਜਗਨਾਰਾ ਜਿਆ ਗਲਸਚੀ
ਜਿਸੁ ਗਲਦਾ ਭਰਮ ਦਿਚਾਰਿਆਈ

ਕਹਿਦੀ ਇਛੁਗਾਰਾਜਿ ਅਹੋਸਕੀ ਜੇ ਕੂੜੀ
ਤੁਹਮਤ ਪੁਕਰਨੀ ਮਾਰਿ ਆਈ ਆਪੇ
ਲਗ ਜਨਾਨੀ ਆਰੂਹੀ ਆਵੇ ਕਰਮ ਅੰ
ਪਣਾ ਮਥਿ ਚਹਾਰਿ ਆਈ ਕਾਦੁਯਾਰ
ਰਜੇ ਸਰਵਾਹਣ ਅਗੇ ਰਾਣੀ ਇਛੁਗਾ
ਜਾਇ ਪੁਕਾਰਿ ਆਈ ॥੯॥ ਰੇ ਰਹੇ ਨਾ
ਵਭਾਜਿ ਆਮੁ ਲਗ ਜਥੇ ਸੇਵਖਤ ਜਲਦ

ਸਦਾ ਵਦਾਈ॥ ਪਾਸ ਰੇ ਵਣ ਵਣ ਜੀ ਰਦਿਵ॥ ੨੫॥
ਨਖਲੇ ਦਿਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਤਰਸ ਨਾ ਆਵਦਾ
ਈ॥ ਏਦੇ ਹਥ ਤੋਂ ਪੈਰ ਅਜਾ ਦਕਰੇ ਮੂਹੇ
ਆਪ ਰਾਜਾ ਟੁਰ ਮਾਵਦਾਈ॥ ਕਾਦਰ ਯ॥
ਰਖਲੇ ਇਕੋ ਮਊਤਾਈ॥ ਪੁਰਨ ਭੁਗਤ
ਸਲਾਮ ਬੁਝਾਵਦਾਈ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਜੇ ਰਨ
ਬਾਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਕੜ ਬੇਚੁ ਨਾ ਹਾਮੀਰ

ਵਾਇਮੇ॥ ਕਿਸਨੂੰ ਖੋਲਕੇ ਦਿਲ ਦਾ ਭੇਤ ਦ
ਸਾਜੇ ਹਕੂਮਤ ਗੁਨਾਹ ਕਰਮਾਇਆ ਮੇ
ਮੇਤਾ ਸੂਰਨਾਹਾ ਆਪਣੇ ਤਾਲਿਆ ਨੂੰ ਜੇ
ਹਕੂਮਤ ਮਨਸੀਬ ਦਾ ਪਾਇਆ ਮੇ॥ ਕਾਰ
ਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਚਿਖੇ ਮਾਂ ਮ
ਤਰੇਈ ਨੇ ਚੋਰ ਬਣਾਇਆ ਮੇ॥ ੧੧॥ ਸੀਤ
ਸਮ ਸੂਰਜਾ ਬੁਧ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਕਹਿ ਦੀਇ

ਛਰਾਵਾਸਤਾਪਾਇਕੇਵੇ। ਅੰਬਵਦਫਕੇਅ
ਕਾਂਨੁਵਾਕੁਕਰੇਪਛੇਤਾਵਸੇਵਖਤਵਿਹਾਇ
ਕੇਵੇ। ਬੂਟਾਆਪਣਾਆਪਤੀਪੁਟਣਲਗੇਰੰ
ਜਾਮੁਢਤਾਈਉਖਗਾਇਕੇਵੇ। ਕਾਦਰਯੰ
ਰਜੇਪੁਰਨਮਕਦਾਇਓਈਬਾਪਕਉਣਬੁ
ਲਾਵੀਗਾਆਇਕੇਵੇ॥੧੨॥ ਸੀਨਸਕਲਨੰ
ਰਜੇਦੀਨਰਮੰਦੀਕਹਿਰਵਾਨਹੋਕੇਕਹਿ

੨੫੬

ਦਾਨਾਲਗੁਸੇ॥ ਬਾਹਰਜਾਇਕੇਮਾਰੋਹਲ॥
ਲਖੋਰੋਛੰਨੇਵਿਚਿਪਾਵੋਜਿਤਨੀਰਤਜੁਸੇ
ਇਦੇਦਸਤਸਵਾਰਕੇਵਦਿਓਜੇਵਾਗੁਬਕ
ਰੇਇਸਦੀਜਾਂਨਖੁਸੇ॥ ਕਾਦਰਜਾਰਜਦ
ਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮਹੋਇਆਪਕਫੂਲਾਇਆ
ਜਲਾਦਾਨੇਵਖਤਓਸੇ॥ ੧੩॥ ਸੁਆਦਸ॥
ਹਿਬਥੇਲਿਖਿਆਲੇਖਏਹੋਪੁਰਨਭਰਾਤ

ਨੂੰ ਲੈ ਜਲਾ ਦਚਲੇ। ਕੀਧਾ ਕਾਲੀਆ ਸਹਿ ੨੬੦
ਰਹ ਰੂਤਾ ਲਹੇਇਆ ਪਾਸ ਰੇਵਨ ਵਜੀਰ
ਦਿਵਾਨ ਖਲੋ। ਤਦੇ ਗੁਜਾਆਇਆ ਰਾਣੀ
ਇਛੁ ਰਾਨੂੰ ਨਿਕ ਜਾਨ ਨਜਾਦੀ ਹੈ ਕਿਸੇਗ
ਲੋ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆ ਮਾਮਾ ਪੁੜਾਨੂੰ ਲੂ
ਣਾ ਮਾਰਦੀ ਜਹਿਰ ਚਟਾਇ ਭਲੋ॥੧੪॥
ਸੁਦਾ ਜਾਮਨੀ ਦੇਹੁ ਫੁੜਾਵਨੀ ਹਥੁ ਠਾ

ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਖਤ ਚੋਰੀ ॥ ਪੁੜ ਬਣਨ
ਲਗੇ ਮੇਰਾ ਪੂਰਨਾ ਵੇਵੇ ਖਕੇ ਹੀ ਕੁ ਦਿਤੀ
ਆਮਾਉ ਲੋਹੀ ॥ ਆਖੇ ਲਗਾ ਮੇਰੇ ਅਜੇ ਹੁ
ਈ ਵੇਲਾ ਏਸੇ ਦੁਖ ਤਛੁਡਾਵਸਾਨਾ ਲਾਜ
ਰੀ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕਿਉ ਜਾਨ ਗਵਾਵਨਾ
ਪੈਲਾਇ ਦੇ ਨੀਹਾ ਤੁਹ ਮੰਤਾ ਵਲ ਹੋਰੀ ॥
੧੫॥ ਤੇ ਇਤਰਫ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਜੀਵ ਦੇਣੀ

੨੬

ਪੂਰਨਆਖਦਾਵਤਨਾਅਵਣੀਈ। ਜੇਕ ३੬?
ਰਜੀਵਣਾਲਖਹਜਾਰਵਾਰਿਆਅੰਤਫੇਰਿ
ਮਾਏਮਰਜਾਵਣਾਈ। ਖਤਵਾਰਕੇਪੂਰਨ
ਨੇਲਬਸੁਟੀਕੇਹਰੀਗਲਤੇਧਰਮਗਵਾਣ।
ਈ। ਕਾਦਰਯਾਰਅਣਹੀਦੀਕਰਨਕੇਤਰ੍ਹੇ
ਅਕਸਰਫੇਰਉਨਾਪਛਿਤਾਵਣਾਈ। ੧੬।
ਜੇਇਜੁਲਮਕੀਤਾਮਾਤਾਮੇਰੀਏਨੀਪੂਰਨ

ਆਖਦਾ ਪੂਰੀ ਨਾ ਪਵੇ ਤੇਰੀ ਅੰਦਾ ਘਾਤ ਕ
ਮਾਇਓਈ ਨ ਲਾਮੇ ਰੋਧ ਰਮ ਛਾਡਿ ਕੇ ਤੁਧ ਦ
ਲੀਲ ਫੇਰੀ ਜੇਹੀ ਬਣੀ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਣਿ ਕਟ
ਲੇਸਾ ਮਰ ਜਾਵੇਗੀ ਰੋਦਨੀ ਮਾਓ ਮੇਰੀ ਕ॥
ਦਰਸਾਰ ਜਲਾਦਾ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪੂਰਨ ਮਿਲਿਓ
ਨਦੋਵੈ ਮਾਓ ਨੂੰ ਇਕ ਵੇਰੀ ॥੧॥ ਅੰਨ ਅਰ
ਜ ਕੀਤੀ ਸਰ ਮਾਇਰ ਜੇਤ੍ਰ ਸਕਰ ਜਲਾਦਖ

ਵੇਦਦੇਨੀ॥ ਗਣੀਇਛੁਰਤੇਪੁਰਨਭਰ
 ਤਦੇਵੇਜਾਦੀਵਾਰਥਿਥੇਮਿਲਿਰੇਵਦੇਨੀ॥
 ਪਾਣੀਭੂਲਕੇਹੀਸੁਦਾਨੀਰਦੇਵੇਜਾਦੀਵ
 ਰਦਾਹਿਰਸਥਿਹਥੈਵਦੇਨੀ॥ ਕਾਦਰਯਾ
 ਰਜਲਾਦਟੇਰਿਪਏਕਲੇਪੁਬਮਾਇਥੋਵਿ
 ਇਅਹੋਵਦੇਨੀ॥ ੧੮॥ ਗੋਨਗਿਅਖਾਧ॥
 ਗਣੀਇਛੁਰਨੇਹਾਂਹੀਮਾਰਦੀਰਬਦੇਦੁ

ਖਬੂਹੇ ਖੁਬ ਫਤਨਾ ਬਿਗਾਨਿਆ ਮਾਪਿ
ਆਦੇ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਨੁ ਲੇਗਾ ਏ ਬਾਹਰ ਜੁ
ਹੋ ਚਿੰਦ ਦਸਤ ਸਦਾ ਬੰਕੇ ਵਾਹਿਗੋ ਨੇ ਚਿੰਦ
ਲੇ ਬਵਹਾਈ ਨੇ ਵਿਚ ਖੁਹੋ। ਕਾਦਰ ਯਾ
ਰਮੀ ਆਲਹੂਦੇ ਖਕੇ ਜੀ ਲੂਣਾ ਲਾਉਦੀ
ਹਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਹੋ ॥੧੯॥ ਟੇਟੇ ਰਖ ਲੇ
ਇਕੇ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਇਨਤੀ ਮਤਾ ਖਾਂਨ

ਨਿਵਾਇਦਿਤੇ॥ ਰਾਜੇਭੋਜਉਤੇਅਸਾ ੨੬੨
ਵਾਰਹੋਈਆਮਾਰਅਰੁਆਮਕਲਭੁਲ॥
ਇਦਿਤੇ॥ ਪੂਰਨਭਗਤਵਿਚਾਰਾਸੀ
ਕੋਣਕੋਈਯੁਸਬਜੇਹੋਤੇਖੁਹਵਹਾਇ
ਇਤੇ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਤੀਮਤਾਜਾਤਭੁਦੀ
ਮਿਰਜੇਜੇਹੋਤਾਥਾਇਮਰਵਾਇਦਿਤੇ
॥੩॥ ਕਾਫਕਰਮਜਾਬੀਦੇਦੇਜਾਗਦੇ

ਨੀਸਾਈਆਂ ਲਸਬਬ ਬਣਾਉਦਾਂਈ।
ਰਬਬੇ ਪਰਵਾਹੁ ਬਿਅੰਤੁ ਹੇ ਜੀਓਦਾਅੰ
ਤਹਿ ਸਾਬਨਾ ਅਵਦਾਈ। ਸਿਰੋ ਪਾ
ਉਬਨਾ ਵਦਾ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇ ਕੇ ਸੁਖ
ਵਿਖਾਵਦਾਈ। ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਪਰਸਾ
ਬਤੀ ਦੇਖਾ ਅਗੇ ਪੂਰਨ ਸਾਬਤੀ ਬੈਠ
ਲਾਪਾਵਦਾਈ। ੨੧। ਕਾਫ਼ ਕਈ ਜਾ

ਮੁਦਤਾਗੁਜਰਗਈਆਬਾਂਗਬਰਸ ੨੬੪
ਹੋਏਖੂਹੋਵਿਚਿਪਾਏਸਾਈਕਰਮਕੀ
ਤਾਬਖਸਨਹਾਰਹੋਇਆਇਕਹੁਕਮੁ
ਦਾਆਨਸਬਬਪਾਏਖੁਸੀਹੋਈਸੀ
ਗੋਰਖਨਾਥਨੂਜੀਸਿਆਲਕੋਟਦੀਤ
ਰਫਨੂਸੈਲਆਏਕਾਦਰਯਾਰਉਸ
ਖੂਹੋਤੇਕਰਨਰੂਗਾਇਕਸਾਧਲੇਪਈ

ਨੂਡੋਲਜਾਏ॥੨੨॥ਲਾਂਮਲਜਸੀਸ०
ਧਵਹਾਉਣਲਗਾਤਲੇਪਾਣੀਦੇਵਲ
ਧਿਆਨਕਰਕੇ॥ਵਿਚੇਅਦਮੀਦਾਬੁਤ
ਨਜਰਆਇਆਸਾਧਦੇਖਦਾਬਹੁਤ
ਧਿਆਨਕਰਕੇ॥ਖਾਧਾਖਉਫਤੇਹੋਸ
ਨਾਰਹੀਕਾਈਉਨਾਸਾਧਦੀਵਲਓਹੁ
ਕਿਤਕਰਕੇ॥ਕਾਦਰਯਾਰਜਾਆਖਦਾ

ਗੁਰੂਤਾਈਅਜਜੀਵਿਆਜੇਕਿਵੇਮੇਮਰ ੨੬੫
ਕੋ॥੨੩॥ਅਮਮੇਜਾਗੁਰੂਜੀਗਇਆ
ਖੁਹਉਤੇਤਲੇਪਾਣੀਦੇਵਲਭਪਿਆਨਕੀ
ਪਾਇਆਹੋਇਆਵੇਖਹੋਰਾਨਅਚਰ
ਜਸਾਧੋਵਿਚੋਆਦਮੀਦਾਬੁਤਨਜਰਾਅੰ
ਇਆਕਰੋਕਰਮਤੇਚਲਕੇਆਪਦੇ
ਖੋਹੋਆਦਮੀਕੇਉਹਜਿਨਕੁਰੂਤਛਾਇ

ਆ॥ ਕਾਦਰਸਾਰਾਮਚਰਜਦੀਗਲ
ਸੁਣਕੇਸਾਰਾਡੇਰਾਸਣੇਗੁਰੂਭਿਠਿਧਾਇ
ਆ॥ ਮਭਾਨਿਨਨਾਲਦੇਸਾਧਖਸੇਸਹੇ
ਏਗੁਰੂਪੁਛਿਆਆਪਖੜੇਇਕੇਜੀ॥
ਸਚਆਖਖਾਤੂਹੈਕਭਿਣਕੇਈਗੁਰੂਅ॥
ਖਦਾਸਾਮਣੇਹੋਇਕੇਜੀ॥ ਵਾਰੀਵਰੀਲ
ਗਮੁਹਆਦਮੀਦੇਪੂਰਨਬੋਲਿਆਸੀ॥

ਅਗੋਰੇਇਕੇਜੀ। ਕਾਦੁਯਾਰੇਮੇਰੂਪਹਾ
 ਆਦਮੀਦਾਹਥਵੇਖਲੇਭੇਤੁਸੀਜੇਹਿਕੇ
 ਜੀ। ਵਾਉਦਾਸਤਾਪਾਇਕੇਕਹੇਪੂਰਨ
 ਮੰਨੇਰਬਦੇਨਾਉਸੁਆਲਮੇਰਾ। ਤੁਰਸ
 ਵਾਲੇਹੋਸਾਈਦਾਰੂਪਤੁਸੀਬਾਹਰਕ
 ਢੁਕੇਪੁਛੇਹਵਾਲਮੇਰਾ। ਜੇਹੀਬਣੀਹੋ
 ਆਖਸੁਣਾਉਸਾਮੇਜਿਸਦਾਸਤੇਹੋਇ

ਅਪੇਹਾਠਮੇਰਾ ਕਾਦਰਯਾਰਮੇਰੁਪਹੰ
ਆਦਮੀਦਾਬਾਹਰਕਢਕੇਪੁਛੇਹਵਾਲ
ਮੇਰਾਨੌਹੇਹੁਕਮਜੁਬਾਨਥੀਗੁਰੂਕੀ
ਤਾਭਿਗੀਬਿਨਵਹਾਵਦੇਤੁਰਤਰੇਲੇ॥
ਜਦੋਬਾਹਰਆਇਆਗੁਰੂਲੇਥਭਿਠੀ
ਜਿਵੇਸੁਤਕਾਹੀਦਾਹੇਸੇਰਬੇਲੇਸੋਹਣੀ
ਸੁਰਤਦੇਵਿਚਨਾਫਰਕਕੋਈਸਿਰਫੇਰਿ

ਆਗੁਰੂ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ॥ ਕਦਰ ਯਾਰ ਪ੍ਰਦਾ
 ਇਨ੍ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸਚਾਰ ਬਜੇ ਇਸ ਦੇ ਜ
 ਖਮ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਲਾਂ ਮਲੇ ਬਚੁ ਕਾਇ ਕੇ ਚੁ
 ਰੂਨੇ ਸੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਦਾ ਹੋ ਨਾਲ
 ਡੋਰੇ ॥ ਬੈਠ ਨਾਲ ਤਰੀ ਦਦੇ ਪੁਛਿਆ ਨੇ ਕੇ
 ਹੜੇ ਸਹਿਰ ਨੀਲ ਤ੍ਰਿਕਿਆ ਪਰਿ ਤੇਰੇ
 ਕਿਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਕੀ ਹੋ ਨ ਉਤੇਰਾ ਕਿਸ ਨੇ

ਖੁਹਪਾਇਆਵਦੁਪਾਸਤੇਰੇ ਕਾਦੁਰਯਾ
ਰਸੁਨਾਵਦਾਗੁਰੂਤਾਰਬਜਾਣਦਾਜੇਬਣੀ
ਨਾਲਮੇਰੇ॥੨੮॥ਅਲਟਾਆਖਦਾਮੁਲਉ
ਜੇਨਸਾਰਾਗਜੇਬਿਕ੍ਰਮਜੀਤਦੀਵਲਤੇ
ਜੀ॥ਏਸਮੁਲਖਾਆਇਆਸਾਰਾਬਾਪਦ
ਦਾਸਿਆਲਕੇਟਬੈਠਾਹੁਣਮਲਕੇਜੀ॥੧੫॥
ਰੰਨਨਉਤੇਪ੍ਰਕਾਸਵਾਹੁਣਦਾਜੀਜਿਸਦ

ਢੁਕੇਸੁਟਿਆਭਾਲਹੈਜੀ॥ਕਾਢਯਾਰਜੀ॥੨੬॥
ਆਪਣਾਆਪਦਸੇਤਦੇਖੋਲਦਸਾਅਰੇ
ਗਲਹਾਜੀ॥੨੬॥ਯੇਯਾਦਕਰਿਚੇਲਿ
ਆਕਹਿਅਕੋਲੇਏਹੋਗੁਰੁਹੈਜਗਤਨੂ
ਤਾਰਨਹਾਰਾ॥ਕੁਛਮੰਗਲੋਬੇਪਰਦਾਹੀ
ਅੰਬੋਟਿਲੇਬਾਲਗੁਦਾਈਦਾਸਿਤਭਾਰ॥
ਏਦਾਜੇਗੁਦਰਗਾਹਕਭੂਲਪਮਾਅਥਾਏ

ਕਦਾ ਕੁਲਜਹਾਂ ਨਸਾਰਾ

॥੩०॥੬੦॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਬਤੀਜੀਚਲੀ॥ ਅਲਫਾਅਖਸੁਣਾ

ਵਦਾਰੁ ਰੂਤਾਈ॥ ਕਿਸਾਹਾਲਹਕੀਕਤੁ॥

ਖੋਲਕੇਜੀ॥ ਨੇਕੀਆਉਤੇਬਾਪਦੀਸ॥

ਦਕਰਕੇਸਭੋਦਸਦਾਓਸਨੂੰਖੋਲਕੇਜੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਗੁਰੂਨਾਥਸੁਣਕੇਉਸਦੇਦਰਦਰੁਨਾਹੀਸੂ
 ਰਤਦੀਆਆਖੀਰੋਲਕੇਜੀ ॥ ਕਾਦਰਯਾ
 ਰਸੁਨਾਵਦਾਗੁਰੂਤਾਂਈਕਿਸਾਦਰਦਟਿ
 ਰਾਕਦਾਫੋਲਕੇਜੀ ॥ ੧ ॥ ਬੇਬਹੁਤਮੇਲਾ
 ਝੁਲਾਜੇਮਿਆਸਾਖਾੜਪਉਲਰੀਪਾਇ
 ਆਬਾਪਮੇਨੂੰ ॥ ਵਾਰੀਵਰੀਮੇਗੁਰੂਜੀਬ ॥

ਹਰਆਇਆਜਦੋਹੁਕਮੁਕੀਤਾਬਾਬਲਾ
ਪਮੇਨੂੰ। ਲਾਗੀਸਦਕੇਕਰਨਵਿਆਹੁਲ
ਗੇਚਵਿਰਮਾਸੀਰੀਮਦਾਤਾਪਮੇਨੂੰ। ਕਾਦ
ਰਯਾਰੇਮੇਆਪਿਅਾਬਾਪਤਾਈਨਹੀਭਾਵ
ਦੀਏਹੁਗਲਆਪਮੇਨੂੰ॥੨॥ ਤੇਤਕਤਿ
ਠਾਬਾਬਲਵਲਮੇਰੇਦਿਠੇਸਮਾਝਿਆਮੇਰੇ
ਈਕਹਿਰਵਾਨੀ। ਕਿਵੇਰਬਕਰਣਾਤੇਆ

੨੭

ਪਿਆਸੁ ਕਰਹੁ ਕਮੁ ਜੁ ਬਾਨ ਥੀ ਮਿਹਰ ॥ ੨੭ ॥
 ਬਾਨੀ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰਨਾ ਮਾਇ ਨੂੰ ਟੇਕ ਮਥ ॥
 ਗਲ ਸਮਝੁਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋ ਸਦਾ ਨੀ ॥ ਕਾਦ
 ਰਸਾਰੰਜਾ ਜਾਇ ਕੇ ਮਹਿਲ ਵਹਿ ਆ ਦੇ
 ਖਲੂਣਾ ਦਾ ਹੋਇ ਆਸੀ ਸਿਦਕ ਫਾਨੀ ॥
 ੩ ॥ ਸੇਸਾ ਬਤੀ ਨਰੀ ਹੀ ਵਿਚਿ ਓਦੇ ਮੇਨੀ
 ਪਕੜੇ ਪਾਸ ਬਹਾਂ ਨ ਲਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਥ

ਜੀਗਲਨੁ ਸਮਝਿ ਆ ਜੇ ਕੜਾ ਜਿਮੀਅ
ਸਮਾਨ ਦਾ ਤੋੜ ਨ ਲਗੀ ਕਿਨੀ ਖਿਚ ਕੇ
ਅੰਦਰੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਧਰਮ
ਭਿਠਾ ਜਿੰਦ ਜਾਂ ਨ ਲਗੀ ਕਾਦਰ ਜਾਰ
ਜਾਂ ਰਾਤੁਨੁ ਆਇਆ ਰਾਜਾ ਉਸਨੁ ਨ ਲ
ਸਲਾਹੁ ਸਿਖਾਣ ਲਗੀ ॥੪॥ ਜੀਅ ਜ
ਦੇ ਸੁਣੀ ਰਾਜੇ ਗਲ ਏਡੀ ਓਸੇ ਵਖਤ ਮੇ

ਨੂੰ ਸਦਵਾਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਜੀ ਗਲ ਨੂੰ
 ਸਮਾਇਣ ਜੇ ਪਾਮਾ ਰਿਆ ਪਾਸ ਬਹਾਇ
 ਕੇ ਜੀ ॥ ਓਸੇ ਵਖਤ ਜਲਾਹਾਨੀ ਆਖਿਆ ਸੁ
 ਖੁਹੇ ਵਿਚਿ ਪਾਓਇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਕਾਦਰ
 ਯਾਰ ਮੀਆ ਖੁਹੇ ਏਸ ਅੰਦਰ ਰਗਏ ਨੀਦਾ
 ਖਲਾ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ॥ ਪਾਹੇ ਹਾਲ ਸੁਣਾਇਦ ॥
 ਗੁਰੂ ਤਾਈ ਕੇ ਹਵਰ ਤਿਆਏ ਹੁਨ ਜੁਲੀ ਮੇਨੂੰ

ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਦੁਸੁਨਾਹੀ ਸਭੋਰ ਬਦਿ
ਖਵਦਾ ਸੁਲੇ ਮੇਨੂੰ। ਕਰੇ ਕਰਮ ਫਕੀਰ ਜੀ
ਵਾਸਤਾ ਜੋ ਹੋ ਨੈਣ ਪਗੰਠ ਬੁਝਾ ਲੇ ਮੇਨੂੰ।
ਕਾਦਰ ਜਾਰ ਸੁਣਾਵਦਾ ਗੁਰੂ ਤਾਈ ਪਿਛਾ
ਦੇਵਣਾ ਨਹੀ ਜੇ ਮੁਲੇ ਮੇਨੂੰ॥੬॥ ਖੇਖਾ ਸੀ ਹੋ
ਈ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਜੀ ਜਲ ਪਾਇ ਕੇ ਪੁਰਿਆ
ਤਰਤਮੀ ਤਾ ਹਥੀਆ ਪਣੀ ਰਿਸਦੇ ਮੁਹਲ॥

ਇਆਪੜਦੇਖੁਲਗਏਜਦੋਪੁਟਪੀਤਾਛੇ ੨੧੨
ਰਪਾਇਪੜਦਾਗੁਰੂਨਾਥਨੇਜੀਪੁਰਨਭ
ਗਤਤਾਈਸਵਾਪੰਨਕੀਤਾਕਾਦਰਸਾਰ
ਗੁਜਾਰਕੇਵਰੇਬਾਰਾਖਸਤਾਲਤਾਂਈਮੰਦ
ਹਾਲਕੀਤਾ॥॥ਦਾਲਦੇਨਲਗਾਰੁਖਸਦ
ਰਿਸਵੇਲੇਗੁਰੂਆਖਦਾਬਰਾਜੀਮੁਲਖਜਾ
ਵੇਦੇਖਮਾਇਤੇਬਾਪਨੂੰਠੰਢਪਵੇਦੁਖਕ

ਇਆਜਾਇਕੇਸੁਖਪਾਵੋ॥ ਪੂਰਨਆਖਦ॥
ਬੇਸਾਬਹੇਜੀਕਿਨਪਾੜਕੇਐਗਾਬਿਰੁਤਭ॥
ਵੋ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਸੁਣਾਵਦਾਗੁਰੁਤਾਈ॥ ਮਿ
ਹਰਬੰਨਗੀਦੇਪਰਿਵਿਚਿਅਵੋ॥ ੮॥
ਜਲਜਰਨਾਪਉਖਿਅਲਮੇਰੇਗੁਰੁ॥
ਖਦਾਜੇਗਕਾਮਾਉਣਾਅਉਖਾ॥ ਫੁਕਾਟਿ
ਕਰਤੇਸਬਕਥੁਲਕਰਨਾਦੁਨੀਯਾਛੁੜ

ਦੇਣੀ ਮਰਜਾਨ ਅਉਖਾ ਜੇਹੜੇ ਮਾਰ ਕਰੇਧ
 ਨੂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇ ਮੰਦੇ ਹਿਰਸ ਦਾ ਤੇ ਫੁਨ ਮਾਨ ਅ
 ਉਖਾ ਕਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ ਦਾਰੂ ਪੂਰਨ ਤਾਂਈ
 ਏਸ ਜੇਗ ਬੇਰਾਗ ਦਾਰਾਹ ਅਉਖਾ ॥ ੯ ॥ ਰਿਰੇ
 ਇਕੇ ਪੂਰਨ ਆਖ ਦਾਏ ਲਫ਼ ਫੁਰਤੇਰਾ ਕਿ
 ਥੇਜਾ ਵਸਾਏ ਫਾਕਾ ਫਿਕਰ ਤੇ ਸਬਰ ਕਬੂ
 ਲ ਕਰਨਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਬਜਾਇ ਲਿਆਵਸ ॥

ਮੇ॥ ਕਰੋ ਕਰਮ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹਥ ਰਖੋ ਖਿਜਮਤ
ਦਾਰ ਗੁਲਾਮ ਕਾ ਹਾਵੁ ਸਾਮੇ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਤ
ਵਸਿਆ ਹੋ ਗੁਜੇ ਹਵੀਟ ਹਿਲ ਸਾਬਤੀ ਨਾਥ
ਕਮਾਉ ਸਾਮੇ॥ ੧੦॥ ਜੇ ਜੇਰ ਬਿਜੇਰ ਹੋ ਗੁਰੂ ਅ
ਗੇ ਪੂਰਨਾ ਮਾਨ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਉ ਦਾਜੇ॥ ਗੁਰੂ
ਇਕ ਸਰੀਰ ਤੇ ਲਿਟ ਕਤਰੀ ਕਿਨ ਪਾੜ ਕੇ ਮੰਦੁ॥
ਪਾਵ ਦਾਜੇ॥ ਗੇਰੀ ਦਾਰ ਪੁਸਾਕੀਆ ਖੇਲ ਬ

ਰਚਾਹਈਆਪਣੀਨਾਥਪਹਿਰਵਦਾਜੇ
ਕਾਦਰਯਾਰਗੁਰੂਸਵਾਣਪਵਿਚੋਪੁਰਨ
ਭਗਤਾਮਹਿਤਬਣਾਵਦਾਜੇ॥੧੧॥ਸੀਨਸੁ
ਣੈਲੋਕੋਕਿਸਾਆਸਕਾਦਾਜਿਨਰਬਦੇਨਉ
ਤੇਸਿਦਵਾਰੀ॥ਓਨਜਾਨਤੇਮਉਤਕਬੂਝ
ਕੀਤੀਪਰਸਾਬਤੀਦਿਲੋਨਾਮੁਲਹਾਰੀ॥
ਰਬਜਦਕਦਉਨਾਨੁਬਖਸਦਾਜੇਦੁਖਦੇ

੨੭੬.

ਕੇਸੁਖਦੀਕਰੇਕਾਰੀ॥ਕਵਰਯਾਰਜਿਦਾ
ਹੋਇਰਹੋਕਈਉਸਨੂੰਪੇਦੀਹੋਸਰਮਦੀਲ॥
ਜਸਾਰੀ॥੧੨॥ਸੀਨਸਹਿਰਪਹਿਲੇਰਾਣੀ
ਸਿੰਦ੍ਰਾਦੇਪੂਰਨਚਲਿਆਖਾਕਰਮਾਇਕੇਜੀ
ਕਹਿਆਜੋਗੀਆਸਭਨਾਏਹੁਰਠਕੇਅ॥
ਵੇਸਿੰਦ੍ਰਾਤੋਫਤੇਪਾਇਕੇਜੀ॥ਅਥੋਕਈਜੋ
ਗੀਓਥੋਹੋਇਆਏਮਹਿਲਾਹੇਠਾਅਵ੍ਰਾਜ

ਬੁਝਾਇ ਕੇ ਜੀ॥ ਕਾ ਦਰ ਯਾਰ ਤੇਰੀ ਸਾਨੀ
 ਖਬਰ ਨਾਹੀ॥ ਆਵੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਤੇ ਫਤੇ ਪਾਇ ਕੋ
 ਜੀ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਉ ਧਿਆਇ
 ਕੇ ਜੀ॥ ਪੁਰਨਾਮਾ ਖਦਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਟਹਲ ਕਾ
 ਈ॥ ਗੁਰੂ ਹਥ ਫੜਾਇ ਕੇ ਦਸਤ ਤੇ ਬਾਖਾਖੀ
 ਪੁਸਤ ਪਨਾਹਿ ਦੀ॥ ਮਗਰ ਕਾ ਈ॥ ਗੁਰੂ ਮ॥
 ਖਦਾ ਬਚਾ ਜੀ॥ ਮਤਿ ਸਾਧੀ ਹਰਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ

ਮਸ਼੍ਰਣਾਭੇਣਭਾਈ॥ ਕਾਦਰਯਾਰਸਿਭਾਲ
ਕੇਮੁਲਖਾਟਿਰਨਾਮਤਿਦਾਗੁਸ਼ੁਰਨਰੁਲ
ਗਜਾਈ॥੧੪॥ ਜੁਦਜਬੁਰਜੇਕਿਸੇਦੀਹੀ
ਦੀਮੇਨੂੰਕਿਉਆਪਠਾਆਪਕੁਹਾਵਦਾ
ਮੇ॥ ਤਵੇਲੁਣਾਦਾਆਖਿਆਮੈਨਿਲੇਦ॥
ਖੁਹੇਪੇਕਿਉਦਸਤਵਦਾਵਦਾਮੇ॥ ਹੁਣਿਪ
ਲਿਰਹੇਤੁਸੀਵਬਨੇਮੇਨੂੰਖੇਟਾਹੀਦਾਤੇਵ

ਤਨੁ ਜਾਵਦਾਮੇ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੇ ਦੁਨੀਅ॥ ੦੨੧੩
ਦੀ ਕੋ ਰੂਹੇ ਦੀ ਪਾ ਰਿਲਖਾ ਵਿਵਾਹ ਕਰਾ
ਵਦਾਮੇ॥ ੧੫॥ ਤੋਇ ਤਾਲਿਅਾ ਵਿਦਫਕੀ
ਰਪੂਰਨ ਪਾਹਿਲੇ ਰੋਜ ਗਾਦਾਇ ਨੂੰ ਚਲਿ
ਆਈ॥ ਰਾਣੀ ਸੁਝਾ ਦੇ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਵੜਿ
ਆਬੂਹਾਰੀ ਗਾਮ ਘਲਾਮ ਲਿਖਾਈ॥ ਪੂ
ਰਨ ਮੁਖ ਥੀ ਜਾਇ ਵੜਿਅਵਾਜ ਕੀ ਤੀਰ॥

ਈਖੋਰੋਲੀਹਥਘਲਿਆਈ॥ਕਾਦਰ
ਯਾਰਗੁਲਾਮਬਿਹੋਸਹੋਈਸੁਰਤਦੇਖਸੀ
ਨਾਤਰਥਲਿਆਈ॥੧੬॥ਜੋਇਜਾਹਰੰ
ਰੋਲੀਨੁਕਹਿਆਪੂਰਨਘਲਿਰਾਣੀਨੂੰ
ਆਇਕੋਖੋਰਪਾਏ॥ਅਸਾਖੋਰਲੇਣਾਰਾ
ਣੀਸਿਦ੍ਹਾਥੇਤੁਸਾਰੋਲੀਆਥੇਨਹੀਮੰਗ
ਣਾਆਏ॥ਪੂਰਨਕਹਿਆਤੇਰੋਲੀਨਾਉ

ਜਰਕੀਤਾ ਪਿਛਾ ਪਰਤ ਕੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ॥ ੨੭੭ ॥
ਜਾਏ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆਂ ਰਾਣੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ
ਗੋਲੀ ਜਾਇ ਕੇ ਤਾਨੇ ਦਾਤੀ ਰਛਾਏ ॥ ੧੭ ॥
ਐਨਾ ਅਰਜ ਸੁਣਿ ਰਾਣੀ ਏਕ ਹਿਅ ਗੋਲੀ
ਭੈਨੂੰ ਸੁਰਤ ਦਾਹਈ ਵਡਾ ਮਾਨ ਮੁਈਯੋ
ਜੇਹੜਾ ਆਇਆ ਹੋ ਅਜ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ
ਮੇਤ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਈ ਹੈਰਾਨ ਮੁਈਯੋ ਤੇਰੇ

ਨਾਲੇਤਾਸੇਹਣਾਦਸਿਹਿਸੇਭਵੇਰੀਰਤ
ਇਲਾਹਿਚਿਜਲਮੁਈਯੋ। ਕਦਰਯਾਰ
ਸਾਥੇਨਹੀਓਹਪੈਰਲੇਦਾਭਵੇਰੀਰਤੇ
ਚਿਦੇਖਣੇਦਾਖਲੀਦਾਰਮੁਈਯੋ॥੧੮॥
ਗੈਨਗੁਸਾਆਇਆਰਾਣੀਸਿਵਾਨੁਬੁਧ॥
ਖੋਲਝਰੇਖੇਦੇਵਿਚਿਰਾਣੀ। ਭਰਨਜ
ਰਠਕੀਰਦੀਹੁਲਾਭਿਠਾਸੁਰਤਵੇਖਦਿ

ਅਉਸਦੀ ਛਿਕਤਾਣੀ। ਕਹਿ ਆਰੋਲੀਏ ੨੧੯
ਏਸਨੂੰ ਸਦਾ ਅੰਦਰ ਇਸਦੀ ਸਕਲ ਕੇਹੀ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਭਾਣੀ। ਕਦਰ ਯਾਰ ਕਹਿ ਵੀ ਜੋਗੀ
ਆਉ ਅੰਦਰ ਰਾਣੀ ਉਦ੍ਰਵੇ ਮਨਿ ਮਿਹਰ
ਬਾਨੀ॥੧੯॥ ਟੇਫੇਰ ਆਖੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਪੂ
ਰਨ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਫਕੀਰਾ ਦਾ ਕੀ ਮਨਾਹੀ
ਬਾਹਰ ਆਇ ਕੇ ਰਾਣੀਏ ਖੇਰ ਪਾਈਏਹੁ

ਇਛਕਰਥੇਛਪਣਾਧਰਮਨਾਹੀ॥ਅਸੀ
ਤਲਬਦੀਦਾਰਦੁਰਖਨੇਹਾਹੋਰਗੈਰਸਾ
ਰੇਮਨੁਭਰਮਨਾਹੀ॥ਕਾਦਰਯਾਰਅਸੀਲੰ
ਦੇਅਸੀਜਾਏਕੋਈਜਾਤਕੁਜਾਤਬਿਸਰਮੁ
ਨਾਹੀ॥੨੦॥ਕਾਫਕੁਲਠਸਿਦੂਖਦਾਖੋ
ਲਰਾਂਟੀਪਨਦਉਲਤਦਾਅਾਇਕੋਦੇਰ
ਕਰਦੀ॥ਹੀਰੇਲਾਲਜੁਵਾਹਰਸੁਵਰਨ

ਰਾਂਵੀਭਰਥਾਲਾਇਆਂਵਦੀਪੁਰਜਰਦੀ ੨੭੬
ਹਥਜੇਕੁਕੇਆਖਦੀਚੁਲਸਾਂਈਆਂਰੁਜੁ
ਰਹਾਂਗੀਹੋਇਗੁਲਾਮਬਰਦੀ॥ਕਾਦਰਯ०
ਰਜੀਫੋਰਬੀਆਵੇਆਜੇਰੁਜੁਰਹਾਂਗੀਹੋ
ਇਗੁਲਾਮਬਰਦੀ॥੨੧॥ਕਾਫਕਰਮਕ
ਰੇਵਸੋਕੋਲਮੇਰੇਖੜੀਇਕੋਮੇਅਰਜਗੁਜ०
ਰਨੀਹਾ॥ਕਰਾਟਹਿਲਫਕੀਰਦੀਰੀਸ਼ੁ

ਮੇਨੂੰ ਭੋਜਨ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਰਤ ਪਕਾਵਨੀ ॥
ਦਰਚਲ ਕੇ ਰੰਗ ਅਹਲ ਦੇਖੋ ਹਛੇ ਫਰਸਾਵੇ
ਫਾਇਬਾਵਨੀ ਹਾ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਤਵ ਜਿ
ਅਹੋ ਰੁਜੇ ਹੜੀਟ ਹਿਲ ਸਾਬਤੀ ਨਾਲ ਕਮ ॥
ਵਨੀ ਹਾ ॥ ਕਕ ॥ ਲਾਮਾ ਲਿਅ ਭੁਖਾ ਭਿਖਿਅ ॥
ਕਹੇ ਪੁਰਨਾਮ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਣਾਇਨਾ ਚੋਰਸਾਨੂੰ
ਅਰੇ ਇਕ ਫਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸੇਹਾਹੁਣਿ ਵਾ

॥ ਏਹੋ ਰਨਾਪਾਇਸਾਨੀ ॥ ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਸੁ ੨੮੦
 ਹਉਦੇਤੁ ਸੀਰਾਜੇ ਅਸੀ ਚਲ ਦੇਭਲੇ ਸੁਖ
 ਟੋਰਸਾਨੀ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਕੋਈ ਭੋਜਨ ਦੀਭੁ
 ਖਨਾਹੀ ਸਵਾਪਹਿਰਦੀ ਦੁਦ ਸੁਖ ਟੋਰਸਾ
 ਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮੀਮਿਨਤ ਕੀਤੀ ਨਾਰਹੇ ਪੁਰਨ
 ਭਿਖਿਅ ਲੇਦਾਹੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਏ ॥ ਹਥ
 ਜੋੜ ਕੇ ਪੁਰਨ ਜਾਇ ਖਲਾ ਮੋਤੀ ਚੁਲ ਗੁਰਾ ॥

ਗੇਦੇਰਲਾਏ। ਗੁਰੂਦੇਖਹੈਰਾਂਨਾਅਚਰਲੋ
ਇਆਹੀਰੇਲਾਲਜੁਵਾਹਰਕਿਨਪਾਏ। ਕਾ
ਦਰਯਾਰਮੀਆਰਣੀਸਿਦਾਨੇਏਹੁਖੇਰਤੁਸੰ
ਵਲਪਾਇਆਏੀ॥੨੪॥ ਠੁੰਨਨਹੀਏਦਉ
ਲਤਾਕੀਮਸਾਰੇਗੁਰੂਆਪਦਾਮੋੜਦੇਆਉ
ਪੁਤਾਦੋਲਲਲੇਲਫਕੀਰਾਂਦਾਕੀਮਨਾਹੀ
ਪਕਾਭੋਜਨਮੰਗਲਿਆਉਪੁਤਾਫਕਰਜੇ

੨੪

ਹੀਠ ਚੀਜ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਨੰਦ ਤੀਹੋਂ ਆਪ ੨੫?

ਭੁਗਵਾਨ ਪੁਤਾ ॥ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਜੁਵਾਹਰਾਂ ਨੂੰ

ਰੋੜ ਜਾਣੇ ਦਓ ਲਭ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹਈ ਹਵਾ ਉ

ਪੁਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਉਂਦੇ ਵਗਾਇਆ ਗਲੇ ਭੁਲ

ਕਪੂਰਨ ਮੋਤੀ ਮੋੜਨੇ ਨੂੰ ਸਹਿਰ ਵਲ ਉਸੇ ॥

ਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਦਾ ਪੂਰਨ ਦਾਰਾ ਹਤ ਕੇ ਖਲੀ ਆਪ

ਜੇਰੀ ਗਮ ਹਲ ਉਤੇ ॥ ਜਾਣੀ ਜਣ ਦਲੀਲਾ ਦ०

ਰਬਦਾਲੀ ਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਇਆ ਪ੍ਰਸਿਦਿਖ
 ਤਉ ਸੋ ਕਾਦਰ ਯਾਰ ਪਰਉਸਦਾ ਗਾਹਕ
 ਨਾਹੀ ਰਾਣੀ ਲੇਟਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਗਲ ਉਤੇ ॥
 ੨੬॥ ਹੋਹ ਸਆਇਸ ਲਾਂ ਮਕਰਦੀ ਰਾਣੀ
 ਸ੍ਰਿਦਾ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਤਾਈ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਉ
 ਲਦ ਕੇ ਟੋਰ ਮੀਤਾ ਹੀ ਰੇ ਲਾਲ ਜੁਦਾ ਹਰ ਰਾ
 ਣੀ ਸਾਰੇ ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਪੀ ਕੇ ਭੋਜਨਾਇ ਛਿਆ

ਭਈਸਾਨੂੰਹਜਰਹਈਤੁਕੁਸ਼ਲਿਆਉਪਾ
ਈਕਾਦਰਯਾਰਮੇਰਾਗੁਰੁਖਟੇਹੈਦਾਕਹਿ
ਦੋਲਤਾਂਨਲਨਚਿਤਲਾਈ॥੨॥ਲਾਮ
ਲੇਦੀਹੈਤੁਰਤਪਕਵਾਇਰਾਣੀਛੁਤੀਭੋਜਨ
ਗਰਮਕਰਵਾਇਕੇਜੀਭਤੇਸਿਰੀਚੁਕਾਇ
ਕੇਗੋਲੀਆਦੀਨਜਰਆਪਲੇਦੀਹਥਪ
ਇਕੇਜੀਹਥਜੇਫੁਕੇਆਖਦੀਚਲਸਾਈ

੨੬

ਆਮਥਾਟੇਕਾਆਵਾਮੇਭੀਜੀਇਕੇਜੀ
ਰਯਾਰਲੇਤੁਰਿਆਉਦਾਨੂੰਗਰਹੁਸਨਦੇ
ਆਦਮੀਲਾਇਕੇਜੀ॥੨੮॥ਅਲਟਾਮਾਖ
ਦੇਸੁਰਤਰਬਦੀਹੈਪਰਜਿਸੁਨੂਰਬਬਲਾਵ
ਦਾਈ॥ਸੁਰਤਵੰਦਨਾਕਿਸੇਵਲਦੇਖਨੀਹੋਰ
ਸਭਕੋਹਸਬਲਾਵਦਾਈ॥ਮਾਰੇਸੁਰਤਾਏਮ
ਰਗਏਆਸਕਕੋਈਅੰਤਹਿਬਾਬਨਾਅਵਦ०

ਈ॥ ਕਾਦਰਯਾਰ ਪਰਵਾਹ ਕੀ ਸੋਇਆਨੂੰ ॥ ੨੬੩ ॥
ਸੋਨਾਆਪਣਾ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਵਦਾਈ॥ ੨੬੪॥
ਯੇਯਾਦ ਕਰਦੇ ਜੇਹੜੀ ਗਲ ਨੂੰ ਮੀ ਪੂਰਨਾ
ਖਦਾਰੁ ਰੂਜੀਆਵਦੀਏ॥ ਗਣੀ ਸਿਦਾ ਮੁਖ
ਤੋਲਾਹਿ ਪੜਦਾਰਨਰੀ ਮਕੇਸੀ ਸਨਿਵਾਵ
ਦੀਏ॥ ਛੁਤੀ ਭੋਜਨ ਗੁਰਾਵੇਰਖ ਅਗੇਹਥ
ਜੇੜਕੇ ਅਰਜ ਸੁਣਾਵਦੀਏ॥ ਕਾਦਰਯਾਰ

ਅਸੀਖੜੇ ਦੇਖ ਨੇਹਾਂ ਗਾਣੀ ਕੀ ਇਨਾਮ ਭੇਖਾ

ਵਦੀਏ ॥੩੮॥੬੦੫॥

ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਖੌਰੀ ਚੁਲੀ ॥ ਅਲਟਾ ਮਾਏ ਜੋਗੀ ਸਭੇ

ਵੇਖਣੇ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਚੋਫੇ ਰਿਓ ਪਤਿਘੇ

ਗਾ ਗਾਣੀ ਸ੍ਰਿਧਾ ਮੁਖ ਤੋਲਾ ਹਿ ਪੜਦਾ ਚਹੂੰ

ਓਰ ਦਿਦਾ ਕਦਾਵੇ ਫੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਤੇ

ਰੋਚਖਰਹੇਸਾਬਤਹੋਰਭੋਲਖਵੇਤਾਈਸ ੨੮੪
ਭਭੇਰਾਕਾਦਰਯਾਰਗੁਰੂਤਰਸਦਾਨਹੋਕੇ
ਕਹਿਆਰਾਣੀਏਮੰਗਜੇਜੀਉਤੇਰਾ ॥੫॥
ਬਹੁਤਹੋਗੁਰੂਜੀਦਇਆਤੇਰੀਰਾਣੀਆਖ
ਦੀਕੁਸ਼ਪਰਵਾਹਨਹੀ ॥ਹੀਰੇਲਾਲਜੁਦਾ
ਹਰਸੁਵਰਨਚਾਂਦੀਘਰਮੇਵਦੀਆਲਮਤ ॥
ਹਿਨਾਹੀਅਗੇਗੋਲੀਅੰਬਾਂਦੀਆਟਹਿ

ਲਣਾਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਟਕਾਉ ਆਹ
ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਰ ਦੁਖ ਨਵੀਂ ਆਹ ਆਈ ਹੋਰ
ਮੰਗਣੇ ਦੀ ਮਨਚਾਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਭੇਡ
ਗੁਰਾਣੀ ਏ ਮੰਗਾ ਮੁਹੋਤ ਕਸਾਵੇ ਗੀ ਗੁਰੂ ਕ
ਹਿ ਆਹਈ ਵੇਲਾ ਅਗੇ ਦਿਸ ਦੇ ਬਾਗੁ ਬ
ਹਾਰ ਮੇਵੇ ਦਰਸੁਨ ਆਈ ਏ ਗੁਰਦਾਸੇ ਲ
ਮੇਲਾ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦਾਉ ਠਿਕੇ ਨਜਰ ਕੀਤੀ

ਪ੍ਰਾਨਤਤਾਤਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਾਦਿ ॥ ੨੮ ॥
ਯਾਰਜੇਤੁਠਏਬਹੁਕੋਮ੍ਰਿਪੁਚਕਰਗਤ
ਏਹੁਦੇਹੁਖਾਅਜਰੇਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਸਾਬਤੀ
ਨਾਲਕਰਬਚਨਬੈਠਾਦਿਲਖਸਾਦਿਆ
ਗੁਰੁਨੇਤੋਰਿਆਈ ॥ ਪੂਰਨਚਲਿਆਓ
ਸਦੀਦੁਕਿਹੋਕੇਪਰਗੁਰਾਂਦਾਬਚਨਮੇਰੇ
ਆਈ ॥ ਰਣੀਸੁਦਾਕਰੇਦੁਲੀਲਮਨਮੇਰੇ

੨੮

NāmdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਕੋਈ ਵਿਚੁ ~~ਜੇ ਕੋਈ~~ ਦਰਬਾਰ ਜਾਅ ॥ ੨ ॥
 ਪਠੈ ਸਹਿ ਰਵੁ ਫੁਟੀ ਕੀ ॥ ਦੁਖ ਰਹੇ ਬਨਵਾ
 ਜਦੇ ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਹੋਰ ਸਕੀ ਤੀ ਪੂਰਨ ਭਗਤ
 ਚਿਥੇ ਬੈਠਹਾਲ ਹਵਾਲ ਪਛਾਣਿ ਆਈ
 ਜਿਨ ਗਲਾ ਬੇਰਬ ਜੀ ਸਿਰ ਦੇਸਾ ਦੇਖ ਕੇ
 ਹਾਤਰੀਤਾਰਾਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਨ ਆਖਦਾ
 ਮੇਠਿ ਰਹਿ ਸਾਥਾ ਵਾਰਣੀ ਗਲ ਕੀ ਜੇ ਰਹਿ

੧
੫੫

ਕਾਣਿਆ ਤੇ ਕਾਣਿਆ ਤੇ ਜੋਯਾਗਾਣੀਉ
ਦਾਨੁ ਤੁਝਿ ਵਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਗਾਨਿਆਇਆ
ਈ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣਾ
ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇਦਗਾ ਤੁਰਜਾ ਵਣਾਈ ਮੇਨ
ਹੀਜਾਣਈ ਸਾਮੇ ਰੇਹੁ ਸਨਮੁ ਠਾਜੇ ਹਕੁ ਏ
ਹਾ ਅਰਜਾ ਫੁਰਮਾਵਦਾਈ ਉਸਨੇ ਗੋਲੀ
ਆਬਾਦੀ ਨਾਲ ਦਿਤੀਆ ਆਖੇ ਫਿਰਦੇ

ਸਾਖਾਭਿਆਵਲਾਈ ਨਾਨਕਸਾਰਸੀਆਵੰ ੨੮੧
ਟੇਜਾਇਪੁਰਨਾਵਲੇਭਾਵੇਭਾਵਾਉਪੁਛਵ
ਦਾਈ॥॥ ਦਾਵਲਦਾਭਾਵਾਉਪੁਛਵ
ਨੇਪੁਰਨਰਣੀਏਧੋਹਕਮਾਇਗਾਇਆ॥
ਅਸੀਗੁਰਾਦੇਵਾਸਤੇਪਾਇਰਹੀਆਹਥੀਪੇ
ਕੇਕੰਨੀਛੁਰਾਇਗਾਇਆਰਣੀਉਦਾਸੁਣ
ਬਿਹੋਜੋਈਸਾਸੀਵਾਗਮੇਨੂੰਬਿਹੁਲਾਇ

ਆਕਦਰਸਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿਅਸੁ
ਦਸਿ ॥ ਗਇਯਾ ॥
ਗਤ ॥ ਹੀਤਨਮੇਗਵੇਸੁ
ਦਾਰੀ ॥ ਗੀਤਲੇਖ ॥ ਮੇਤਾਭੁਲੀਜੇਤੁਮੀ
ਨਾਭੁਲਣਈਯਾ ॥ ਜੇਗੀਆਨਾਭਪ੍ਰੀਤ
ਲੋਕੇ ॥ ਸਿਰਗ ॥ ਗਾਏਨਾਬਾਹੁਵੇਸੁਦਾਤੁਜੇਗੀ
ਨਹੀਜੇਕਿ ॥ ਦੇਸੀਤਲੋਕੇ ॥

ਆਨੀਸਵਾਧਾ ਫੁਟੀ ਜਿਹਾ ॥ ੨੬੦ ॥
ਸੁਠਿਕੇਕਰਾਮ ॥ ੨੬੧ ॥ ਰਸਮੁ ਰਸਮੁ
ਇਕੋਆਵਦਾਇਆ ਬਾਰਾਂਬਰਸਕੁ ਰੇਲ
ਖੋਕੋਣਕੋਈਪੜਦਾਖਾਇਕੋਮੁਖਛੁਪਾਵ
ਦਾਈ॥ਜੇਕੋਈਪਾਨੁਆਵੇਸੁਮੁਗਦਪਾ
ਵੇਨਾਮੁਸਾਈਦੇਆਸਪੁਰਿ ॥ ੨੬੨ ॥ ਦਾਈ॥ਕਾ
ਦਰਯਾਰਦੁਖਜਾਨਦੁਖੀਅੰਦੋਪੁਰਨਾਮੁ

੨੬੦

ਲਾਮਾ ਲਿਖੀ ਰਾਗੁ ਸੁਰ ਸਦੇ ਕਹਿ ਸਾ
ਬਾਹੁ ਬਾਹੁ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ
ਹੀਰਾ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ
ਚੰਦ੍ਰਾ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ
ਅਭਾਜੇ ਪਾਪੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ ਪਦੁ
ਕਾਦਰਾ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ
ਉਮਰਦਾਰਾ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ

ਮਾਮਲਾ ਲਾਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤ
 ਸਾਇਰੋਂ ਹੋਰ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਚੁਣੇ
 ਰਾਨ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਸ
 ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ
 ਰਾਨ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ
 ਰਾਨ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ
 ਰਾਨ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ
 ਰਾਨ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਾਂ ਅਤੇ

੨੬੫

ਰਤ ਭਿਠਾ ਮਾਤਾ ਅਵਦੀ ਹੋ ਕਿਸੇ ਹਲ ਮੀਦੇ
ਅਵਦੀ ਹੋ ਕਿਸੇ ਹਲ ਮੀਦੇ
ਜਰਨਾ ਅਵਦੀ ਪਾਹੁ ਕੀਏ ਪੂਰਨ ਦੇਖ ਕੇ
ਸਹਿਣਾ ਸਾਕਿ ਅਜੇਹੇ ਇਉਂ ਠਿਕਾ ਮਾਰੇ ਹੋਰ
ਨਬੀਦੇ ਕਦਰ ਯਾਰ ਮੀਆਂ ਮਾਰੇ ਉਠਿ ਪੁ
ਰਨ ਦੇਖ ਕਿਸਤਰਾ ਮਾਉ ਦੇ ਦਰਦ ਵੀਭੋ ॥

ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਪੁ

38

ਖੰਤਨਿਆਰਾਸਾਂਝੇਸਾਂਝਅਰਬਦੀ।ਨਾ ੧੧
ਮੁਅਜੀਜਸਹਿਨਸਹਿਸਾਹਾਸਾਹਬੁਤ
ਖਤੁਕਹਾਵੇ।ਬਖਤਬਲਿਦਸਖਓਤਅ॥
ਦੁਲਗਲਬਤੇਗਜਫਰਦਾ।ਜਿਤਨੇ
ਹੋਗਜਿਮੀਪੁਰਆਏਤਖਤਹਕੂਮਤਸੀ
ਦੇ।ਤਾਬਆਦਾਰੀਰਆਤਿਉਸਦੀਨਫਰ
ਕਹਾਵਨੁਬਿਦੇ।ਸੋਲਾਭਾਖਸਦਾਰੁਸਿਪ॥

ਹੀ ਇਕ ਦੁਇਕੁ ਵਧੇਰੇ। ਰਹੇ ਹਮੇਸਤਾ
ਰੁਖ ਰੋਤਾ ਇਸਤਾ ਮੇਲ ਚੁਫੇਰਾ ਅਸਪਾ
ਦੇ ਵਿਚਿ ਅਸਪਨ ਲਾਇਕਾ ਹਾਏ ਰੁ
ਹਜਾਰਾ ਚੁਣ ਚੁਣ ਚੀਨੁ ਮਚੀਨੋ ਅੰਦੇ
ਗਜਨੀ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਸੋਨੇ ਸੀਅਤ
ਰੇ ਸਿਰੁ ਪੇਰੀ ਅਸਪ ਜਿਤੇ ਤੁਸਵੀਰਾ
ਸਾਰੇ ਸਖਤ ਤਨਾ ਲਸੁਨ ਹਰੀ ਧੀਰੇ ਜ